

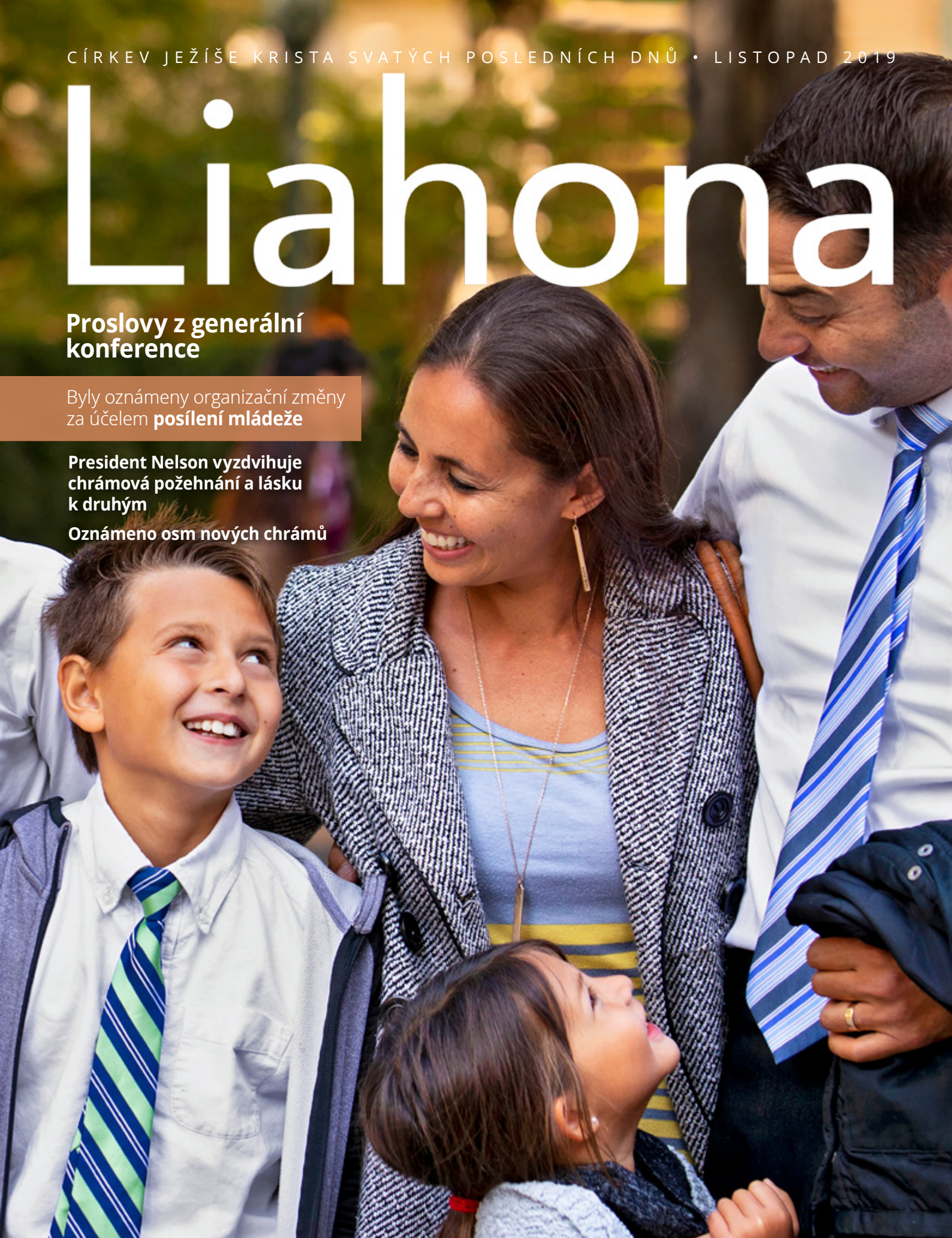
Liahona

Proslovy z generální konference

Byly oznámeny organizační změny za účelem **posílení mládeže**

President Nelson vyzdvihuje chrámová požehnání a lásku k druhým

Oznámeno osm nových chrámů

**Každá moudrost
tvá (Mesiáš),
Elspeth Young**

*„President Russell M. Nelson,
když hovořil o Spasitelově Usmí-
ření, uvedl:*

*Jako je tomu ve všem, Ježíš
Kristus je nám vrcholným
vzorem, který pro radost, která
byla před ním, „strpěl kříž“ [viz
Židům 12:2]. Zamyslete se nad
tím! Aby Spasitel dokázal strpět
ten nejtrýznivější prožitek, který
kdy kdo na zemi musel strpět,
zaměřil se na radost!“ ...*

*V podobném smyslu je radost,
jež je před námi, radostí prame-
nící z pomáhání Spasiteli v Jeho
díle vykoupení.“*

Starší D. Todd Christofferson
z Kvora Dvanácti apoštolů,
„Radost Svatých“, 17.

Sobotní dopolední zasedání

- 6 **Poselství, význam a zástupy**
Starší Jeffrey R. Holland
- 9 **Praví učedníci Spasitele**
Starší Terence M. Vinson
- 12 **Buďte věrní, ne nevěřící**
Stephen W. Owen
- 15 **Radost Svatých**
Starší D. Todd Christofferson
- 19 **Duchovní schopnost**
Michelle Craigová
- 22 **Neochvějný závazek vůči Ježíši Kristu**
Starší Dale G. Renlund
- 26 **Důvěřujte v Pána**
President Dallin H. Oaks

Sobotní odpolední zasedání

- 30 **Vyjádření podpory generálním autoritám, územním sedmdesátníkům a generálním úředníkům a úřednicím Církve**
President Henry B. Eyring
- 31 **Neustále dbejte na modlitbu**
Starší David A. Bednar
- 35 **Nalezení skrze moc Knihy Mormonovy**
Starší Rubén V. Alliaud
- 38 **Svědkové, kvora Aronova kněžství a třídy Mladých žen**
President Russell M. Nelson
- 40 **Úpravy pro posílení mládeže**
Starší Quentin L. Cook
- 44 **Příručka Pojď, následuj mne – Pánova obranná strategie a Jeho proaktivní plán**
Mark L. Pace
- 47 **Stálá a nezdolná důvěra**
Starší L. Todd Budge
- 50 **Po zkoušce naší víry**
Starší Jorge M. Alvarado
- 53 **Držme se svých slibů a smluv**
Starší Ronald A. Rasband

Zasedání žen

- 57 **V žalu i v radosti, zůstaň se mnou**
Reyna I. Aburtová
- 60 **Ctěme Jeho jméno**
Lisa L. Harknessová
- 67 **Milované dcery**
Bonnie H. Cordonová

- 70 **Ženy smlouvy v partnerství s Bohem**
President Henry B. Eyring
- 73 **Dvě veliká přikázání**
President Dallin H. Oaks
- 76 **Duchovní poklady**
President Russell M. Nelson

Nedělní dopolední zasedání

- 80 **Smluvní sounáležitost**
Starší Gerrit W. Gong
- 83 **Nacházejme radost ve sdílení evangelia**
Cristina B. Francová
- 86 **Vaše velké dobrodružství**
Starší Dieter F. Uchtdorf
- 90 **Dotek Spasitele**
Starší Walter F. González
- 93 **Neoklamávej mne**
Starší Gary E. Stevenson
- 96 **Druhé veliké přikázání**
President Russell M. Nelson

Nedělní odpolední zasedání

- 100 **Svatost a plán štěstí**
President Henry B. Eyring
- 104 **Znalost, láska a růst**
Starší Hans T. Boom
- 106 **Umožňme svému duchu vládnout nad naším tělem**
President M. Russell Ballard
- 110 **Moc přemoci protivníka**
Starší Peter M. Johnson
- 113 **Vezměme na sebe svůj kříž**
Starší Ulisses Soares
- 116 **Ovoce**
Starší Neil L. Andersen
- 120 **Slovo závěrem**
President Russell M. Nelson
- 64 **Generální autority a generální úředníci a úřednice Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů**
- 123 **Zprávy z Církve**
- 127 **Pojď, následuj mne – studium poselství z generální konference**

189. pololetní generální konference

Sobota dopoledne, 5. října 2019, generální zasedání

Vedl: president Henry B. Eyring
Úvodní modlitba: starší Larry Y. Wilson
Závěrečná modlitba: starší Steven R. Bangerter
Hudbu zajistil sbor Tabernacle Choir at Temple Square; dirigenti Mack Wilberg a Ryan Murphy; varhaník Andrew Unsworth: „Hle, úsvit stíny přemáhá“, *Náboženské písně*, č. 1; „From All That Dwell below the Skies“, *Hymns*, no. 90, ar. Wilberg; „Když rozjímám o Tvých písmech“, *Náboženské písně*, č. 159, ar. Murphy; „Jak pevný to základ“, *Náboženské písně*, č. 39; „Víra“, *Žpěvník pro děti*, 50–51, ar. Elliott; „Nechť plní nás blahem“, *Náboženské písně*, č. 3, ar. Wilberg.

Sobota odpoledne, 5. října 2019, generální zasedání

Vedl: president Dallin H. Oaks
Úvodní modlitba: starší Matthew L. Carpenter
Závěrečná modlitba: starší Craig C. Christensen
Hudbu zajistil smíšený pěvecký sbor z kůlů v utažském Provu; dirigent Jim Kasen; varhaník Joseph Peeples: „Pán je světlo mé“, *Náboženské písně*, č. 41, ar. Kasen; „Chválit, ó, Králi, jméno Tvé“, *Náboženské písně*, č. 87, ar. Kasen; „Vykupitel Izraele“, *Náboženské písně*, č. 6; „Thy Spirit, Lord, Has Stirred Our Souls“, *Hymns*, no. 157, ar. Kasen.

Sobota večer, 5. října 2019, zasedání žen

Vedla: Joy D. Jonesová
Úvodní modlitba: Salote Tukuafuová
Závěrečná modlitba: Carol Costleyová
Hudbu zajistil smíšený pěvecký sbor dívek z Primárek a mladých žen z kůlů v utažském West Jordanu; dirigentka Kasey Bradburyová; varhanice Linda Magrettová: „Chválen buď Pán“, *Náboženské písně*, č. 32, ar. Webb; „Ó, Bože, my Tobě děkujeme“, *Náboženské písně*, č. 10; „Tak rád se dívám na chrám“, *Žpěvník pro děti*, 99, ar. Mohlman; „Syna svého poslal k nám“, *Žpěvník pro děti*, 20–21, ar. DeFord.

Neděle dopoledne, 6. října 2019, generální zasedání

Vedl: president Henry B. Eyring
Úvodní modlitba: starší O. Vincent Haleck
Závěrečná modlitba: Becky Cravenová
Hudbu zajistil sbor Tabernacle Choir at

Temple Square; dirigent Mack Wilberg; varhaníci Brian Mathias a Richard Elliott: „Ó, jak úžasné“, *Náboženské písně*, č. 166; „Na vrcholku hory“, *Náboženské písně*, č. 5, ar. Wilberg; „Modlitba dítěte“, *Žpěvník pro děti*, 6–7, ar. Perry; „Nauč mě, jak ve světle kráčet mám“, *Náboženské písně*, č. 190; „Věrní víře“, *Náboženské písně*, č. 160, ar. Lyon; „Love Divine, All Loves Excelling“, Wesley a Prichard, ar. Wilberg.

Neděle odpoledne, 6. října 2019, generální zasedání

Vedl: president Dallin H. Oaks
Úvodní modlitba: starší Jack N. Gerard
Závěrečná modlitba: Douglas D. Holmes
Hudbu zajistil sbor Tabernacle Choir at Temple Square; dirigenti Mack Wilberg a Ryan Murphy; varhaník Richard Elliott: „S námi písně zpívejte“, *Náboženské písně*, č. 21, ar. Murphy; „Jak nesmírnou láskou“, *Náboženské písně*, č. 113, ar. Murphy; „Pojďme všichni vpřed“, *Náboženské písně*, č. 152; „Vic svatosti dej mi“, *Náboženské písně*, č. 71, ar. Staheli.

Dostupnost proslovů z generální konference

Proslovy z generální konference jsou v mnoha jazycích k dispozici na internetu – přejděte na stránky conference.ChurchofJesusChrist.org a zvolte jazyk. Proslovy jsou také dostupné v aplikaci „Knihovna evangelia“ pro mobilní telefony a tablety. Obvykle do šesti týdnů po generální konferenci jsou v distribučních střediscích dostupné zvukové a obrazové nahrávky konference v angličtině. Informace o dostupnosti generální konference ve formátu pro členy se zvláštními potřebami jsou k dispozici na adrese disability.ChurchofJesusChrist.org.

Na obálce

Vpředu: Foto Janae Binghamová
Vzadu: Foto Welden Andersen

Fotografie z konference

Fotografie pořídili v Salt Lake City Welden Anderson, Cody Bell, Janae Binghamová, Randy Collier, Weston Colton, Bruno Lima, Brian Nicholson, Leslie Nilsson, Matthew Reier, Christina Smithová a Dave Ward.

Mezinárodní časopis Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů

První předsednictvo: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
Henry B. Eyring

Kvorum Dvanácti apoštolů: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale
G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Šéfredaktor: Randy D. Funk

Poradci: Becky Cravenová, Sharon Eubanková, Cristina B. Francová,
Walter F. González, Larry S. Kacher, Adrián Ochoa, Michael T.
Ringwood, Vern P. Stanfill

Výkonný ředitel: Richard I. Heaton

Ředitel církevních časopisů: Allan R. Loyborg

Manažer obchodu: Garff Cannon

Výkonný redaktor: Adam C. Olson

Asistent výkonného redaktora: Ryan Carr

Asistent publikace: Camila Castrillón

Autorský a redakční tým: David Dickson, David A. Edwards,
Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Charlotte
Larcabalová, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey,
Jan Pinboroughová, Richard M. Romney, Mindy Anne Seluová,
Lori Fuller Sosaová, Chakell Wardleigová, Marissa Widdisonová

Ředitel pro grafickou úpravu: Tadd R. Peterson

Designerský tým: Jeanette Andrewsová, Fay P. Andrusová,
Mandie Bentleyová, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua
Dennis, David Green, Colleen Hincleyová, Eric P. Johnsen, Susan
Logrenová, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remingtonová, Mark
W. Robison, K. Nicole Walkenhorstová

Koordinátor pro duševní vlastnictví: Collette Nebeker Auneová

Vedoucí výroby: Jane Ann Petersová

Produkční tým: Ira Glen Adair, Julie Burdettová, José Chavez,
Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilsonová, Marrisona
M. Smithová

Příprava tisku: Joshua Dennis, Ammon Harris

Ředitel pro tisk: Steven T. Lewis

Ředitel pro distribuci: Nelson Gonzalez

Překlad: Martin Prachář

Distribuce: Corporation of the Presiding Bishop of The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints, Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad
Homburg v.d.H., Germany

Informace o předplatném:

Objednávky předplatného a změny adresy vyřizuje oddělení
Customer Service

Bezplatná linka: 800 142 827

Telefon: +49 (0) 6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ChurchofJesusChrist.org

Web: store.ChurchofJesusChrist.org

Cena za roční předplatné: 61,25 CZK (české vydání)

Rukopisy a dotazy zasílejte on-line na stránkách liahona.lds.org
e-mailem na adresu liahona@ChurchofJesusChrist.org; nebo
poštou na adresu: *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt
Lake City, UT 84150-0024, USA.

Liahona (název pochází z Knihy Mormonovy a znamená „kompas“
neboli „ukazatel“) je vydávána albánsky, anglicky, arménsky,
bislamsky, bulharsky, cebuánsky, česky, čínsky, v zjednodušené
čínštině, olánsky, estonsky, fidižsky, finsky, francouzsky, holandsky,
chorvatsky, indonésy, islandsky, italsky, japonsky, kambodžsky,
kiribatsky, korejsky, litevsky, lotyšsky, maďarsky, malgašsky,
maršalsky, mongolsky, německy, norský, polsky, portugalsky,
řecky, rumunsky, ruský, samoánsky, slovinsky, svahilsky, španělsky,
švédsky, tagalsky, tahitsky, thajsky, tonžsky, ukrajinsky, urdsky
a vietnamsky. (Periodičnost se liší podle jazyka.)

© 2019 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.

Vytisknuto ve Spojených státech amerických.

Informace o copyrightu: Není-li uvedeno jinak, mohou
jednotlivci kopírovat materiály z *Liahony* pro osobní, nekomerční
použití (včetně církevních povolání). Toto právo může být kdykoli
odňato. Obrazový materiál nesmí být kopírován v případě, že je
u díla v údjaji o autorovi kopírování zakázáno. S případnými dotazy
ohledně copyrightu se obračejte na Intellectual Property Office,
50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail:
cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada:

October 2019 Vol. 21 No. 6. LIAHONA (USPS 311-480) Czech (ISSN
1085-4258) is published six times a year (January, April, May,
July, October, and November) by The Church of Jesus Christ of
Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150.
USA subscription price is \$4.00 per year; Canada, \$4.80 plus
applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.
Sixty days' notice required for change of address. Include address
label from a recent issue; old and new address *must* be included.
Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution
Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.
Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may
be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication
Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt
Lake City, UT 84126-0368, USA.

Seznam řečníků

Aburtová, Reyna I., 57
Alliaud, Rubén V., 35
Alvarado, Jorge M., 50
Andersen, Neil L., 116
Ballard, M. Russell, 106
Bednar, David A., 31
Boom, Hans T., 104
Budge, L. Todd, 47
Christofferson, D. Todd, 15
Cook, Quentin L., 40
Cordonová, Bonnie H., 67
Craigová, Michelle, 19
Eyring, Henry B., 30, 70, 100
Francová, Cristina B., 83
Gong, Gerrit W., 80
González, Walter F., 90
Harknessová, Lisa L., 60
Holland, Jeffrey R., 6
Johnson, Peter M., 110
Nelson, Russell M., 38, 76,
96, 120
Oaks, Dallin H., 26, 73
Owen, Stephen W., 12
Pace, Mark L., 44
Rasband, Ronald A., 53
Renlund, Dale G., 22
Soares, Ulisses, 113
Stevenson, Gary E., 93
Uchtdorf, Dieter F., 86
Vinson, Terence M., 9

Rejstřík témat

Aronovo kněžství, 38, 40
Bezpečnost, 31
Bezúhonnost, 53
Biskupové, 38, 40
Domov, 12, 44
Duchovní svět, 26, 106
Duchovnost, 12, 19, 44
Duch Svatý, 19, 35
Duševní nemoc, 57
Důvěra, 19, 26, 47
Humanitární pomoc, 96
Chrámy, 26, 76, 120
Chudoba, 96
Ježíš Kristus, 6, 9, 15, 22, 26,
35, 44, 47, 53, 57, 60, 80,
83, 86, 90, 93, 100, 110,
113, 116
Joseph Smith, 6, 93, 100, 104,
113, 120
Kněžství, 76, 80
Kniha Mormonova, 35, 80,
83, 110
Láska, 73, 86, 104, 106, 110, 116
Manželství, 73, 80
Misionářská práce, 83, 86
Mládež, 12, 38, 40, 53, 120
Mladé ženy, 38, 40, 67
Mladí muži, 38, 40
Moc, 35, 76, 110
Modlitba, 19, 31, 104, 110
Naděje, 47, 90
Navazování přátelských
vztahů, 12, 67
Obrácení, 15, 22, 35
Obřady, 38, 80, 116
Odpuštění, 113
Odrazování, 110
Ochrana, 31, 44
Oslavení, 73
Plán spasení, 83, 100, 106, 116
Pokání, 73, 100, 104, 106, 113

Pokoušení, 31, 93
Poslušnost, 15, 73, 93
Postní oběti, 96
Poznání, 104
Požehnaní, 76, 90, 120
Protivenství, 15, 47, 50, 57, 90,
100, 104, 113, 116
První vidění, 6, 104, 120
Předsmrtelná existence, 86, 106
Příkázání, 15, 73, 93
Příklad, 50
Příprava, 31, 70
Radost, 9, 15, 47, 83, 96, 116
Rodina, 83, 106
Rozlišování, 76, 93
Satan, 31, 44, 93, 110
Sebeovládání, 106, 113
Služba, 15, 19, 60, 70, 86,
96, 104
Smlouvy, 22, 53, 60, 76, 80,
83, 116
Smrtné tělo, 31, 106
Studium písem, 44, 110
Svatost, 100, 120
Svatost, 110
Šťěstí, 100
Technologie, 12, 19, 40, 110
Učednictví, 9, 15, 19, 22, 60,
86, 96, 104, 113
Usmíření, 9, 47, 60, 106, 116
Uspořádání Církve, 40, 67
Uzdravení, 57, 90
Vedení, 38, 40, 67
Víra, 6, 12, 19, 22, 47, 50, 67,
76, 116
Zákony, 73
Závazek, 9, 22
Znovuzřízení, 120
Ženy, 70, 73, 76

Vybrané okamžiky ze 189. pololetní generální konference

V prosloveh vedoucích Církve, kteří promlouvali na generální konferenci, stále znovu a znovu zaznívala výzva, abychom se „stali“ – abychom se stali šťastnějšími, abychom se stali svatějšími, abychom se stali více takovými, jako je Spasitel, a pomáhali druhým činit totéž.

A navíc v nás vzbuzovali dojem, že každý z nás má onu změnu na dosah.

„Pán si přeje, aby všechny Jeho děti měly podíl na věčných požehnáních dostupných v Jeho chrámu,“ učil president Russell M. Nelson. „... Osobní způsobilost ke vstupu do domu Páně vyžaduje značnou dávku osobní duchovní přípravy. S Boží pomocí však není nic nemožné.“

Jak dosáhnout štěstí a svatosti

President Nelson vybídl každého z nás, aby splnil podmínky pro

získání chrámových požehnání. (Viz strana 120.)

President Henry B. Eyring vysvětlil, jak spolu souvisejí růst ve svatosti a zvyšování míry štěstí. (Viz strana 100.)

Starší D. Todd Christofferson učil, jak nalézt „radost Svatých“. (Viz strana 15.)

Výzva, abychom milovali druhé a dělili se s nimi

President Nelson učil tomu, jak je důležité milovat svého bližního, a uvedl podrobnosti o rozsáhlé humanitární práci Církve. (Viz strana 96.)

Starší Dieter F. Uchtdorf vysvětlil, jaká moc spočívá v tom, když druhé vybídneme: „Pojďte a vizte!“ (Viz strana 86.)

Sestra Cristina B. Francová popsala radost pramenící ze sdílení evangelia. (Viz strana 83.)

Posílení mládeže

Prorok představil změny v organizacích mládeže, které budou mládež v předsednictvech kvor a tříd povzbuzovat k tomu, aby se povznesla a ujala se vedení. (Viz strana 38.)

Starší Quentin L. Cook popsal, jak bude fungovat vedení Aronova kněžství. (Viz strana 40.)

Sestra Bonnie H. Cordonová hovořila o změnách v organizaci Mladých žen. (Viz strana 67.)

Budujme chrámy, budujme sebe

President Nelson během zasedání žen ohlásil výstavbu osmi nových chrámů. (Viz strana 76.)

V neděli odpoledne učil o tom, jak splnit podmínky pro vstup do chrámu, a představil přepracované otázky pohovoru k získání chrámového doporučení. (Viz strana 120.) ■

STARŠÍ JEFFREY R. HOLLAND
Kvorum Dvanácti apoštolů

Poselství, význam a zástupy

Kéž se přes onen nepřetržitý hluk a lomoz dnešních dnů snažíme vidět Krista jakožto ústřední bod našeho života, naší víry a naší služby.

Bratři a sestry, toto je Sammy Ho Ching, jak ve věku sedmi měsíců sleduje v televizi letošní dubnovou generální konferenci.

Když nastal okamžik vyjádřit podporu prezidentu Russellu M. Nelsonovi a dalším generálním autoritám, Sammyho ruce byly zaměstnané držetím lahve. A tak udělal to nejlepší, co mohl.

Sammy dává myšlenku hlasování nohama úplně nový význam.

Vítejte na této pololetní konferenci Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Abych připravil půdu pro pojednání o významu těchto setkání, která se konají dvakrát do roka, připomenu jistou scénu z Lukášova záznamu v Novém zákoně:¹

„Stalo se, když se [Ježíš přibližoval k Jerichu], slepý jeden seděl podlé cesty, [žebraje]. ...

Slyšev zástup pomíjející, otázal se, co [to znamená]. ...

Oznámili jemu, že Ježíš Nazaretský tudy jde.

I zvolal, řka: Ježíši, synu Davidův, smiluj se nade mnou.“

Lidé v zástupu byli překvapeni jeho smělostí a snažili se ho umlčet, ale „on mnohem více volal“, píše se tam. Díky

své vytrvalosti byl přiveden k Ježíšovi, který vyslyšel jeho vírou naplněnou prosbu o navrácení zraku a uzdravil ho.²

Pokaždé, když o tomto živě pojatém příběhu čtu, dojmá mě. Tušíme, jak tento muž trpěl. Téměř ho slyšíme, jak volá, aby upoutal Spasitelovu pozornost. Usmíváme se tomu, jak odmítá být umlčen – jak je vskutku odhodlán hlasitost *zvýšit*, když mu všichni ostatní říkají, aby ji *snížil*. Je to ve své podstatě krásný příběh o velmi odhodlané

Sammy Ho Ching během generální konference v dubnu 2019 vyjadřuje podporu prezidentu Russellu M. Nelsonovi.

víře. Ale podobně jako u všech pasáží z písem, čím více je čteme, tím více toho v nich nacházíme.

Teprve nedávno jsem si například uvědomil, že tento muž měl dobrý úsudek v tom, že měl kolem sebe duchovně vnímavé lidi. Celá důležitost tohoto příběhu spočívá v hrstce anonymních žen a mužů, kteří, když se jich jejich kolega zeptal: „Co tento rozruch znamená?“, měli vizi, chcete-li to tak nazvat, označit za příčinu onoho lomu Krista – On byl Ztělesněným Významem. V této krátké konverzaci se pro nás skrývá jisté ponaučení. V záležitostech víry a přesvědčení pomáhá, když se s dotazem obrátíme na ty, kteří ve skutečnosti nějakou víru a přesvědčení mají! „Zdali může slepý slepého vésti?“ zeptal se jednou Ježíš. „[A pokud by vedl, zdali] oba do jámy neupadnou?“³

Takovéto hledání víry a přesvědčení je účelem těchto konferencí; a díky tomu, že jste se k nám dnes připojili, zjistíte, že toto hledání je značně rozšířeným úsilím. Rozhlédněte se kolem sebe. Zde, v těchto místech, vidíte rodiny všech možných velikostí, jak přicházejí z různých stran. Staří přátelé se objímají při radostném opětovném shledání, úžasný pěvecký sbor se rozezpívává a protestující vykřikují na ulici své oblíbené slogany. Misionáři z dřívějších dob vyhlížejí své bývalé společníky, zatímco nedávno se navrátilí misionáři vyhlížejí zcela *nové* společníky (však víte, co mám na mysli!). A fotografování? Dobré nebe! Vzhledem k tomu, že každý má v ruce mobilní telefon, jsme od: „Každý člen misionářem“ dospěli až ke: „Každý člen fotografem“. Uprostřed celého tohoto úchvatného rozruchu se člověk může právem ptát: „Co toto všechno znamená?“

Podobně jako v našem novozákoním příběhu – ti, kteří jsou požeňnání zrakem, si uvědomí, že bez ohledu na vše ostatní, co nám tato tradice spojená

s konferencemi může nabízet, to bude mít jen velmi malý, či vůbec žádný význam, pokud uprostřed toho všeho nenajdeme Ježíše. Abychom získali vizi, kterou hledáme, uzdravení, které Ježíš slibuje, a onu důležitost, kterou v tom tak nějak vnímáme, musíme proniknout oním lomozem – ať je jakkoli radostný – a zaměřit svou pozornost na Něho. Modlitba každého řečníka, naděje všech, kteří zpívají, uctivost každého hosta – to vše má za cíl přivzvat Ducha Toho, jehož tato Církev je – žijícího Krista, Beránka Božího, Knížete pokoje.

Abychom Ho našli, nemusíme nutně sedět v konferenčním centru. Když si dítě poprvé čte v Knize Mormonově a je okouzleno odvahou Abinadiho nebo pochodem dvou tisíc mladých válečníků, můžeme jemně poznamenat, že všudypřítomnou ústřední postavou v těchto úžasných letopisech je Ježíš, který stojí jako kolos prakticky nad každou stránkou této knihy a propojuje všechny ostatní víru posilující postavy, které v ní jsou.

Podobně, když se někdo z našich přátel dozvídá o naší víře, mohou ho poněkud mást některé naše jedinečné prvky a neznámá slova v našich náboženských zvyklostech – vyhýbání se některým potravinám, zásoby pro zajištění soběstačnosti, putování po cestách pionýrů, digitalizované rodokmeny a bezpočet kulových středisek, ve kterých někteří bezpochyby očekávají, že se vyrábějí kůly. Když se tedy naši noví přátelé setkávají se zástupem nových pohledů a zvuků, musíme je přenést přes všechn ten ruch a shon a zaměřit jejich pozornost na význam toho všeho, na tlukoucí srdce věčného evangelia – na lásku Nebeských rodičů, na smírný dar božského Syna, na utěšující vedení Ducha Svatého a na znovuzřízení všech těchto pravd a mnohého dalšího v těchto posledních dnech.

Když člověk poprvé vstupuje do svatého chrámu, může být tímto zážitkem do určité míry překvapen a zmaten. Naším úkolem je dbát na to, aby posvátné symboly a zjevené rituály, obřadní oblečení a audiovizuální prezentace nikdy neodvracely pozornost od Spasitele, kterého v chrámu uctíváme, ale aby na Něho pozornost naopak zaměřovaly. Chrám je Jeho dům a On má být na prvním místě v naší mysli i v našem srdci – ona vznešená nauka Kristova má prostupovat naší bytostí tak, jak prostupuje chrámovými obřady – od chvíle, kdy si přečteme onen nápis na fasádě, až do posledního okamžiku, který v této budově strávíme. Uprostřed všech těch divů, s nimiž se setkáváme, máme v chrámu vidět především to, jaký význam má Ježíš.

Pomyslete na turbulenci smělých programů a nových oznámení v Církvi v několika posledních měsících. Zatímco o sebe navzájem pečujeme v pastýřské službě nebo zušlechťujeme své

prožívání sabatu nebo zavádíme nový program pro děti a mládež, skutečný důvod těchto úprav přijatých zjevením nám unikne, pokud na ně budeme nahlížet jako na nesourodé a nesouvisící prvky, spíše než jako na vzájemně propojené úsilí, jež nám má pomáhat stavět pevněji na Skále našeho spasení.⁴ A přesně to má president Russell M. Nelson určitě a dozajista na mysli, když nás vyzývá, abychom používali zjevené jméno Církve.⁵ Pokud se Ježíš – Jeho jméno, Jeho nauka, Jeho příklad a Jeho božskost – stane ústředním bodem našeho uctívání, podpoříme tím velkou pravdu, které kdysi učil Alma: „Má přijít mnoho věcí; [ale] vizte, jedna věc je důležitější nežli všechny ostatní – ... [Vykupitel, který] bude žít mezi lidem svým a přijde mezi něj.“⁶

Myšlenka na závěr: Oblast v pohraničí, kde v 19. století vyrůstal Joseph Smith, byla tehdy zasažena vzájemně soupeřícími skupinami lidí hlásajících křesťanství.⁷ Avšak v rozruchu,

kteřý tito nadšení obrozenci způsobili, paradoxně zastíňovali onoho Spasitele, kterého mladý Joseph tak usilovně hledal. Když Joseph bojoval s tím, co nazval temnotou a zmatkem,⁸ uchýlil se do ústraní lesíku, kde spatřil a uslyšel mnohem vznešenější svědectví o Spasitelově ústředním postavení v evangeliu, než cokoli, co zde dnes dopoledne zmíníme. Díky daru spočívajícímu v pohledu na to, co bylo nepředstavitelné a nečekané, Joseph ve vidění spatřil Nebeského Otce, velikého Boha vesmíru, a Ježíše Krista, Jeho dokonalého Jednorozeného Syna. Poté nám dal Otec příklad, o němž dnes dopoledne

mluvíme – ukázal na Ježíše a řekl: „Toto je můj Milovaný Syn. Slyš Jej!“⁹ Žádné lepší vyjádření Ježíšovy božské podstaty, Jeho prvořadého místa v plánu spasení a Jeho postavení v očích Božích nikdy nedokáže překonat ono krátké sedmislovné prohlášení.

Rozruch a zmatek? Zástupy a sváry? Toho všeho je v našem světě plno. Koneckonců, skeptici a věrní se stále prou o toto vidění a prakticky i o vše ostatní, o čem jsem dnes mluvil. Pokud se i vy snažíte vidět o něco jasněji a najít význam uprostřed zástupu názorů, odkazují vás k témuž Ježíšovi a vydávám apoštolské svědectví o zážitku

Joseph Smitha, který se stal, jak se stal, nějakých 1 800 let poté, co náš slepý přítel obdržel zrak na oné staré cestě u Jericha. S těmito dvěma i s mnohými dalšími lidmi v průběhu věků svědčím o tom, že ten dozajista nanejvýš strhující pohled a zvuk v životě se skrývá nejen v tom, když Ježíš projde kolem nás,¹⁰ ale hlavně v tom, když přijde k nám, zastaví se vedle nás a učiní si u nás svůj příbytek.¹¹

Sestry a bratři, kéž se přes onen nepřetržitý hluk a lomoz dnešních dnů snažíme vidět Krista jakožto ústřední bod našeho života, naší víry a naší služby. V tom spočívá ten skutečný význam. A bude-li v některých dnech naše vnímání zastřené nebo naše sebedůvěra ochablá nebo bude-li naše víra zkoušena a tříbena – což dozajista bude – kéž pak zvoláme o něco hlasitěji: „Ježíši, synu Davidův, smiluj se nade mnou.“¹² Slibuji vám s apoštolskou horlivostí a prorockým přesvědčením, že On vás vyslyší a dříve či později řekne: „Prohlédni. Víra tvá tě uzdravila.“¹³ Vítejte na generální konferenci. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Zde se může i nemusí jednat o tutéž příhodu zaznamenanou v Matoušovi 20:30–34, v níž odpovídají dva slepí muži, nebo o tutéž příhodu zaznamenanou v Markovi 10:46–52, v níž je onen slepý muž označen za Bartimea, syna Timeova.
2. Viz Lukáš 18:35–43; zvýraznění přidáno.
3. Lukáš 6:39.
4. Viz 2. Nefi 9:45.
5. Viz Russell M. Nelson, „Správný název Církve“, *Liahona*, listopad 2018, 87–89.
6. Alma 7:7.
7. Oblasti v severní části státu New York poblíž Palmyry se často říkalo „spálený kraj“ kvůli horlivé náboženské aktivitě, k níž v těchto malých komunitách pravidelně docházelo.
8. Joseph Smith–Životopis 1:13.
9. Joseph Smith–Životopis 1:17.
10. Viz Lukáš 18:37.
11. Viz Jan 14:23.
12. Marek 10:47.
13. Lukáš 18:42.

STARŠÍ TERENCE M. VINSON
Předsednictvo Sedmdesáti

Praví učedníci Spasitele

Když se Spasitel a Jeho evangelium stanou rámcem, kolem něhož budujeme svůj život, můžeme pociťovat trvalou radost.

V poněkud méně známé starozákonní knize Aggeus je popsána skupina lidí, kterým by nepochybně prospěly rady staršího Hollanda. Kristus totiž nebyl ústředním bodem jejich života a jejich služby. Aggeus uvádí několik obrazných vyjádření vedoucích k zamyšlení, když kárá tento lid za to, že zůstávají v pohodlných domech, místo aby budovali Pánův chrám:

„Jest-liž vám čas, abyste vy seděli v domích svých taflovaných, a dům tento pustý stál?

Protož nyní takto praví Hospodin zástupů: Přiložte srdce své k cestám svým.

Sejete mnoho, a shromažďujete málo; jíte, ale nebýváte nasyceni; pijete, ale neuhašujete žízně; obláčíte se, ale žádný nemůže se zahřít; a ten, kdož sobě mzdu shromažďuje, shromažďuje ji do pytlíka děravého.

Takto praví Hospodin zástupů: Přiložte srdce své k cestám svým.“¹

Koho by neoslovily ty příklady, jak marné je upřednostňovat to, co nemá věčné důsledky, před věcmi Božími?

Nedávno na shromáždění svátosti jeden navrátilší se misionář citoval otce, který tuto myšlenku skvěle shrnul pro své děti: „Potřebujeme, aby zde byl více Nefi a méně Wi-Fi!“

Za pět let života v západní Africe jsem byl mnohokrát svědkem toho, že lidé dávali přednost evangeliu přirozeně a bez ostychu. Jedním z takových příkladů je název autoservisu v Ghaně, který se věnuje opravám pneumatik a vyvažování kol. Majitel ho pojmenoval „Seřízení s Boží vůlí“.

Když se Spasitel a Jeho evangelium stanou rámcem, kolem něhož budujeme svůj život, můžeme pociťovat trvalou radost.² Tímto rámcem se však snadno může stát naopak to, co je světské, a evangelium bude jen jeho volitelnou součástí, omezenou na dvouhodinovou účast na nedělním shromáždění. V tom případě je to stejné, jako kdybychom svou mzdu ukládali „do pytlíka děravého“.

Aggeus nám říká, abychom byli oddaní – to jest abychom žili podle evangelia upřímně neboli „fair dinkum“, jak říkáme v Austrálii. Lidé jsou „fair dinkum“, když jsou takoví, jací říkají, že jsou.

O tom, jak být „fair dinkum“ a oddaný, jsem se trochu naučil při hraní ragby. Poznal jsem, že když hraji naplno, když tomu dávám všechno, užívám si hru nejvíce.

Mojí oblíbenou ragbyovou sezónou byl rok po střední škole. Členové

našeho družstva byli jak nadaní, tak oddaní. Toho roku jsme byli nejlepším týmem. Jednou jsme však měli hrát proti týmu z konce tabulky a po zápase čekal nás a naše taneční partnerky velký výroční ples naší vysoké školy. Říkal jsem si, že to bude snadná hra a že se budu chránit před zraněním, abych si pak mohl plně vychutnat ples. Při této hře jsme do mnoha tvrdých střetů nešli s takovou oddaností, jak jsme mohli, a nakonec jsme prohráli. A k tomu jsem si ze zápasu odnesl velmi oteklý spodní ret, který mi večer v očích mé společnosti příliš krásy nepřidával. Asi jsem se potřeboval něčemu naučit.

Velmi odlišně jsem prožil jiný, pozdější zápas, při němž jsem se hře oddal naplno. V jednu chvíli jsem se s opravdovým záměrem rozběhl ke střetu, když vtom jsem pocítil bolest v obličejí. Tatínek mě učil, že nikdy nemám dát protivníkovi znát, že mě zranil, a tak jsem hrál dál. Když jsem se večer pokoušel najíst, zjistil jsem, že nemůžu kousat. Ráno jsem zašel do nemocnice, kde mi rentgen potvrdil zlomeninu čelisti. Šest týdnů jsem pak měl pusu zavřenou a sdrátovanou.

Toto podobenství o oteklém rtu a zlomené čelisti je pro mě ponaučením. I přes vzpomínky na neuspokojené chutě na pevnou stravu, kdy jsem šest

týdnů mohl jíst jen stravu tekutou, zlomeniny své čelisti nijak nelituji, protože vznikla z mého plného nasazení. Oteklý ret mě ale mrzí, protože symbolizuje nedostatek mého odhodlání.

Plné nasazení neznamená, že budeme neustále jen požeňnání nebo že se nám bude vše dařit. Znamená to ale, že budeme mít radost. Radost není pomíjivé potěšení, či dokonce dočasné štěstí. Radost je trvalá a je založena na našem úsilí být přijatelní před Pánem.³

Příkladem takového přijetí je příběh Olivera Grangera. Jak řekl prezident Boyd K. Packer: „Když byli Svátí vyhnáni z Kirtlandu ve státě Ohio, ... Olivera ponechali na místě, aby prodal jejich majetek za jakoukoli cenu. Nebyla velká šance, že by uspěl. A skutečně, on neuspěl!“⁴ První předsednictvo ho pověřilo úkolem, který byl obtížný, neli neuskutečnitelný. Pán ho však za jeho zdánlivě neúspěšnou snahu pochválil těmito slovy:

„A opět, pravím vám, pamatuji na služebníka svého Olivera Grangera; vizte, vpravdě mu pravím, že jméno jeho bude uchovááno v posvátné paměti z pokolení na pokolení, na věky věků, praví Pán.

Tudíž, necht' bojuje horlivě za vykoupění Prvního předsednictva Církve mé, ... a když padne, opět

povstane, neboť obět jeho bude pro mne posvátnější než vzestup jeho, praví Pán.“⁵

To může platit pro nás všechny – Pánovi nezáleží tolik na našich úspěších, jako spíš na našich obětech a úsilí.

Dalším příkladem pravého učedníka Ježíše Krista je jedna naše drahá přítelkyně ze západoafrického Pobřeží slonoviny. Tato skvělá, věrná sestra zažívala po delší dobu emoční, a někdy i fyzické týrání od svého manžela, s nímž se nakonec rozvedla. Nikdy nezakolísala ve své víře či dobrotě, ale kvůli jeho krutostem byla dlouho hluboce zraněná. Takto popsala vlastními slovy, co prožívala:

„I když jsem řekla, že mu odpouštím, vždy jsem spala s nějakou ránou; trávil jsem s ní celé dny. Bylo to, jako bych měla popálené srdce. Mokrát jsem se modlila k Pánu, aby mě toho zbavil, ale bolelo to tolik, že jsem pevně věřila, že s tím budu žít do konce života. Bolelo to víc, než když jsem jako mladá ztratila matku; bolelo to víc, než když jsem ztratila otce, a dokonce i syna. Připadalo mi, že to zasahuje už celé mé srdce a že můžu každou chvíli zemřít.

Jindy jsem si kladla otázku, co by v mé situaci dělal Spasitel, ale nakonec jsem vždy řekla: ‚To už je příliš, Pane.‘

Jednou ráno jsem onu bolest z toho všeho ve svém srdci hledala a šla jsem i hlouběji a hledala jsem ji v duši. Nikde jsem ji nemohla najít. Rychle jsem si v duchu prošla všechny důvody, proč bych se [měla] cítit zraněná, ale žádnou bolest jsem necítila. Čekala jsem celý den, zda bolest v srdci pocítím, ale nepocítila jsem ji. Pak jsem poklekla s díky Bohu za to, že dal, aby na mě zapůsobila Pánova smírná obět.“⁶

Tato sestra je nyní šťastně připečetěna ke skvělému, věrnému muži, který ji hluboce miluje.

Terence M. Vinson, stojící čtvrtý zleva, jako člen svého ragbyového týmu po střední škole

Jaký tedy máme mít postoj, jsme-li praví Kristovi učedníci? A jakou má pro nás evangelium hodnotu, když přiložíme srdce své k cestám svým, jak radí Aggeus?

Líbí se mi příklad správného postoje, který ukázal otec krále Lamoniho. Jistě si pamatujete jeho počáteční hněv, když zjistil, že jeho syna doprovází Nefita Ammon z národa, který Lamanité nenáviděli. Tasil meč, aby s Ammonem bojoval, ale brzy se Ammonův meč ocitl na jeho hrdle. „Nyní král, strachuje se, aby neztratil svůj život, pravil: Jestliže mne ušetříš, dám ti, o cokoli požádáš, až

do poloviny království.“⁴⁷

Všimněte si, co nabídl – polovinu království za svůj život.

Když však později porozuměl evangeliu, nabídl něco jiného. „Král pravil: Co mám činiti, abych mohl mít tento věčný život, o němž jsi mluvil? Ano, co mám činiti, abych mohl býti zrozen z Boha, aby byl tento zlovolný duch vykořeněn z mé hrudi, a abych přijal jeho Ducha, abych mohl býti naplněn radostí a abych nebyl posledního dne zavřzen? Viz, pravil, vzdám se všeho, co mám, ano, opustím své království, abych mohl obdržeti tuto velikou radost.“⁴⁸

Tentokrát byl ochoten vzdát se *celého* království, neboť evangelium mu bylo cennější než vše, co měl! Žil podle evangelia upřímně – „fair dinkum“.

Otázka pro každého z nás tedy zní: Žijeme i my upřímně podle evangelia? Protože polovičitost není upřímnost! A je známo, že Bůh nezahrnuje chválou ty, kteří jsou vlažní.⁹

Žádný poklad, žádný koníček, žádný status, žádná sociální síť, žádná videohry, žádný sport, žádný vztah s někým slavným ani nic jiného na zemi není cennější než věčný život. A tak Pán každého vyzývá, aby přiložil srdce své k cestám svým.

Moje pocity nejlépe vyjadřují slova Nefiho: „Raduji se z jasnosti; raduji se z pravdy; raduji se z Ježíše svého, neboť vykoupil duši mou z pekla.“¹⁰

Jsme praví následovníci Toho, který dal za nás vše? Toho, kdo je náš Vykupitel a náš Přímluvce u Otce? Toho, kdo byl sám naprosto oddaný ve své smírné oběti a je oddaný i nyní ve své lásce, milosrdenství a touze po tom, abychom pociťovali věčnou radost? Prosím všechny, kteří slyší nebo čtou tato slova: Prosím, prosím, neodkládejte svou naprostou oddanost na dobu, kdy k ní dospějete v nějakém neexistujícím budoucím okamžiku. Staňte se upřímnými ihned a pociťujte radost! Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Aggeus 1:4–7.
2. Viz Jan 15:11; Římanům 14:17; 2. Korintským 8:2; Židům 12:2; Mojžíš 5:10, 7:53.
3. Viz Enos 1:3–6, 27; Nauka a smlouvy 52:15; 97:8–9.
4. Boyd K. Packer, „Nejmenší z těchto“, *Liahona*, listopad 2004, 86.
5. Nauka a smlouvy 117:12–13.
6. Osobní korespondence.
7. Alma 20:23.
8. Alma 22:15.
9. Viz Zjevení 3:15–16.
10. 2. Nefi 33:6.

STEPHEN W. OWEN
Generální prezident Mladých mužů

Budte věrní, ne nevěřící

Musíme si každý den záměrně vyhradit čas na to, abychom se odpojili od světa a spojili se s nebem.

Nedávno jsem se ráno hned po probuzení připravil na studium písem. Vzal jsem si chytrý telefon a usedl do křesla vedle postele se záměrem otevřít aplikaci Knihovna evangelia. Telefon jsem odemkl, a zrovna když jsem chtěl začít studovat, uviděl jsem půl tuctu oznámení o textových zprávách a e-mailech, které přišly přes noc. Pomyslel jsem si: „V rychlosti si ty zprávy přečtu a hned potom se pustím do písem.“ Inu, po dvou hodinách jsem stále pročítal textové zprávy, e-maily, novinky a příspěvky na sociálních sítích. Když

jsem si uvědomil, kolik je hodin, zběsile jsem se začal připravovat na nový den. To ráno jsem studium písem vynechal, a následkem toho jsem neobdržel duchovní výživu, jak jsem původně doufal.

Duchovní výživa

Mnoho z vás to jistě zažilo také. Moderní technologie nám v mnoha ohledech žehnají. Mohou nás spojit s přáteli či rodinou nebo seznámit s informacemi a zprávami o událostech z celého světa. Mohou však také

odvádět naši pozornost od toho nej důležitějšího spojení – našeho spojení s nebem.

Opakuji to, co řekl náš prorok, prezident Russell M. Nelson: „Žijeme ve světě, který je složitý a stále problematictější. Nepřetržitě dostupné sociální sítě a 24hodinové zpravodajství nás bombardují stále dalšími a dalšími myšlenkami. Máme-li mít alespoň naději v to, že dokážeme prosit všechny ty nesčetné hlasy a lidské filosofie útočící na pravdu, musíme se naučit získávat zjevení.“

Prezident Nelson přidal varování, že „v nadcházejících dnech nebude možné duchovně přežít bez stálého vlivu Ducha Svátého, který nás bude vést, řídit a utěšovat“.¹

Před lety prezident Boyd K. Packer vyprávěl o stádu vysoké zvěře, které se kvůli sněhové vánici ocitlo uvězněno mimo své přirozené prostředí a hrozilo mu vyhladovění. V dobrém úmyslu a ve snaze ona zvířata zachránit navezlo několik lidí auty kolem této oblasti hromady sena. Nebylo to sice to, čím se zvěř běžně živí, ale doufali, že jí to alespoň pomůže přečkat zimu. Naneštěstí však později většinu zvěře našli uhynulou. Snědla ono seno, ale nedodalo jí žádnou výživu, a tak vyhladověla k smrti i s plným žaludkem.²

Mnoho zpráv, které nás v této digitální éře zaplavují, je duchovním ekvivalentem krmení vysoké zvěře senem – můžeme se jimi sytit celý den, ale žádnou výživu nám nedají.

Kde nalezneme opravdovou duchovní výživu? Většinou nepatří k tomu nejsledovanějšímu na sociálních sítích. Nalezneme ji, když se budeme tlačit „svou cestou kupředu“ na cestě smlouvy, „neustále se pevně držíce tyče ze železa“, a když pojíme z ovoce stromu života.³ To znamená, že si musíme každý den záměrně vyhradit čas na to, abychom se odpojili od světa a spojili se s nebem.

Lehi ve svém snu viděl ty, kteří pojedli z ovoce a potom se ho zřekli kvůli vlivu veliké a prostorné stavby neboli pýchy světa.⁴ U některých mladých lidí se může stát, že navzdory výchově v domově Svatých posledních dnů, účasti na všech správných církevních shromážděních a třídách, a dokonce i na chrámových obřadech, sejdou „na zakázané cesty a [budou] ztraceni“.⁵ Proč se to stává? V mnoha případech proto, že i když se navenek možná věnovali duchovním záležitostem, nedošlo u nich k opravdovému obrácení. Dostávali potravu, ale nikoli výživu.

Naproti tomu jsem se setkal s mnohými z vás, mladých Svatých posledních dnů, kteří jste bystří, silní a věrní. Víte, že jste synové a dcery Boží a že On pro vás má práci, kterou máte vykonat. Milujete Boha celým svým „srdcem, mocí, myslí a silou“.⁶ Dodržujete své smlouvy a sloužíte druhým, počínaje doma. Uplatňujete víru, činíte pokání a každý den na sobě pracujete, a to vám přináší trvalou radost. Připravujete se na přijetí chrámových požehnání a na další příležitosti, které vás jako pravé následovníky Spasitele čekají. Také pomáháte připravit svět na Druhý

příchod a zvete všechny, aby přišli ke Kristu a obdrželi požehnání plynoucí z Jeho Usmíření. Jste spojeni s nebem.

Ano, čelíte těžkostem. Ale tak je tomu s každým pokolením. Toto je naše doba a musíme být věrní, ne nevěřící. Svědčím o tom, že Pán o našich těžkostech ví a že nás skrze vedení presidenta Nelsona připravuje, abychom se s nimi dokázali vypořádat. Prorokova nedávná výzva, abychom usilovali o na domov zaměřenou církev podporovanou naší činností v kaplích,⁷ nám má podle mě pomoci přežít – a dokonce prospívat – v této době duchovní podvýživy.

Zaměřeno na domov

Co to znamená být na domov zaměřenou církví? Domovy mohou napříč světem vypadat velmi odlišně. Možná jste součástí rodiny, která už je v Církvi po mnoho pokolení. Nebo jste možná ve své rodině jediným členem Církve. Možná máte manželského partnera, nebo jste svobodní; rodiče či bezdětní.

Bez ohledu na svou situaci můžete domov učinit ústředním místem studia evangelia a života podle něj. Zkrátka to znamená převzít osobní zodpovědnost za své obrácení a duchovní růst. Znamená to řídit se radou presidenta Nelsona a „proměnit svůj domov ve svatyni víry“.⁸

Protivník se vás bude snažit přesvědčit, že duchovní výživa není nutná nebo – ještě lstivěji – že může počkat. Je mistrem v odvádění pozornosti a zastánce otálení. Upoutá vaši pozornost zdánlivě neodkladnými záležitostmi, jež ve skutečnosti nejsou tak důležité. Chtěl by, abyste si dělali starosti o mnoho věcí natolik, že zanedbáte tu jedinou, které „jest potřeba“.⁹

Jsem velmi vděčný za své dobré rodiče,¹⁰ kteří mě vychovali v domově, jenž se vyznačoval neustálou duchovní výživou, láskyplnými vztahy a hodnotnými

odpočinkovými činnostmi. Nauky, které mi předali v mém mládí, mě dodnes udržují na správné cestě. Rodiče, vybudujte si prosím se svými dětmi silné vztahy. Potřebují více vašeho času, ne méně.

Podporováno Církví

Církev je tu proto, aby vás v této vaší snaze podporovala. Naše zážitky ze shromáždění mohou být posilou pro duchovní výživu, kterou získáváme v domově. Letos jsme doposud byli svědky takového druhu církevní podpory v Nedělní škole a v Primárkách. S touto podporou se budeme navíc setkávat i na shromážděních Aronova kněžství a Mladých žen. Od ledna dojde k mírné úpravě studijních osnov pro tato shromáždění. Stále budou zaměřeny na témata z evangelia, jež však budou uspořádána tak, aby odpovídala tématům v příručce *Pojď, následuj mne – pro jednotlivce a rodiny*. Je to malá změna, ale může mít velký účinek na duchovní výživu mladých lidí.

Jakou další podporu Církev poskytuje? Na shromáždění přijímáme svátost, která nám každý týden pomáhá obnovit náš závazek vůči Spasiteli. Také se tam shromažďujeme s dalšími

věřícími, kteří uzavřeli tytéž smlouvy. Láskeplné vztahy, které si vytváříme s dalšími učedníky Ježíše Krista, mohou být mocnou podporou našeho učednictví soustředěného v domově.

Když mi bylo 14 let, má rodina se přestěhovala. Možná se vám to nezdá jako tak hrozná tragédie, ale mě to tenkrát zdrtilo. Znamenalo to být obklopen lidmi, které jsem neznal. Znamenalo to, že všichni ostatní mladí muži z mého sboru budou chodit na jinou školu než já. A jako 14letý kluk jsem si pomyslel: „Jak mi tohle mohli rodiče provést?“ Měl jsem pocit, že můj život je v troskách.

Nicméně díky akcím Mladých mužů jsem se dokázal spřátelit s ostatními členy svého kvora a stali se z nás kamarádi. Navíc na mně záleželo i členům biskupstva a poradcům v kvoru Aronova kněžství. Chodili na mé sportovní zápasy. Psali mi povzbudivé vzkazy, které mám schované dodneška. Udržovali se mnou kontakt i poté, co jsem odešel na vysokou školu, a když jsem odjel na misi. Jeden z nich na mě dokonce čekal na letišti, když jsem se vrátil domů. Budu navždy vděčný za tyto skvělé bratry a jejich lásku spojenou s vysokými očekáváními.

Nasměřovali mě k nebesům a do mého života vstoupil jas, štěstí a radost.

Jak můžeme my, jako rodiče a vedoucí, pomáhat mladým lidem pociťovat, že nejsou sami, zatímco kráčíjí po cestě smlouvy? Kromě vytváření osobních vztahů je můžeme zvat na různá setkání, ať již velká, či malá – od konferencí Pro posílení mládeže [FSY] a táborů pro mládež až po každotýdenní akce kvora nebo třídy. Nikdy nepodceňujte sílu pramenící ze shromažďování se s těmi, kteří se také snaží být silní. Biskupové a další vedoucí, zaměřte se prosím ve vašem sboru na vyživování dětí a mládeže. Potřebují více vašeho času, ne méně.

Ať už jste vedoucí, soused, člen kvora, nebo jednoduše místní člen, pokud máte možnost ovlivnit život některého z mladých lidí, pomozte mu spojit se s nebem. Váš vliv může být přesně tou „církevní podporou“, kterou onen mladý člověk potřebuje.

Bratři a sestry, svědčím o tom, že Ježíš Kristus stojí v čele této Církve. Inspiruje naše vedoucí a vede nás k duchovní výživě, kterou potřebujeme, abychom přežili a prospívali v těchto posledních dnech. Tato duchovní výživa nám pomůže být věrnými, a ne nevěřícími. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Russell M. Nelson, „Zjevení pro Církev, zjevení pro náš život“, *Liahona*, květen 2018, 96.
2. Viz Jeffrey R. Holland, „Teaching and Learning in the Church“, *Liahona*, June 2007, 64.
3. 1. Nefi 8:30.
4. Viz 1. Nefi 8:24–28; 11:36.
5. 1. Nefi 8:28.
6. Nauka a smlouvy 4:2.
7. Viz Russell M. Nelson, „Úvodní proslov“, *Liahona*, listopad 2018, 7.
8. Russell M. Nelson, „Staňte se příkladnými Svatými posledních dnů“, *Liahona*, listopad 2018, 113.
9. Viz Lukáš 10:41–42.
10. Viz 1. Nefi 1:1.

STARŠÍ D. TODD CHRISTOFFERSON
Kvorum Dvanácti apoštolů

Radost Svatých

Radost pramení z dodržování Kristových přikázání, z překonávání zármutku a slabostí skrze Krista a ze služby podle Jeho vzoru.

Enos, prorok z Knihy Mormonovy a Lehiův vnuk, popsal jedinečný zážitek, k němuž došlo dříve v jeho životě.

O samotě v lese začal přemítat o učení svého otce Jákoba. Uvedl: „Slova o věčném životě a o radosti svatých, jež jsem často slyšel svého otce promlouvat, mi pronikla hluboko do srdce.“¹ Enos, jehož duše po duchovní strážce hladověla, poklekl v modlitbě – v pozoruhodné modlitbě, která trvala po celý den až do noci, v modlitbě, díky níž obdržel určitá zásadní zjevení, ujištění a zaslíbení.

Z Enosova zážitku se lze naučit mnohému, ale dnes nejvíce poutá mou pozornost Enosova vzpomínka na to, jak jeho otec často hovořil o „radosti svatých“.

Na této konferenci před třemi lety promlouval o radosti president Russell M. Nelson.² Mimo jiné uvedl:

„Pocity radosti mají s naší životní situací společného jen málo, ale s tím, na co se v životě zaměřujeme, mají společné úplně všechno.“

Když se v životě zaměřujeme na Boží plán spasení ... a na Ježíše Krista a Jeho evangelium, můžeme pocítovat radost bez ohledu na to, co se v našem životě děje – nebo neděje. Radost pochází od Něho a skrze Něho. ... Pro Svaté posledních dnů je radostí Ježíš Kristus!³

Svatí jsou ti, kteří vstupují do smlouvy evangelia skrze křest a usilují o to, aby následovali Krista a Jeho učedníky.⁴ Radostí Svatých je tedy míněna radost z toho, že se člověk stává takovým, jako je Kristus.

Dnes bych chtěl hovořit o radosti pramenící z dodržování Jeho přikázání, o radosti vycházející z překonávání zármutku a slabostí skrze Krista a o radosti spočívající ve službě podle Jeho vzoru.

Radost z dodržování Kristových přikázání

Žijeme v požitkářském věku, kdy mnozí zpochybňují důležitost Pánových přikázání nebo je prostě ignorují. Nezřídka se zdá, že se lidem, kteří nedbají božských pokynů, jako jsou například zákon cudnosti, měřítka poctivosti či posvátnost sabatu, skvěle daří, že si užívají toho příjemného, co život přináší, a to někdy dokonce ve větší míře než ti, kteří se snaží být poslušní. Někteří začínají pochybovat, zda to úsilí a oběti stojí za to. Dávný lid Izraele si kdysi stěžoval:

„Daremná jest věc sloužiti Bohu, a jaký zisk, budeme-li [dodržovati] nařízení jeho, a budeme-li choditi zasmušile, bojíce se Hospodina zástupů?“

Nýbrž nyní blahoslavíme pyšné. Ti, kteříž páší bezbožnost, vzdělávají se, a pokoušející Boha vysvobozeni bývají.⁴⁵

Jen počkejte, pravil Pán, na den, kdy ty, kteří se Ho bojí, učiní svým klenotem. „Tehdy ... uzříte rozdíl mezi spravedlivým a bezbožným, mezi tím, kdo slouží Bohu, a tím, kdo jemu

neslouží.⁶ Zlovolní možná mívají „na čas ... radost ze skutků svých“, ale vždy jen dočasně.⁷ Radost Svatých je trvalá.

Bůh nahlíží na věci z pravé perspektivy, o niž se s námi dělí prostřednictvím svých přikázání, čímž nás efektivně vede kolem nástrah a skrytých nebezpečí smrtelnosti směrem k věčné radosti. Prorok Joseph Smith vysvětlil: „Když nás učí Jeho přikázání, je to z pohledu věčnosti; neboť Bůh na nás pohlíží, jako kdybychom byli ve věčnosti; Bůh dlí ve věčnosti a nepohlíží na věci tak jako my.“⁸

Nikdy jsem se nesetkal s nikým, kdo nalezl v životě evangelium až později a kdo by si nepřál, aby se tak stalo dříve. „Ach, všechna ta špatná rozhodnutí a chyby, jimž jsem se mohl vyhnout,“ říkávají tito lidé. Pánova přikázání jsou naším vodítkem k lepším rozhodnutím a příjemnějším výsledkům. Měli bychom se radovat a děkovat Mu za to, že nám ukazuje tuto znamenitější cestu.

Sestra Kalombo Rosette Kamwanyaová z Konžské demokratické republiky,

Sestra Kalombo Rosette Kamwanyaová

kteřá nyní slouží v Misii Abidžan-západ v Pobřeží slonoviny, se jako dospívající tři dny postila a modlila ve snaze zjistit, jakým směrem si Bůh přeje, aby se vydala. V pozoruhodném nočním vidění spatřila kapli a – jak si nyní uvědomuje – také chrám. Kapli, kterou viděla ve snu, začala hledat, a brzy ji našla. Na ceduli stálo: „Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů“. Sestra Kamwanyaová se dala pokřtít a poté i její matka a šest bratrů. Sestra Kamwanyaová uvedla: „Když jsem přijala evangelium, cítila jsem se jako lapený pták, který se dostal na svobodu. Srdce se mi naplnilo radostí. ... Dostalo se mi ujištění, že mě Bůh miluje.“⁹

Dodržování přikázání Páně nám umožňuje v plnější míře a snáze pocítovat Jeho lásku. Těsná a úzká cesta přikázání vede přímo ke stromu života, a tento strom a jeho ovoce, to nejsladší a „nejvíce žádoucí ze všech věcí“,¹⁰ představují lásku Boží a naplňují duši „nesmírně velikou radostí“.¹¹ Spasitel řekl:

Jack a Jo Rushtonovi

„Budete-li zachovávat přikázání má, zůstanete v mém milování, jakož i já přikázání Otce svého zachoval jsem, i zůstávám v jeho milování.“

Toto mluvil jsem vám, aby radost má zůstávala v vás, a radost vaše byla plná.“¹²

Radost z překonávání překážek skrze Krista

Dokonce i tehdy, když věrně dodržíme přikázání, mohou naši radost zkazit zkoušky a neštěstí. Budeme-li se však snažit tyto obtíže s pomocí Spasitele překonat, uchováme si jak svou nynější radost, tak tu, kterou teprve očekáváme. Kristus své učedníky utěšil slovy: „Na světě ssoužení míti budete, ale doufejtež, jáť jsem přemohl svět.“¹³ Díky tomu, že se k Němu obrátíme, budeme Ho poslušni a připoutáme se k Němu, se zkoušky a zármutek změní v radost. Uvedu příklad.

Jack Rushton sloužil v roce 1989 jako prezident kalifornského kůlu Irvine ve Spojených státech. Během rodinné dovolené na kalifornském pobřeží surfoval bez prkna, když ho vlna smetla na skálu, která byla pod vodou, a on utrpěl zlomeninu v oblasti krku a vážné zranění páteře. Jack později řekl: „Hned jak jsem narazil na skálu, jsem věděl, že jsem ochrnul.“¹⁴ Přišel o schopnost mluvit, a dokonce i samostatně dýchat.¹⁵

Rodina, přátelé a členové kůlu bratru Rushtonovi a jeho manželce Jo Anne přispěchali na pomoc a mimo jiné přestavěli část jejich domu, aby vyhovoval potřebám Jacka na invalidním vozíku. Jo Anne se na příštích 23 let stala Jackovou hlavní opatrovnící. Se zřetelem na příběhy z Knihy Mormonovy o tom, jak Pán navštěvoval svůj lid v jeho strastech a ulehčoval mu břemena,¹⁶ Jo Anne uvedla: „Často mě udivuje, s jakou lehkostí v srdci zvládám péči o manžela.“¹⁷

Menší operace dýchacích cest vrátila Jackovi schopnost mluvit a po roce byl povolán učitelem Nauky evangelia a patriarchou kůlu. Když bratr Rushton někomu uděloval patriarchální požehnání, vložil nějaký jiný nositel kněžství jeho ruku na hlavu toho, kdo měl požehnání obdržet, a podpíral mu při udělení požehnání ruku i paži. Na 1. svátek vánoční roku 2012 Jack po 22 letech oddané služby zemřel.

V jednom rozhovoru Jack podotkl: „Problémy vstoupí do života každého z nás, je to zkrátka součástí naší zkušenosti zde na zemi. A někteří se domnívají, že náboženství nebo víra v Boha vás od všeho špatného ochrání. O to ale podle mě nejde. Podle mě jde o to, že budeme-li mít silnou víru, tak když se stane něco špatného, k čemuž jistě dojde, zvládneme se s tím vyrovnat.

... Má víra nikdy nezakolísala, což ale neznamená, že jsem netrpěl depresemi. Myslím, že poprvé v životě jsem byl dohnán do krajnosti a nebylo kam se obrátit, a tak jsem se obrátil k Pánu, a dodnes pocituji spontánní radost.“¹⁸

V dnešní době dochází občas na sociálních sítích k nemilosrdným útokům vůči těm, kteří se snaží dodržovat Pánova měřítká, pokud jde o oblékání, zábavu a sexuální čistotu. Mezi Svátými tento kříž výsměchu a pronásledování často nese mládež a mladí dospělí a také ženy a matky. Pozvednout se nad takové zacházení není snadné, ale pamatujte na slova Petra: „Trpíte-li pohanění pro jméno Kristovo, blahoslavení jste. Nebo Duch ten slávy a Boží na vás odpočívá, kterýž z strany jich zajisté rouhán, ale z strany vaší oslavován bývá.“¹⁹

V zahradě Eden byli Adam a Eva „ve stavu nevinnosti, nemajíce žádné radosti, neboť neznali žádné bídy“.²⁰ My nyní, jakožto svéprávné bytosti, nalézáme radost v překonávání bídy v jakékoli

podobě, ať již se jedná o hříchy, zkoušky, slabosti, či jakékoli jiné překážky ve štěstí. Je to radost z vnímání pokroku na cestě učenictví; radost z obdržení „odpuštění hříchů svých, majíce pokoj svědomí“;²¹ radost z vnímání toho, jak se naše duše skrze milost Kristovu rozvíjí a roste.²²

Radost ze služby podle Kristova vzoru

Spasitel nachází radost v uskutečňování naší nesmrtelnosti a věčného života.²³ President Russell M. Nelson, když hovořil o Spasitelově Usmíření, uvedl:

„Jako je tomu ve všem, Ježíš Kristus je nám vrcholným vzorem, který pro radost, která byla před ním, ‚strpěl kříž‘ [viz Židům 12:2]. Zamyslete se nad tím! Aby Spasitel dokázal strpět ten nejtrýznivější prožitek, který kdy kdo na zemi musel strpět, zaměřil se na *radost!*

A jaká je ta radost, která byla před Ním? Její součástí byla nepochybně radost z toho, že nás očisťuje, uzdravuje a posiluje; z toho, že zaplatil za hříchy všech kajících; z toho, že mně i vám umožňuje vrátit se domů – čistí a způsobilí – abychom žili s našimi Nebeskými rodiči a rodinami.“²⁴

V podobném smyslu je radost, jež je před námi, radostí pramenící z pomáhání Spasiteli v Jeho díle vykoupení. Jako sítě a potomstvo Abrahamovo²⁵ se podílíme na požehnání všech rodin země „požehnáními evangelia, která jsou požehnáními spasení, a to života věčného“.²⁶

Napadají mě slova Almy:

„Toto je má chloubka, že snad mohu býti nástrojem v rukou Božích, abych přivedl nějakou duši ku pokání; a toto je radost moje.

A vizte, když vidím, že mnozí z bratří mých jsou vpravdě kající a jdou k Pánu, svému Bohu, pak je duše má naplněna radostí. ...

Ale neraduju se pouze ze svého vlastního úspěchu, ale má radost je úplnější pro úspěch bratří mých, kteří byli v zemi Nefi. ...

Nyní, když myslím na úspěch těchto bratří svých, duše má je unesena, jako by se až oddělila od mého těla, tak veliká je radost má.²⁷

Součástí radosti, která je před námi, je ovoce vzájemné služby v Církvi. I když jsme někdy sklíčení či ve stresu, můžeme druhým trpělivě sloužit, zaměříme-li se na radost z toho, že to Boha těší, a z toho, že Jeho dětem – svým bratrům a sestrám – přinášíme světlo, úlevu a štěstí.

Když minulý měsíc přijel starší David A. Bednar s manželkou Susan na Haiti kvůli zasvěcení chrámu Port-au-Prince, setkali se s mladou sestrou, jejíž manžel před několika dny zahynul při tragické nehodě. Plakali spolu s ní. Ale v neděli byla tato drahá žena na svém

místě a vítala jako uvaděčka vlídným úsměvem všechny, kteří přicházeli do chrámu na zasvěcovací bohoslužby.

Jsem přesvědčen, že ta největší radost Svatých pramení z vědomí, že Spasitel hájí jejich věc,²⁸ „a nikdo si neumí představití onu radost, která [naplní] duši naši ve chvíli, kdy [uslyšíme Ježíše] modliti se za nás k Otcí“.²⁹ S prezidentem Russellem M. Nelsonem svědčím o tom, že radost je darem pro věrné Svaté, „kteří vytrpěli kříž světa“³⁰ a kteří se úmyslně snaží „vést spravedlivý život, jak tomu učil Ježíš Kristus“.³¹ Kéž je vaše radost plná, o to se modlím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

- Enos 1:3.
- Viz Russell M. Nelson, „Radost a duchovní přežití“, *Liahona*, listopad 2016, 81–84.
- Russell M. Nelson, „Radost a duchovní přežití“, 82.
- Viz Bible Dictionary, „Saint“.
- Malachiáš 3:14–15.
- Malachiáš 3:17–18.
- Spasitel prohlásil, že není-li církev (a totéž platí o životě) „postavena na evangeliu mém a je-li postavena na skutcích lidských nebo na skutcích ďáblových, vpravdě pravím

vám, na čas mají radost ze skutků svých, a poznenáhlu přijde konec a oni budou poraženi a uvrženi do ohně, odkud není žádného návratu“.^(3. Nefi 27:11.)

- Učení presidentů Církve: Joseph Smith (2008), 475.
- Osobní korespondence.
1. Nefi 11:22; viz také 1. Nefi 8:11.
1. Nefi 8:12.
- Jan 15:10–11; zvýraznění přidáno.
- Jan 16:33.
- Jack Rushton, v: „Faith in Adversity: Jack Rushton and the Power of Faith“, SmallandSimpleTV, Sept. 2, 2009, YouTube.com.
- Viz Allison M. Hawes, „It’s Good to Be Alive“, *Ensign*, Apr. 1994, 42.
- Viz Mosiáš 24:14.
- Jo Anne Rushton, v: Hawes, „It’s Good to Be Alive“, 43.
- Jack Rushton, v: „Faith in Adversity: Jack Rushton and the Power of Faith“.
1. Petrova 4:14. Pamatujte také na zaslíbení uvedené ve 2. Nefim 9:18 a ve 3. Nefim 12:12.
2. Nefi 2:23; viz také Mojžíš 5:10–11.
- Mosiáš 4:3.
- Vybavujeme si slova Jakuba, která inspirovala Josepha Smitha k tomu, aby žádal od Boha (viz Jakub 1:5). Předcházející verše již ale tak známé nejsou:
„Bratři moji, za největší radost považujte, když v mnohé strasti upadáte;
Vědouce, že zkoušení víry vaší působí trpělivost.
Trpělivost pak at’ má dokonalý skutek, abyste byli dokonalí a celí, v ničemž nemajíce nedostatku.“ (Překlad Josepha Smitha, Jakub 1:2 [v Průvodci k písmům]; Jakub 1:3–4.)
- Viz Mojžíš 1:39.
- Russell M. Nelson, „Radost a duchovní přežití“, 83; zvýraznění obsaženo již v originále.
- „A když Kristovi jste, tedy símé Abrahamovo jste, a podlé zaslíbení dědicové.“ (Galatským 3:29; viz také Genesis 22:18; 26:4; 28:14; Skutkové 3:25; 1. Nefi 15:18; 22:9; Nauka a smlouvy 124:58.)
- Abraham 2:11.
- Alma 29:9–10, 14, 16. Pán nám podobně říká:
„Jestliže budete mítí velikou radost s jednou duší, kterou [přivedete] ke mně do království mého Otce, jak velikou budete mítí radost, jestliže přivedete mnoho duší ke mně!“ (Nauka a smlouvy 18:16.) Třem Nefitům byla přislíbena plnost radosti, neboť si přáli přivádět duše ke Kristu, „dokud svět bude státi“.^(3. Nefi 28:9; viz také 3. Nefi 28:10.)
- Viz Nauka a smlouvy 45:3–5.
3. Nefi 17:17.
2. Nefi 9:18.
- Russell M. Nelson, „Radost a duchovní přežití“, 84.

MICHELLE CRAIGOVÁ
První rádkyně v Generálním předsednictvu Mladých žen

Duchovní schopnost

Jako věrný učedník Ježíše Krista můžete obdržet osobní inspiraci a zjevení v souladu s Jeho příkázáními a přizpůsobené vám na míru.

V létě při odjezdu z tábora Mladých žen mi jedna milá mladá žena předala vzkaz. V něm se ptala: „Jak poznám, když se mi Bůh snaží něco říct?“ Její otázka se mi *moc líbí*. Naše duše touží po spojení s nebeským domovem. Chceme se cítit potřební a užiteční. Občas je ale těžké odlišit vlastní myšlenky od jemných vnuknutí Ducha. Proroci, dávní i novodobí, učí, že „pokud něco vyzývá a pobízí činiti dobro, pochází to od Krista“.¹

President Russell M. Nelson nám předal tuto jednoduchou a mocnou výzvu: „Milovaní bratři a sestry, snažně vás *prosím*, abyste rozšířili svou *duchovní schopnost* získávat zjevení. ... Rozhodněte se konat duchovní práci potřebnou k tomu, abyste se těšili z daru Ducha Svatého a slyšeli hlas Ducha častěji a zřetelněji.“²

Dnes dopoledne k vám chci ze srdce hovořit o čtyřech způsobech, jak prohloubit svou duchovní schopnost získávat zjevení.

1. Vědomě si dělejte čas a prostor na to, abyste slyšeli Boží hlas

Rozhodnete-li se udělat si každý den čas a věnovat ho snaze přiblížit se Božímu hlasu, zvláště v Knize Mormonově, Jeho hlas se pro vás časem stane jasnější a známější.

Naproti tomu kvůli *rušivým vlivům a hluku*, jenž naplňuje svět, náš domov a náš život, může být těžší Jeho hlas slyšet. Tato rozptýlení mohou naši mysl a srdce zaměstnávat natolik, že nenecháme jemným nabádáním Ducha Svatého žádný prostor.

Prorok Joseph Smith učil, že Bůh se nejčastěji zjevuje „jednotlivcům v soukromí, v jejich komnatě; v pustině nebo v polích, a ... obvykle bez hluku či rozruchu“.³

Satan nás chce od Božího hlasu odtrhnout tím, že nás z oněch tichých míst vyhátní. Hovoří-li Bůh tichým a jemným hlasem, je třeba se Mu přiblížit, abychom Ho slyšeli. Jen si představte, co by se stalo, kdyby nám na spojení s nebem záleželo stejně jako na připojení k Wi-Fi! Každý den si zvolte čas a místo, kde se zaměříte na Boží hlas. A tuto posvátnou domluvu dodržujte s přesností, neboť na ní závisí mnohé!

2. Jednejte bezodkladně

Když obdržíte nabádání a záměrně podle nich jednáte, Pán vás může využít. Čím více jednáte, tím známější se pro vás hlas Ducha stává. Budete ve větší míře rozpoznávat Boží vedení a to, že Bůh je „ochoten zjevovat nám své úmysly a svou vůli“.⁴ Když budete otálet, můžete nabádání zapomenout nebo příležitost někomu z Boží vůle pomoci zmeškat.

3. Získejte pověření od Pána

Nebeský Otec odpovídá nejraději zřejmě na takové modlitby, kdy Ho

prosíme, aby nás zavedl k někomu, kdo potřebuje naši pomoc. President Henry B. Eyring nás učil vyhledávat zjevení tak, že se Boha zeptáme, komu můžeme dle Jeho vůle pomoci. „Budete-li klást takové otázky, přijde Duch Svatý a pocítíte pobídky ohledně toho, co můžete pro druhé udělat. Když půjdete a uděláte to, budete mít Pánovo pověření, a když budete mít Pánovo pověření, budete mít nárok na dar Ducha Svatého.“⁵

O pověření můžete Pána požádat v modlitbě. On pak bude moci využít vaše obyčejné dovednosti k uskutečnění svého neobyčejného díla.

Můj dědeček, Fritz Hjalmar Lundgren, odešel ze Švédska, když mu bylo 19 let. Dorazil do Ameriky – sám, s kufrem a se šesti lety školní docházky. Aniž by uměl anglicky, dostal se do

Oregonu, kde pracoval jako dřevorubec a později tam s mojí babičkou a matkou vstoupil do Církve. Nikdy nevedl žádný sbor, ale jako věrný domácí učitel přivedl k aktivitě v Církvi více než 50 různých rodin. Jak to dokázal?

Když jsem po jeho smrti procházela krabici s jeho písemnostmi, narazila jsem na dopis od muže, který se vrátil do Církve díky dědové lásce. Stálo v něm: „Myslím, že tajemství bratra Fritze spočívá v tom, že má vždy pověření od Nebeského Otce.“

Tento dopis napsal bratr Wayne Simonis. Děda ho navštěvoval a poznal všechny členy jeho rodiny. Po čase jim řekl, že je Církev potřebuje, a vyzval je k účasti na shromáždění. Bratr Simonis se ale tu neděli vzbudil s obtížnou volbou – nestihl dokončit opravu střechy svého domu, a příští týden mělo

pršet. Rozhodl se, že půjde na shromáždění, dědu pozdraví a pak odejde domů a střechu dodělá. Jeho rodina může být na shromáždění svátosti bez něj.

Plán mu vycházel až do okamžiku, kdy na střeše uslyšel, jak někdo stoupá po žebříku. Napsal: „Když jsem se podíval, ... na konci žebříku stál bratr Fritz. Jen se na mě srdečně usmál. Nejdříve mi bylo trapně jako dítěti, které přistihli za školou. Pak ... jsem pocítil zlost. [Ale bratr Fritz si jen] sundal sako a pověsil ho na žebřík. Vyhrnul si rukávy své bílé košile, otočil se ke mně a řekl: ‚Bratře Simonisi, máte ještě jedno kladívko? Ta práce pro vás musí být důležitá, jinak byste neodešel od rodiny, a když je tak důležitá, chci vám pomoci.‘ Při pohledu do jeho očí jsem uviděl jen laskavost a křesťanskou lásku. Zlost mě přešla. ... Oné neděle jsem odložil náradí a následoval jsem svého dobrého přítele ze střechy zpět na shromáždění.“

Dědeček obdržel své pověření od Pána a věděl, že má najít Jeho ztracenou ovci. Tak jako čtyři muži přinesli ochrnutého přítele na střechu a pak ho spustili pro uzdravení za Ježíšem Kristem,⁶ tak mého dědu přivedlo jeho pověření na střechu. Pán sesílá zjevení těm, kteří se snaží pomáhat druhým.

4. VĚŘ A DŮVĚŘUJ

Nedávno jsem četla o jiném skvělém misionáři, který dostal pověření od Pána. Aron učil krále Lamanitů, který se divil, proč ho nepřišel učit také Aronův bratr Ammon. „A Aron pravil králi: Viz, Duch Páně ho povolal jinou cestou.“⁷

Při četbě těchto slov promluvil k mému srdci Duch: Každý z nás má vykonat jiné poslání a Duch nás občas může povolat „jinou cestou“. Jako učedníci Ježíše Krista, kteří uzavírají a dodržují smlouvy, můžeme království

Boží budovat mnoha způsoby. Jako Jeho věrný učedník můžete obdržet osobní inspiraci a zjevení v souladu s Jeho příkázáními a přizpůsobené vám na míru. Máte v životě jedinečné poslání a roli a obdržíte jedinečné vedení, abyste je naplnili.

Nefi, bratr Jaredův, a dokonce i Mojžíš museli překonat velké vody – a každý to udělal jinak. Nefi zpracoval „trámy pečlivým opracováním“. ⁸ Bratr Jaredův postavil čluny, které byly „[těsné] jako nádoba“. ⁹ A Mojžíš a jeho lid „šli po suchu prostředkem moře“. ¹⁰

Každý z nich obdržel osobní pokyny, přizpůsobené na míru, a každý důvěřoval a jednal. Pán pamatuje na ty, kteří jsou poslušní, a – slovy Nefiho – připraví pro nás cestu, abychom mohli uskutečnit to, co nám přikazuje. ¹¹ Nefi má však na mysli *nějakou* cestu – a ne *konkrétní* cestu.

Opomíjíme nebo odmítáme osobní pověření od Pána, protože nám připravil jinou cestu, než jsme očekávali?

Můj děda byl veden na neobvyklé místo – v obleku, na střechu, v neděli. Důvěřujte Bohu, že vás povede, i když ona cesta vypadá jinak, než jste očekávali, nebo se liší od cesty druhých.

Svatí posledních dnů jsou různorodí, ale „všichni jsou Bohu stejní“ – černí i bílí, porobení i svobodní, muži i ženy, svobodní i sezdaní, bohatí i chudí, mladí i staří, celoživotní členové i nedávno obrácení. ¹² Ať jste kdokoli nebo řešíte cokoli, Pán vás zve ke svému stolu. ¹³

Až se vyhledávání a činění Otcovy vůle stane součástí vašeho každodenního života, budete přirozeně vedeni ke změně a pokání.

Základem nového církevního programu pro děti a mládež je to, že se budeme učit usilovat o zjevení, zjišťovat, co by si Pán přál, abychom udělali, a pak podle toho jednat. Každý z nás, bez ohledu na věk či okolnosti,

může pracovat na tom, aby *usiloval, obdržel a jednal*. Zatímco se budete řídit tímto věčným vzorem určeným pro naši dobu, budete se přibližovat Ježíši Kristu – Jeho lásce, světlu, vedení, pokoji a Jeho uzdravující a uschopňující moci. A budete prohlubovat svou duchovní schopnost stávat se v Jeho rukou každodenním nástrojem k uskutečňování Jeho velikého díla. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. David A. Bednar, v pořadu Face to Face se starším a sestrou Bednarovými (celosvětově vysílání pro mládež, 12. května 2015),

facetoface.ChurchofJesusChrist.org; viz také Moroni 7:16.

2. Russell M. Nelson, „Zjevení pro Církev, zjevení pro náš život“, *Liahona*, květen 2018, 96; zvýraznění přidáno.
3. *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 121.
4. Russell M. Nelson, „Zjevení pro Církev, zjevení pro náš život“, 94.
5. Henry B. Eyring, v „President Eyring 1990s“, *Deseret News*, Apr. 2, 2009, deseretnews.com.
6. Viz Marek 2:1–12.
7. Alma 22:4; zvýraznění přidáno.
8. Viz 1. Nefi 18:1.
9. Viz Eter 6:5–8.
10. Exodus 14:29.
11. Viz 1. Nefi 3:7.
12. 2. Nefi 26:33.
13. Viz Quentin L. Cook, „Všední den věčnosti“, *Liahona*, listopad 2017, 51.

STARŠÍ DALE G. RENLUND
Kvorum Dvanácti apoštolů

Neochvějný závazek vůči Ježíši Kristu

*Bůh nás vyzývá, abychom své staré
způsoby odvrhli zcela mimo svůj dosah
a započali nový život v Kristu.*

Letos v dubnu jsem měl výsadu zasvětit chrám Kinshasa v Demokratické republice Kongo.¹ Slovy nelze vyjádřit radost, kterou měli věrní Konžané i já, když jsme byli svědky zasvěcení chrámu v jejich zemi.

Každý, kdo vstoupí do chrámu Kinshasa, uvidí originální obraz s názvem *Konžské vodopády*.² Obraz návštěvníkům chrámu jedinečně připomíná neochvějný závazek nutný k tomu, aby se ukotvili k Ježíši Kristu a kráčeli po cestě smlouvy v plánu Nebeského Otce. Vodopády na obraze připomínají zvyk, který byl před více než sto lety běžný mezi prvními obrácenými křesťany v Kongu.

Před svým obrácením uctívali neživé předměty a věřili, že tyto věci mají nadpřirozenou moc.³ Po obrácení

se mnozí z nich vydávali na pouť k jednomu z nesčetných vodopádů podél řeky Kongo, jako jsou například vodopády Nzongo.⁴ Tito obrácení odhazovali do vodopádu své dřívě uctívané předměty na znamení Bohu i ostatním, že se vzdali starých tradic a přijali Ježíše Krista. Záměrně své předměty neházeli do klidných mělkých vod – házeli je do bouřlivých vod mohutného vodopádu, odkud je nebylo možné znovu vyzvednout. Tyto činy byly symbolem nového, ale neochvějného závazku vůči Ježíši Kristu.

Congo Falls [Konžské vodopády], David Meikle

Chrám Kinshasa v Demokratické republice Kongo

Lidé na různých místech a v různých dobách projevovali svůj závazek vůči Ježíši Kristu podobně.⁵ Lidé v Knize Mormonově známí jako Anti-Nefi-Lehité „složili zbraně své vzpoury“ a pohřbili je „hluboko do země“ na „svědectví Bohu ... , že již nikdy opět nepoužijí zbraní [svých]“.⁶ Tím slíbili, že budou následovat Boží učení a svůj závazek nikdy neporuší. Tento skutek byl počátkem jejich obrácení se k Pánu a toho, že nikdy neodpadli.⁷

Být obrácen k Pánu znamená opustit jeden směr konání, které se řídilo starým systémem názorů, a přijmout nový směr založený na víře v plán Nebeského Otce a v Ježíše Krista a Jeho Usmíření. Tato změna je něčím více než jen rozumovým přijetím učení evangelia. Utváří naši identitu, přetváří naše chápání významu života a vede k neochvějné věrnosti vůči Bohu. Osobní tužby, jež jsou v rozporu se snahou ukotvit se ke Spasiteli a kráčet po cestě smlouvy, se vytrácejí a nahrazuje je odhodlání podrobovat se vůli Nebeského Otce.

Obrácení se k Pánu začíná neochvějným závazkem vůči Bohu následovaným snahou učinit tento závazek součástí toho, kým jsme. Přijetí takového závazku do svého nitra je celoživotní proces vyžadující trpělivost a neutuchající pokání. Nakonec se tento závazek stává součástí toho, kým jsme, je zasazen do našeho vnímání sebe sama a je v našem životě neustále přítomen. Tak jako nikdy nezapomeneme vlastní jméno, ať již myslíme na cokoli, nezapomeneme ani na závazek, který se nám vryl do srdce.⁸

Bůh nás vyzývá, abychom své staré způsoby odvrhli zcela mimo svůj dosah a započali nový život v Kristu. Toto nastává, když rozvíjíme víru ve Spasitele, na jejímž počátku stojí to, že si vyslechneme svědectví těch, kteří již víru mají.⁹ A poté, když jednáme tak,

abychom se ke Spasiteli pevněji ukotvili, se naše víra prohlubuje.¹⁰

Bylo by pěkné, kdyby se posílená víra šířila jako chřipka nebo nachlazení. Prosté „duchovní“ kýchnutí by budovalo víru v druhých. Tak to ale nefunguje. Víra člověka roste jediné tehdy, když s vírou jedná. Takové jednání je často inspirováno výzvou ze strany druhých; my však nemůžeme „vypěstovat“ víru někoho jiného ani se zcela spoléhat na druhé, že vzpruží naši vlastní víru. Má-li naše víra růst, musíme se rozhodnout konat skutky, které víru budují – jako je modlitba, studium písem, přijímání svátosti, dodržování přikázání či služba druhým.

Tak jak naše víra v Ježíše Krista roste, Bůh nás vybízí, abychom Mu dali jisté sliby. Tyto smlouvy, jak se těmto slibům říká, jsou projevem našeho obrácení. Smlouvy také vytvářejí spolehlivý

základ pro duchovní pokrok. Když se rozhodneme dát se pokřtít, začneme na sebe brát jméno Ježíše Krista¹¹ a činíme rozhodnutí, že se s Ním budeme ztotožňovat. Slibujeme, že se staneme takovými, jako je On, a že si osvojíme Jeho vlastnosti.

Smlouvy nás ke Spasiteli ukotvují a podněcují nás k tomu, abychom kráčeli kupředu po cestě vedoucí do našeho nebeského domova. Síla smluv nám pomáhá udržet si mocnou změnu srdce, prohlubovat své obrácení k Pánu a přijmout v plnější míře Kristův obraz do své tváře.¹² Avšak polovičatá věrnost smlouvám nám nic nezaručí.¹³ Můžeme být pokoušeni se vykrucovat, odhodit staré způsoby do klidných vod nebo pohrbit své zbraně vzpoury tak, že rukojeť bude vyčnívat nad zem. Avšak nevyhraněný závazek, že budeme dodržovat své smlouvy, nám neotevře dveře

k posvěcující moci Nebeského Otce a Ježíše Krista.

Náš závazek dodržovat smlouvy nemá být podmíněný ani nemá kolísat s měnícími se okolnostmi našeho života. Naše věrnost Bohu má být jako spolehlivá řeka Kongo, která plyne poblíž chrámu Kinshasa. Tato řeka, na rozdíl od většiny řek na světě, má po celý rok konstantní průtok¹⁴ a do Atlantského oceánu dodává téměř 42 milionů litrů vody za vteřinu.

Spasitel vyzýval i své učedníky, aby byli stejně spolehliví a neochvějní. Řekl: „Protož, složte to v srdcích svých, že budete činit to, čemu vás budu učit a přikazovat vám.“¹⁵ Pevné odhodlání dodržovat smlouvy umožňuje, aby se zcela naplnilo Boží zaslíbení týkající se trvalé radosti.¹⁶

Mnozí věrní Svatí posledních dnů dávali a dávají najevo, že jsou

v dodržování svých smluv s Bohem stálí a že jsou na věky proměněni. Dovolte mi vyprávět vám o třech takových lidech – o bratru Mucioku Banzaovi, sestře Régine Banzaové a bratru Nkitabungim Mbuyiovi.

V roce 1977 žili Banzaovi v Kinshase v Zairu, který je nyní znám jako Demokratická republika Kongo. Jejich protestanské církevní společenství si jich velmi vážilo. Vzhledem k talentům těchto mladých manželů jim jejich církev zařídila, aby mohli odjet studovat do Švýcarska, a zajistila jim univerzitní stipendium.

Během pobytu v Ženevě vídal často bratr Banza cestou do školy z autobusu malou budovu s nápisem „Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů“. A říkal si: „Má Ježíš Kristus nyní, v posledních dnech, nějaké Svaté?“ Nakonec se rozhodl, že se tam půjdou podívat.

Mucioko Banza, Régine Banzaová a jejich synové

Bratru a sestře Banzaovým se v odbočce dostalo vřelého přivítání. Položili několik neodbytných otázek, které měli ohledně povahy Boha – například:

„Pokud je Bůh duch, něco jako vítr, jak jsme mohli být stvořeni k Jeho obrazu? Jak může sedět na trůnu?“ Nikdy na ně nedostali uspokojivou odpověď, dokud jim misionáři stručně nevysvětlili znovu-zřízenou nauku. Když misionáři odešli, Banzaovi se na sebe podívali a řekli: „Není snad to, co jsme slyšeli, pravda?“ Nadále chodili na shromáždění a scházeli se s misionáři. Věděli, že křest ve znovu-zřízené Církvi Ježíše Krista bude mít určité následky. Přijdou o stipendium, jejich víza budou zrušena, a oni budou muset se svými dvěma malými dětmi Švýcarsko opustit. V říjnu roku 1979 se rozhodli dát se pokřtít a konfirmovat.

Dva týdny po křtu se bratr a sestra Banzaovi vrátili do Kinshasy jako

první a druhý člen Církve ve své zemi. Členové ženevské odbočky s nimi zůstali v kontaktu a pomohli jim navázat spojení s vedoucími Církve. Banzaovi byli povzbuzováni, aby věrně čekali na zaslíbený čas, kdy Bůh založí svou Církev v Zairu.

Mezitím v Belgii studoval jiný výměnný student ze Zairu – bratr Mbuyi. V roce 1980 se dal pokřtít ve sboru Brusel. Krátce poté sloužil na misi na plný úvazek v Anglii. A Bůh uskutečnil své zázraky. Bratr Mbuyi se vrátil do Zairu jako třetí člen Církve ve své zemi. Se svolením rodičů se u něj doma začala konat církevní shromáždění. V únoru roku 1986 vznikla petice s žádostí o oficiální uznání Církve vládou. K tomu byly zapotřebí podpisy tří občanů Zairu. Těmi, kdo žádost s radostí podepsali, byli bratr Banza, sestra Banzaová a bratr Mbuyi.

Tito věrní členové rozpoznali pravdu, když si ji vyslechli; a uzavřeli při křtu smlouvu, která je ukotvila ke Spasiteli. Obrazně řečeno odhodili své staré způsoby do bouřlivého vodopádu, bez sebemenšího úmyslu je znovu vylovit. Cesta smlouvy nebyla nikdy snadná. Politické nepokoje, zřídka kontakt s vedoucími Církve a těžkosti spojené s budováním společenství Svatých by mohly méně oddané členy odradit. Ale bratr a sestra Banzaovi a bratr Mbuyi

Nkitabungim Mbuyi jako misionář na plný úvazek

ve své víře vytrvali. Letos byli přítomni zasvěcení chrámu Kinshasa – 33 let poté, co podepsali žádost, která vedla k oficiálnímu uznání Církve v Zairu.

A Banzaovi jsou dnes i zde v Konferenčním centru. Doprovázejí je jejich dva synové, Junior a Phil, a snachy, Annie a Youyou. V roce 1986 byli Junior a Phil prvními dvěma lidmi, kteří byli v Zairu pokřtěni do Církve. Bratr Mbuyi sleduje tato zasedání z Kinshasy se svou manželkou Maguy a jejich pěti dětmi.

Tito pionýři rozumějí významu a důsledkům smluv, skrze něž jsou přiváděni „k poznání Pána, jejich Boha, a k radosti v Ježíši Kristu, jejich Vykupiteli“.¹⁷

Jak se můžeme ukotvit ke Spasiteli a zůstat věrnými, podobně jako tito a mnoho dalších desítek tisíc konžských Svatých, kteří přišli po nich, i miliony dalších členů po celém světě? Spasitel nás učil, jak na to. Každý týden přijímáme svátost a uzavíráme smlouvu s Nebeským Otcem. Slibujeme, že spojíme svou identitu s identitou Spasitele, tím, že se zavazujeme, že budeme ochotni brát na sebe Jeho jméno, vždy na Něj pamatovat a dodržovat Jeho příkázání.¹⁸ Když se každý týden na tyto smlouvy svědomitě připravujeme a způsobem je uzavíráme, ukotvuje nás to ke Spasiteli, pomáhá nám to v nitru upevňovat náš závazek¹⁹ a posunuje nás to mocně kupředu po cestě smlouvy.

Régine Banzaová a Mucioko Banza

Vyzývám vás, abyste se zavázali pokračovat v celoživotním procesu učednictví. Uzavírejte smlouvy a dodržujte je. Odhodte své staré způsoby do bouřlivého vodopádu. Zcela pohřbete své zbraně vzpoury, aniž by jejich rukojeť vyčnívala nad zem. Když budete uzavírat smlouvy s opravdovým záměrem, že je budete neochvějně dodržovat, požehná to díky Usmíření Ježíše Krista vašemu životu na věky. Když budete na Spasitele vždy pamatovat a budete Ho následovat a uctívat, stanete se více takovými, jako je On. Svědčím o tom, že On je oním pevným základem. Je spolehlivý a Jeho zaslíbení jsou jistá. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Zasvěcení proběhlo o Květné neděli 14. dubna 2019 na základě rozhodnutí presidenta Russella M. Nelsona.
2. Výtvarník David Meikle namaloval obraz *Konžské vodopády* podle fotografií vodopádů Kiubo. Vodopády Kiubo se nacházejí přibližně 400 kilometrů severně od Lubumbashi v jihovýchodní části Demokratické republiky Kongo.
3. Tyto předměty se nazývaly *inkisi* v konžštině a *fétiches* ve francouzštině. Toto slovo lze přeložit jako „amulety“, „talismány“ nebo „fetiš“.
4. David Meikle také podle fotografií namaloval *vodopády Nzongo*. Vodopády Nzongo se nacházejí přibližně 130 kilometrů od Kinshasy v Demokratické republice Kongo. Řeka, na níž tyto vodopády leží, se nazývá *Nzadi Inkisi* neboli „řeka fetišů“. Název odráží zvyk popsáný v textu.
5. V roce 1000 po Kr. se vůdcové islandských klanů setkali na svém každoročním dvoutýdenním

Nkitabungji Mbuyi a Maguy Mbuyiová

setkání *Allting* – na neformálním shromáždění, na němž se stanovovaly zákony závazné pro všechny. Muž jménem Thorgeir byl požádán, aby za všechny učinil rozhodnutí ohledně toho, zda se mají obrátit ke křesťanství, nebo dále uctívat severské bohy. Po třech dnech strávených v ústraní svého stanu Thorgeir oznámil své rozhodnutí – příslušníci klanů se stanou křesťany. Když se Thorgeir vracel do své vesnice, vzal uctívané severské modly a hodil je do vodopádu, kterému se nyní říká *Godafoss* neboli „vodopád bohů“. Tento čin vyjadřoval Thorgeirovo úplné obrácení se ke křesťanství.

6. Alma 23:13; 24:17–18.
7. Viz Alma 23:6; David A. Bednar, „Obrácení k Pánu“, *Liahona*, listopad 2012, 106–109.
8. Viz Ezechiel 11:19–20; 2. Korintským 3:3.
9. Viz Římanům 10:14, 17.
10. Viz *Kažte evangelium mé – příručka k misionářské službě* (2004), 200.
11. Viz Dallin H. Oaks, „Taking upon Us the Name of Jesus Christ“, *Ensign*, May 1985, 80–83.
12. Viz Alma 5:12–14.
13. Viz Nauka a smlouvy 82:10.
14. Řeka Kongo je nejhlubší, druhá nejmocnější a devátá nejdelší řeka na světě. Vzhledem k tomu, že dvakrát překračuje rovník, nachází se vždy alespoň jedna část řeky v období dešťů, díky čemuž má pravidelný průtok. Tento průtok je po celý rok poměrně stálý, v průměru 41 000 krychlových metrů vody za vteřinu, ačkoli se může v průběhu let měnit (v rozsahu 23 000 až 75 000 krychlových metrů za vteřinu).
15. Překlad Josepha Smitha, Lukáš 14:28 (poznámka pod čarou b u Lukáše 14:27 v anglickém vydání Bible).
16. Viz 2. Nefi 9:18; Russell M. Nelson, „Radost a duchovní přežití“, *Liahona*, listopad 2016, 81–84. President Nelson řekl: „Radost je darem pro věrné.“ (Strana 84.)
17. Alma 37:9.
18. Viz Nauka a smlouvy 20:77. Na semináři pro vedoucí misii v červnu 2019 president Russell M. Nelson po přijetí svátosti a před pronesením svého oficiálního proslovu řekl: „Právě jsem si uvědomil, že to, že jsem dnes uzavřel smlouvu, je mnohem důležitější než poselství, které jsem si připravil. Když jsem přijal svátost, uzavřel jsem smlouvu, že budu ochoten vzít na sebe jméno Ježíše Krista a že jsem ochoten dodržovat Jeho příkázání. Často slyším názor, že svátost přijímáme proto, abychom obnovovali smlouvy uzavřené při křtu. Ačkoli to je pravda, jde o mnohem více než jen o toto. Uzavřel jsem novou smlouvu. I vy jste uzavřeli novou smlouvu. ... Na oplátku nyní On praví, že budeme mít vždy Jeho Ducha, aby byl s námi. Jak veliké požehnání!“
19. Viz 3. Nefi 18:12.

PRESIDENT DALLIN H. OAKS
První rádce v Prvním předsednictvu

Důvěřujte v Pána

Jedinou jistotou, na niž lze spoléhat, je naše důvěra v Pána a v lásku, kterou chová ke svým dětem.

Draží bratři a sestry, téma mého proslovu vám přiblíží dopis, který jsem před nějakou dobou dostal. Pisatelka zvažovala, zda má uzavřít chrámový sňatek s mužem, jehož věčná společnice zemřela. Ona by byla druhou manželkou. Ptala se, zda by mohla mít v příštím životě vlastní domácnost, nebo zda by musela žít se svým manželem a jeho první ženou. Řekl jsem jí, že má zkrátka důvěřovat Pánu.

Dále se svolením jednoho spolupracovníka, jehož si vážím, uvedu zkušenost, o níž mi vyprávěl. Jistý otec se po smrti milované manželky a matky svých dětí znovu oženil. Některé z dospělých dětí měly vůči novému sňatku silné námitky a obrátily se s žádostí o radu na blízkého příbuzného, respektovaného církevního vedoucího. Ten jim poté, co si vyslechl důvody jejich námitek, které souvisely s okolnostmi a vztahy v duchovním světě či v královstvích slávy, které přijdou po Posledním soudu, řekl: „Děláte si starosti kvůli nesprávným záležitostem. Měli byste se starat o to, abyste se tam dostali *vy*. Na to se zaměřte. A pokud se tam dostanete, vše bude nádhernější, než si dokážete představit.“

Toto učení vsutku přináší útěchu. Důvěřujte v Pána!

Z dopisů, které dostávám, vím, že i další trápí otázky ohledně duchovního světa, který budeme obývat poté,

co zemřeme, a předtím, než budeme vzkříšeni. Některí předpokládají, že v duchovním světě budou přetrvávat mnohé časné okolnosti a otázky, kterým čelíme v tomto smrtelném životě. Co však o podmínkách v duchovním světě skutečně víme? Domnívám se, že článek jednoho profesora religionistiky z BYU na toto téma to vystihl: „Když si položíme otázku, kolik se toho o duchovním světě dozvídáme ze standardních děl, odpověď zní: ‚Ne tolik, jak si často myslíme.‘“¹

Z písem samozřejmě víme, že poté, co naše tělo zemře, budeme žít dál jako duchové v duchovním světě. Písma rovněž učí, že tento duchovní svět je rozdělen mezi ty, kteří během života byli „spravedliví“ či „spravedlní“, a ty, kteří byli zlovolní. Rovněž popisují, jak někteří věrní duchové učí evangelium ty, kteří byli zlovolní či vzpurní. (Viz 1. Petrova 3:19; Nauka a smlouvy 138:19–20, 29, 32, 37.) A co je nejdůležitější, novodobá zjevení odhalují, že v duchovním světě pokračuje práce na spasení (viz Nauka a smlouvy 138:30–34, 58), a ačkoli jsme naléhavě vybízeni k tomu, abychom své pokání během tohoto života neodkládali (viz Alma 13:27), učíme se také, že pokání je do určité míry možné činit i tam (viz Nauka a smlouvy 138:58).

Práce na spasení v duchovním světě spočívá ve vysvobození duchů z toho, co se v písmech často označuje jako „poroba“. V duchovním světě podléhá určitému druhu poroby každý. Úžasné zjevení, jež obdržel prezident

Joseph F. Smith a jež bylo kanonizováno jako 138. oddíl Nauky a smluv, uvádí, že spravedliví zemřeli, kteří byli ve stavu míru (viz Nauka a smlouvy 138:22), zatímco očekávali vzkříšení (viz Nauka a smlouvy 138:16), „pohlíželi na dlouhé odloučení svého ducha od těla jako na porobu“ (Nauka a smlouvy 138:50).

Zlovolní rovněž zakoušeli další druh poroby. Vzhledem k hříchům, z nichž neučinili pokání, jsou, jak to označil apoštol Petr, v duchovním „žaláři“ (1. Petrova 3:19; viz také Nauka a smlouvy 138:42). Tito duchové jsou popsáni jako svázaní či zajatí (viz Nauka a smlouvy 138:31, 42) nebo jako „[vyvržení] do zevní temnoty“, kde je „pláč a nárek a skřípění zubů“, zatímco očekávají vzkříšení a soud (Alma 40:13–14).

Vzkříšení pro každého v duchovním světě je zajištěno díky Vzkříšení Ježíše Krista (viz 1. Korintským 15:22), ačkoli k němu dochází u různých skupin v různou dobu. To, co nám až do oné stanovené doby o činnostech v duchovním světě říkají písmo, se týká především práce na spasení. O mnoho více toho zjeveno není. Neznalým, nekajícím a vzpurným se káže evangelium, aby mohli být vysvobozeni z poroby a kráčet vstříc požehnáním, která pro ně má láskyplný Nebeský Otec připravena.

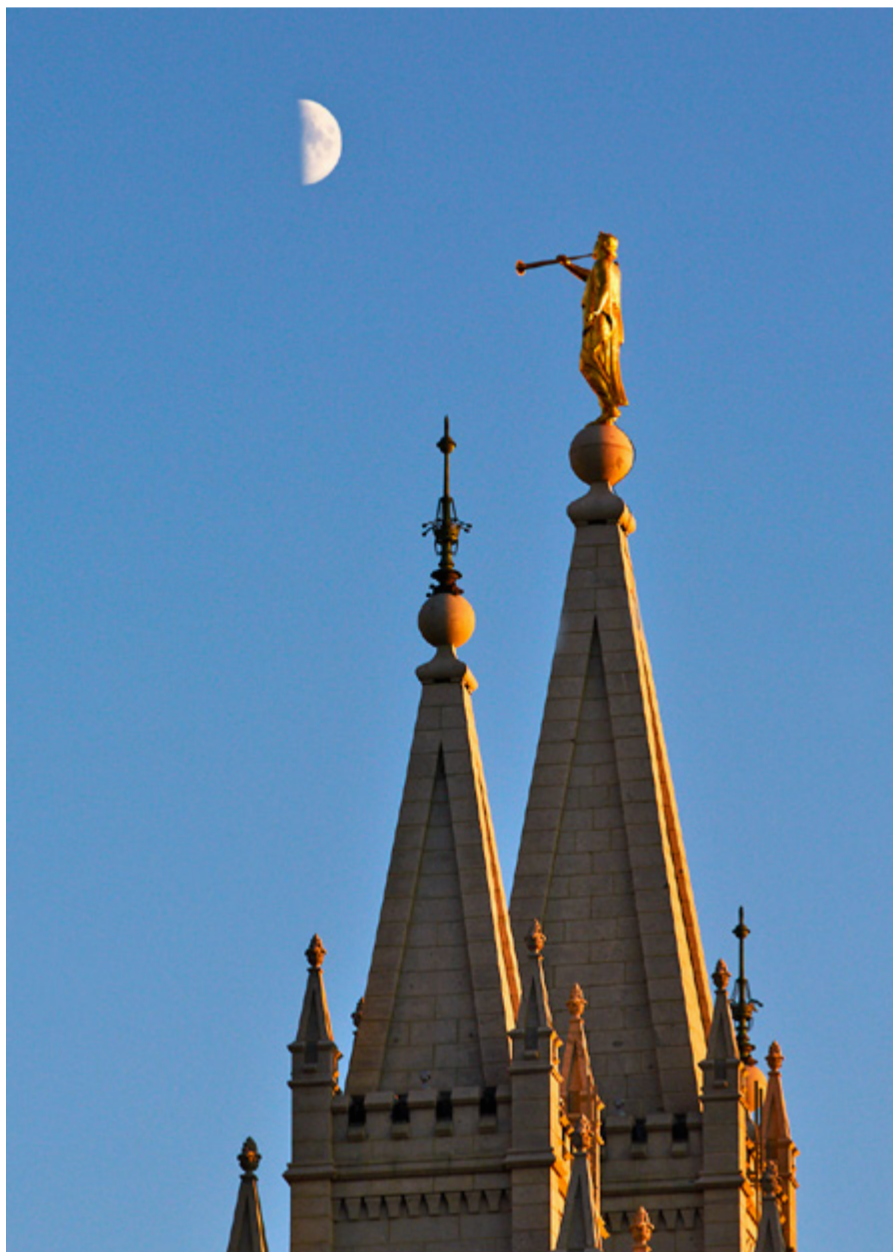
Poroba v duchovním světě, která se týká spravedlivých obráčených duchů, spočívá v tom, že musí vyčkat – a možná mají dokonce svolení tento postup iniciovat – na vykonání svých obřadů v zastoupení na zemi, aby mohli být pokřtěni a těšit se z požehnání Ducha Svatého (viz Nauka a smlouvy 138:30–37, 57–58).² Tyto obřady v zastoupení vykonávané ve smrtelnosti rovněž umožňují mužům, aby pod kněžskou pravomocí kráčeli vpřed a rozšířili zástupy

spravedlivých, kteří mohou duchům ve vězení kázat evangelium.

Kromě těchto základních faktů toho kánon písem o duchovním světě, který následuje po smrti a předchází Poslednímu soudu, uvádí jen málo.³ Co dalšího tedy o duchovním světě víme? Mnozí členové Církve měli vidění či různé inspirace, díky nimž se dozvěděli, jak to v duchovním světě chodí nebo jak je zorganizován, ale tyto osobní duchovní prožitky nemají být chápány ani učeny jako oficiální nauka Církve. A nepřeborné úvahy členů i dalších autorů lze samozřejmě nalézt v různých

publikacích, například v knihách o prožitcích blízké smrti.⁴

V souvislosti s tím je důležité pamatovat na moudrá varování starších D. Todda Christoffersona a Neila L. Andersena z poselství na uplynulých generálních konferencích. Starší Christofferson učil: „Je třeba pamatovat na to, že ne každé prohlášení církevního vedoucího, ať již minulého či současného, nutně představuje nauku. V Církvi se všeobecně chápe, že prohlášení, které učinil jeden vedoucí při jediné příležitosti, často představuje osobní, byť dobře uvážený názor, který

nebyl pronesen jako oficiální či závazné stanovisko pro celou Církev.⁴⁵

Na další konferenci starší Andersen učil této zásadě: „Nauce učí všech 15 členů Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti. Neskrývá se v jednom nesrozumitelném odstavci nějakého proslovu.“⁴⁶ Zmíněnou zásadu skvěle dokládá prohlášení o rodině, které podepsalo všech 15 proroků, vidoucích a zjevovatelů.

Kromě něčeho tak oficiálního, jako je prohlášení o rodině, jsou toho příkladem rovněž prorocká učení presidentů Církve, jež potvrzují i další proroci a apoštolové. Pokud jde o podmínky v duchovním světě, Prorok Joseph Smith uvedl na sklonku své služby dvě nauky, kterým často učili a učí jeho nástupci. Jedna z nich představuje učení obsažené v kázání na památku Kinga Folletta o tom, že členové rodiny, kteří byli spravedliví, budou v duchovním světě spolu.⁷ A další jsou slova z pohřbu, jehož se zúčastnil

v posledním roce života: „Duchové spravedlivých jsou povzneseni k většímu a slavnějšímu dílu ... [ve světě] duchů. ... Nejsou od nás daleko a znají a chápou naše myšlenky, pocity a činy, a často se jimi trápí.“⁸

Co tedy s otázkou, kterou jsem předtím zmínil, ohledně toho, kde duchové žijí? Zdá-li se vám tato otázka divná či nepodstatná, zamyslete se nad mnoha vlastními otázkami, nebo dokonce nad těmi, které jste pokoušeni si zodpovědět na základě něčeho, co jste kdysi od někoho slyšeli. Na veškeré otázky o duchovním světě navrhuji dvě odpovědi. *Zaprvé* – pamatujte na to, že Bůh své děti miluje a jistě udělá to, co je pro každého z nás nejlepší. *Zadruhé* – pamatujte na známé učení z Bible, které mi bylo v případě řady nezodpovězených otázek nadmíru užitečné:

„Doufej v Hospodina celým srdcem svým, na rozumnost pak svou nezpolehej.

Na všech cestách svých snažuj se jej poznávat, a onť spravovati bude stezky tvé.“ (Příslóví 3:5–6.)

Nefi podobně zakončil svůj velký žalm těmito slovy: „Ó Pane, důvěřoval jsem v tebe a budu v tebe důvěřovati na věky. Nebudu vkládati důvěru svou v rámě těla.“ (2. Nefi 4:34.)

Všichni můžeme o okolnostech v duchovním světě soukromě přemýšlet, nebo je a další nezodpovězené otázky dokonce probírat v rodině či v jiných důvěrných kruzích. Ale neučme ani nepoužívejme jako oficiální nauku to, co měřítko oficiální nauky nesplňuje. Kdybychom tak činili, nijak bychom tím nepodpořili dílo Páně, a mohli bychom tím dokonce některé odřadit od úsilí získat útěchu či poznání skrze osobní zjevení, které Pánův plán každému z nás poskytuje. Přehnané spoléhání na osobní učení či spekulace nás může dokonce odvést od toho, abychom se soustředili na studium a úsilí, díky kterému *získáme* hlubší porozumění a které nám bude pomáhat kráčet kupředu po cestě smlouvy.

Důvěra v Pána představuje v Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů známé a pravdivé učení. Tomu učil Joseph Smith, když první Svátí zažívali kruté pronásledování a čelili zdánlivě nepřekonatelným překážkám.⁹ Je to stále ta nejlepší zásada, na niž lze spoléhat, když naše úsilí získat poznání či naše pokusy najít útěchu narazí na překážky v podobě toho, co dosud nebylo zjeveno či přijato jako oficiální nauka Církve.

Tatáž zásada se vztahuje na nezodpovězené otázky ohledně pečetení v příštím životě či žádoucích úprav plynoucích z událostí či přestupků ve smrtelnosti. Toho, co nevíme, je tolik, že jedinou jistotou, na niž lze spoléhat, je naše důvěra v Pána a v lásku, kterou chová ke svým dětem.

Závěrem – to, co o duchovním světě víme, je to, že tam pod vedením Otce a Syna pokračuje práce na spasení. Spasitel tuto práci započal tím, že zajatým oznámil svobodu (viz 1. Petrova 3:18–19; 4:6; Nauka a smlouvy 138:6–11, 18–21, 28–37), a tato práce pokračuje díky tomu, že způsobilí a kvalifikovaní poslové dál káží evangelium, včetně pokání, těm, kteří stále potřebují jeho očišťující účinky (viz Nauka a smlouvy 138:57). Cíl toho všeho popisuje oficiální nauka Církve přijatá v novodobém zjevení.

„Mrtví, kteří činí pokání, budou vykoupeni skrze poslušnost obřadů domu Božího,

A poté, co zaplatí trestem za přeštky své a jsou omyti a čistí, obdrží odměnu podle skutků svých, neboť jsou dědici spasení.“ (Nauka a smlouvy 138:58–59.)

Povinností každého z nás je učit nauce znovuzřízeného evangelia, dodržovat příkázání, vzájemně se milovat a jeden druhému pomáhat a věnovat se práci na spasení ve svatých chrámech.

Svědčím o pravdivosti toho, co jsem zde řekl, a o pravdách, jimž se učilo a bude učit na této konferenci. To vše je možné díky Usmíření Ježíše Krista. Jak víme z novodobého zjevení, On „oslavuje Otce a *dává spasení všem dílům rukou svých*“ (Nauka a smlouvy 76:43; zvýraznění přidáno). Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. „What’s on the Other Side? A Conversation with Brent L. Top on the Spirit World“, *Religious Educator*, vol. 14, no. 2 (2013), 48.
2. Viz *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith (1976), 309–310; Joseph Smith, „Journal, December 1842–June 1844; Book 2“, str. 246, The Joseph Smith Papers, josephsmithpapers.org.

3. Jedno ze zjevení Josepha Smitha o duchovním světě, které se často cituje, uvádí: „Totéž společenství, které existuje mezi námi zde, bude existovat i mezi námi tam.“ (Nauka a smlouvy 130:2.) Je možné, že toto zjevení spíše než duchovní svět popisuje království slávy, neboť pokračuje: „Pouze bude spojeno s věčnou slávou, z kteréžto slávy se nyní netěšíme.“ (Verš 2.)
4. Například George G. Ritchie, *Return from Tomorrow* (1978) a Raymond Moody, *Life after Life* (1975).
5. D. Todd Christofferson, „Nauka Kristova“, *Liahona*, květen 2012, 88; viz také Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5th ed. (1939), 42. Viz například zmínka o osobním učení apoštola Pavla v Nauce a smlouvách 74:5.
6. Neil L. Andersen, „Zkouška vaší víry“, *Liahona*, listopad 2012, 41.
7. Viz *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 173.
8. *History of the Church*, 6:52; obsaženo v *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 326; často citováno, například v: Henry B. Eyring, *To Draw Closer to God* (1997), 122; viz také *Učení presidentů Církve: Brigham Young* (2004), kapitola 38, „Duchovní svět“.
9. Viz *Učení: Joseph Smith*, 229–231.

PŘEDNESL PRESIDENT HENRY B. EYRING
Druhý rádce v Prvním předsednictvu

Vyjádření podpory generálním autoritám, územním sedmdesátníkům a generálním úředníkům a úřednicím Církve

Bratři a sestry, navrhujeme vyjádřit podporu Russellu Marionu Nelsonovi jako prorokovi, vidoucímu a zjevovateli a prezidentovi Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů; Dallinu Harrisovi Oaksovi jako prvnímu rádci v Prvním předsednictvu; a Henrymu Bennionu Eyringovi jako druhému rádci v Prvním předsednictvu.

Kdo jste pro, zvedněte prosím ruku.

Jste-li někdo proti, zvedněte prosím ruku.

Navrhujeme vyjádřit podporu Dallinu H. Oaksovi jako prezidentovi Kvora Dvanácti apoštolů a M. Russellu Ballardovi jako úřadujícímu prezidentovi Kvora Dvanácti apoštolů.

Kdo jste pro, zvedněte prosím ruku.

Jste-li někdo proti, zvedněte ruku.

Navrhujeme vyjádřit podporu následujícím bratrům jako členům Kvora Dvanácti apoštolů. Jsou to: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong a Ulisses Soares.

Ti, kteří jste pro, zvedněte prosím ruku.

Je-li někdo proti, může to projevit stejným způsobem.

Navrhujeme vyjádřit podporu rádcům v Prvním předsednictvu a členům

Kvora Dvanácti apoštolů jako prorokům, vidoucím a zjevovatelům.

Kdo jste pro, zvedněte prosím ruku.

Jste-li někdo proti, projevte to stejným způsobem.

Navrhujeme s poděkováním za oddanou službu uvolnit starší Wilforda W. Andersena, Kima B. Clarka, Lawrence E. Corbridge, Claudia R. M. Costu, Bradleyho D. Fosteru, O. Vincenta Halecka, Donalda L. Hallstroma, Stevena E. Snowa, a Larryho Y. Wilsona jako sedmdesátníky – generální autority a udělit jim emeritní status.

Ti, kteří si přejí připojit se k nám ve vyjádření vděčnosti těmto bratrům a jejich rodinám za jejich vynikající službu, zvedněte prosím ruku.

Navrhujeme uvolnit následující bratry jako územní sedmdesátníky.

Jsou to: Julio C. Acosta, Blake R. Alder, Alain L. Allard, Omar A. Alvarez, Taiichi Aoba, Carlos F. Arredondo, Aley K. Auna Jr., Grant C. Bennett, Michael H. Bourne, Rómulo V. Cabrera, Wilson B. Calderón, Hernando Camargo, José

STARŠÍ DAVID A. BEDNAR
Kvorum Dvanácti apoštolů

C. F. Campos, Nicolás Castañeda, Walter Chatora, Zeno Chow, Robert J. Dudfield, J. Kevin Ence, Meliula M. Fata, K. Mark Frost, Claude R. Gamiette, Mauricio G. Gonzaga, Leonard D. Greer, Jose L. Isaguirre, Tae Gul Jung, Sergio L. Krasnoselsky, Milan F. Kunz, Bryan R. Larsen, G. Kenneth Lee, Geraldo Lima, W. Jean-Pierre Lono, Khumbulani Mdletshe, Dale H. Munk, Norman R. Nemrow, Yutaka Onda, Wolfgang Pilz, Raimundo Pacheco De Pinho, Gennady N. Podvodov, Abraham E. Quero, Marco A. Rais, Steven K. Randall, Francisco J. Ruiz de Mendoza, Edwin A. Sexton, Raúl H. Spitale, C. Walter Treviño, 'Aisake K. Tukuafu, Juan A. Urrea, Raul S. Villanueva a Leonard Woo.

Ti, kteří si přejí připojit se k nám ve vyjádření díky za jejich výtečnou službu, zvedněte prosím ruku.

Navrhujeme vám, abychom vyjádřili podporu následujícím bratrům jako novým územním sedmdesátníkům. Jsou to: Michel J. Carter, Alfred Kyungu, R. Pepper Murray, Ryan K. Olsen a Iotua Tune.

Kdo jste pro, zvedněte prosím ruku.

Je-li někdo proti, zvedněte prosím ruku.

Navrhujeme vyjádřit podporu ostatním generálním autoritám, územním sedmdesátníkům a generálním úředníkům a úřednicím Církve, tak jak jsou v současné době povoláni.

Kdo jste pro, zvedněte prosím ruku.

Je-li někdo proti, projevte to stejným způsobem.

Ty, kteří u kteréhokoli návrhu hlasovali proti, vyzýváme, aby se obrátili na svého presidenta kůlu.

Bratři a sestry, děkujeme vám za stálou víru a modlitby ve prospěch vedoucích Církve. ■

Neustále dbejte na modlitbu

(viz Alma 34:39; Moroni 6:4; Lukáš 21:36)

Abychom nesklouzli k pohodlnosti a nedbalosti, je nutné, abychom byli neustále ostražití.

Upřímně se modlím o pomoc Ducha Svatého pro sebe i pro vás, zatímco se budeme společně radovat a uctívat Boha.

Na generální konferenci v dubnu 1976 promlouval starší Boyd K. Packer k mládeži Církve. Ve svém proslulém poselství nazvaném „Duchovní krokodýl“ popsal, jak během plnění jednoho svého pověření v Africe pozoroval dokonale maskované krokodýly, kteří se chystali lovit nic netušící oběti. Poté krokodýly přirovnal k Satanovi, který loví nerozvážnou mládež tím, že maskuje smrtící povahu hříchu.

V době, kdy starší Packer tento proslav pronesl, mi bylo 23 let a se Susan jsme každým dnem očekávali narození svého prvního dítěte. Jak obsah poselství staršího Packera o tom, jak se vyvarovat hříchu, tak i mistrný způsob, jímž využil běžné chování zvířat k tomu, aby předal důležité duchovní ponaučení, na nás udělaly velký dojem.

Se Susan jsme v rámci církevních pověření také několikrát navštívili Afriku. A měli jsme příležitost vidět úchvatná zvířata, jež na tomto světadle žijí. S vědomím toho, jak nás v životě

ovlivnil proslav staršího Packera, jsme se tam také snažili pozorovat chování divokých zvířat a získávat z něho ponaučení.

Rád bych popsal charakteristické rysy a taktiku dvou gepardů, které jsme se Susan pozorovali při lovu kořisti,

a následně přirovnal několik našich poznatků ke každodennímu životu podle evangelia Ježíše Krista.

Gepardi a buvolci

Gepardi jsou nejrychlejší suchozemská zvířata, která při běhu dosahují rychlosti až 120 kilometrů za hodinu. Tato nádherná zvířata dokáží zrychlit z klidové pozice do běhu o rychlosti přesahující sto kilometrů za hodinu během méně než tří sekund. Gepardi jsou dravci, kteří se ke své kořisti připlíží a poté na krátkou vzdálenost sprintují, aby ji dohnali a zaútočili na ni.

Se Susan jsme téměř dvě hodiny pozorovali dva gepardy, kteří se plížili za početným stádem buvolců – nejrozšířenějšího druhu afrických antilop. Vysoká suchá tráva africké savany byla zlatavě hnědá a téměř dokonale tyto šelmy při pronásledování stáda buvolců zakrývala. Gepardi byli od sebe

vzdáleni téměř sto metrů, ale postupovali sehnane.

Zatímco jeden gepard seděl vzpřímeně a nehybně v trávě, druhý se krčil nízko u země a pomalu se plížil k nic netušícím buvolcům. Pak gepard, který seděl vzpřímeně, zmizel v trávě přesně v okamžiku, kdy se druhý gepard vzpřimil do sedu. Tento postup, kdy se střídavě jeden z nich plížil vpřed a druhý vzpřímeně seděl v trávě, trval poměrně dlouho. Cílem této rafinované strategie bylo přelstít buvolce tím, že odvedou jejich pozornost od blížícího se nebezpečí. Gepardi trpělivě a vytrvale pracovali jako tým, aby si zajistili další potravu.

Několik starších a silnějších buvolců stálo na termitištech mezi početným stádem a blížícími se gepardy jako stráž. Lepší výhled na travnaté plochy z těchto vyvýšenin umožňoval hlídčím buvolcům zpozorovat známky nebezpečí.

Když se gepardi dostali do vzdálenosti, ze které by mohli zaútočit, celé stádo buvolců se náhle otočilo a odcválalo pryč. Nevím, zda nebo jak hlídčící buvolci komunikovali se zbytkem stáda, ale nějakým způsobem předali varovný signál a všichni se přesunuli do bezpečí.

A co pak udělali gepardi? Bezodkladně pokračovali ve svém střídavém postupu – jeden gepard se plížil u země kupředu a druhý seděl vzpřímeně v trávě. Strategie lovu pokračovala. Nezařadili se. Neodpočívali ani si neudělali přestávku. Neústupně pokračovali ve své strategii k odvedení pozornosti. Se Susan jsme pozorovali, jak gepardi mizí v dále a ustavičně se stále více a více přibližují ke stádu buvolců.

Toho večera jsme se Susan vedli hluboký rozhovor o tom, čeho jsme byli svědky a čemu jsme se naučili. Mluvili jsme o tom také se svými dětmi a vnoučaty a získali

jsme mnoho cenných poučení. Tři z těchto poučení nyní popíši.

Poučení č. 1: Mějme se na pozoru před klamavou kamufláží zla

Osobně považuji gepardy za půvabné, fascinující a podmanivé tvory. Jejich žlutohnědý až šedobílý kožich s černými skvrnami funguje jako nádherné maskování, díky němuž jsou tato zvířata při číhání na kořist na afrických travnatých pláních téměř neviditelná.

Podobně se mohou i duchovně nebezpečné názory, ideje a činy často jevit jako přitažlivé, žádoucí či příjemné. V našem současném světě se musí mít každý na pozoru před lstivým zlem, které se tváří jako dobro. Izaiáš varoval: „Běda těm, kteříž říkají zlému dobré, a dobrému zlé, kladouce tmu za světlo, a světlo za tmu, pokládajíce hořké za sladké, a sladké za hořké.“⁴¹

V době paradoxů, kdy je zasahování do posvátnosti lidského života považováno za právo a zmatek je označován za svobodu, je nesmírným požehnáním, že žijeme v této dispensaci posledních dnů, kdy může v našem životě jasně zářit světlo znovuzříženého evangelia a pomáhat nám rozpoznávat protivníkovy klamné a rozptylující vlivy.

„Neboť ti, kteří jsou moudří a přijali pravdu a vzali si Svatého Ducha za průvodce svého a nebyli oklamáni – vpravdě pravím vám, ti nebudou poraženi a uvrženi do ohně, ale toho dne obstojí.“⁴²

Poučení č. 2: Buďme bdělí a ostražití

V případě buvolce by mohla chvilka neopatrnosti či nepozornosti přivolat náhlý útok geparda. Podobně i nás činí duchovní lhostejnost a nedbalost zranitelnými vůči útokům protivníka. Duchovní nepozornost přináší do našeho života velká nebezpečí.

Nefi popsal, jak se bude v posledních dnech Satan snažit upokojit a ukolébat

děti Boží do falešného pocitu tělesného bezpečí, „takže řeknou: Vše je dobré v Sionu; ano, Sionu se dobře daří, vše je dobré – a tak ďábel klame duši jejich a svádí je opatrně dolů do pekla“.³

Abychom neskouzli k pohodlnosti a nedbalosti, je nutné, abychom byli neustále ostražití. Být ostražitý znamená *pozorně hlídat*, zda se neblíží nebezpečí či nesnáze. A hlídat znamená *bdít* za účelem obrany a ochrany. V duchovním významu musíme být neustále bdělí a ostražití vůči nabádáním Ducha Svatého a vůči signálům, jež přicházejí od Pánových strážných na věži.⁴

„Ano, a také vás nabádám, ... abyste neustále dbali na modlitbu, abyste nebyli svedeni pokušeními ďáblými, ... neboť vizte, on vás neodmění ničím dobrým.“⁴⁵

Zaměříme-li svůj život na Spasitele a Jeho evangelium, budeme schopni odolávat sklonům přirozeného člověka duchovně dřímát a lenivět. Když jsme požehnáni očima, jež vidí, a ušima, jež slyší,⁶ Duch Svatý může prohloubit naši

schopnost dívat se a naslouchat i ve chvílích, kdy se obvykle domníváme, že dívat se ani naslouchat není nutné, nebo kdy si myslíme, že není nic vidět ani slyšet.

„Bděte tudíž, abyste mohli být připraveni.“⁴⁷

Poučení č. 3: Rozumějme záměrům nepřítele

Gepard je dravec, který přirozeně loví jiná zvířata. To, že se jedná o dravce, je zkratka daný a neměnný fakt.

Satan „je nepřítelem spravedlivosti a těch, kteří se snaží činiti vůli Boží“.⁸ Daným a neměnným faktem je, že jeho jediným záměrem a cílem je dosáhnout toho, aby byli všichni synové a dcery Boží bídni jako on sám.⁹

Záměrem Otcova plánu štěstí je poskytovat Jeho dětem vedení, pomáhat jim pociťovat trvalou radost a dovést je bezpečně domů k Němu se vzkříšeným a oslaveným tělem. Ďábel pracuje na tom, aby synové a dcery Boží byli zmatení a nešťastní a aby

V případě buvolce by mohla chvilka neopatrnosti či nepozornosti přivolat náhlý útok geparda. Podobně i nás činí duchovní lhostejnost a nedbalost zranitelnými vůči útokům protivníka.

zastavil jejich věčný pokrok. Protivník vytrvale útočí na ty části Otcova plánu, které nejvíce nenávidí.

Satan nemá tělo, a jeho věčný pokrok byl zastaven. Tak jako vodu tekoucí korytem řeky zastavuje hráz, je i protivníkův věčný pokrok zmařen, protože nemá fyzické tělo. Lucifer se kvůli své vzpouře sám připravil o veškerá požehnání a veškeré zkušenosti smrtelnosti, jež je možné zažívat ve stánku z masa a kostí. V písmech je jeden ze silných významů slova *zatracený* znázorněn v Luciferově neschopnosti nadále činit pokrok a stát se takovým, jako je náš Nebeský Otec.

Jelikož fyzické tělo má v Otcově plánu štěstí i v našem duchovním rozvoji tak zásadní význam, Lucifer se snaží překazit náš pokrok tím, že nás pokouší, abychom se svým tělem zacházeli nevhodně. President Russell M. Nelson učil, že duchovní bezpečí spočívá v tom, „nikdy neudělat onen první lákavý krok směrem, kterým byste se neměli vydávat, a k tomu,

co byste neměli dělat. ... Jako lidské bytosti máme všichni [tělesné] touhy, nezbytné k našemu přežití. Tyto touhy jsou naprosto zásadní pro pokračování života. Co tedy dělá protivník? ... Útočí na nás prostřednictvím našich tužeb. Pokouší nás, abychom jedli to, co nemáme jíst, pili to, co nemáme pít, a milovali tak, jak nemáme milovat.“¹⁰

Jednou z největších ironií věčnosti je to, že nás protivník, který strádá právě proto, že nemá fyzické tělo, vybízí a svádí k tomu, abychom okusili jeho strádání tím, že se svým tělem budeme nesprávně zacházet. A tak se přesně ten nástroj, který on nemá a který nemůže používat, stává hlavním cílem jeho snahy zlákat nás k fyzickému i duchovnímu zničení.

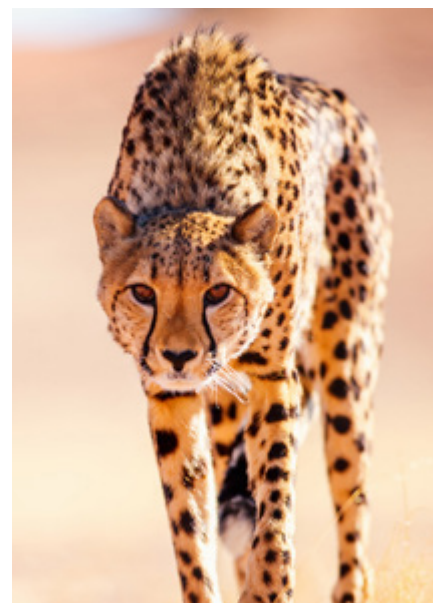
Rozumět záměru nepřítele je životně důležité pro efektivní připravenost na možné útoky.¹¹ Právě díky tomu, že velitel Moroni znal záměr Lamanitů, byl připraven utkat se s nimi v době jejich příchodu a zvítězit.¹² A tatáž zásada a zaslíbení se vztahují i na každého z nás.

„Jste-li připraveni, nebudete se báti. A abyste mohli uniknouti moci nepřítele.“¹³

Výzva, zaslíbení a svědectví

Stejně jako lze získat důležitá ponaučení pozorováním gepardů a buvolců, měli bychom všichni vyhledávat ponaučení a varování skrytá v běžných situacích každodenního života. Budeme-li se snažit mít otevřenou mysl i srdce a přijímat nebeské vedení mocí Ducha Svätého, budou největší ponaučení, která můžeme obdržet, a mnohá z nejmocnějších varování, která nás mohou chránit, pocházet z našich vlastních obyčejných zážitků. V písmech i v našem každodenním životě se nacházejí mocná podobenství.

Vyzdvihl jsem jen tři z mnoha ponaučení, jež lze nalézt v onom dobrodružství, které jsme se Susan zažili v Africe. Vyzývám a povzbuzuji vás, abyste o oné příhodě s gepardy a buvolci nadále přemítali a našli v ní další ponaučení, která jsou určena pro vás a vaši rodinu. Pamatujte prosím na to, že

STARŠÍ RUBÉN V. ALLIAUD
Sedmdesátník

tím skutečným ústředním místem, kde se učíte evangelium a žijete podle něj, je váš domov.

Pokud na tuto výzvu zareagujete s vírou, budou vám na mysl přicházet inspirované myšlenky, srdce vám zaplaví duchovní pocity a budete vědět, které skutky je třeba vykonat nebo v nich pokračovat, abyste mohli „[vzít] na sebe celé odění [Boží], abyste mohli být schopni odolati dni zlému, učinivše všechno, abyste mohli být schopni obstátí“.¹⁴

Slibuji vám, že budete-li ostražitě a neustále dbát na modlitbu, budou do vašeho života proudit požeňná efektivní připravenosti a duchovní ochrany.

Svědčím o tom, že když se tlačíme kupředu po cestě smlouvy, poskytuje nám to duchovní bezpečí a přináší nám to do života trvalou radost. A vydávám svědectví o tom, že vzkříšený a žijící Spasitel nás bude podporovat a posilovat v dobách dobrých i zlých. O těchto pravdách svědčím v posvátném jménu Pána Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Izaiáš 5:20.
2. Nauka a smlouvy 45:57; zvýraznění přidáno.
3. 2. Nefi 28:21; zvýraznění přidáno.
4. Viz Ezechiel 33:7; Nauka a smlouvy 101:44–58; Průvodce k písmům, „Bdítí, strážní“, scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
5. Alma 34:39.
6. Viz Matouš 13:16.
7. Nauka a smlouvy 50:46.
8. Průvodce k písmům, „Dábel“, scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
9. Viz 2. Nefi 2:27.
10. Russell M. Nelson, v: „Advice from the Prophet of the Church to Millennials Living in a Hectic World“, Newsroom, Feb. 18, 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
11. Viz Alma 2:7–13.
12. Viz Alma 43:29–33, 48–50.
13. Nauka a smlouvy 38:30–31.
14. Nauka a smlouvy 27:15.

Nalezení skrze moc Knihy Mormonovy

*Všichni musíme zakusit moc pravd obsažených
v Knize Mormonově a být jimi nalezeni.*

Když navštěvuji obrácené, často se jich rád ptám mimo jiné na to, jak se oni a jejich rodina dozvěděli o Církvi a jak dospěli ke křtu. Nezáleží na tom, zda jde o aktivní členy, nebo o členy, kteří již mnoho let nebyli na shromáždění. Odpověď je vždy stejná: s úsměvem a rozzařeným obličejem začnou vyprávět, jak byli nalezeni. Zdá se, že příběh obrácení je ve skutečnosti vždy příběhem o tom, jak jsme byli nalezeni.

Sám Ježíš Kristus je Pánem všeho ztraceného. Na ztraceném Mu záleží. Jistě právě proto učil třem podobnostvím, jež nacházíme v 15. kapitole Lukáše: o ztracené ovci, o ztraceném groši a o marnotratném synovi. Všechny tyto příběhy mají společný určitý zásadní prvek – nezáleží na tom, proč se ovce, groš a syn ztratili. Nezáleží ani na tom, zda si uvědomovali, že jsou ztraceni. Ve všech případech ale

vládne pocit radosti, jenž vede ke zvolání: Radujte se se mnou, neboť jsem našel to, co se ztratilo.¹ Pro Pána není v konečném důsledku ztraceno nic.²

Rád bych se s vámi dnes odpoledne podělil o něco z toho, co je pro mě nejcennější – o příběh, jak jsem byl nalezen já sám.

Těsně před 15. narozeninami mě pozval strýc Manuel Bustos, abych s ním a s jeho rodinou strávil nějaký čas zde ve Spojených státech. Byla to pro mě skvělá příležitost naučit se trochu anglicky. Strýc se obrátil do Církve o mnoho let dříve a měl úžasného misionářského ducha. Asi proto mu moje maminka – bez mého vědomí – řekla, že s pozváním bude souhlasit pod jednou podmínkou: že se strýc nebude snažit mě přesvědčit, abych se stal členem jeho Církve. Byli jsme

katolíci, po mnoho generací, a neměli jsme důvod to měnit. Strýc s tím plně souhlasil a své slovo dodržoval natolik, že nechtěl odpovídat ani na jednoduché otázky ohledně Církve.

Co však můj strýc a jeho milá manželka Marjorie nedokázali skrýt, bylo to, jací jsou.³

Dostal jsem pokoj, v němž byla velká knihovna. Viděl jsem, že v této knihovně je přibližně 200 výtisků Knihy Mormonovy v různých jazycích, z toho 20 ve španělštině.

Jednoho dne jsem si ze zvědavosti jeden výtisk Knihy Mormonovy ve španělštině vytáhl.

Bylo to ono vydání v blankytně modré měkké vazbě, vpředu s postavou anděla Moroniho. Když jsem knihu otevřel, stál na první stránce tento slib: „A až tyto věci obdržíte, chtěl bych vás

nabádati, abyste se tázali Boha, Věčného Otce, ve jménu Krista, zda tyto věci nejsou pravdivé; a budete-li se tázati s upřímným srdcem, s opravdovým záměrem, majíce víru v Krista, on vám projeví jejich pravdivost, mocí Ducha Svátého.“

A poté tam stálo: „A mocí Ducha Svátého můžete znáti pravdu ohledně všech věcí.“⁴

Obtížně se mi vysvětluje, jaký dopad měly tyto verše na mou mysl a na mé srdce. Mám-li být upřímný, žádnou „pravdu“ jsem nehledal. Byl jsem jen mladík, který byl spokojený s životem a který si užíval pobyt v cizině.

Avšak se zmíněným slibem na mysli jsem tuto knihu začal tajně číst. Při dalším čtení jsem pochopil, že chci-li z toho opravdu něco mít, měl bych se začít modlit. A všichni víme, co se stane, když se rozhodnete Knihu Mormonovu nejen číst, ale také se ohledně ní modlit. Ano, přesně to se mi stalo. Bylo to něco velmi zvláštního a jedinečného – ano, totéž, co zažily miliony dalších lidí na celém světě. Mocí Ducha Svátého jsem poznal, že Kniha Mormonova je pravdivá.

Pak jsem zašel za strýcem, abych mu vysvětlil, co se stalo a že jsem připraven nechat se pokřtít. Strýc nedokázal skrýt svůj údiv. Nasedl do auta, zajel na letiště, a když se vrátil, dal mi letenku na cestu domů a vzkaz pro mou matku, který zněl jednoduše: „Nemám s tím nic společného!“

Měl částečně pravdu. Byl jsem nalezen přímo mocí Knihy Mormonovy.

Jistě jsou mnozí, kteří byli nalezeni skrze naše znamenité misionáře po celém světě, vždy nějakým zázračným způsobem. Nebo byli možná nalezeni skrze přátele, které jim Bůh záměrně poslal do cesty. Možná byli dokonce nalezeni někým z této generace nebo skrze někoho ze svých předků.⁵ Ať je to

jakkoli, tak všichni k tomu, aby dospěli k opravdovému osobnímu obrácení – spíše dříve než později – musí zakusit moc pravd obsažených v Knize Mormonově a být touto mocí nalezeni. Zároveň se musí osobně rozhodnout, že se s vážností zaváží Bohu k tomu, že se budou snažit dodržovat Jeho přikázání.

Poté, co jsem se vrátil do Buenos Aires, bylo mamince jasné, že se opravdu chci dát pokřtít. Protože jsem měl poněkud vzpurného ducha, neoponovala mi, ale velmi moudře mě podpořila. A aniž by si to uvědomovala, provedla se mnou pohovor ke křtu. A domnívám se, že její pohovor byl mnohem důkladnější, než jak ho

provádějí naši misionáři. Řekla mi: „Pokud si přeješ křest, budu tě podporovat. Nejdřív ti ale položím pár otázek a chci, aby sis je dobře rozmyslel a odpověděl na ně upřímně. Zavazuješ se, že budeš chodit na shromáždění úplně každou neděli?“

Řekl jsem: „Ano, samozřejmě, budu to tak dělat.“

„Máš představu, jak dlouho shromáždění trvá?“

„Ano, mám,“ řekl jsem.

Na to odvětila: „Pokud se dáš pokřtít, dohlédnu na to, abys tam chodil.“ Pak se zeptala, zda jsem opravdu ochoten nikdy nepít alkohol ani nekouřit.

Odpověděl jsem: „Ano, samozřejmě, i to budu dodržovat.“

K tomu dodala: „Pokud se dáš pokřtít, dohlédnu na to, aby to tak bylo.“ A tímto způsobem pokračovala s téměř všemi přikázáními.

Strýc mamince zavolal, aby ji uklidnil, že se nemusí bát – že mě to všechno brzy přejde. Když jsem za čtyři roky obdržel povolání sloužit v Uruguayské misii Montevideo, maminka zavolala strýci a ptala se ho, kdy přesně že mě to všechno přejde. Ale popravdě řečeno, od mého křtu byla maminka šťastnější.

Poznal jsem, že Kniha Mormonova je v procesu obrácení zásadní, díky tomu, že jsem získal přímou zkušenost se slibem, že „se člověk dodržováním jejích předpisů přiblíží Bohu více nežli prostřednictvím kterékoli jiné knihy“.⁶

Nefi vysvětlil hlavní účel Knihy Mormonovy takto:

„Neboť se snažíme pilně psáti, abychom přesvědčili děti své a také bratří své, aby věřili v Krista a aby byli smíření s Bohem. ...

A [tak] mluvíme o Kristu, radujeme se v Kristu, kážeme o Kristu [a] prorokujeme o Kristu ..., aby děti naše mohly vědět, k jakému prameni mohou hledět pro odpuštění hříchů svých.“⁷

Celá Kniha Mormonova je procdnuta týmž posvátným účelem.

Proto kterýkoli její čtenář, jenž se zaváže ji upřímně s duchem modlitby studovat, se nejen dozví o Kristu, ale začne se *od* Krista i učit – zvláště pokud se rozhodne vyzkoušet „působivost slova“⁸ a nezavrhne ji předčasně kvůli předsudkům nevíry⁹ založeným na tom, co řekli druzí o něčem, co nikdy nečetli.

President Russell M. Nelson řekl: „Když pomyslím na Knihu Mormonovu, napadá mě slovo *moc*. Pravdy obsažené v Knize Mormonově mají *moc* zhojit, uklidnit, obnovit, podpořit, posílit, utěšit a rozveselit naši duši.“¹⁰

PRESIDENT RUSSELL M. NELSON

Dnes odpoledne vyzývám každého z nás, bez ohledu na to, jak dlouho jsme členy Církve, abychom dovolili moci pravd uvedených v Knize Mormonově nalézt nás a znovu, den za dnem, nás pohlcovat, zatímco budeme pilně usilovat o osobní zjevení. Bude tomu tak, když jen to dovolíme.

S vážností svědčím o tom, že kniha Mormonova obsahuje plnost evangelia Ježíše Krista a že Duch Svatý potvrdí její pravdivost znovu a znovu každému, kdo se s upřímným srdcem bude snažit získat poznání pro spasení své duše.¹¹ Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Viz Lukáš 15:6; viz také Lukáš 15:9, 32.
2. V nejširším smyslu písmo objasňují proroctví, která hovoří o shromažďování ztracených kmenů Izraele. (Viz Russell M. Nelson, „Shromažďování rozptýleného Izraele“, *Liahona*, listopad 2006, 79–82.) Přestože jsou ztraceny, pro Něj ztraceny nejsou. (Viz 3. Nefi 17:4.) Je také zajímavé si povšimnout, že si jejich příslušníci neuvědomí, že byli ztraceni, až dokud nejsou nalezeni, obzvláště když obdrží patriarchální požehnání.
3. Starší Dieter F. Uchtdorf citoval svatého Františka z Assisi, když řekl: „Každé evangelium vždy, a je-li to nutné, použijte slova.“ („Čekání na cestě do Damašku“, *Liahona*, květen 2011, 77; viz také William Fay a Linda Evans Shepherd, *Share Jesus without Fear* [1999], 22.)
4. Moroni 10:4–5.
5. Příběh obrácení našeho předka je také náš vlastní příběh. Starší William R. Walker učil: „Bylo by úžasné, kdyby každý Svatý posledních dnů znal příběh obrácení svých předků.“ („Žijte věrně podle víry“, *Liahona*, květen 2014, 97.) Všichni jsme tudíž byli nějak nalezeni buď přímo, nebo skrze naše předky díky Nebeskému Otcovi, který zná konec již od počátku. (Viz Abraham 2:8.)
6. Úvod ke Knize Mormonově; viz také Alma 31:5.
7. 2. Nefi 25:23, 26.
8. Alma 31:5.
9. Viz Alma 32:28.
10. Russell M. Nelson, „Kniha Mormonova – jaký by byl váš život bez ní?“, *Liahona*, listopad 2017, 62.
11. Viz 3. Nefi 5:20.

Svědkové, kvora Aronova kněžství a třídy Mladých žen

Cílem úprav, které dnes oznámíme, je pomáhat mladým mužům a mladým ženám rozvíjet jejich posvátný osobní potenciál.

Draží bratři a sestry, je skvělé být znovu s vámi na generální konferenci. Během týdne byly členům Církve oznámeny změny pravidel týkajících se toho, kdo může sloužit jako svědek při křtu a pečeticích obřadech. Rád bych ony tři body zopakoval.

1. Svědkem křtu v zastoupení zemřelého může být kterýkoli držitel či držitelka platného chrámového doporučení, včetně doporučení s omezeným použitím.
2. Jako svědek pečeticích obřadů – pro žijící i v zastoupení – může

sloužit kterýkoli obdarovaný člen nebo členka s platným chrámovým doporučením.

3. Jako svědek křtu žijící osoby může sloužit kterýkoli pokřtěný člen nebo členka Církve. Tato změna se týká všech křtů vykonávaných mimo chrám.

Tyto úpravy pravidel jsou čistě procedurální. Základní nauka a smlouvy se nijak nemění. Zůstávají stejnou měrou v platnosti pro všechny obřady. Tyto změny mají značně posílit zapojení rodiny do těchto obřadů.

Nyní bych rád představil další úpravy, které se týkají naší mládeže a jejich vedoucích.

Jistě si vzpomínáte na mou výzvu mládeži Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, aby se přidala k Pánovu batalionu mladých a podílela se na té nejdůležitější záležitosti na zemi v dnešní

době – na shromažďování Izraele.¹ Naši mládež jsem k tomu vybídl proto, že má neobyčejné nadání projevovat zájem o druhé a přesvědčivě se dělit o to, čemu věří. Toto shromažďování je nezbytnou součástí přípravy světa a jeho obyvatel na Druhý příchod Páně.

V každém sboru vede Pánův batalion mladých biskup – oddaný služebník Boží. Jeho prvořadou a nejdůležitější zodpovědností je pečovat o mladé muže a mladé ženy v jeho sboru. Biskup a jeho rádci řídí práci kvor Aronova kněžství a tříd Mladých žen ve sboru.

Cílem úprav, které dnes oznámíme, je pomáhat mladým mužům a mladým ženám rozvíjet jejich posvátný osobní potenciál. Rovněž si přejeme posílit kvora Aronova kněžství a třídy Mladých žen a poskytovat podporu biskupům a dalším dospělým vedoucím při jejich službě tomuto dorůstajícímu pokolení.

Starší Quentin L. Cook nyní vysvětlí úpravy, které se týkají mladých mužů. A dnes večer, na generálním zasedání žen, se bude sestra Bonnie H. Cordonová, generální presidentka Mladých žen, věnovat úpravám týkajícím se mladých žen.

Členové Prvního předsednictva a Dvanáct apoštolů toto úsilí o posílení našich mladých lidí jednotně podporují. Máme je rádi a modlíme se za ně! Jsou „naděje všech z Izraele, vojsko dětí Sionu“.² Máme v naše mladé lidi naprostou důvěru a jsme za ně vděční. V posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Russell M. Nelson, „Naděje Izraele“ (celosvětové zasvěcující shromáždění pro mládež, 3. června 2018), HopeofIsrael. ChurchofJesusChrist.org.
2. „Naděje Izraele“, *Náboženské písně*, č. 162.

STARŠÍ QUENTIN L. COOK
Kvorum Dvanácti apoštolů

Úpravy pro posílení mládeže

Díky tomuto téměř laserovému zaměření na mládež se více mladých mužů a mladých žen chopí výzvy a zůstane na cestě smlouvy.

Děkujeme, drahý presidente Nelsone, za ono radostné, na zjevení založené vedení týkající se svědků při křtech a za pokyny, o které jste nás požádal, abychom se podělili, a které pomohou posilovat mládež a rozvíjet její posvátný potenciál.

Než tyto úpravy představím, rádi bychom upřímně poděkovali za to, jak úžasné členové reagují na změny vycházející z probíhajícího znovuzřízení evangelia. Je vidět, že skutečně berete své vitamíny, jak nám vloni doporučil president Nelson!¹

S radostí doma studujete příručku *Pojď, následuj mne.*² A pozitivně jste zareagovali také na úpravy provedené v Církvi. Členové kvor starších a sestry Pomocného sdružení svorně vykonávají práci na spasení.³

Naše srdce přetéká vděčností.⁴ Obzvláště vděční jsme za to, že naše mládež nadále zůstává silná a věrná.

Naše mládež žije v úžasné, ale problematické době. Alternativy, z nichž máme na výběr, nikdy nedosahovaly tak extrémních rozdílů. Zmíním jeden příklad – moderní chytrý telefon poskytuje přístup k nesmírně důležitým

a povznášejícím informacím, včetně rodinné historie a svatých písem. Na druhou stranu ale obsahuje i pošestilosti, nemorálnost a zlo, které v minulosti nebyly nikdy tak snadno dostupné.

Aby Církev mládeži pomohla se v tomto labyrintu dostupných alternativ orientovat, připravila tři důležité a komplexní kroky. Zaprvé – došlo k posílení studijních osnov a rozšíření

jejich působnosti na domov. Zadruhé – minulou neděli president Russell M. Nelson, president M. Russell Ballard a generální úředníci a úřednice představili program pro děti a mládež, jehož součástí jsou skvělé činnosti a akce a osobnostní rozvoj. Třetím krokem jsou organizační změny, díky kterým biskupové a další vedoucí významněji zaměří svou pozornost na mládež. Na mládež je nutné se zaměřit s duchovní mocí a pomocí jí stát se batalionem mladých, jak ji o to požádal president Nelson.

Propojené vzory

Tyto kroky, spolu s úpravami oznámenými během několika posledních let, nejsou navzájem nesouvisející změny. Každá úprava je nedílnou součástí propojeného vzoru, jak žehnat Svatým a připravovat je na setkání s Bohem.

Jedna část tohoto vzoru se týká dorůstajícího pokolení. Od naší mládeže se požaduje, aby přebírala více osobní zodpovědnosti již v mladším věku – aniž by rodiče a vedoucí dělali za mládež to, co může dělat sama.⁵

Oznámení

Dnes oznamujeme organizační změny týkající se mládeže na úrovních sboru a kůlu. Jak vysvětlil president Nelson, sestra Bonnie H. Cordonová dnes večer promluví o změnách týkajících se mladých žen. Jedním z účelů změn, o kterých nyní promluví, je posílit nositele Aronova kněžství a jejich kvora a předsednictva kvor. Tyto změny uvedou naše postupy do souladu s Naukou a smlouvami 107:15, kde se píše: „Biskupstvo je předsednictvem tohoto [Aronova] kněžství a drží jeho klíče neboli pravomoc.“

Jednou z povinností biskupa stanovenou v písmech je předsedat kněžím, zasedat s nimi v radě a učit je povinností jejich úřadu.⁶ Vedle toho ponese první rádce v biskupstvu konkrétní zodpovědnost za učitele a druhý rádce za jáhny.

Abychom naše postupy uvedli do souladu s oním zjevením v Nauce a smlouvách, budou na úrovni sboru zrušena předsednictva Mladých mužů. Tito věrní bratři vykonali mnoho dobra a my jim vyjadřujeme upřímnou vděčnost.

Vkládáme naději v to, že biskupstva budou klást velký důraz na kněžské zodpovědnosti mladých mužů a budou mladým mužům pomáhat v jejich povinnostech v příslušných kvorech. Budou povoláni schopní dospělí poradci Mladých mužů, kteří budou předsednictvům kvor Aronova kněžství a biskupstvu v jejich povinnostech pomáhat.⁷ Jsme přesvědčeni, že díky tomuto téměř laserovému zaměření na mládež se více mladých mužů a mladých žen chopí výzvy a zůstane na cestě smlouvy.

V Pánově inspirovaném vzoru je biskup zodpovědný za každého ve sboru. Žehná jak rodičům mládeže, tak mládeži samotné. Jeden biskup, když pracoval s jistým mladým mužem, který zápolil s pornografií, zjistil, že tomuto

mladému muži dokáže pomoci s pokáním jen tehdy, když pomůže jeho rodičům reagovat s láskou a porozuměním. Uzdravení tohoto mladého muže bylo uzdravením i pro jeho rodinu a bylo umožněno díky tomu, že biskup pracoval ve prospěch celé rodiny. Z tohoto mladého muže se stal způsobilý nositel Melchisedechova kněžství a misionář na plný úvazek.

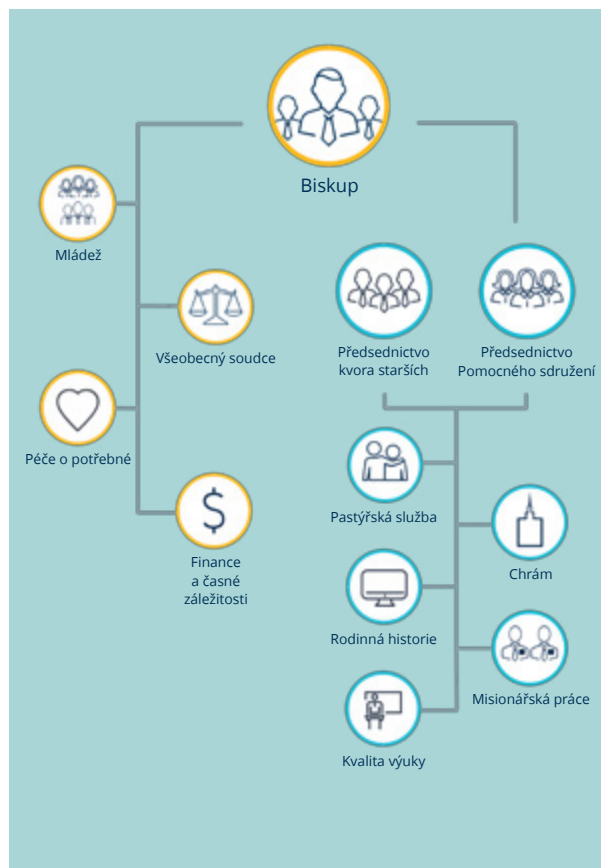
Jak naznačuje tento příběh, tyto úpravy:

- Budou biskupům a jejich rádcům pomáhat, aby se zaměřovali na své nejdůležitější zodpovědnosti ve vztahu k mládeži a dětem v Primárních.
- Přimějí každého mladého muže k tomu, aby se v osobním životě a v rámci svých cílů zaměřoval na moc a povinnosti Aronova kněžství.

Tyto úpravy rovněž:

- Kladou důraz na zodpovědnosti předsednictev kvor Aronova kněžství a zdůrazňují, že tato předsednictva se zodpovídají přímo biskupstvu.
- Motivují dospělé vedoucí, aby pomáhali předsednictvům kvor Aronova kněžství zvelebovat moc a pravomoc jejich úřadů a aby pro ně byli mentory.

Jak již bylo řečeno, tyto úpravy nijak nesnižují míru zodpovědnosti biskupstva za *mladé ženy*. Jak nás právě učil president Nelson: „Prvořadou a nejdůležitější zodpovědností [biskupa] je pečovat o mladé muže a *mladé ženy* v jeho sboru“.⁸

Jak budou naši drazí a usilovně pracující biskupové tuto zodpovědnost plnit? Jak víte, v roce 2018 byla reorganizována kvora Melchisedechova kněžství, aby ještě úžeji spolupracovala s Pomocným sdružením, aby tak kvorum starších a Pomocné sdružení mohly, pod vedením biskupa, pomáhat plnit důležité zodpovědnosti, které dříve biskupovi zabíraly většinu času. K těmto zodpovědnostem patří misionářská práce, chrámová práce a práce na rodinné historii ve sboru⁹ a také většina pastýřské služby poskytované členům sboru.

Některé zodpovědnosti biskup delegovat *nemůže* – jako například posilování mládeže, povinnosti všeobecného soudce, péči o potřebné a dohled nad financemi a časnými záležitostmi. Těch je však méně, než jsme si možná v minulosti mysleli. Jak vloni vysvětlil starší Jeffrey R. Holland, když byly oznámeny úpravy kvor Melchisedechova kněžství: „Biskup samozřejmě zůstává předsedajícím vysokým knězem sboru. Ale díky tomuto novému uspořádání [kvor starších a Pomocných sdružení] by měl být

schopen předsedat práci Melchisedecheva kněžství a Pomocného sdružení, *aniž by musel sám konat práci kterékoli z těchto organizací.*¹⁰

Presidentka Pomocného sdružení a president kvora starších mohou například na základě pověření převzít větší roli při udílení rad a pokynů dospělým při osobních pohovorech – *a totéž může dělat i presidentka Mladých žen ve vztahu k mladým ženám.* Zatímco jako všeobecný soudce může sloužit pouze biskup, tito další vedoucí jsou také oprávněni přijímat zjevení z nebe, aby pomáhali s těžkostmi, které nevyžadují všeobecného soudce ani se netýkají zneužívání či týrání v jakékoli podobě.¹¹

To neznamená, že mladá žena nemůže nebo by neměla mluvit s biskupem nebo se svými rodiči. Vždyť právě mládež je středem jejich zájmu! Znamená to však, že potřeby konkrétní mladé ženy bude možná moci nejlépe naplnit právě vedoucí Mladých žen. Biskupstvu záleží na mladých ženách právě tak jako na mladých mužích; jsme si však vědomi síly, která pramení ze služby silných, angažovaných a cílevědomých vedoucích Mladých žen, které milují a radí a které nijak nepřebírají role předsednictev tříd, ale pomáhají mladým ženám v těchto rolích uspět.

O další úžasné změny týkající se mladých žen se dnes večer podělí sestra Cordonová. Já však v tuto chvíli oznamuji, že presidentky Mladých žen ve sboru se nyní budou zodpovídat přímo biskupovi a budou jednat přímo s ním. V minulosti bylo možné delegovat toto pověření na rádce; odtěď však bude mít přímou zodpovědnost za mladé ženy ten, kdo je držitelem klíčů k předsednictví sboru. Přímo biskupovi se bude i nadále zodpovídat také presidentka Pomocného sdružení.¹²

Na celocírkevní úrovni a na úrovni kůlu budou předsednictva Mladých mužů zachována. Na úrovni kůlu bude presidentem Mladých mužů vysoký rádce,¹³ který bude spolu s vysokými rádci zodpovědnými za Mladé ženy a Primárky členem výboru kůlu pro Aronovo kněžství a Mladé ženy. Tito bratři budou v tomto výboru spolupracovat s předsednictvem Mladých žen kůlu. Tento výbor, jehož předsedou je jeden z rádců presidenta kůlu, bude mít nyní větší důležitost než doposud, protože mnohé programy, činnosti a akce v novém programu Děti a mládež se budou konat právě na úrovni kůlu.

Tito vysocí rádci mohou pod vedením předsednictva kůlu sloužit jako podpora pro biskupy a kvora Aronova

kněžství podobným způsobem, jakým vysocí rádci poskytují ve sborech podporu kvorům starších.

V této souvislosti také zmíním, že další vysoký rádce bude sloužit jako president Nedělní školy kůlu a podle potřeby bude i on moci sloužit ve výboru kůlu pro Aronovo kněžství a Mladé ženy.¹⁴

Další organizační změny budou blíže vysvětleny v informacích, jež budou zaslány vedoucím. Jde například o tyto změny:

- Schůzku výboru biskupstva pro mládež nahradí rada mládeže sboru.
- Pojem „Vzájemné sdružení“ se již nebude používat a nahradí ho pojmy „činnosti a akce Mladých žen“, „činnosti a akce kvora Aronova kněžství“ nebo „činnosti a akce mládeže“, které se budou tam, kde je to možné, konat každý týden.
- Rozpočet sboru určený na činnosti a akce mládeže bude spravedlivě rozdělen mezi mladé muže a mladé ženy podle počtu členů v každé organizaci. Dostatečná částka bude poskytnuta také na činnosti a akce Primárek.
- Na všech úrovních – sboru, kůlu i na úrovni celocírkevní – budeme místo výrazu „pomocná organizace“

používat jen výraz „organizace“. Ti, kteří vedou organizace Pomocného sdružení, Mladých žen, Mladých mužů, Primárek a Nedělní školy na celocírkevní úrovni, budou nazýváni „generální úředníci a úřednice“. Ti, kteří vedou organizace na úrovni sboru a kůlu, budou nazýváni „úředníci a úřednice sboru“ a „úředníci a úřednice kůlu“.¹⁵

Dnes oznámené úpravy lze zavést, jakmile na ně budou odbočky, sbory, okrsky a kůly připraveny, nejpozději však 1. ledna 2020. Tyto úpravy představují společně s předchozími úpravami duchovní a organizační úsilí, jež je v souladu s naukou a jehož cílem je žehnat všem mužům, ženám, mladým lidem a dětem, posilovat je a pomáhat jim následovat příklad našeho Spasitele Ježíše Krista, zatímco budeme kráčet kupředu po cestě smlouvy.

Draží bratři a sestry, slibuji vám a svědčím o tom, že tyto komplexní úpravy, učiněné pod vedením inspirovaného presidenta a proroka Russella M. Nelsona, uschopní a posílí každého člena Církve. Naše mládež prohloubí svou víru ve Spasitele, bude ochraňována před pokušeními protivníka a bude připravena vypořádávat se s životními výzvami a těžkostmi. V posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Viz Russell M. Nelson, „Latter-day Saint Prophet, Wife and Apostle Share Insights of Global Ministry“, Newsroom, 30. října 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
2. Kromě toho se také snažte používat správný název Církve, jak tomu učil president Russell M. Nelson, a pamatovat při tom na Spasitele s láskou a úctou.
3. „Členové Církve Ježíše Krista jsou vysláni, aby pracovali na Jeho vinici pro spasení duší lidských“. (Nauka a smlouvy 138:56.) Tato práce na spasení zahrnuje misionářskou práci členů, udržení obrácených, aktivizaci méně aktivních členů, chrámovou práci a práci na

rodinné historii a výuku evangelia. Ve sboru tuto práci řídí biskupstvo, kterému pomáhají další členové rady sboru.“ (Příručka 2: *Správa Církve*, 5.0, ChurchofJesusChrist.org.)

4. Jako vedoucí máme vás, členy Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, rádi a jsme vděční za vaši dobrotivost a za vaše učenictví. Vzdáváme hold jednotlivcům, maminkám, tatínkům, mládeži a dětem, kteří kráčeji po cestě smlouvy a činí tak s oddaností a radostí.
  5. V roce 2019 začali 11letí jáhni roznášet svátost a 11leté mladé ženy a 11letí mladí muži začali získávat chrámové doporučení s omezeným použitím. Vloni president Nelson mladé muže a mladé ženy vyzval, aby se stali součástí batalionu mladých a pomáhali shromažďovat rozptýlený Izrael na obou stranách závoje. (Viz „Naděje Izraele“ [celosvětově zasvěčující shromáždění pro mládež, 3. června 2018], www.ChurchofJesusChrist.org/broadcasts/face-to-face/nelson?lang=ces.) Odezva byla úžasná.
- Misionáři na plný úvazek nyní slouží výjimečným způsobem v mladším věku. Od 6. října 2012 jsou mladí muži oprávněni začít sloužit na misi ve věku 18 let a mladé ženy ve věku 19 let.
6. „Také povinností presidenta kněžství Aronova je předsedati ... kněžím a zasedati s nimi v radě, učiti je povinnostem úřadu jejich. ... Tímto presidentem má býti biskup; neboť toto je jedna z povinností tohoto kněžství.“ (Nauka a smlouvy 107:87–88.)
  7. Dospělí vedoucí budou povolováni také jako specialisté kvora Aronova kněžství, aby pomáhali s programy, činnostmi a akcemi a účastnili se shromáždění kvora, aby biskupstvo mohlo pravidelně navštěvovat také třídy, činnosti a akce Mladých žen a příležitostně také Primárky. Někteří specialisté mohou být povoláni, aby pomohli s konkrétními akcemi – například s táborem; jiní mohou být povoláni na delší dobu, aby pomáhali poradcům kvora. Na každém shromáždění, programu, činnosti či akci kvora budou vždy přítomni alespoň dva dospělí muži. Ačkoli dojde ke změně úloh a označení funkcí, neočekáváme, že by mělo dojít ke snížení počtu dospělých mužů, kteří budou sloužit v kvorech Aronova

kněžství, nebo těch, kteří jim budou poskytovat podporu.

8. Russell M. Nelson, „Svědčkové, kvora Aronova kněžství a třídy Mladých žen“, *Liahona*, listopad 2019, 39, zvýraznění přidáno; viz také Ezra Taft Benson, „To the Young Women of the Church“, *Ensign*, Nov. 1986.
9. Biskupy vyzýváme rovněž k tomu, aby trávili více času s mladými svobodnými dospělými členy a se svou vlastní rodinou.
10. Jeffrey R. Holland, setkání vedoucích před generální konferencí, duben 2018; viz také „Efektivní pastýřská služba“, www.ChurchofJesusChrist.org/ministering/effective-ministering?lang=ces. Starší Holland učil, že k zodpovědnostem, které biskup nemůže delegovat, patří předsedání kvorům Aronova kněžství a mladým ženám, povinnosti všeobecného soudce, dohled nad financemi a časnými záležitostmi Církve a péče o chudé a potřebné. Předsednictva kvora starších a Pomocného sdružení a další mohou převzít prvořadou zodpovědnost za misionářskou práci, chrámovou práci a práci na rodinné historii, kvalitu výuky ve sboru a bdění nad členy Církve a poskytování pastýřské služby.
11. Kromě situací vyžadujících klíče všeobecného soudce má biskup v souladu s církevními pravidly řešit také záležitosti týkající se zneužívání či týrání jakéhokoli druhu.
12. Presidentka Pomocného sdružení kůlu se bude také nadále zodpovídat přímo presidentovi kůlu.
13. Rádci presidenta Mladých mužů kůlu mohou být povoláni z řad členů kůlu nebo, podle potřeby, jimi mohou být vysoký rádce zodpovědný za Mladé ženy a vysoký rádce zodpovědný za Primárky.
14. Bratr, který slouží jako president Nedělní školy, nese dvě neděle v měsíci důležitou zodpovědnost za studijní osnovy pro mládež.
15. Předsednictva Pomocného sdružení, Mladých žen, Mladých mužů, Nedělní školy a Primárek na celocírkevní úrovni a na úrovni kůlu jsou generální úředníci a úřednice nebo úředníci a úřednice kůlu. Na úrovni sboru vede mladé muže biskup, takže poradci kvora Aronova kněžství nejsou považováni za úředníky sboru.

MARK L. PACE
Generální president Nedělní školy

Příručka *Pojď, následuj mne* – Pánova obranná strategie a Jeho proaktivní plán

*Pán připravuje svůj lid na protivníkovy útoky.
Příručka Pojď, následuj mne je Pánova obranná strategie a Jeho proaktivní plán.*

Radujeme se z toho, že se můžeme společně setkat na této skvělé generální konferenci Církve Ježíše Krista Svätých posledních dnů. Je požehnáním, že můžeme poznat úmysl a vůli Páně prostřednictvím učení Jeho proroků a apoštolů. President Russell M. Nelson je Pánův žijící prorok. Jsme vděční za jeho inspirované rady a vedení, jež jsme dnes obdrželi.

Připojuji své svědectví k těm již proneseným. Vydávám svědectví o Bohu, Věčném Otci. On žije, má nás rád a bdí nad námi. Jeho plán štěstí nám poskytuje požehnání tohoto smrtelného života a návrat do Jeho přítomnosti.

Vydávám také svědectví o Ježíši Kristu. Je to Jednorozený Syn Boží. *Spasil* nás od smrti a vykupuje nás z hříchu, když v Něj projevujeme víru a činíme pokání. Jeho nekonečná smírná obět za nás nám přináší požehnání nesmrtnosti a věčného života. „Buď Bohu

děk za nesrovnatelný dar Jeho božského Syna.“ („Žijící Kristus – svědectví apoštolů“, *Liahona*, květen 2017, vnitřní strana přední obálky.)

Svatí posledních dnů z celého světa jsou požehnání příležitostí uctívat Ježíše Krista v Jeho chrámech. Jeden z nich se v současné době staví ve Winnipegu v Kanadě. S mou manželkou Anne Marie jsme měli letos v srpnu příležitost staveniště navštívit. Chrám má nádherné architektonické pojetí a jistě bude skvostný, až bude dokončen. Ovšem ve Winnipegu ani nikde jinde nemůžete mít skvostný chrám, aniž byste měli pevný a stabilní základ.

Kvůli cyklům mrazů a tání a rozpínatosti půdy ve Winnipegu byla příprava základů chrámu náročná. Rozhodlo se tedy, že základy tohoto chrámu budou sestávat ze 70 ocelových pilířů zalitých v betonu. Tyto pilíře o průměru 30 až 50 centimetrů jsou 18 metrů dlouhé. Zapouštějí se do země, dokud nenarazí na skalní podloží přibližně 15 metrů pod povrchem. Těchto 70 pilířů tak poskytuje pro to, co bude krásný chrám Winnipeg, pevný, stabilní základ.

Jakožto Svati posledních dnů hledáme podobný pevný a jistý základ ve svém životě – duchovní základ potřebný pro cestu smrtelností a zpět

do nebeského domova. Tento základ je položen na skalním podloží našeho obrácení se k Pánu Ježíši Kristu.

Jistě si vzpomeneme na Helamanovo učení z Knihy Mormonovy: „A nyní, synové moji, pamatujte, pamatujte, že na skále Vykupitele našeho, jenž jest Kristus, Syn Boží, musíte postaviti základ svůj; aby, až ďábel vyšle mocné větry své, ano, šípy své ve vichřici, ... to nemělo nad vámi žádný moci k tomu, aby vás to stáhlo do propasti bídy a nekonečné bědy pro onu skálu, na níž jste postaveni, která je jistým základem, základem, stavějí-li lidé na něm, nemohou padnouti.“ (Helaman 5:12.)

Naštěstí žijeme v době, kdy nás proroci a apoštolové učí o Spasiteli Ježíši Kristu. Když se řídíme jejich radami, pomáhá nám to položit pevný základ v Kristu.

Vloni na říjnové generální konferenci pronesl president Russell M. Nelson v úvodním proslovu toto prohlášení a varování: „Dlouhodobým cílem Církve je pomáhat všem členům, aby prohlubovali svou víru v našeho Pána Ježíše Krista a v Jeho Usmíření, pomáhat jim uzavírat a dodržovat smlouvy s Bohem a posilovat a pečeti jejich rodiny. Ve složitém světě dnešní doby to není jednoduché. *Míra útoků protivníka na víru a na nás a naše rodiny exponenciálně narůstá. Abychom duchovně přežili, potřebujeme obranné strategie a proaktivní plány.*“ („Úvodní proslov“, *Liahona*, listopad 2018, 7; zvýraznění přidáno.)

Po poselství presidenta Nelsona představil starší Quentin L. Cook z Kvora Dvanácti apoštolů příručku *Pojď, následuj mne* pro jednotlivce a rodiny. V jeho proslovu zazněla tato slova:

- „Nová příručka pro domácí studium, *Pojď, následuj mne*, ... je navržena tak, aby členům pomohla učit se evangelium doma.“

- „Tato příručka je určena pro každého jednotlivce a rodinu v Církvi.“ [*Pojď, následuj mne – pro jednotlivce a rodiny* (2019), vi.]“
- „Naším cílem je dosáhnout rovnováhy mezi zážitky v Církvi a v domácím prostředí tak, aby se významně posílila víra a duchovnost a prohloubilo obrácení k Nebeskému Otci a Pánu Ježíši Kristu.“ („Hluboké a trvalé obrácení k Nebeskému Otci a Pánu Ježíši Kristu“, *Liahona*, listopad 2018, 9–10.)

Letos v lednu začali Svátí posledních dnů po celém světě studovat Nový zákon s příručkou *Pojď, následuj mne* jako svým průvodcem. Díky týdennímu rozvrhu četby nám příručka *Pojď, následuj mne* pomáhá studovat písmo, nauku evangelia a učení proroků a apoštolů. Pro nás všechny je úžasným pramenem.

Čeho jsme svědky po devíti měsících celosvětového úsilí zaměřeného na studium písem? Jsme svědky toho, že Svátí posledních dnů všude ve světě rostou ve víře a oddanosti Pánu Ježíši Kristu. Jsme svědky toho, jak si jednotlivci a rodiny během týdne vyhražují čas na studium slov Spasitele. Jsme svědky zdokonalování výuky evangelia ve třídách Nedělní školy díky studiu písem doma a sdílení postřehů na shromáždění. Jsme svědky větší radosti a jednoty v rodinách, jelikož jsme postoupili od

prostého čtení písem k jejich hlubšímu studiu.

Měl jsem výsadu navštívit mnohé Sváté posledních dnů a vyslechnout si jejich zkušenosti s příručkou *Pojď, následuj mne* na vlastní uši. Jejich projevy víry mi naplňují srdce radostí. Od různých členů Církve v rozmanitých částech světa jsem slyšel například tyto komentáře:

- Jeden otec řekl: „Mám rád příručku *Pojď, následuj mne*, protože mi dává příležitost vydávat svým dětem svědectví o Spasiteli.“
- V jiném domově jedno dítě řeklo: „Je to příležitost slyšet mé rodiče vydávat svědectví.“
- Jedna matka uvedla: „Inspirovalo nás to ohledně toho, jak dát Boha na první místo. Čas, který [jsme si mysleli, že] nemáme, [naplnila] naděje, radost, pokoj a úspěch tak, jak jsme netušili, že je to možné.“
- Jistí manželé poznamenali: „Čteme písmo úplně jinak, než jsme je četli kdy dříve. Učíme se toho mnohem více, než jsme se kdy učili. Pán si přeje, abychom věci viděli v jiném světle. Připravuje nás.“
- Jedna matka poznamenala: „Moc se mi líbí, že spolu studujeme totéž. Dříve jsme četli. Nyní se učíme.“
- Jedna sestra se podělila o tento poučný náhled: „Dříve jsme měli

lekcí a písmo jí doplňovala. Nyní máme písmo a lekce je doplňuje.“

- Další sestra řekla: „Vidím rozdíl v tom, kdy se tomu věnuji, a kdy ne. Je pak pro mne snazší mluvit s druhými o Ježíši Kristu a naší víře.“
- Jedna babička poznamenala: „V neděli si volám se svými dětmi a vnoučaty a říkáme si, co nás při studiu příručky *Pojď, následuj mne* napadlo.“
- Jedna sestra uvedla: „Příručka *Pojď, následuj mne* ve mně vyvolává pocit, že Spasitel slouží mně osobně. Je inspirovaná nebem.“
- Jeden otec řekl: „Když používáme příručku *Pojď, následuj mne*, jsme jako děti Izraele, které označují veřeje svých dveří a chrání svou rodinu před vlivem ničitele.“

Bratři a sestry, je radost se s vámi setkávat a slyšet, jak vám úsilí věnované

studiu s příručkou *Pojď, následuj mne* v životě žehná. Děkuji vám za vaši oddanost.

Studium písem s příručkou *Pojď, následuj mne* jako průvodcem posiluje naše obrácení k Ježíši Kristu a Jeho evangelium. Nevyměňujeme prostě jednu hodinu studia písem na shromáždění za jednu hodinu studia doma. Studium evangelia vyžaduje vytrvalé úsilí po celý týden. Jak bystře podotkla jedna sestra: „Cílem není zkrátit shromáždění o hodinu; cílem je prodloužit ho o šest dní!“

Nyní se opět zamyslete nad varováním, které nám dal náš prorok, prezident Nelson, v úvodním proslovu na generální konferenci v říjnu 2018:

„Míra útoků protivníka na víru a na nás a naše rodiny exponenciálně narůstá. Abychom duchovně přežili, potřebujeme obranné strategie a proaktivní plány.“ („Úvodní proslov“, 7.)

Poté (o přibližně 29 hodin později) v neděli odpoledne ukončil konferenci tímto slibem: „Když budete pilně pracovat na tom, abyste svůj domov přetvořili v ústřední místo poznávání evangelia, ... vliv protivníka ve vašem životě a ve vašem domově zeslábně.“ („Staňme se příkladnými Svatými posledních dnů“, *Liahona*, listopad 2018, 113.)

Jak mohou útoky protivníka exponenciálně narůstat, zatímco vliv protivníka zároveň ve skutečnosti slábně? Může se to stát a děje se to v celé Církvi, protože Pán svůj lid na protivníkovy útoky připravuje. Příručka *Pojď, následuj mne* je Pánova obranná strategie a Jeho proaktivní plán. President Nelson učil: „Nové, na domov zaměřené a Církví podporované integrované studijní osnovy mají potenciál uvolnit v rodinách velkou moc.“ To však vyžaduje a bude vyžadovat naše nejlepší úsilí; musíme se „vědomě a pečlivě snažit proměnit svůj domov ve svatyni víry“. („Staňme se příkladnými Svatými posledních dnů“, 113.)

Koneckonců jak prezident Nelson také řekl: „Každý z nás nese zodpovědnost za svůj osobní duchovní růst.“ („Úvodní proslov“, 8.)

Pomocí příručky *Pojď, následuj mne* nás Pán připravuje „na nebezpečné časy, kterým nyní čelíme“. (Quentin L. Cook, „Hluboké a trvalé obrácení“, 10.) Pomáhá nám položit onen jistý základ, „stavějí-li lidé na něm, nemohou padnouti“ (Helaman 5:12) – základ postavený na svědectví pevně ukotveném ve skalním podloží našeho obrácení se k Pánu Ježíši Kristu.

Kéž nás naše každodenní úsilí studovat písmo posiluje a prokáže, že jsme těchto zaslíbených požehnání hodni. O to se modlím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

STARŠÍ L. TODD BUDGE
Sedmdesátník

Stálá a nezdolná důvěra

Důvěřovat v Pána znamená důvěřovat v Jeho načasování a vyžaduje to trpělivost a vytrvalost, jež překonají veškeré životní bouře.

Náš syn Dan během své misie v Africe vážně onemocněl a byl převezen do zdravotnického zařízení s omezenými zdroji. Když jsme četli první dopis, který nám po svém onemocnění napsal, očekávali jsme, že bude zklamaný, ale on místo toho napsal: „I když jsem ležel na jednotce intenzivní péče, pociťoval jsem klid. Ještě nikdy v životě jsem nepociťoval tak stálé a nezdolné štěstí.“

Když jsme s manželkou četli tato slova, byli jsme dojatí. *Stálé a nezdolné štěstí.* Nikdy jsme neslyšeli, že by někdo

popisoval štěstí takovými slovy, ale znělo to pravdivě. Věděli jsme, že štěstí, které popisoval, nebylo pouhé potěšení či povznesená nálada, ale byl to pocit klidu a radosti, který přichází, když se odevzdáme Bohu a vložíme v Něj ve *všem* svou důvěru.¹ I my jsme měli v životě okamžiky, kdy nám Bůh vnesl do duše pokoj a pomohl nám doufat v Krista, i když život byl těžký a nejistý.²

Lehi nás učil, že kdyby Adam a Eva nepadli, „zůstali [by] ve stavu

nevinosti, nemajíce žádné radosti, neboť neznali žádné bídy. ...

Ale vizte, *vše* bylo učiněno moudrostí toho, který zná *vše*.

Adam padl, aby lidé mohli býti; a lidé jsou, aby mohli mít radost.³

Soužení a trápení nás paradoxně připravují na to, abychom dokázali prožívat radost, budeme-li důvěřovat v Pána a v Jeho plán, který pro nás má. Tuto pravdu nádherně vyjádřil jistý básník ze 13. století: „Trápení vás připravuje na radost. Mocně vám vymete všechno z domu, aby nová radost mohla nalézt místo, kudy do něj vstoupit. Z větvi vašeho srdce setřese zežloutlé listy, aby na jejich místě mohly vyrůst listy nové a zelené. Vyrvе prohnílé kořeny, aby nové kořeny, jež jsou skryty pod nimi, měly místo se rozrůst. Ať již vám soužení setřese ze srdce cokoli, své místo v něm zaujmou mnohem lepší věci.“⁴

President Russell M. Nelson učil: „Radost, kterou [nám] Spasitel nabízí, ... je stálá a ujišťuje nás, že naše ‚strasti ... potvrzují jen malou chvíliku‘ [Nauka a smlouvy 121:7] a budou posvěceny k našemu prospěchu.“⁵ Naše zkoušky a strasti mohou uvolnit místo větší radosti.⁶

Dobrou zprávou evangelia není příslib života bez trápení a soužení, ale života, který má jasný účel a význam – života, v němž mohou být naše trápení a strasti pohlceny „v radosti z Krista“.⁷ Spasitel prohlásil: „Na světě ssoužení mítí budete, ale doufejtež, jáť jsem přemohl svět.“⁸ Jeho evangelium je poselstvím naděje. Trápení spojené s nadějí v Ježíše Krista skýtá příslib trvalé radosti.

Příběh o putování Jareditů do zaslíbené země lze použít jako metaforu pro naše putování smrtelností. Pán slíbil bratru Jaredovu a jeho lidu, že půjde před nimi „do země, která je vyvolená nade všechny země světa“.⁹ Přikázal jim, aby postavili čluny, a oni

se poslušně pustili do práce a postavili je podle Pánových pokynů. Nicméně s tím, jak dílo pokračovalo, si bratr Jaredův začal dělat starosti ohledně toho, že Pánův návrh konstrukce člunů nepostihuje všechno. Zvolal:

„Ó Pane, vykonal jsem práci, kterou jsi mi přikázal, a vyrobil jsem čluny podle toho, jak jsi mne řídil.

A viz, ó Pane, není v nich žádného světla.“¹⁰

„Ó Pane, ty strpíš, abychom přepluli tuto velikou vodu v temnotě?“¹¹

Vylévali jste někdy Bohu svou duši takovýmto způsobem? Když jste se snažili žít podle Pánových příkazů, a spravedlivá očekávání se nenaplnila, kladli jste si někdy otázku, zda musíte procházet tímto životem v temnotě?¹²

Bratr Jaredův poté vyjádřil ještě větší obavu ohledně toho, zda vůbec dokáží v člunech přežít. Zvolal: „A také zahyneme, neboť v nich nemůžeme dýchat, leda vzduch, který je v nich.“¹³ Měli jste někdy životní těžkosti, kvůli nimž jste téměř nemohli dýchat, a říkali jste si, zda vůbec daný den přežijete, neřkuli zda se vůbec vrátíte do svého nebeského domova?

Pán bratru Jaredovu poté, co mu pomohl vyřešit vše, z čeho měl obavy, vysvětlil: „Nemůžete přeplouti tuto velikou hloubku, ledaže vás *připravím* na vlny mořské a na větry, které dují, a na záplavy, které přijdou.“¹⁴

Pán dal jasně najevo, že Jaredité nebudou moci do zaslíbené země dorazit bez Něj. Nemohli čluny řídit, a tak jediná možnost, jak se dostat přes onu velikou hloubku, spočívala v tom, že vloží svou důvěru v Něj. U bratra Jaredova tyto zážitky a to, čemu ho Pán učil, očividně prohloubily jeho víru a posílily důvěru, kterou k Němu choval.

Povšimněte si, jak se jeho modlitby změnilly z otázek a obav na vyjádření víry a důvěry:

„Já vím, ó Pane, že máš veškerou moc a můžeš učiniti, cokoli chceš, pro dobro člověka; ...

Viz, ó Pane, ty to můžeš učiniti. My víme, že můžeš ukázat velikou moc, která připadá chápání lidí malá.“¹⁵

Záznam praví, že se Jaredité „nalodili ... na ... čluny a vypluli na moře, *poručivše* se Pánu, svému Bohu“.¹⁶

Poručit se znamená svěřit se nebo se odevzdat. Jaredité se nenalodili do člunů proto, že by přesně věděli, jak bude jejich plavba probíhat. Nalodili se proto, že se naučili důvěřovat v moc, dobrotivost a milosrdenství Páně, a byli Mu proto ochotni odevzdat sebe i veškeré své možné pochybnosti a obavy.

Náš vnuk Abe se nedávno bál jet na kolotoči na zvířeti, které se pohybuje nahoru a dolů. Raději chtěl jet na zvířeti, které se nepohybuje. Jeho babička ho nakonec přesvědčila, že se mu nic nestane, a tak na zvíře nasedl, protože jí věřil. Potom s velkým úsměvem řekl: „Necítím se bezpečně, ale

jsem v bezpečí.“ Možná že právě tak se cítili i Jaredité. Důvěřovat Bohu se nám zpočátku nemusí jevit jako bezpečné, ale poté se dostaví radost.

Cesta pro Jaredity nebyla snadná. „Mnohokrát [byli] pohřbeni v hlubinách mořských kvůli vlnám jako hory, které se o ně tříštily.“¹⁷ Ale záznam také praví, že „vítr nikdy nepřestal váti *směrem* k zaslíbené zemi“.¹⁸ Ačkoli je obtížné tomu rozumět, obzvláště v obdobích života, kdy vane silný protivítr a moře je rozbouřené, můžeme nacházet útěchu ve vědomí, že Bůh nás ve své nekonečné dobrotivosti neustále pohání směrem k domovu.

Záznam pokračuje: „Byli hnáni vpřed; a žádný mořský netvor je nemohl rozbít, ani velryba je nemohla zničit; a neustále měli světlo, ať to bylo nad vodou, či pod vodou.“¹⁹ Žijeme ve světě, v němž se o nás lámou obří vlny smrti, fyzických a duševních nemocí a zkoušek a těžkostí všeho druhu. Avšak budeme-li mít víru v Ježíše Krista

a rozhodneme-li se v Něj důvěřovat, budeme moci *i my* mít neustále světlo, ať budeme nad vodou, či pod vodou. *I my* můžeme získat ujištění, že nás Bůh nikdy nepřestane pohánět směrem k našemu nebeskému domovu.

Zatímco s Jaredity ve člunech zmítaly vlny, oni „pěli chvalozpěvy Pánu; ... a [děkovali] Pánu a [chválili] ho po celý den; a když nadešla noc, nepřestávali Pána chváliti“.²⁰ Dokonce i uprostřed svých strastí pociťovali radost a vděčnost. Ačkoli ještě do zaslíbené země nedorazili, radovali se ze zaslíbeného požehnání díky své *stále a nezdolné* důvěře v Pána.²¹

Jaredité byli hnáni po vodě 344 dnů.²² Dokážete si to představit? Důvěřovat v Pána znamená důvěřovat v Jeho načasování a vyžaduje to trpělivost a vytrvalost, jež překonají veškeré životní bouře.²³

Nakonec Jaredité „přistáli na břehu zaslíbené země. A když jejich noha stanula na břehu zaslíbené země, sklonili se na tváři země a pokorili se před Pánem a prolévali před Pánem slzy radosti pro množství láskyplných milosrdenství jeho vůči nim.“²⁴

Budeme-li věrně zachovávat své smlouvy, jednoho dne také bezpečně dorazíme domů a skloníme se před Pánem a budeme prolévat slzy radosti pro množství Jeho láskyplných milosrdenství v našem životě, včetně všech trápení, která uvolnila místo pro více radosti.²⁵

Svědčím o tom, že když se v životě svěříme Pánu a budeme stále a nezdolně důvěřovat v Ježíše Krista a Jeho božské záměry, bude nám dodávat jistotu a vnášet nám do duše pokoj a dá, abychom „doufali ve své vysvobození skrze něj“.²⁶

Svědčím o tom, že Ježíš je Kristus. On je zdrojem veškeré radosti.²⁷ Jeho milost je postačující a On je mocný

ke spasení.²⁸ On je světlem, životem a nadějí světa.²⁹ Nenechá nás zahynout.³⁰ Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Viz Alma 36:3; 57:27.
2. Viz Alma 58:11.
3. 2. Nefi 2:23–25; zvýraznění přidáno.
4. Viz *The Mathnawi of Jalalu'ddin Rumi* (1925–1940), přeložil Reynold A. Nicholson, vol. 5, 132.
5. Russell M. Nelson, „Radost a duchovní přežití“, *Liahona*, listopad 2016, 82.
6. Viz Neal A. Maxwell, „Orejme v naději“, *Liahona*, červenec 2001, 73: „Vykupující Ježíš ‚vylil na smrt duši svou‘. ... Když občas ‚vylijeme‘ svou duši v osobních prosbách, vyprázdníme své nitro, čímž vznikne prostor pro více radosti!“
7. Alma 31:38; viz také Neal A. Maxwell, „Brim with Joy“ (zasvěčující shromáždění Univerzity Brigham Younga, 23. ledna 1996), speeches.byu.edu: „Dosáhneme-li určité míry zasvěcení, budou naše strasti pohlceny v radosti z Krista. Neznačená to, že nebudeme mít žádné strasti, ale získáme nahléd, který nám pomůže se s nimi vyrovnat. V neustálém úsilí o to, abychom měli radost, a s každou narůstající měrou spravedlivosti budeme pociťovat další kapku radosti – jednu kapku za druhou – až naše srdce bude, slovy proroka, přetékat radostí

(viz Alma 26:11). Nakonec kalich duše konečně přeteče!“

8. Jan 16:33.
9. Eter 1:42.
10. Eter 2:18–19.
11. Eter 2:22.
12. Viz Jan 8:12.
13. Eter 2:19; porovnejte s Markem 4:38; viz také Marek 4:35–41.
14. Eter 2:25; zvýraznění přidáno.
15. Eter 3:4–5.
16. Eter 6:4; zvýraznění přidáno.
17. Eter 6:6.
18. Eter 6:8; zvýraznění přidáno; viz také 1. Nefi 18:8.
19. Eter 6:10.
20. Eter 6:9; viz také 1. Nefi 18:16.
21. Porovnejte s 1. Nefim 5:5. Přestože byl Lehi stále v pustině, radoval se ze zaslíbeného požehnání.
22. Viz Eter 6:11.
23. Viz Židům 10:36; Alma 34:41; Nauka a smlouvy 24:8; 64:32.
24. Eter 6:12.
25. Viz 1. Nefi 1:20; 8:8; Alma 33:16.
26. Alma 58:11.
27. Viz Russell M. Nelson, „Radost a duchovní přežití“, 82.
28. Viz 2. Nefi 31:19; Alma 34:18; Moroni 10:32.
29. Viz „Žijící Kristus – svědectví apoštolů“, *Liahona*, květen 2017, vnitřní strana přední obálky.
30. Viz 1. Nefi 1:14.

STARŠÍ JORGE M. ALVARADO
Sedmdesátník

Po zkoušce naší víry

Budeme-li následovat Boží hlas a Jeho cestu smlouvy, bude nás Bůh během našich zkoušek posilovat.

Když jsem byl malý, jeden člen Církve Frank Talley nabídl, že naší rodině pomůže zařídit let z Portorika do Salt Lake City, abychom se mohli dát zpečetit v chrámu, ale brzy začaly vyvstávat překážky. Jedna z mých sester, Marivid, onemocněla. Rozrušení rodiče se modlili ohledně toho, co dělat, a stále pocítovali nabádání cestu uskutečnit. Měli důvěru v to, že budou-li se věrně řídit Pánovým nabádáním, bude Pán nad naší rodinou bdít a požehná jí, což se i stalo.

Bez ohledu na překážky, jimž v životě čelíme, můžeme mít důvěru v to, že Ježíš Kristus pro nás připraví cestu, budeme-li kráčet kupředu s vírou. Bůh slibuje, že všichni, kteří budou žít podle smluv, jež s Ním uzavřeli, obdrží podle Jeho načasování všechna zaslíbená požehnání. Starší Jeffrey R. Holland učil: „Některá požehnání přicházejí brzo, některá pozdě, a některá přijdou až v nebi; ale k těm, kteří přijmou evangelium Ježíše Krista, *přijdou*.“¹

Moroni učil, že „víra je to, v co doufáme a co není viděti; pročez, nepřete se, protože nevidíte, neboť neobdržíte žádné svědectví, teprve až po zkoušce své víry“.²

Naše otázka zní: Co máme dělat, abychom se co nejlépe vypořádali se zkouškami, s nimiž se setkáváme?

President Russell M. Nelson v prvním veřejném proslovu jako president Církve učil: „Jako nové předsednictvo chceme začít tak, že budeme mít na mysli určitý cíl. Z tohoto důvodu k vám dnes promlouváme z chrámu. Onen cíl, ke kterému bychom měli směřovat, je být obdarován mocí v domě Páně, nechat se zpečetit se svou rodinou a věrně dodržovat smlouvy uzavřené v chrámu, které nás opravňují získat

ten největší ze všech darů Božích – dar věčného života. Obřady chrámu a smlouvy, které v chrámu uzavíráte, jsou klíčem k posílení vašeho života, manželství a rodiny a k vaší schopnosti odolávat útokům protivníka. Vaše uctívání v chrámu a služba, kterou tam vykonáváte pro své předky, vám poženají prostřednictvím hlubšího osobního zjevení a pokoje a posílí vaše odhodlání vytrvat na cestě smlouvy.“³

Budeme-li následovat Boží hlas a Jeho cestu smlouvy, bude nás Bůh během našich zkoušek posilovat.

Cesta naší rodiny do chrámu před mnoha lety byla náročná, ale když jsme v utazském Salt Lake City přicházeli k chrámu, moje matka, naplněná radostí a vírou, řekla: „Budeme v pořádku; Pán nás ochrání.“ Byli jsme zpečetěni jako rodina a sestra se uzdravila. K tomu došlo teprve až poté, co moji rodiče prošli zkouškou víry a řídili se nabádáními Páně.

Tento příklad, který nám moji rodiče dali, ovlivňuje náš život dodnes. Jejich příklad nám objasnil *důvody*, které stojí za naukou evangelia, a pomohl nám porozumět smyslu, účelu a požehnááním, jež nám evangelium přináší. Porozumění *důvodům* stojícím za evangeliem Ježíše Krista nám může také pomoci čelit zkouškám s vírou.

Vše, k čemu nás Bůh vyzývá a co nám přikazuje, je v konečném důsledku výrazem lásky, již k nám chová, a Jeho touhy dát nám požehnání určená věrným. Nemůžeme předpokládat, že si naše děti osvojí lásku k evangeliu samy; učít je je naší zodpovědností. Když budeme svým dětem pomáhat naučit se používat svobodu jednání moudře, bude je náš příklad moci inspirovat k vlastním spravedlivým rozhodnutím. Jejich věrný život na oplátku pomůže jejich dětem poznat pravdivost evangelia samy pro sebe.

Mladí muži a mladé ženy, naslouchejte dnes prorokovi, který k vám promlouvá. Snažte se poznávat božské pravdy a sami pro sebe porozumět evangeliu. President Nelson nedávno radil: „Jaké moudrosti se nedostává vám? ... Řiďte se příkladem Proroka Josepha. Najděte si tiché místo. ... Pokoňte se před Bohem. Vylijte své srdce Nebeskému Otci. Vyhledávejte u Něho odpovědi.“⁴⁴ Budete-li usilovat o vedení milujícího Nebeského Otce, naslouchat radám žijících proroků a sledovat příklad spravedlivých rodičů, budete se moci i vy stát ve své rodině pevným článkem řetězu víry.

Rodiče, kteří máte děti, jež cestu smlouvy opustily, opatrně se vraťte zpět. Pomáhejte jim pochopit pravdy evangelia. Začněte nyní; nikdy není příliš pozdě.

Náš příklad spravedlivého života může mít velký vliv. President Nelson

řekl: „Jako Svatí posledních dnů jsme si zvykli uvažovat o ‚církvi‘ jako o něčem, co se odehrává v našich sborových domech a je podporováno tím, co se odehrává doma. Tento postoj je třeba popravit. Nastal čas pro *Církev zaměřenou na domov* a podporovanou tím, co se odehrává v našich odbočkách, sborech a budovách kůlů.“⁴⁵

Písma učí: „Vyučuj mladého podle způsobu cesty jeho; nebo když se i zstará, neuchýlí se od ní.“⁴⁶

Rovněž říká: „A nyní, protože kázání slova mělo velikou schopnost vésti lid tak, aby činil to, co je spravedlné – ano, mělo mocnější účinek na mysl lidu nežli meč nebo cokoli jiného, co se jim přihodilo – tudíž Alma si myslel, že je žádoucí, aby zkusili působivost slova Božího.“⁴⁷

Vypráví se příběh o jedné ženě, které vadilo, že její syn jí příliš mnoho sladkostí. Bez ohledu na to, kolikrát

mu říkala, aby s tím přestal, mlsat nepřestával. Byla z toho sklíčená, a tak se rozhodla syna vzít za moudrým mužem, jehož si vážil.

Přistoupila k němu a řekla: „Pane, můj syn jí moc sladkostí. Řekl byste mu prosím, aby s tím přestal?“

Moudrý muž ženu pozorně vyslechl a pak jejímu synovi řekl: „Jdi domů a za dva týdny se vrať.“

Žena tedy vzala syna domů, ačkoli se divila, proč chlapci neřekl, aby přestal jíst tolik sladkostí.

Za dva týdny se vrátili. Moudrý muž se zpřímá zadíval na chlapce a řekl: „Chlapče, měl bys přestat jíst tolik sladkostí. Škodí to tvému zdraví.“

Chlapec přikývl a slíbil, že s tím přestane.

Chlapecova matka se zeptala: „Proč jste mu to neřekl před dvěma týdny?“

Moudrý muž se usmál: „Před dvěma týdny jsem ještě jedl příliš mnoho sladkostí i já.“

Tento muž byl tak zásadový, že si uvědomoval, že jeho rada bude mít účinek teprve tehdy, bude-li se jí sám řídit.

Vliv, který máme na své děti, má větší účinek, vidí-li nás věrně kráčet po cestě smlouvy. Příkladem takové spravedlivosti je prorok Jákob z Knihy Mormonovy. Jeho syn Enos o vlivu učení svého otce napsal:

„Já, Enos, věda, že můj otec byl spravedlný muž – neboť mne poučoval ohledně svého jazyka, a také podle

výchovy a nabádání Páně – a velebeno za to buď jméno Boha mého. ...

... A slova o věčném životě a o radosti svatých, jež jsem často slyšel svého otce promlouvati, mi pronikla hluboko do srdce.“⁸

Matky mladých válečníků žily v souladu s evangeliem a jejich děti byly naplněny jistotou. Jejich velitel uvedl:

„Jejich matky je učily, že když nebudou pochybovati, Bůh je vysvobodí.

A opakovali mi slova svých matek řkouce: Nepochybujeme o tom, že naše matky to věděly.“⁹

Enose a mladé válečníky posilovala víra jejich rodičů, což jim pomohlo vypořádat se s vlastními zkouškami víry.

V dnešní době jsme požehnáni znovuzřízeným evangeliem Ježíše Krista, které nás pozvedá, když se cítíme sklíčeně nebo ustaraně. Jsme ujišťováni, že pokud se budeme tlačit kupředu skrze zkoušky své víry, naše úsilí přinese v souladu s Pánovým načasováním ovoce.

Nedávno jsme s manželkou a předsednictvem území doprovázeli staršího Davida A. Bednara na zasvěcení chrámu Port-au-Prince na Haiti. Náš syn Jorge, který jel s námi, o svém zážitku řekl: „Úžasné, tati! Jakmile starší

Bednar začal se zasvěcovací modlitbou, měl jsem dojem, že místnost naplnilo teplo a světlo. Díky této modlitbě jsem získal mnohem větší porozumění účelu chrámu. Je to vskutku dům Páně.“

Nefi v Knize Mormonově učí, že když budeme toužit poznat Boží vůli, Bůh nás posílí. Nefi napsal: „Já, Nefi, jsem byl velmi mlád, ... a také jsem velmi toužil znáti tajemství Boží, pročez, volal jsem k Pánu; a vizte, on mne navštívil a obměkčil mé srdce, takže jsem uvěřil všem slovům, která promlouval můj otec; pročez, nebouřil jsem se proti němu jako moji bratři.“¹⁰

Bratři a sestry, pomáhejme svým dětem a všem okolo sebe kráčet po Boží cestě smlouvy, aby je Duch mohl učit a obměkčit jejich srdce, aby si přáli následovat celý život Boha.

Když přemítám o příkladu svých rodičů, uvědomuji si, že víra v Pána Ježíše Krista nám ukáže cestu zpět do nebeského domova. Víím, že po zkoušce víry přicházejí zázraky.

Vydávám svědectví o Ježíši Kristu a o Jeho smírné oběti. Víím, že je náš Spasitel a Vysvoboditel. On a Nebeský Otec přišli onoho rána na jaře roku 1820 k mladému Josephu Smithovi, Prorokovi Znovuzřízení. Dnešním prorokem je prezident Russell M. Nelson. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Jeffrey R. Holland, „Nejvyšší kněz budoucího dobrého“, *Liahona*, leden 2000, 45.
2. Eter 12:6.
3. Russell M. Nelson, „Zatímco společně kráčíme kupředu“, *Liahona*, duben 2018, 7.
4. Russell M. Nelson, „Zjevení pro Církev, zjevení pro náš život“, *Liahona*, květen 2018, 95.
5. Russell M. Nelson, „Úvodní proslov“, *Liahona*, listopad 2018, 7.
6. Příklad 22:6.
7. Alma 31:5.
8. Enos 1:1, 3.
9. Alma 56:47–48.
10. 1. Nefi 2:16.

STARŠÍ RONALD A. RASBAND
Kvorum Dvanácti apoštolů

Držme se svých slibů a smluv

*Vyzývám vás, abyste sliby, jež dáváte
Pánu a druhým, a smlouvy, jež s Ním
a s druhými uzavíráte, vnímali s velkou dávkou
zásadovosti a s vědomím, že vaše slovo platí.*

Milí bratři a sestry, na závěr tohoto zasedání bych si přál, abychom si všichni uchovali v srdci dnes zrozené svědectví o pravdách evangelia Ježíše Krista. Jsme požehnáni možností trávit spolu tento posvátný čas a potvrdit svůj slib Pánu Ježíši Kristu, že my jsme Jeho služebníky a On je náš Spasitel.

O důležitosti činění slibů, uzavírání smluv a jejich dodržování často hluboce přemýšlím. Jak je pro vás důležité dodržet slovo? Být důvěryhodní? Udělat to, co jste řekli, že uděláte? Snažit se ctít své posvátné smlouvy? Být bezúhonní? Díky tomu, že žijeme tak, abychom byli věrni slibům, které jsme dali Pánu i druhým lidem, můžeme kráčet po cestě smlouvy zpět k Otci v nebi a pocítovat ve svém životě Jeho lásku.

Pokud jde o činění slibů, uzavírání smluv a jejich dodržování, je naším velkým Příkladem náš Spasitel Ježíš Kristus. Přišel na zemi se slibem, že bude činit vůli Otce. Učil zásadám evangelia slovem i skutky. Usmířil naše hříchy, abychom mohli znovu žít. Dodržel každý svůj slib.

Dá se totéž říci o každém z nás? V čem tkví nebezpečí, budeme-li trochu podvádět, trochu se něčím prohřešíme nebo nebudeme-li tak úplně plnit své závazky? Co když odstoupíme od svých smluv? Půjdou poté druzí ve světle našeho příkladu ke Kristu? Je vaše slovo pevným závazkem? Dodržovat sliby

není zvyk; je to charakteristický rys toho, že jsme učedníky Ježíše Krista.

Pán, jenž bere vždy ohledy na naše slabosti ve smrtelném životě, slíbil: „Buďte dobré mysli a nebojte se, neboť já, Pán, jsem s vámi a budu státi při vás.“⁴¹ Pociťuji Jeho přítomnost, kdykoli potřebuji ujištění, útěchu nebo větší duchovní porozumění či sílu, a pociťuji hlubokou pokoru a vděčnost za Jeho božské společenství.

Pán řekl: „Každá duše, jež zanechá hříchů svých a půjde ke mně a bude vzývat jméno mé a bude poslouchati hlas můj a zachovávatí přikázání má, uvidí tvář mou a bude věděti, že já jsem.“⁴² Tak zní Jeho možná vrcholný slib.

Jak je důležité držet své slovo, jsem se naučil v mládí. Jedním takovým příkladem je to, když jsem stál v pozoru, abych odrecitoval skautskou přísahu. Naše právě končící spolupráce se skautskou organizací Boy Scouts of America bude pro mne i pro tuto Církev navždy důležitým odkazem. Rádi bychom této skautské organizaci, bezpočtu mužů a žen, kteří pilně sloužili jako skautští vedoucí, maminkám – ty si ocenění

zaslouží v první řadě – a mladým mužům, kteří se skautingu věnovali, vyjádřili hluboké poděkování.

Během tohoto zasedání oznámili náš drahý prorok, prezident Russell M. Nelson, a starší Quentin L. Cook úpravy, díky nimž znovu zaměříme svou pozornost na mládež a uvedeme své organizace v soulad se zjevenou pravdou. Kromě toho minulou neděli vysvětlili prezident Nelson a prezident M. Russell Ballard nový program Děti a mládež Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů určený pro celou církev. Jedná se o celosvětový program zaměřený na našeho Pána a Spasitele, Ježíše Krista. První předsednictvo a Kvorum Dvanácti apoštolů se na tomto novém směru plně shodují a já

osobně vydávám svědectví o tom, že Pán nás vedl a vede na každém kroku. Jsem nadšený z toho, že se děti a mládež Církve budou moci zapojit do tohoto integrovaného programu, který se na ně bude zaměřovat jak doma, tak v Církvi – a to skrze studium evangelia, službu, činnosti a akce a osobní rozvoj.

Téma pro mládež na nadcházející rok 2020 se týká Nefiova pamětného slibu „půjdu a učiním“. Napsal: „A stalo se, že já, Nefi, jsem řekl svému otci: Půjdu a učiním věci, které přikázal Pán, neboť vím, že Pán nedává dětem lidským žádná přikázání, aniž by pro ně připravil cestu, aby mohly uskutečnit věc, kterou jim přikazuje.“⁴³ Ačkoli tento slib zazněl před dávnou dobou, my v Církvi si za ním stojíme i dnes.

„Jít a učinit“ znamená pozvednout se nad způsoby světa, získávat osobní zjevení a jednat v souladu s ním, žít spravedlivě s nadějí a vírou v budoucnost, uzavírat smlouvy, že budeme následovat Ježíše Krista, a dodržovat je, a tím prohlubovat svou lásku k Němu, ke Spasiteli světa.

Smlouva je oboustranný slib mezi námi a Pánem. Jako členové Církve uzavíráme při křtu smlouvu, že na sebe vezmeme jméno Ježíše Krista a budeme žít tak, jako žil On. Stejně jako ti, kteří byli pokřtěni ve vodách Mormonu, uzavíráme i my smlouvu, že se staneme Jeho lidem, abychom mohli „nésti ... navzájem břemena svá, aby byla lehká; ... truchliti s těmi, kteří truchlí; ... utěšovati ty, kteří mají útechy zapotřebí, a státi jako svědkové Boží za všech dob a ve všech věcech a na všech místech“.⁴⁴ To, jak jeden druhému v Církvi sloužíme, odráží naši odhodlanost zmíněné sliby ctít.

Když přijímáme svátost, obnovujeme onu smlouvu, že na sebe vezmeme Jeho jméno, a navíc slibujeme, že se budeme zlepšovat. Naše každodenní myšlenky a skutky, ať velké, či malé, odrážejí naši oddanost vůči Němu. On nám na oplátku dává posvátný slib: „Budete-li na mne vždy pamatovati, budete mítí Ducha mého, aby byl s vámi.“⁴⁵

A tak se dnes ptám – držíme se svých slibů a smluv, nebo se někdy jedná spíše o polovičaté závazky, k nimž přistupujeme s nedbalostí, a proto je snadno porušujeme? Když někomu řekneme: „Budu se za tebe modlit,“ modlíme se? Když se zavážeme: „Přijdu ti pomoci,“ přijdeme? Když se zavážeme splatit dluh, splatíme ho? Když zvedneme ruku, abychom vyjádřili podporu některému členovi v novém povolání, podporujeme ho pak?

Když jsem byl mladý, sedla si se mnou jednoho večera maminka

u postele a zaníceně mi vyprávěla o tom, jak důležité je dodržovat Slovo moudrosti. „Ze zkušeností druhých před mnoha lety,“ řekla mi, „vím, k jaké ztrátě duchovnosti a citlivosti dochází, když se Slovo moudrosti nedodrží.“ Podívala se mi zpříma do očí a já pocítil, jak mi její slova pronikají hluboko do srdce: „Slib mi dnes, Ronnie (tak mi říkala), že budeš vždy žít podle Slova moudrosti.“ Slavnostně jsem jí to slíbil a tento slib celá ta léta dodržuji.

Tento závazek mi pomáhal, když jsem byl mladý, a stejně tak i v pozdějších letech, kdy jsem se pohyboval v podnikatelských kruzích, kde alkohol tek proudem. Předem jsem učinil rozhodnutí, že se budu řídit Božími zákony, a nikdy jsem se k němu nemusel vracet. Pán řekl: „Já, Pán, jsem zavázán, když činíte to, co říkám; ale když nečiníte to, co říkám, nemáte žádného zaslíbení.“⁶ A co říká těm, kteří dodržují Slovo moudrosti? Že máme zaslíbení, že obdržíme zdraví, sílu,

moudrost, poznání a pomoc andělů, kteří nás ochrání.⁷

Před několika lety jsme se se sestrou Rasbandovou zúčastnili v chrámu Salt Lake pečetění jedné z našich dcer. Když jsme stáli před chrámem s mladší dcerou, která ještě nebyla dost stará na to, aby se obřadu mohla zúčastnit, mluvili jsme o tom, jak je důležité nechat se zpečetit ve svatém chrámu Božím. Podobně jako učila maminka mě před lety, jsme dceři řekli: „Přáli bychom si, aby ses dala v pořádku zpečetit v chrámu, a chtěli bychom, abys nám slíbila, že až si najdeš věčného společníka, stanovíte si datum, kdy se dáte v chrámu zpečetit.“ Dala nám své slovo.

Později nám řekla, že tento rozhovor a slib, který nám dala, jí poskytovaly ochranu a připomínaly jí, „co je nejdůležitější“. Později uzavřela v chrámu posvátné smlouvy a byla připečetěna ke svému manželovi.

President Nelson učil: „Více Spasitelovy moci v životě získáváme

také tehdy, když uzavíráme posvátné smlouvy a tyto smlouvy s přesností dodržujeme. Naše smlouvy nás vážou k Němu a přinášejí nám božskou moc.“⁸

Budeme-li dodržovat sliby, jež si dáváme navzájem, budeme s větší pravděpodobností dodržovat i sliby, jež dáváme Pánu. Pamatujte na Pánova slova: „Cožkoli jste činili jednomu z bratří těchto mých nejmenších, mně jste učinili.“⁹

Zamyslete se se mnou nad několika příklady slibů v písmech. Ammon a synové Mosiášovi se v Knize Mormonově zavázali, „že budou kázati slovo Boží“.¹⁰ Když Ammona zajali lamanitští

ozbrojenci, byl předveden před krále Lamanitů Lamoniho. Zavázal se mu: „Budu tvým služebníkem.“¹¹ Když přišli lupiči, aby ukradli královy ovce, Ammon jim uťal paže. Krále to natolik ohromilo, že si vyslechl Ammonovo poselství o evangeliu a obrátil se.

Rut ve Starém zákoně slíbila své tchyni: „Kamž se koli obrátíš, půjdu.“¹² A své slovo dodržela. Milosrdný Samaritán v podobenství z Nového zákona slíbil hostinskému, že pokud se postará o zraněného poutníka, „cožkoli nad to vynaložíš, já když se vrátím, zaplatím tobě“.¹³ Zoram v Knize Mormonově slíbil, že s Nefim a s jeho bratry odejde do pustiny. Nefi uvedl: „Když nám Zoram složil přísahu, naše obavy ohledně něj ustaly.“¹⁴

A co dávné zaslíbení „[učiněné] otcům“, jak je uvedeno v písmech, že „srdce dětí se obrátí k otcům jejich“?¹⁵ V předpozemském životě, kdy jsme se rozhodli pro Boží plán, jsme slíbili, že budeme pomáhat shromažďovat Izrael na obou stranách závoje. „Vstoupili jsme do partnerství s Pánem,“ vysvětlil před lety starší John A. Widtsoe. „Uskutečnění tohoto plánu se pak stalo nejen dílem Otcovým a dílem Spasitelovým, ale také dílem našim.“¹⁶

„[Ono] shromažďování je to nejdůležitější, co se v dnešní době na zemi odehrává,“ říkává při svých cestách po světě prezident Nelson. „Když mluvíme o *shromažďování*, mluvíme zkrátka o této základní pravdě: každé dítě našeho Nebeského Otce, na obou stranách

závoje, si zasluhuje slyšet poselství znovuzříženého evangelia Ježíše Krista.“¹⁷

Jako apoštol Pána Ježíše Krista mám na závěr jednu výzvu a zaslíbení. Nejprve výzva – vyzývám vás, abyste sliby, jež dáváte Pánu a druhým, a smlouvy, jež s Ním a s druhými uzavíráte, vnímali s velkou dávkou zásadovosti a s vědomím, že vaše slovo platí. A za druhé – slibuji vám, že pokud tak budete činit, Pán bude utvrzovat vaše slova a žehnat vašim skutkům, zatímco budete s neúnavnou pílí budovat svůj život, rodinu a Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Pán bude s vámi, moji drazí bratři a sestry, a vy se budete moci s důvěrou těšit na to, že budete „přijati v nebi, [abyste] takto mohli přebývat s Bohem ve stavu nikdy nekončícího štěstí, ... neboť Pán Bůh to pravil“.¹⁸

O tom svědčím a to slibuji ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Nauka a smlouvy 68:6.
2. Nauka a smlouvy 93:1.
3. 1. Nefi 3:7.
4. Mosiáš 18:8–9.
5. 3. Nefi 18:7.
6. Nauka a smlouvy 82:10.
7. Viz Nauka a smlouvy 89:18–21.
8. Russell M. Nelson, „Přivolávejme moc Ježíše Krista do svého života“, *Liahona*, květen 2017, 41.
9. Matouš 25:40.
10. Alma 17:14.
11. Alma 17:25.
12. Rut 1:16.
13. Lukáš 10:35.
14. 1. Nefi 4:37.
15. Nauka a smlouvy 2:2; viz také Nauka a smlouvy 27:9; 128:17; Joseph Smith–Životopis 1:39.
16. John A. Widtsoe, „The Worth of Souls“, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, Oct. 1934, 189.
17. Russell M. Nelson, „Naděje Izraele“ (celosvětové zasvěčující shromáždění pro mládež, 3. června 2018), [ChurchOfJesusChrist.org/broadcasts/face-to-face/nelson?lang=ces](https://www.ChurchOfJesusChrist.org/broadcasts/face-to-face/nelson?lang=ces), str. 4.
18. Mosiáš 2:41.

REYNA I. ABURTOVÁ

Druhá rádkyně v Generálním předsednictvu Pomocného sdružení

V žalu i v radosti, zůstaň se mnou

*Svědčím o tom, že Pán s námi zůstane
„v žalu i v radosti“ a že naše strasti mohou
být pohlceny v radosti z Krista.*

Jedna naše oblíbená píseň obsahuje tuto prosbu: „V žalu i v radosti, zůstaň se mnou.“¹ Při jednom letu se naše letadlo přiblížilo velké bouři. Při pohledu z okna jsem pod námi spatřila hustou pokrývku mraků. Od nich se odrážely paprsky zapadajícího slunce a zářily s pronikavou jasností. Letadlo brzy kleslo do těžkých mračen, a náhle nás obklopila hustá temnota, jež nám plně zastínila výhled na pronikavé světlo, které jsme viděli ještě před chvílí.²

I v životě se mohou zformovat temná mračna, jež nám mohou zastínit Boží světlo a vést nás k pochybnostem, zda pro nás světlo ještě vůbec existuje. K těmto mračnům mohou patřit deprese, úzkosti a další formy duševních a emočních poruch. Mohou zkreslovat to, jak vnímáme sebe, druhé, a dokonce i Boha. Postihují ženy i muže každého věku ve všech koutech světa.

Právě tak ničivé je otupující mračno skepticismu, jenž může postihnout ty, kteří tyto těžkosti nezažili. I mozek, stejně jako kteroukoli jinou část těla, postihují nemoci, zranění a chemická nerovnováha. Když naše mysl trpí, je vhodné vyhledat pomoc u Boha, u lidí

kolem sebe i u lékařů a odborníků v oblasti duševního zdraví.

„Všechny lidské bytosti – muži a ženy – jsou stvořeny podle obrazu Božího. Každý je milovaný duchovní syn nebo dcera nebeských rodičů, a ... každý [má] božskou podstatu a určení.“³ I my, jako naši Nebeští rodiče a Spasitel, máme fyzické tělo⁴ a pocítujeme emoce.⁵

Drahé sestry, je normální jednou za čas pocítovat smutek či starost. Smutek a úzkost jsou přirozené lidské emoce.⁶ Jsme-li však smutné neustále nebo ochromuje-li bolest naši schopnost pocítovat lásku Nebeského Otce a Jeho Syna a vliv Ducha Svatého, pak možná trpíme depresí, úzkostí nebo jinou emoční poruchou.

Má dcera jednou napsala: „Byla doba ..., [kdy] jsem byla stále nesmírně smutná. Vždy jsem si myslela, že smutek je něco, za co se mám stydět, a že je známkou slabosti. A tak jsem si ho nechávala pro sebe. ... Měla jsem pocit, že jsem úplně bezcenná.“⁷

Jedna přítelkyně to popsala takto: „Již od raného dětství neustále bojuji s pocity beznaděje, temnoty, osamělosti a strachu a také s dojmem, že jsem poškozená či postižená. Ze všech sil jsem se snažila svou bolest skrývat a nevbudit dojem, že snad nejsem úspěšná a silná.“⁸

Drahé přítelkyně, může se to stát kterékoli z nás – zvláště když si jako věřící v plán štěstí nakládáme zbytečné břímě domněnkou, že musíme být

dokonalé již nyní. Takové myšlenky nás mohou ochromovat. Dosažení dokonalosti je proces, jenž bude probíhat po celý smrtelný život i po něm – a pouze skrze milost Ježíše Krista.⁹

Když o svých emočních těžkostech naopak promluvíme a připustíme svou nedokonalost, umožníme druhým podělit se o své obtíže. Společně si uvědomíme, že existuje naděje a nemusíme trpět v osamění.¹⁰

Jako Kristovy učednice jsme s Bohem uzavřely smlouvu, že jsme ochotny „nésti si navzájem břemena svá“ a „truchlit s těmi, kteří truchlí“.¹¹ To může znamenat seznámit se s emočními poruchami, vyhledat si materiály a zdroje, jež mohou pomoci tyto obtíže řešit, a především přivést sebe i druhé ke Kristu, který je Mistrem Léčitelem.¹² I když nevíme, jak porozumět tomu, čím druhí procházejí, uznání toho, že jejich bolest je skutečná, může být důležitým prvním krokem k nalezení pochopení a uzdravení.¹³

Někdy můžeme příčinu deprese nebo úzkosti zjistit, zatímco jindy může

být těžší ji rozpoznat.¹⁴ Náš mozek může trpět kvůli stresu¹⁵ nebo ohromujícímu vyčerpání,¹⁶ což lze někdy zlepšit úpravou jídelníčku, spánku a cvičení. Jindy může být nutná i terapie nebo medikace pod vedením kvalifikovaných odborníků.

Neléčená duševní či emoční porucha může být příčinou nárůstu osamění, nedorozumění, pochroumaných vztahů, sebepoškozování, a dokonce sebevražd. Znam to z vlastní zkušenosti, neboť před mnoha lety spáchal sebevraždu můj otec. Mne i mou rodinu jeho smrt šokovala a zdrtila. Se zármutkem jsem se vyrovnávala celá léta a teprve nedávno jsem se dozvěděla, že když se o sebevraždě vhodným způsobem mluví, pomáhá jí to předejít namísto toho, aby to k ní vyběželo.¹⁷ O smrti otce jsem si již otevřeně promluvila s našimi dětmi a zažila jsem uzdravení, jež Spasitel může udílet na obou stranách závoje.¹⁸

Mnozí, kteří trpí hlubokou depresí, se však naneštěstí od svých blízkých mezi Svatými distancují, neboť mají

pocit, že mezi ně nezapadají. Můžeme jim pomoci poznat a pocítit, že mezi nás skutečně patří. Je důležité si uvědomit, že deprese není důsledkem slabosti a obvykle ani hříchu.¹⁹ Deprese „v utajení bují, ale tváří v tvář pochopení chřadne“.²⁰ Společně můžeme rozptýlit mračna osamění a stigmatu, aby bylo snáto břemeno studu a mohly se udát zázraky uzdravení.

Ježíš Kristus během působení ve smrtelnosti uzdravoval nemocné a sužované, ale každý v Něho musel projevit víru a jednat, aby od Něj mohl obdržet uzdravení. Někteří kvůli uzdravení ušli velké vzdálenosti, jiní vztáhli ruku, aby se dotkli jeho roucha, a další k Němu museli být přineseni.²¹ Jde-li o uzdravení, nepotřebujeme Ho všichni stejně naléhavě? „Nejsme snad všichni žebráky?“²²

Následujme Spasitelovu cestu a budme soucitnější, potlačme svůj sklon soudit a přestaňme být kontroly duchovnosti druhých. Naslouchat druhému s láskou je jedním z největších darů, jež můžeme nabídnout, a můžeme pomáhat nést či pozvedat těžká mračna, která dusí naše bližní a přátele,²³ aby skrze naši lásku mohli opět pocítit Ducha Svatého a vnímat světlo vyzářující z Ježíše Krista.

Obklopuje-li vás neustále „mlha temnoty“,²⁴ obraťte se k Nebeskému Otci. Nic z toho, co jste zažili, nemůže změnit onu věčnou pravdu, že jste Jeho dítě a že vás miluje.²⁵ Pamatujte, že Kristus je váš Spasitel a Vykupitel a že Bůh je váš Otec. Oni vám rozumějí. Představte si, že jsou u vás, naslouchají vám a podporují vás.²⁶ „[Oni] vás utěší ve vašich strastech.“²⁷ Dělejte vše, co můžete, a důvěřujte v Pánovu smírnou milost.

Vaše těžkosti neurčují, kdo jste, ale mohou vás *zusušlehtit*.²⁸ Díky ostnu ve svém těle²⁹ můžete být schopny

pocítovat více soucitu vůči druhým. Na základě vedení Ducha Svatého se o svůj příběh dělte s druhými, abyste „[pomáhaly] slabým, [pozdvihovaly] ruce, které jsou skleslé, a [posilovaly] kolena zemdlená“.³⁰

Pokud s něčím zápolíme my sami nebo podporujeme někoho, kdo s něčím zápolí, buďme ochotny následovat Boží příkázání, abychom vždy mohly mít Jeho Ducha, aby byl s námi.³¹ Dělejme ty malé a prosté věci³², jež nám dodají duchovní sílu. Jak řekl president Russell M. Nelson: „Nic nedokáže otevřít nebesa tak jako kombinace větší čistoty, naprosté poslušnosti, horlivého hledání, každodenního hodování na slovech Kristových v Knize Mormonově a času pravidelně věnovaného chrámové práci a práci na rodinné historii.“³³

Pamatujme všichni na to, že náš Spasitel, Ježíš Kristus „na sebe [vzal] slabosti [naše], aby nitro jeho mohlo být

naplněno milosrdenstvím podle těla, aby poznal ..., jak [nám] pomoci ... podle slabostí [našich]“.³⁴ Přišel, aby „uvázal rány skroušených srdcem, ... těšil všechny kvílící; ... dal jim okrasu místo popela, olej veselé místo smutku, oděv chvály místo ducha sevřeného“.³⁵

Svědčím vám o tom, že Pán s námi zůstane „v žalu i v radosti“, že naše strasti mohou být pohlceny v radosti z Krista³⁶ a že „milostí jsme spaseni po všem, co my můžeme učiniti“.³⁷ Svědčím o tom, že Ježíš Kristus se vrátí na zemi „s uzdravováním v křídlech svých“.³⁸ On nakonec setře „všelikou slzu s očí [našich], a ... již více nebude ... kvílení“.³⁹ Neboť pro všechny, kteří přijdou „ke Kristu a [budou] v něm zdokonalováni“,⁴⁰ „nezajdet více slunce ..., nebo Hospodin bude světlem [naším] věčným, a tak dokonání budou dnové smutku [našeho]“.⁴¹ Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. „Zůstaň se mnou“, *Náboženské písně*, č. 98.
2. Když jsme byli nad mraky, nedokázali jsme si představit temnotu, která se rozkládala jen pár metrů pod námi, a když jsme byli touto temnotou obklopeni, bylo obtížné si představit jas slunce, které zářilo jen pár metrů nad námi.
3. „Rodina – prohlášení světu“, *Liahona*, květen 2017, 145.
4. „Duch a tělo jsou duší člověka.“ (Nauka a smlouvy 88:15.) „Vaše tělo je chrámem pro vašeho ducha. A to, jak používáte tělo, ovlivňuje ducha.“ (Russell M. Nelson, „Rozhodnutí ovlivňující věčnost“, *Liahona*, listopad 2013, 107.)
5. Viz například Izaiáš 65:19; Lukáš 7:13; 3. Nefi 17:6–7; Mojžíš 7:28. Když se naučíme rozpoznávat své emoce a považovat je za hodnotné, může nám to pomoci využívat je konstruktivně k tomu, abychom se stávali více takovými, jako je náš Spasitel Ježíš Kristus.
6. Viz „Sadness and Depression“, kidshealth.org/en/kids/depression.html.
7. Blog Hermany Eleny Aburtové, hermanaelenaaburto.blogspot.com/2015/08. Také napsala: „Tato zkouška mi dala příležitost skutečně projevit víru v plán spasení. Neboť jsem

věděla, že Nebeský Otec mě miluje a má plán právě pro mě a že Kristus přesně rozumí tomu, čím procházím.“

„Bůh vás nezahanbí, když vám chybí nějaká dovednost. Rád vám pomůže zlepšit se a učinit pokání. Nečeká, že vše vyřešíte najednou. Nemusíte na to být sami.“

(iwillhealthee.blogspot.com/2018/09.)

8. Osobní korespondence. Také napsala: „Uzdravující balzám Spasitelova Usmíření je na mé cestě tím nejstálějším zdrojem pokoje a útočištěm. Když se ve svých těžkostech cítím osamělá, rozpomenu se na to, že On už za mě prožil přesně to, čím právě procházím. ... V poznání, že mé budoucí zdokonalení, vzkříšené tělo nebude sužováno touto [nemocí] smrtelnosti, je tolik naděje.“
9. Viz Russell M. Nelson, „Perfection Pending“, *Ensign*, Nov. 1995, 86–88; Jeffrey R. Holland, „Budtež vy tedy dokonalí – nakonec“, *Liahona*, listopad 2017, 40–42; J. Devn Cornish, „Jsem dost dobrý? Dostanu se tam?“, *Liahona*, listopad 2016, 32–34; Cecil O. Samuelson, „What Does It Mean to Be Perfect?“, *New Era*, Jan. 2006, 10–13.
10. Je důležité, abychom o těchto problémech mluvily se svými dětmi, rodinou a přáteli ve svém domově, sboru a obci.
11. Mosiáš 18:8–9.
12. Viz Russell M. Nelson, „Ježíš Kristus – Mistr Léčitel“, *Liahona*, listopad 2005, 85–88; Carole M. Stephensová, „Mistr Léčitel“, *Liahona*, listopad 2016, 9–12.
13. Může pomoci, když budeme vědět, jak známky a symptomy onemocnění rozpoznat na sobě i na druhých. Můžeme se také naučit všimát si nesprávných nebo nezdravých způsobů myšlení, a tomu, jak je nahradit způsoby správnějšími nebo zdravějšími.
14. Deprese může být také následkem pozitivních změn v našem životě – kupříkladu narození dítěte nebo získání nového zaměstnání – a může se objevit i v době, kdy se člověku v životě daří.
15. Viz „Understanding Stress“, *Adjusting to Missionary Life* (2013), 5–10.
16. Viz Jeffrey R. Holland, „Jako rozbitá nádoba“, *Liahona*, listopad 2013, 40.
17. Viz Dale G. Renlund, „Understanding Suicide“ (video v angličtině), ChurchOfJesusChrist.org; „Talking about Suicide“ (video v angličtině), ChurchOfJesusChrist.org; Kenichi Shimokawa, „Jak porozumět sebevraždě – varovné signály a prevence“, *Liahona*, říjen 2016, 19–23.
18. „Na začátku uzdravujícího procesu je zapotřebí mít dětsky upřímnou víru v nezvratitelnou skutečnost, že Otec v nebi vás miluje a že připravil cestu k tomu,

LISA L. HARKNESSOVÁ
První rádkyně v Generálním předsednictvu Primárek

aby vás uzdravil. Jeho Milovaný Syn Ježíš Kristus položil svůj život, aby toto uzdravení zajistil. Neexistuje však žádné zázračné řešení ani jednoduchý lék pro uzdravení ani žádná snadná cesta k úplné nápravě. Léčba vyžaduje hlubokou víru v Ježíše Krista a v Jeho nekonečnou schopnost uzdravovat.“ (Richard G. Scott, „Uzdravení zničujících následků týrání a zneužívání“, *Liahona*, květen 2008, 42.) Když se vyskytne nějaký problém, máme sklon ho řešit. Nemusíme však být těmi jedinými, kdo hledají řešení pro sebe samé nebo pro druhé. Nemusíme vše zvládnout sami. Já jsem v životě více než jednou vyhledala pomoc terapeuta, aby mi pomohl vypořádat se s obtížnou situací.

19. Viz Jan 9:1–7.
20. Jane Clayson Johnson, *Silent Souls Weeping* (2018), 197.
21. Viz Matouš 9:2–7, 20–22; 14:35–36; Marek 1:40–42; 2:3–5; 3. Nefi 17:6–7.
22. Mosiáš 4:19; viz také Jeffrey R. Holland, „Nejsme snad všichni žebráky?“, *Liahona*, listopad 2014, 40–42.
23. Viz Římanům 2:19; 13:12; viz také Jeffrey R. Holland, „Come unto Me“ (zasvěčující shromáždění Univerzity Brigham Younga, Mar. 2, 1997), speeches.byu.edu.
24. 1. Nefi 8:23; viz také 1. Nefi 12:4, 17; 3. Nefi 8:22.
25. Viz Žalm 82:6; Římanům 8:16–18; Nauka a smlouvy 24:1; 76:24; Mojžíš 1:1–39.
26. Viz *Adjusting to Missionary Life*, 20; viz také Micheáš 7:8; Matouš 4:16; Lukáš 1:78–79; Jan 8:12.
27. Jákob 3:1; viz také Efezským 5:8; Kolossenským 1:10–14; Mosiáš 24:13–14; Alma 38:5. Přečtěte si své patriarchální požehnání nebo požádejte o kněžské požehnání, abyste slyšely, jak moc vás Nebeský Otec miluje a přeje si vám požehnat, a abyste se na to rozpomenuly.
28. Viz 2. Korintským 4:16–18; Nauka a smlouvy 121:7–8, 33; 122:5–9.
29. Viz 2. Korintským 12:7.
30. Nauka a smlouvy 81:5; viz také Izaiáš 35:3.
31. Viz Moroni 4:3; Nauka a smlouvy 20:77.
32. Viz Alma 37:6.
33. Russell M. Nelson, „Zjevení pro Církev, zjevení pro náš život“, *Liahona*, květen 2018, 95.
34. Alma 7:12; viz také Izaiáš 53:4; 2. Nefi 9:21; Mosiáš 14:4.
35. Izaiáš 61:1–3; viz také Lukáš 4:18.
36. Viz Alma 31:38; Alma 32:43; 33:23.
37. 2. Nefi 25:23.
38. Malachiáš 4:2; 3. Nefi 25:2.
39. Zjevení 21:4.
40. Viz Moroni 10:32.
41. Izaiáš 60:20.

Ctěme Jeho jméno

Díky identitě a sounáležitosti smlouvy jsme nazývány jménem Ježíše Krista.

Když rodiče s nadšením očekávají narození dítěte, mají zodpovědnost vybrat pro ně jméno. Možná jste při svém narození dostaly jméno, které se ve vaší rodině dědí po generace. Také je možné, že jméno, jež jste dostaly, bylo oblíbené v roce nebo v oblasti vašeho narození.

Prorok Helaman a jeho manželka dali svým maličkým synům Nefimu a Lehimu jména, jež měla pro jejich rodinu velký význam. Helaman svým synům později řekl:

„Dal jsem vám jména našich prvních rodičů, ... abyste si na ně vzpomněli, když si vzpomenete na svá jména; a když si na ně vzpomenete, můžete si vzpomenouti na jejich skutky; ... jak je řečeno i napsáno, že byly dobré.

Tudíž, synové moji, chtěl bych, abyste činili to, co je dobré.“¹

Nefimu a Lehimu pomáhalo jejich jméno pamatovat na dobré skutky jejich předků a zároveň je povzbuzovalo ke konání dobra.

Sestry, bez ohledu na to, kde žijeme, jakým jazykem mluvíme nebo zda nám je 8, či 108 let, všechny sdílíme jedno výjimečné jméno, které má tytéž účely.

„Nebo kteřížkoli v Krista pokřtěni [jsme, Krista jsme] oblékli. ... Nebo všickni [my jedno jsme] v Kristu Ježíši.“²

Jako členky Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů „poprvé slibujeme, že jsme [ochotny] vzít na sebe jméno Kristovo, ... obřadem křtu“.³ Touto smlouvou jsme slíbily, že na Něj budeme vždy pamatovat, dodržovat Jeho příkázání a sloužit druhým. Ochotu dodržovat tuto smlouvu obnovujeme vždy o sabatu, když přijímáme svátost a znovu se radujeme z *požehnání* „v novotě života [choditi]“.⁴

Jméno, jež dostáváme při narození, odráží naši osobní identitu a dává nám sounáležitost s naší pozemskou rodinou. Když jsme však byly „znovuzrozeny“ při křtu, prohloubilo se naše chápání toho, kdo jsme. „Pro smlouvu, kterou jste učinili, budete nazýváni dětmi Kristovými, ... neboť vizte, ... [On] vás duchovně zplodil; neboť vy pravíte, že srdce vaše je změněno vírou ve jméno jeho; tudíž jste z něho zrozeni.“⁵

Díky identitě a sounáležitosti smlouvy jsme tedy nazývány jménem Ježíše Krista. A není „dáno žádného jiného jména ani žádné jiné cesty ani prostředku, jímž k dětem lidským může přijíti spasení, pouze ve jménu a skrze jméno Krista, Pána Všemocného“.⁶

Ježíšovo jméno bylo známo dlouho před Jeho narozením. Králi Beniaminovi anděl prorokoval: „A bude nazýván Ježíš Kristus, Syn Boží, ... a matka jeho bude nazývána Maria.“⁷ Jeho dílo vykupující lásky⁸ bylo také oznamováno Božím dětem vždy, když bylo evangelium na zemi, ode dnů Adama a Evy do současnosti, aby věděly, „k jakému

prameni mohou hleděti pro odpuštění hříchů svých“.⁹

President Russell M. Nelson se vloni obrátil na sestry s prorockou prosbou, aby „utvářely budoucnost tím, že [budou] pomáhat shromažďovat rozptýlený Izrael“. Vyzval nás, abychom četly Knihu Mormonovu a „při čtení [si] označily každý verš, který se věnuje Spasiteli“. Požádal nás, abychom „se svou rodinou a přáteli vědomě [mluvily] o Kristu, [radovaly] se v Kristu a [kázaly] o Kristu“. Možná jste už začaly zaznamenávat plody jeho slibu, že „vy i oni ke Spasiteli těsněji přilnete. ... A začnou se dít změny, a dokonce i zázraky.“¹⁰

Náš slib, že budeme vždy pamatovat na Spasitele, nám dává sílu stát za pravdou a spravedlivostí – ať už jsme ve velkém davu, nebo o samotě, kde o našich činech neví nikdo kromě Boha. Pamatujeme-li na Něj a na Jeho jméno, jež neseme, není v nás prostor pro

sebeponižující srovnávání ani pro pyšné soudy. S očima upřenými na Spasitele vidíme v sobě toho, kým opravdu jsme – drahocenné dítě Boží.

Pamatování na smlouvu utiňuje světské obavy, proměňuje sebedopceňování v odvalu a dává naději v těžkých obdobích.

A když při postupu na cestě smlouvy klopýtneme a padneme, je třeba jen pamatovat na Jeho jméno a Jeho milující laskavost k nám. „Neboť on má veškerou moc, veškerou moudrost a veškeré porozumění; on obsáhne všechny věci a je milosrdnou Bytostí ... [vůči těm], kteří budou činiti pokání a věřit ve jméno jeho.“¹¹ Bez pochyby neexistuje sladší zvuk než Ježíšovo jméno pro všechny ty, kteří se se zlomeným srdcem a zkroušeným duchem snaží „vést [si] lépe a být lepší“.¹²

President Nelson učil: „Pryč je doba, kdy jste mohli být tichým a spokojeným křesťanem. Vaše náboženství

nespočívá jen v navštěvování nedělního shromáždění. Spočívá v tom, že budete pravým učedníkem od pondělního rána do nedělního večera. ... Neexistuje nic takového jako učedník Pána Ježíše Krista „na částečný úvazek“.¹³

Naše ochota vzít na sebe jméno Kristovo je více než jen formální výměna slov. Není to pasivní slib ani kulturní fingovanost. Není to přechodový rituál ani jmenovka, kterou nosíme. Není to výroky, který si vystavíme na policičku nebo pověsíme na zeď. Jeho jméno si máme obléci,¹⁴ máme ho mít napsané v srdci a „[vyryté] v tváři své“.¹⁵

Na Spasitelovu smírnou oběť máme pamatovat vždy - ve svých myšlenkách, činech i v tom, jak jednáme s druhými. Kristus pamatuje nejen na *naše jméno*, ale vždy pamatuje i na *nás*. Prohlásil:

„Neboť může žena zapomenouti na kojence svého, aby tak neměla soucit se synem lůna svého? Ano, ony mohou zapomenouti, já však na tebe nezapomenou, ó dome Izraele.“

Viz, vyryl jsem si tě na dlaně rukou svých.¹⁶

President George Albert Smith učil: „Čtete jména, jež nesete, neboť jednoho dne budete mít výsadu a povinnost

podat zprávu ... svému Otci v nebi ..., co jste s [těmito jmény] udělali.“¹⁷

Může být o nás – podobně jako o nositelích pečlivě vybraných jmen Nefi a Lehi – řečeno a napsáno, že jsme pravé učednice Pána Ježíše Krista? Ctíme jméno Ježíše Krista, jež jsme na sebe ochotně vzaly? Jsme služebnicí a svědkyní¹⁸ Jeho milující laskavosti a Jeho vykupující moci?

Nedávno jsem poslouchala Knihu Mormonovu. V poslední kapitole 2. Nefiho jsem uslyšela Nefiho říci něco, co jsem předtím nikdy nepřčetla stejným způsobem. V celém svém záznamu učí a svědčí o „Vykupiteli“, „Svatém Izraelském“, „Beránku Božím“ a „Mesiáši“. V závěru jeho pojednání jsem ho však uslyšela říci: „Raduji se z Ježíše svého, neboť vykoupil duši mou.“¹⁹ Když jsem tato slova uslyšela, mé srdce zaplesalo a já jsem si je musela několikrát poslechnout znovu. Ten verš jsem rozpoznala a zareagovala na něj stejně, jako rozpoznávám své jméno a reaguji na něj.

Pán řekl: „Ano, požehnán je tento lid, který je ochoten nésti jméno mé; neboť jménem mým budou nazýváni; a oni jsou moji.“²⁰

Kéž jako členky Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů na sebe

„s radostí [bereme] jméno Kristovo“²¹ tím, že Jeho jméno ctíme láskou, oddaností a dobrými skutky. Svědčím o tom, že On je „Beránek Boží, ano, dokonce Syn Věčného Otce“.²² Ve jménu Jeho svatého dítěte Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Helaman 5:6–7.
2. Galatským 3:27–28.
3. D. Todd Christofferson, „Moc spočívající ve smlouvách“, *Liahona*, květen 2009, 20.
4. Římanům 6:4.
5. Mosiáš 5:7.
6. Mosiáš 3:17.
7. Mosiáš 3:8.
8. Viz Alma 26:13.
9. 2. Nefi 25:26.
10. Russell M. Nelson, „Zapojení sester do shromáždování Izraele“, *Liahona*, listopad 2018, 69–70.
11. Alma 26:35.
12. Russell M. Nelson, „Můžeme si vést lépe a být lepší“, *Liahona*, květen 2019, 68.
13. Russell M. Nelson, „Disciples of Jesus Christ – Defenders of Marriage“ (Brigham Young University commencement, Aug. 14, 2014), 3, speeches.byu.edu.
14. Viz Galatským 3:27.
15. Alma 5:19.
16. 1. Nefi 21:15–16.
17. George Albert Smith, „Your Good Name“, *Improvement Era*, Mar. 1947, 139.
18. Viz Skutkové 26:16.
19. 2. Nefi 33:6; zvyraznění přidáno.
20. Mosiáš 26:18.
21. Alma 46:15.
22. 1. Nefi 11:21.

PRVNÍ PŘESEDNICTVO

Dallin H. Oaks
První rádce

Russell M. Nelson
President

Henry B. Eyring
Druhý rádce

KVORUM DVANÁCTI APOŠTOLŮ

M. Russell Ballard

Jeffrey R. Holland

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

Ulisses Soares

PŘESEDNICTVO SEDMDESÁTI

L. Whitney Clayton

Patrick Kearon

Carl B. Cook

Robert C. Gay

Terence M. Vinson

José A. Teixeira

Carlos A. Gaddy

SEDMDESÁTÍČÍ – GENERÁLNÍ AUTORITY

(v abecedním pořádku)

 Marcos A. Aitukialis	 Valeri V. Cordón	 Ruben V. Allaud	 Jose L. Alonso	 Jorge M. Alvarado	 Ian S. Ardern	 Steven R. Bangarter	 W. Mark Bassett	 David S. Baxter	 Randall K. Bennett	 Hans T. Boom	 Shayne M. Bowen	 Mark A. Braagg	 L. Todd Budge	 Matthew L. Carpenter	 Yoon Hwan Choi	 Craig C. Christensen	 Weatherford T. Clayton
 Walter F. González	 Peter F. Meurs	 Gary B. Sabin	 Evan A. Schmutz	 Joseph W. Strati	 Vern P. Scantill	 Benjamin M. Z. Tai	 Brian K. Taylor	 Michael John U. Teh	 Juan A. Uceda	 Annulfo Valenzuela	 Juan Pablo Villar	 Takeshi Wada	 Alan R. Walker	 Scott D. Whiting	 Chi Hong (Sam) Wong	 Kazuhiko Yamashita	 Jorge F. Zaballós
 Milton Camargo	 Mark L. Pace	 Jan E. Newman	 Michelle Craigová	 Sharon Eubanková	 Reyna I. Aburtová	 Lisa L. Harknessová	 Joy D. Jonesová	 Cristina B. Francová	 Douglas D. Holmes	 Stephen W. Owen	 M. Joseph Brough	 Douglas D. Holmes	 Douglas D. Holmes	 Douglas D. Holmes	 Douglas D. Holmes	 Douglas D. Holmes	 Douglas D. Holmes

PŘESEDÁJÍCÍ BISKUPSTVO

 Dean M. Davies První radce	 Gerald Causse Předsedající biskup	 W. Christopher Waide Druhý radce
--	--	---

GENERÁLNÍ ÚŘEDNÍCI A ÚŘEDNICE

 Milton Camargo První radce	 Mark L. Pace President	 Jan E. Newman Druhý radce	 Michelle Craigová První radkyně	 Bonnie H. Cordová Presidentka	 Becky Cravenová Druhá radkyně	 Sharon Eubanková První radkyně	 Jean-B. Birgarnová Presidentka	 Reyna I. Aburtová Druhá radkyně	 Lisa L. Harknessová První radkyně	 Joy D. Jonesová Presidentka	 Cristina B. Francová Druhá radkyně	 Douglas D. Holmes První radce	 Stephen W. Owen President	 M. Joseph Brough Druhý radce
--	--	---	---	--	---	--	--	---	--	---	--	---	---	--

NEDELNÍ ŠKOLA

MLADÉ ŽENY

POMOCNÉ SDRUŽENÍ

PRIMÁRKY

MLADÍ MUŽI

BONNIE H. CORDONOVÁ
Generální presidentka Mladých žen

Milované dcery

Jádrem všeho, co v Mladých ženách děláme, je touha pomoci vám získat neochvějnou víru v Pána Ježíše Krista.

Drahé sestry, mám radost, že mohu být s vámi! Jsme svědky vylévání zjevení, jež je duchovně náročné i radostné.

Na úvod bych vám ráda představila několik přítelkyň; jsou to mladé ženy s výjimečným talentem, zvyky a osobní či rodinnou situací. Všechny jsem si zamilovala, tak jako vás všechny.

Nejprve Bella. Zůstává silnou jako jediná mladá žena ve své odbočce na Islandu.

Potom Josephine z Afriky, jež se znovu zavázala ke každodennímu studiu Knihy Mormonovy. Objevuje moc a požehnání plynoucí z tohoto prostého skutku víry.

A nakonec má milá přítelkyně Ashtyn, výjimečná mladá žena, jež zemřela po šestiletém boji s rakovinou. Její silné svědectví o Usmíření Ježíše Krista mi stále rezonuje v srdci.

Všechny jste pozoruhodné mladé ženy. Jste jedinečné, každá se svými dary a zkušenostmi, a přesto podobné ve velmi důležitém a věčném aspektu.

Jste doslovně duchovní dcery Nebeských rodičů a nic vás nemůže oddělit od Jejich lásky a lásky vašeho Spasitele.¹ Když se Mu budete přibližovat, i těmi nejmenšími krůčky, objevíte trvalý pokoj, jenž se vám jako věrné učednice našeho Spasitele Ježíše Krista rozhostí v duši.

President Russell M. Nelson, náš milovaný prorok, mě požádal, abych se s vámi podělila o několik inspirovaných změn, jež vám pomohou „rozvíjet [váš] posvátný osobní potenciál“² a prohloubit váš spravedlivý vliv. Dnes večer se zmíním o čtyřech oblastech úprav.

Téma Mladých žen

Zprv – jádrem všeho, co v Mladých ženách děláme, je touha pomoci vám získat neochvějnou víru v Pána Ježíše Krista³ a spolehlivou znalost vaší božské identity jakožto dcery Boží.

Dnes večer bych ráda představila revidované znění tématu Mladých žen. Modlím se, abyste, až budu číst toto nové téma, pocítily svědectví od Ducha Svatého o pravdivosti těchto slov:

Jsem milovaná dcera Nebeských rodičů⁴ a mám božskou podstatu a věčné určení.⁵

Jako učednice Ježíše Krista⁶ usiluji o to, abych se stala takovou, jako je On.⁷ Usiluji o osobní zjevení, jednám podle něj⁸ a sloužím druhým v Kristově svatém jménu.⁹

Budu stát jako svědkyně Boží za všech dob a ve všech věcech a na všech místech.¹⁰

Zatímco usiluji o to, abych byla způsobilá získat oslavení,¹¹ vážím si daru pokání¹² a snažím se každý den zlepšovat.¹³ S vírou¹⁴ budu posilovat svůj domov a rodinu,¹⁵ uzavírat a dodržovat posvátné smlouvy¹⁶ a přijímat obřady¹⁷ a požehnání svatého chrámu.¹⁸

Všimněte si posunu od „my“ k „já“. Tyto pravdy se vztahují na vás jednotlivě. *Jste* milovaná dcera Nebeských rodičů. *Jste* učednice našeho Spasitele Ježíše Krista, jež s Ním uzavřela smlouvy. Vyzývám vás, abyste tato slova studovali a přemítali o nich. Víím, že díky tomu získáte svědectví o jejich pravdivosti. Porozumění těmto pravdám změní to, jak se vyrovnáváte s výzvami a problémy. Znalost vaší identity a účelu vám pomůže uvést vaši vůli do souladu s vůlí Spasitele.

Následováním Ježíše Krista získáte pokoj a vedení.

Třídy Mladých žen

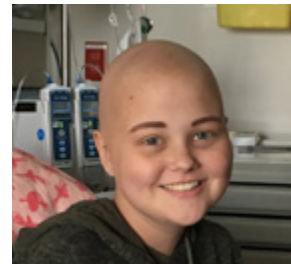
Druhá oblast změn se týká tříd Mladých žen. Starší Neal A. Maxwell

Bella z Islandu

Josephine z Afriky

Ashtyn, která bojovala s rakovinou

Názvy tříd Mladých žen

Zatřetí – v rámci nového uspořádání tříd se budou všechny třídy označovat jednotným názvem „Mladé ženy“.²⁰ Názvy „Dívky z úlů“, „Dívky růží“ a „Vavřínové dívky“ již nebudeme používat.

Posilování předsednictev tříd

Poslední oblastí, o níž se chci zmínit, je důležitost předsednictev tříd. Ať budou vaše třídy Mladých žen uspořádány jakkoli, *každá třída má mít předsednictvo třídy!*²¹ To, že mladé ženy jsou ve svém mládí povolávány vést, je božským záměrem.

Role předsednictev tříd a jejich účel byly posíleny a jasněji definovány. Jednou z těchto důležitých zodpovědností je práce na spasení, konkrétně v oblastech pastýřské služby, misionářské práce, aktivizace, chrámové práce a práce na rodinné historii.²² Ano, takto shromažďujeme Izrael²³ – je to vznešená práce pro všechny mladé ženy jako členky Pánova batalionu mladých.

Jak víte, Pán na každé úrovni Církve povolává předsednictva, aby vedla Jeho lid. Mladé ženy, být členkou předsednictva třídy může být vaší první příležitostí podílet se na tomto inspirovaném vzoru vedení. Dospělí vedoucí, učíte povolání předsednictev tříd svou prioritou a pak vedte bok po boku s nimi, buďte pro ně mentorem a řiďte je, tak aby byla úspěšná.²⁴ Ať již má dané předsednictvo třídy zkušenosti s vedením na jakékoli úrovni, začněte tam, kde právě jsou, a pomáhejte jim rozvíjet dovednosti a sebedůvěru, jež pro ně jako pro vedoucí

Chloe

řekl: „Tím, co lidé často tolik potřebují, je ochrana před bouřemi života ve svatyni sounáležitosti.“¹⁹ Naše třídy musí být svatyněmi, jež nás budou chránit před bouřemi – musí být bezpečným místem lásky a sounáležitosti. Ve snaze budovat v rámci organizace Mladých žen větší jednotu, posilovat přátelství a prohlubovat onen pocit sounáležitosti zavádíme určité úpravy ve struktuře tříd.

Přes více než sto let se mladé ženy dělily do tří tříd. S okamžitou platností vyzýváme vedoucí organizace Mladých žen a biskupy, aby s modlitbou zvážili potřeby jednotlivých mladých žen a zorganizovali je v závislosti na konkrétní situaci v daném sboru. Uvedu několik příkladů, jak to může vypadat.

- Pokud mladých žen máte málo, můžete mít jen jednu třídu Mladých žen, v níž se budou scházet všechny.

- Možná máte velkou skupinu 12letých mladých žen a pak malou skupinu mladých žen, jež jsou starší. Můžete se rozhodnout mít dvě třídy: Mladé ženy 12 a Mladé ženy 13–18.
- Nebo máte-li velký sbor, který navštěvuje 60 mladých žen, můžete mít tříd šest – pro jednotlivé věkové skupiny, vždy po roce.

Bez ohledu na uspořádání tříd jste však pro budování jednoty nejdůležitější vy, mladé ženy. Buďte světlem pro druhé kolem sebe. Buďte zdrojem lásky a péče, jež byste samy rády přijímaly od druhých. S modlitbou v srdci podávejte druhým i nadále pomocnou ruku a buďte silou pro konání dobra. Budete-li tak činit, bude váš život naplněn laskavostí. Budete vůči druhým chovat lepší pocity a na oplátku začnete vnímat i jejich dobrotivost.

budou požehnáním. Buďte jim nablízku, ale nepřebírejte vedení. Zatímco vy povedete je, Duch povede vás.

Abych ilustrovala, jak zásadní roli mentorů mají rodiče a vedoucí, dovoluji mi vyprávět jeden příběh. Chloe byla povolána sloužit jako presidentka třídy. Její moudrý vedoucí kněžství ji povzbudil, aby při doporučování jmen do svého předsednictva požádala o pomoc Pána. Chloe se modlila, a inspiraci, koho má doporučit jako své rádkyně, obdržela poměrně rychle. Když dále přemítala a modlila se ohledně tajemnice, Duch ji opakovaně upozorňoval na mladou ženu, jež ji překvapila – téměř se neúčastnila shromáždění ani činností a akcí.

Chloe si tímto nabádáním nebyla úplně jistá, a tak o tom řekla své mamince, jež jí vysvětlila, že jednou z možností, jak můžeme obdržet zjevení, je skrze opakující se myšlenky. Chloe díky tomu opět nabyla sebejistoty a pocítila, že tuto mladou ženu může doporučit. Biskup tuto mladou ženu povolal a ona toto povolání přijala. Tato milá tajemnice poté, co byla ustanovena, řekla: „Nikdy jsem neměla pocit, že bych někam patřila nebo byla někde potřebná. Měla jsem pocit, že nikam nezapadám. Ale díky tomuto povolání pocítuji, jako by pro mě Nebeský Otec nějaký účel a místo opravdu měl.“ Při odchodu ze shromáždění se Chloe obrátila na maminku a se slzami v očích jí řekla: „Zjevení opravdu existuje! Zjevení opravdu funguje!“

Členky předsednictev tříd, povolal vás Bůh a svěřil vám vedení skupiny svých dcer. „Pán vás zná. ... On si vybral vás.“²⁵ Byly jste *ustanoveny* někým, kdo má kněžskou pravomoc; to znamená, že když plníte povinnosti svého povolání, kněžskou pravomoc používáte. Máte vykonat důležité dílo. Buďte vnímavé vůči nabádáním Ducha

Svatého a jednejte podle nich. Díky tomu budete moci sloužit se sebejistotou, neboť nesloužíte samy!

Presidentky tříd, potřebujeme vaši moudrost, váš hlas a vaši energii v nových radách mládeže sboru, které dnes oznámil starší Quentin L. Cook. Jste nezbytné při hledání řešení toho, jak uspokojovat potřeby vašich bratrů a sester.²⁶

Tyto změny v uspořádání a vedení tříd mohou být zavedeny, jakmile na ně budou sbory a odbočky připraveny, nejpozději však 1. ledna 2020.

Drahé sestry, svědčím o tom, že tyto úpravy, o nichž jsem dnes mluvila,

jsou inspirovanými pokyny od Pána. Zatímco budeme tyto úpravy pečlivě realizovat, kéž nikdy neztrácíme ze zřetele svůj účel: posilovat své odhodlání následovat Ježíše Krista a pomáhat druhým, aby k Němu přišli. Svědčím o tom, že toto je Jeho Církev. Jsem velmi vděčná, že nám Pán dovoluje být tak důležitou součástí Jeho posvátného díla.

Modlím se, aby tentýž Duch, jenž vedl tyto úpravy, vedl i vás, zatímco se budete tlačit kupředu po cestě smlouvy. O tom svědčím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Viz Římanům 8:35–39.
2. Russell M. Nelson, „Svědkové, kvora Aronova kněžství a třídy Mladých žen“, *Liahona*, listopad 2019, 39.
3. Viz Příklad 3:5–7; Jákob 7:5.
4. Viz Římanům 8:16–17; Nauka a smlouvy 76:24; „Rodina – prohlášení světu“, *Liahona*, květen 2017, 145.
5. Viz 2. Petrova 1:3–4; Alma 37:44; Nauka a smlouvy 78:18; „Rodina – prohlášení světu“.
6. Viz Jan 13:14–15, 35.
7. Viz Matouš 22:37–39; 25:40; 3. Nefi 12:48.
8. Viz Jan 16:13; 3. Nefi 14:7–8; Moroni 7:13; 10:5; Nauka a smlouvy 8:2; 9:8; 11:13.
9. Viz Matouš 20:26–28; 22:37–39; 25:34–40; 3. Nefi 26:19.
10. Viz Izaiáš 43:10; Mosiáš 18:9; Nauka a smlouvy 14:8.
11. Viz Římanům 8:17; 2. Nefi 9:18; 31:20; Nauka a smlouvy 84:38; 132:49; Mojžiš 1:39.

PRESIDENT HENRY B. EYRING
Druhý rádce v Prvním předsednictvu

12. Viz Helaman 12:23; Moroni 10:33; Nauka a smlouvy 58:42.
13. Viz Alma 34:33; Nauka a smlouvy 82:18.
14. Viz Židům 11; 2. Nefi 31:19–20; Alma 32:21.
15. Viz Jozue 24:15; Nauka a smlouvy 109:8; 132:19.
16. Viz Exodus 19:5; 1. Nefi 14:14; 2. Nefi 11:5; Nauka a smlouvy 54:6; 66:2; 90:24.
17. Viz Mosiáš 13:30; Alma 30:3; Nauka a smlouvy 84:20–22; Články víry 1:3.
18. Viz Žalm 24:3; Izaiáš 2:3; Ezechiel 37:26.
19. Neal A. Maxwell, *All These Things Shall Give Thee Experience* (1979), 55.
20. Třídy se mají označovat jednotným názvem „Mladé ženy“. Pro označení konkrétní třídy jen doplňte věk – například „Mladé ženy 12–14“; „Mladé ženy 15–18“. (Viz *Příručka 2: Správa Církve*, 10.1.5, CirkevJezeKrista.org.)
21. Předsednictvo třídy má být povoláno pro každou třídu Mladých žen. Tam, kde je to možné, má být povoláno úplné předsednictvo s presidentkou, dvěma rádkyněmi a tajemnicí. V případě potřeby může být povoláno předsednictvo neúplné. (Viz *Příručka 2*, 10.3.5.)
22. Viz *Příručka 2*, 10.3.5.
23. Viz Russell M. Nelson, „Naděje Izraele“ (celosvětové zasvěčující shromáždění pro mládež, 3. června 2018), ChurchofJesusChrist.org/broadcasts/face-to-face/nelson?lang=ces.
24. Další pokyny pro dospělé vedoucí Mladých žen jsou k dispozici v kapitole 10 *Příručky 2*.
25. Henry B. Eyring, „Zhostěte se svého povolání“, *Liahona*, listopad 2002, 75.
26. Máte-li jen jednu třídu a jedno předsednictvo třídy, může se rady mládeže sboru účastnit celé předsednictvo společně s presidenty kvor Aronova kněžství, tak aby byl počet mladých žen a mladých mužů vyrovnaný. (Viz *Příručka 2*, 18.2.9.)

Ženy smlouvy v partnerství s Bohem

Stávat se ženou smlouvy v partnerství s Bohem znamená to, jak úžasné a dobré dcery Boží vždy vykonávají roli matky, vedoucí či sestry sloužící druhým.

Jsem vděčný za požehnání promlouvat k vám, Božím dcerám smlouvy. Mým dnešním záměrem je povzbudit vás v úžasné službě, k níž jste povolány. Ano, každá dcera Boží, která naslouchá mému hlasu, obdržela povolání od Pána Ježíše Krista.

Vaše povolání začalo, když jste byly přivedeny do smrtelnosti, na místo a v čase, které zvolil Bůh, jenž vás dokonale zná a miluje vás jako své dcery. Znal a učil vás již v duchovním světě a poslal vás na místo, kde budete

mít příležitost, která je v dějinách světa vzácná – příležitost být pozvány do křtitelnice. V ní jste uslyšely tato slova pronesená povoláním služebníkem Ježíše Krista: „Byl pověřen Ježíšem Kristem, křtím tě ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.“¹

Když jste vystoupily z vody, přijaly jste další povolání ke službě. Jako nové Boží dcery smlouvy jste učinily slib a přijaly jste pověření v Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů, jejímiž členkami jste byly poté potvrzeny.

Uzavřely jste s Bohem smlouvu, že na sebe vezmete jméno Ježíše Krista, budete dodržovat Jeho příkázání a budete Mu sloužit.

Pro každého, kdo tyto smlouvy uzavírá, bude služba, ke které ho Pán povolává, dokonale uzpůsobena. Všechny Boží dcery a všichni Boží synové smlouvy však mají společné jedno důležité a radostné povolání. Sloužit druhým v Jeho zastoupení.

Když president Russell M. Nelson promlouval k sestřám, nádherně shrnul Pánovu výzvu, abyste se k Němu připojily v Jeho díle. President Nelson tuto výzvu popsal takto: „Pán řekl: ‚Dílo mé a sláva má [je] uskutečnití nesmrtelnost a věčný život člověka.‘ (Mojžíš 1:39.) A tak Jeho oddaná dcera-učednice může vskutku říci: ‚Dílo mé a sláva má je pomoci mým milovaným dosáhnout tohoto nebeského cíle.‘

Součástí božského poslání ženy je pomoci další lidské bytosti dosáhnout jejího celestiálního potenciálu. Jako matka, učitelka či pečující Svatá formuje živoucí hlinu do tvaru odpovídajícího jejím nadějím. V partnerství s Bohem je jejím božským posláním pomoci duchům, aby žili, a duším, aby byly pozvednuty. Toto je míra jejího stvoření. Je to zušlechťování, vzdělávání a pozvedání.“²

Nemůžete vědět, kdy nebo na jak dlouho se vaše poslání bude soustřeďovat na službu v takových rolích, jako je matka, vedoucí či sestra sloužící druhým. Pán nás vzhledem ke své lásce nenechává rozhodovat o načasování, trvání či sledu našich pověření. Přesto z písem a od žijících proroků víte, že všechna tato pověření přijdou ke každé dceři Boží, buď v tomto životě, nebo v tom příštím. A všechna jsou přípravou na věčný život v milující rodině – což je „největší ze všech darů Božích“.³

Budete moudré, pokud soustředíte veškeré úsilí na to, abyste se s myšlenkou na konečný cíl připravovaly již nyní. Tento úkol je snazší díky tomu, že každé z těchto pověření vyžaduje téměř tutéž přípravu.

Začněme pověřením být sestrou sloužící druhým. Máte-li toto pověření jako desetiletá dcera v rodině, kde zemřel otec, nebo jako presidentka Pomocného sdružení, jejíž město bylo nedávno stiženo požárem, nebo když se v nemocnici zotavujete po operaci – máte příležitost naplnit své poslání od Pána být Jeho dcerou sloužící druhým.

Toto jsou zjevně velmi odlišná pověření v rámci služby druhým. Pro

každé z nich je však nutné se připravit získáním mocného, milujícího srdce, neohrožené víry v to, že Pán nedává žádného příkázání, aniž by připravil cestu, a touhy jít a něco v Jeho zastoupení udělat.⁴

Jelikož ona desetiletá dcera byla připravena, objala svou ovdovělou matku a pomodlila se, aby věděla, jak své rodině pomoci. A modlí se bez ustání.

Presidentka Pomocného sdružení se připravovala na službu ještě před oním neočekávaným požárem ve své oblasti. Poznala lidi a zamilovala si je. Její víra v Ježíše Krista se v průběhu let prohlubovala tím, jak získávala odpovědi na své modlitby, kdy Pána prosila o pomoc

ve skutečích drobné služby v Jeho zastoupení. Díky své dlouhé přípravě ochotně a dychtivě zorganizovala sestry, aby sloužily strádajícím lidem a rodinám.

A sestra, která se v nemocnici zotavovala po operaci, byla připravena sloužit svým spolupacientkám. Celý život trávila tím, že v Pánově zastoupení sloužila každému cizímu člověku, jako by to byl její bližní či přítel. Když v srdci pocítila výzvu sloužit v nemocnici, sloužila druhým tak statečně a s takovou láskou, že ostatní pacienti začali doufat, že se nezotaví příliš brzy.

Tak jako se připravujete na službu, se můžete a musíte připravovat i na své poslání být vedoucími v Pánově zastoupení, až takové pověření přijde. Abyste mohly druhé vést a učit bez obav slovu Páně, bude zapotřebí víry v Ježíše Krista zakořeněné ve vaší hluboké lásce k písmům. Poté budete připraveny mít Ducha Svátého jako svého stálého společníka. Velmi ochotně řeknete „já“, když vaše rádkyně v předsednictvu Mladých žen řekne s panikou v hlase: „Sestra Alvarezová je dnes nemocná. Kdo bude učit její třídu?“

Podobná příprava je zapotřebí i na onen nádherný den, kdy vás Pán povolá k tomu, abyste se staly matkou. Bude to však také vyžadovat ještě více milující srdce, než jste potřebovaly kdy dříve. Bude to vyžadovat větší víru v Ježíše

Krista, než kterou jste kdy v srdci měly. A bude to vyžadovat schopnost modlit se za větší vliv, vedení a útěchu Ducha Svátého, než které jste možná kdy pocítovaly.

Můžete si logicky klást otázku, jak muž jakéhokoli věku může vědět, co matky potřebují. To je dobrá otázka. Muži nemohou vědět vše, ale můžeme se něčemu přiučit prostřednictvím zjevení od Boha. A také se můžeme mnohemu naučit pozorováním, když využijeme příležitosti usilovat o Ducha, aby nám pomohl porozumět tomu, co vidíme.

Já pozoruji Kathleen Johnson Eyringovou již 57 let našeho

manželství. Je matkou čtyř chlapců a dvou dívek. Dodnes přijímá povolání mít mateřský vliv na více než sto přímých členů rodiny a stovky dalších, které adoptovala do svého mateřského srdce.

Jistě si pamatujete, jak dokonale president Nelson popsal božské poslání ženy – včetně jejího poslání matky: „Jako matka, učitelka či pečující Svata formuje živoucí hlinu do tvaru odpovídajícího jejím nadějím. V partnerství s Bohem je jejím božským posláním pomoci duchům, aby žili, a duším, aby byly pozvednuty. Toto je míra jejího stvoření.“⁴⁵

PRESIDENT DALLIN H. OAKS
První rádce v Prvním předsednictvu

Do té míry, do jaké to dokáží posoudit, se má žena Kathleen tímto pověřením daným dcerám našeho Otce řídit a řídit. Z mého pohledu jsou klíčem slova „formuje živoucí hlínu do tvaru odpovídajícího jejím nadějím ... v partnerství s Bohem“. Nikdy nikoho nenutila. Formovala. A pro to, v co doufala, měla vzor, podle kterého se snažila formovat ty, jež milovala a pro něž byla matkou. Díky pozorování doprovázeného modlitbou jsem dokázal v průběhu let poznat, že jejím vzorem bylo evangelium Ježíše Krista.

Stávat se ženou smlouvy v partnerství s Bohem znamená to, jak úžasné a dobré dcery Boží vždy vykonávají roli matky, vedoucí či sestry sloužící druhým, přičemž slouží jakkoli a kdekoli, kde pro ně Pán připravuje místo. Slibuji vám, že na cestě k nebeskému domovu budete nacházet radost, jestliže se k Bohu budete vracet jakožto dcery Boží, jež dodržují své smlouvy.

Svědčím o tom, že Bůh Otec žije a že vás miluje. On zodpoví vaše modlitby. Jeho Milovaný Syn vede Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů v každém detailu. President Russell M. Nelson je Jeho žijícím prorokem. A Joseph Smith viděl Boha Otce a Ježíše Krista a hovořil s Nimi v lesíku v Palmyře ve státě New York. Víím, že to je pravda. Svědčím také o tom, že Ježíš Kristus je váš Spasitel; On vás miluje. A skrze Jeho Usmíření můžete být očištěny a pozvednuty k vysokým a svatým povoláním, která dostanete. O tom svědčím v posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Nauka a smlouvy 20:73.
2. Russell M. Nelson, „Woman – Of Infinite Worth“, *Ensign*, Nov. 1989, 22.
3. Nauka a smlouvy 14:7.
4. Viz 1. Nefi 3:7.
5. Russell M. Nelson, „Woman – Of Infinite Worth“, 22.

Dvě veliká přikázání

Musíme se snažit dodržovat obě tato veliká přikázání. Kráčíme tak po tenké hranici mezi zákonem a láskou.

Drahé sestry v evangeliu Ježíše Krista, zdravím vás jakožto božsky pověřené strážkyně věčné rodiny. President Russell M. Nelson nás učil: „Tato Církev byla znovuzřízena, aby se mohly vytvářet rodiny, aby mohly být zpečetěny a věčně oslaveny.“¹ Z tohoto učení vyplývají důležité závěry pro ty, kteří se identifikují jako lesby, gayové, bisexuální lidé či translidé, běžně označované zkratkou LGBT.² President Nelson nám také připomněl, že „k tomu, abychom se měli navzájem rádi, se nemusíme spolu [vždy] shodnout“.³ Toto prorocké učení je důležité pro rodinné diskuse, abychom dokázali zodpovědět otázky dětí a mládeže. Usiloval jsem s modlitbou o inspiraci ohledně toho, o čem k vám promluvit, protože tyto otázky, které se přímo či nepřímo dotýkají každé rodiny v Církvi, mají jedinečný vliv i na vás.

I.

Začnu tím, o čem Ježíš učil, že jsou dvě veliká přikázání.

„Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého, a ze vši duše své, a ze vši mysli své.

To jest přední a veliké přikázání.

Druhé pak jest podobné tomu: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.“⁴

To znamená, že nám je přikázáno mít rádi každého, neboť Ježíšovo podobenství o milosrdném Samaritánovi nás učí, že každý je náš bližní.⁵ Avšak kvůli své horlivosti dodržovat toto druhé přikázání nesmíme zapomenout na to první – milovat Boha celým svým srdcem, duší a myslí. Tuto lásku projevujeme tím, že dodržujeme Jeho přikázání.⁶ Bůh od nás požaduje, abychom byli poslušni Jeho přikázání, protože jediné skrze tuto poslušnost, zahrnující i pokání, se můžeme vrátit

a žít v Jeho přítomnosti a stát se dokonalými, jako je On.

President Russell M. Nelson ve svém nedávném proslvu k mladým dospělým mluvil o tom, co nazval „silnou spojitostí mezi Boží láskou a Jeho zákony“.⁷ Zákony, které se v nejvyšší míře týkají záležitostí spojených s těmi, kteří se identifikují jako LGBT, jsou Boží zákon manželství a s ním související zákon cudnosti. Oba tyto zákony jsou v plánu spasení, který Otec v nebi připravil pro své děti, zcela zásadní. President Nelson učil: „Boží zákony jsou motivovány výhradně Jeho nekonečnou láskou k nám a Jeho přáním, abychom se stali vším tím, čím se můžeme stát.“⁸

President Nelson učil: „Mnohé země ... legalizovaly sňatek osob stejného pohlaví. Jakožto členové Církve respektujeme zákony země ..., včetně občanského sňatku. Pravdou však zůstává, že na počátku ... bylo manželství ustanoveno Bohem! A do dnešního dne je Bohem definováno jako vztah mezi mužem a ženou. Bůh svou definici manželství nezměnil.“

President Nelson pokračoval: „Bůh nezměnil ani svůj zákon cudnosti. Požadavky pro vstup do chrámu se nezměnily.“⁹

President Nelson nám všem připomněl, že „naším pověřením jakožto apoštolů je neučit ničemu jinému než pravdě. Toto pověření [apoštolům] nedává pravomoc upravovat božský zákon.“¹⁰ Vedoucí Církve musí tudíž, mé sestry, vždy učit jedinečné důležitosti manželství mezi mužem a ženou a s tím spojenému zákonu cudnosti.

II.

Dílo Církve Ježíše Krista Svätých posledních dnů se v konečném důsledku týká přípravy dětí Božích na celestiální království, a zvláště na jeho nejvyšší slávu – oslavení neboli věčný život. Tohoto nejvyššího údělu je možné dosáhnout pouze skrze manželství na věčnost.¹¹ Věčný život zahrnuje moci plození, jež jsou nedílnou součástí spojení muže a ženy¹² – to, co se v novodobém zjevení popisuje jako „[pokračování] semene na věky věků“.¹³

President Nelson ve svém proslvu k mladým dospělým učil tomuto: „Zachovávání Božích zákonů vás uchová v bezpečí na cestě ke konečnému oslavení“¹⁴, což znamená stát se takovými, jako je Bůh – s oslaveným životem a božským potenciálem našich Nebeských rodičů. To je úděl, který si přejeme pro všechny své blízké. Kvůli této lásce nemůžeme dopustit, aby naše láska nabyla vrchu nad Božími příkázáními, plánem a dílem, o nichž víme, že přinesou těm, které máme rádi, to největší štěstí.

Jsou však mnozí, které máme rádi, včetně některých, kteří mají znovuzrozené evangelium, kteří nevěří v Boží příkázání ohledně manželství a zákona cudnosti nebo se rozhodli jimi neřídít. Co oni?

Boží nauka dokládá, že jsme všichni Boží děti a že nás Bůh stvořil, abychom měli radost.¹⁵ Novodobé zjevení učí, že Bůh zajistil plán pro život ve smrtelnosti, během nějž se můžeme všichni rozhodnout, zda budeme poslušni a budeme usilovat o Jeho

nejvyšší požehnání, nebo zda učiníme rozhodnutí, která povedou k jednomu z království, jež mají menší slávu.¹⁶ Vzhledem k velké lásce, kterou Bůh chová ke všem svým dětem, jsou tato nižší království přesto úžasnější, než si smrtelníci dokáží představit.¹⁷ Toto vše je možné díky Usmíření Ježíše Krista, protože Kristus „oslavuje Otce a *dává spasení všem dílům rukou svých*“.¹⁸

III.

Mluvil jsem o prvním přikázání, ale co to druhé? Jak dodržovat přikázání milovat své bližní? Snažíme se členy přesvědčovat, že k zastáncům lesbického, homosexuálního, bisexuálního či transgenderového učení a jednání se máme chovat s láskou, kterou nám Spasitel přikazuje projevovat vůči všem bližním. Když byl tudíž sňatek osob stejného pohlaví prohlášen ve Spojených státech za legální, členové Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti prohlásili: „Evangelium Ježíše Krista nás učí tomu, že máme mít rádi všechny lidi a máme se k nim chovat laskavě a slušně – a to i v případech, kdy máme odlišné názory. Prohlašujeme, že s nikým, kdo využívá zákonů nebo soudních rozhodnutí schvalujících sňatky osob stejného pohlaví, se nemá jednat opovržlivě nebo neuctivě.“¹⁹

Kromě toho nesmíme nikdy pronásledovat ty, kteří nesdílejí naše přesvědčení a závazky.²⁰ Je politováníhodné, že někteří z těch, kteří zápolí s těmito problémy, mají dál pocit, že jsou přehlíženi a že je někteří členové a vedoucí v našich rodinách, sborech a kůlech zavrhnou. Všichni se musíme snažit být laskavější a ohleduplnější.

IV.

Z důvodů, kterým nerozumíme, máme během své zkušenosti ve smrtelnosti různé těžkosti. Víme však,

že Bůh každému z nás tyto těžkosti pomůže překonat, budeme-li upřímně usilovat o Jeho pomoc. Poté, co projdeme utrpením a pokáním kvůli porušení zákonů, kterým jsme učeni, budeme všichni směřovat do některého království slávy. Konečný a poslední soud pronese Pán, který má jako jediný potřebné poznání, moudrost a milost, aby každého z nás soudil.

Mezitím se musíme snažit dodržovat obě tato velká přikázání. Kráčíme tak po tenké hranici mezi zákonem a láskou – dodržujeme přikázání a kráčíme po cestě smlouvy, a zároveň milujeme své bližní. Kráčet po této cestě znamená usilovat o božskou inspiraci ohledně toho, co podporovat, a čemu oponovat, a jak přitom milovat, s úctou naslouchat a učit. Kráčet po této cestě vyžaduje, abychom neslevovali z přikázání, ale projevovali plnou míru porozumění a lásky. Kráčet po této cestě znamená nutnost brát ohledy na děti, které si nejsou jisté svou sexuální orientací, ale odrazuje nás to i od předčasného nálepkování, protože u většiny dětí tato nejistota časem významně klesá.²¹ Kráčet po této cestě znamená stavět se proti svádění druhých z cesty smlouvy a odpírat podporu komukoli, kdo druhé odvádí od Pána. Při tom všem pamatujeme na to, že Bůh těm, kteří

dodržují Jeho přikázání, slibuje naději, dokonalou radost a požehnání.

V.

Matky, otcové i my všichni jsme zodpovědní za to, že budeme učit oběma těmto velikým přikázáním. Pokud jde o ženy Církve, president Spencer W. Kimball popsal tuto povinnost v tomto velkém proroctví: „Velká část onoho velkého růstu, který nastává v Církvi v posledních dnech, bude nastávat proto, že mnoho dobrých žen na tomto světě ... bude ve velkých počtech přiváděno do Církve. To nastane do té míry, do jaké budou ženy Církve ve svém životě odrážet spravedlivost a schopnost se vyjádřit, a do té míry, do jaké budou ženy Církve považovány za pozoruhodné a odlišné ... od žen světa. ... A tak právě příklad žen v Církvi bude významným vlivem na početní i duchovní růst Církve v posledních dnech.“²²

Když president Russell M. Nelson mluvil o tomto proroctví, prohlásil, že „den, který president Kimball předvídal, je právě dnes. Vy jste ty ženy, které on viděl!“²³ My, kteří jsme toto proroctví slyšeli před 40 lety, jsme sotva tušili, že mezi těmi, které ženy této Církve budou moci zachránit, budou jejich vlastní drazí přátelé

PRESIDENT RUSSELL M. NELSON

a rodinní příslušníci, kteří jsou v současnosti pod vlivem světských priorit a dábelky pokřivených názorů. Má modlitba a požehnání se týká toho, abyste učily a jednaly tak, abyste toto proroctví naplňovaly, ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Russell M. Nelson, „Celestiální manželství“, *Liahona*, listopad 2008, 93.
2. Dalších počátečních písmen je příliš mnoho, než aby byla všechna zmíněna, ale tato hlavní jsou pro účely tohoto proslovu postačující.
3. Russell M. Nelson, proslov na výroční konferenci Národní asociace etnických menšin (NAACP) v michiganském Detroitu, 21. července 2019.
4. Matouš 22:37–39.
5. Viz Lukáš 10:29–37.
6. Viz Jan 14:15.
7. Russell M. Nelson, „The Love and Laws of God“ (zasvěčující shromáždění Univerzity Brigham Younga, 17. září 2019), speeches.byu.edu.
8. Russell M. Nelson, „The Love and Laws of God“.
9. Russell M. Nelson, „The Love and Laws of God“.
10. Russell M. Nelson, „The Love and Laws of God“.
11. Viz Nauka a smlouvy 132:7–13.
12. Viz 1. Korintským 11:11; Nauka a smlouvy 131:1–4.
13. Nauka a smlouvy 132:19.
14. Russell M. Nelson, „The Love and Laws of God“.
15. Viz 2. Nefi 2:25.
16. Viz Nauka a smlouvy 76:71–113.
17. Viz Nauka a smlouvy 76:89.
18. Nauka a smlouvy 76:43; zvýraznění přidáno.
19. „Response to the Supreme Court Decision Legalizing Same-Sex Marriage in the United States“, příloha dopisu Prvního předsednictva, 29. června 2015.
20. Viz Dallin H. Oaks, „Láska k druhým a respekt k odlišnostem“, *Liahona*, listopad 2014, 25–28; „Láska a zákon“, *Liahona*, listopad 2009, 26–29.
21. Viz například Michelle Forcier, „Adolescent Sexuality“, *UpToDate*, June 3, 2019, [uptodate.com/contents/adolescent-sexuality](https://www.uptodate.com/contents/adolescent-sexuality).
22. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), 222–223.
23. Russell M. Nelson, „Prosba k mým sestřím“, *Liahona*, listopad 2015, 96.

Duchovní poklady

Budete-li používat víru v Pána a Jeho kněžskou moc, bude se prohlubovat vaše schopnost čerpat z tohoto duchovního pokladu, který vám Pán dává k dispozici.

Děkujeme za nádhernou hudbu. Když jsme se všichni postavili ke zpěvu písně „Ó, Bože, my Tobě děkujeme“, přišly mi na mysl dvě mocné myšlenky. Jedna je o Proroku Josephu Smithovi, prorokovi této dispensace. Moje láska a obdiv k němu rostou každým dnem. Druhá myšlenka se objevila, když jsem pohlédl na svou manželku, své dcery, vnučky a pravnučky. Pocítil jsem, že bych rád přijal každou z vás jako součást své rodiny.

Před pár měsíci jsem své manželce Wendy na konci chrámového zasedání pro obdarování řekl: „Doufám, že sestry rozumějí duchovním pokladům, které mohou v chrámu obdržet.“ Sestry, často k vám zabloudím v myšlenkách, stejně jako před dvěma měsíci, kdy jsem s Wendy navštívil město Harmony v Pensylvánii.

Byli jsme tam podruhé. Při obou příležitostech nás možnost kráčet po posvátné půdě naplňovala hlubokým

dojetím. Právě poblíž Harmony se Josephu Smithovi zjevil Jan Křtitel a znovuzřídil Aronovo kněžství.

Právě tam se zjeví apoštolové Petr, Jakub a Jan a znovuzřídí kněžství Melchisedechovo.

Právě v Harmony Emma Hale Smithová sloužila svému manželovi jako první písař, zatímco Prorok překládal Knihu Mormonovu.

A bylo to opět v Harmony, kde Joseph obdržel zjevení, v němž Pán dal Emmě najevo svou vůli. Pán Emmě sdělil, že má vysvětlovat písmo a nabádat Církev, přijmout Ducha Svátého a věnovat čas „mnohému učení se“. Emma byla rovněž vyzvána, aby odložila „věci tohoto světa a ... [hledala] věci světa lepšího“ a pevně se držela svých smluv s Bohem. Pán své pokyny uzavřel těmito přesvědčivými slovy: „Toto je hlas můj pro všechny.“⁴¹

Vše, co se v této oblasti událo, má nezměrný dopad na *váš* život. Znovuzřízení kněžství spolu s výzvami, které Pán předal Emmě, může být vodítkem a požehnáním pro každou z vás. Velmi si přeji, abyste rozuměly tomu, že znovuzřízení kněžství je pro vás jako pro ženy stejně podstatné jako pro kteréhokoli muže. Díky znovuzřízení Melchisedechova kněžství mají jak ženy, tak muži, kteří dodržují smlouvy, přístup ke *všem* duchovním požehnáním Církve² neboli, jak bychom mohli říci, ke všem duchovním pokladům, jež Pán pro své děti připravil.

Každá žena a každý muž, kteří uzavírají smlouvy s Bohem a tyto smlouvy dodržují a kteří se způsobilé účastní kněžských obřadů, mají přímý přístup k moci Boží. Ti, kteří získávají obdarování v domě Páně, přijímají skrze svou smlouvu dar Boží kněžské moci spolu s darem poznání, aby věděli, jak z této moci čerpat.

Nebesa jsou právě tak otevřena *ženám*, jež jsou obdařeny Boží mocí vyplývající z jejich kněžských smluv, jako jsou otevřena mužům, kteří jsou nositeli kněžství. Modlím se, aby této pravdě porozuměla v srdci každá z vás, neboť se domnívám, že vám změní život. Sestry, máte právo hojně čerpat ze Spasitelovy moci, abyste mohly pomáhat své rodině a dalším svým blízkým.

Možná si nyní říkáte: „Zní to skvěle, ale jak to mám dělat? Jak mohu v životě čerpat ze Spasitelovy moci?“

Tento proces není popsán v žádné příručce. Vaším osobním učitelem, zatímco se budete snažit porozumět tomu, co by si Pán přál, abyste znaly a dělaly, bude Duch Svátý. Tento proces není rychlý ani snadný, ale *je* duchovně oživující. Vždyť co může být úžasnější než pracovat s Duchem ve snaze porozumět Boží moci – moci kněžství?

Co vám říci *mohu*, je to, že k tomu, abyste v životě měly přístup k moci Boží, je zapotřebí totéž, co Pán řekl Emmě a každé z vás, že máte dělat.

A proto vás vyzývám, abyste si s modlitbou prostudovaly 25. oddíl Nauky a smluv a zjistily, čemu Duch

Svatý bude učit *vás*. Když získáte, pochopíte a budete uplatňovat tuto moc, kterou jste obdařeny, bude vám vaše osobní úsilí v duchovní oblasti přinášet radost.

Toto úsilí bude zčásti vyžadovat, abyste odložily mnohé věci tohoto světa. Občas téměř ledabyly hovoříme o tom, že je zapotřebí se odvrátit od světa s jeho sváry, všudypřítomnými pokušeními a falešnými filozofiemi. Ale k tomu, aby se vám *opravdu* dařilo, je nutné provádět pravidelné a pečlivé sebehodnocení. Když tak budete činit, Duch Svátý vám bude napovídat, čeho již nemáte zapotřebí a co již nestojí za váš čas a energii.

Když se přestanete zaměřovat na světská rozptýlení, ustoupí něco z toho, co se vám nyní zdá důležité, do pozadí. Některých věcí, ačkoli se možná zdají být neškodné, se budete muset vzdát. Jakmile započnete tento celoživotní proces zasvěcování svého života Pánu a budete se mu neustále věnovat, změny, jež se dotknou vašich postojů, pocitů a duchovní síly, vás ohromí!

Nyní jedno malé varování. Jsou lidé, kteří si budou přát vaši schopnost

obracet se k moci Boží podkopat. Někteří si budou přát, abyste o sobě pochybovaly a snižovaly význam svých úžasných duchovních schopností, které jako spravedlivé ženy máte.

Je zcela jisté, že protivník si nepřeje, abyste rozuměly smlouvě, kterou jste uzavřely při křtu, ani velkolepému obdarování poznáním a mocí, jež jste obdržely nebo obdržíte v chrámu – v domě Páně. A Satan si rozhodně nepřeje, abyste si byly vědomy toho, že pokaždé, když způsobíte sloužit v chrámu a uctíváte tam Boha, odcházíte vyzbrojeni Boží mocí a jste v péči Jeho andělů.³

Satan a jeho přívrženci vám budou neustále klást do cesty překážky, aby vám zabránili porozumět duchovním darům, jimiž vám bylo či může být požehnáno. Některé překážky mohou být naneštěstí důsledkem pochybení druhých. Trápí mě pomýšlení na to, že některé z vás se možná cítí přehlíženy nějakým církevním vedoucím nebo že vám nevěří, nebo že vás zneužívá, týrá či oklamává manžel, otec či domnělý přítel.

Hluboce mě rmoutí představa, že se některá z vás cítí odstrčená, zneuznaná či neprávem odsuzovaná. Takovéto přeštky nemají v království Božím místo.

A naopak mě těší, když se dozvídám o vedoucích kněžství, kteří dychtivě usilují o to, aby se ženy na radách sboru či kůlu aktivně zapojovaly do programu. Každý manžel, který dává najevo, že jeho nejdůležitější kněžskou zodpovědností je péče o manželku,⁴ je mi velkou inspirací. Chválím muže, kteří hluboce ctí schopnost své manželky přijímat zjevení a v manželství si jí váží jako rovnocenné partnerky.

Když muž rozumí vznešenosti a moci spravedlivé, usilující a obdarované ženy Svatých posledních dnů, lze se vůbec divit, že při jejím vstupu do místnosti pocituje nutkání povstat?

Ženy jsou od úsvitu časů požehnány jedinečným morálním kompasem – schopností odlišit správné od špatného. Tento dar je ještě silnější u těch, kteří uzavírají a dodržují smlouvy. A u těch, kteří záměrně nedbají příkázání Božích, tento dar slábne.

Jedním dechem dodávám, že nijak neoprošťuji muže od Božího požadavku, aby *i oni* rozlišovali mezi správným a špatným. Avšak, mé drahé sestry, vaše schopnost rozlišit pravdu od omylu a být strážkyněmi mravnosti ve společnosti je v těchto posledních dnech klíčová. A spoléháme na to, že tomu budete rovněž učit druhé. Dovolte mi být naprosto upřímný – přijde-li svět o mravní bezúhonnost svých žen, už *nikdy* se nevzpamatuje.

My, Svatí posledních dnů, nejsme z tohoto světa; jsme z Izraele smlouvy. Jsme povoláni připravovat lid na Druhý příchod Páně.

Nyní bych rád objasnil několik dalších bodů týkajících se žen a kněžství. Když jste ustanovovány ke službě v určitém povolání pod vedením někoho, kdo je držitelem klíčů kněžství – například vašeho biskupa nebo presidenta kůlu – je vám dána kněžská pravomoc v daném povolání působit.

Podobně i ve svatém chrámu máte pravomoc vykonávat kněžské obřady

a úřadovat v nich při *každé* své návštěvě. K tomu vás připravuje vaše chrámové obdarování.

Pokud jste obdarované, ale v současné době nejste provdané za muže, který je nositelem kněžství, a někdo vám řekne: „Je mi líto, že doma nemáte kněžství“, mějte prosím na paměti, že toto tvrzení je nesprávné. Možná doma nemáte *nositele* kněžství, ale přijaly jste a uzavřely jste posvátné smlouvy s Bohem v Jeho chrámu. Z těchto smluv pramení i vaše obdarování Jeho kněžskou mocí. A pamatujte, že kdyby váš manžel zemřel, předsedaly byste ve svém domově *vy*.

Jako spravedlivé, obdarované ženy Svatých posledních dnů mluvíte a učíte s mocí a pravomocí od Boha. Potřebujeme, abyste učily nauce Kristově, ať již formou nabádání, či rozmluvy. Potřebujeme slyšet váš hlas na radách rodiny, sboru i kůlu. Vaše aktivní zapojování se je zcela zásadní – nikdy tam nejste na ozdobu!

Drahé sestry, když budete sloužit druhým, vaše moc se bude prohlubovat. Vaše modlitby, půsty a čas strávený studiem písem, službou v chrámu a prací na rodinné historii vám otevřou nebesa.

Snažně vás žádám, abyste si s modlitbou prostudovaly *všechny* pravdy o kněžské moci, jež najdete. Začít byste mohly 84. a 107. oddílem Nauky a smluv. Tyto oddíly vás dovedou k dalším pasážím z písem. Písmo a učení novodobých proroků, vidoucích a zjevovatelů jsou těchto pravd plná. S rostoucím porozuměním a používáním víry v Pána a Jeho kněžské moci se bude prohlubovat i vaše schopnost čerpat z tohoto duchovního pokladu, který vám Pán dává k dispozici. Když tak budete činit, budete lépe schopny pomáhat vytvářet věčné rodiny, které budou sjednocené, zpečetěné v chrámu

Páně a naplněné láskou k Nebeskému Otci a k Ježíši Kristu.

Veškeré naše úsilí vzájemně si sloužit, hlásat evangelium, zdokonalovat Svaté a vykupovat mrtvé se sbíhá ve svatém chrámu. Po celém světě máme nyní 166 chrámů a bude jich přibývat.

Jak víte, chrám Salt Lake, Chrámové náměstí a přilehlé náměstí poblíž Církevní administrativní budovy projdou rekonstrukcí v rámci projektu, který bude zahájen koncem tohoto roku. *Tento* svatý chrám musí být zachován a připraven k tomu, aby inspiroval budoucí pokolení stejně tak, jako ovlivňuje pokolení toto.

Tak jak Církev roste, budeme stavět více chrámů, aby mohlo více rodin získat přístup k největšímu ze všech požehnání – k požehnání věčného života.⁵ Chrám považujeme za tu *nejposvátnější* stavbu Církev. Kdykoli jsou oznámeny plány na výstavbu nového chrámu, stává se to důležitou součástí naší historie. Jak zde dnes večer již zaznělo, vy sestry jste pro chrámovou práci nepostradatelné; a chrám je místem, kde obdržíte své největší duchovní poklady.

Pozorně a s uctivostí prosím naslouchejte, zatímco oznámím stavbu

osmi nových chrámů. Pokud oznámím chrám na místě, které má pro vás nějaký zvláštní význam, rád bych vás požádal, abyste s vděčností v srdci pouze sklonily hlavu v modlitbě. S radostí oznamujeme záměr postavit chrámy na těchto místech: Freetown v Sieře Leone; Orem v Utahu; Port Moresby v Papui-Nové Guineji; Bentonville v Arkansasu; Bacolod na Filipínách; McAllen v Texasu; Cobán v Guatemale; a Taylorsville v Utahu. Děkuji vám, drahé sestry. Velmi si vážíme toho, jak jste tyto plány přijaly, a vaši uctivé reakce.

Závěrem bych vám chtěl zanechat své požehnání – abyste rozuměly kněžské moci, kterou jste obdařeny, a abyste onu moc prohlubovaly prostřednictvím uplatňování víry v Pána a v Jeho moc.

Drahé sestry, s hlubokou úctou a vděčností vám vyjadřuji svou lásku. S pokorou prohlašuji, že Bůh žije! Ježíš je Kristus. Toto je Jeho Církev. O tom svědčím v posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Viz Nauka a smlouvy 25:7–16.
2. Viz Nauka a smlouvy 107:18.
3. Viz Nauka a smlouvy 109:22.
4. Viz Nauka a smlouvy 131:2–4.
5. Viz Nauka a smlouvy 14:7.

STARŠÍ GERRIT W. GONG
Kvorum Dvanácti apoštolů

Smluvní sounáležitost

*Náležet k Bohu a kráčet s druhými
po Jeho cestě smlouvy znamená
být požehnán smluvní sounáležitostí.*

Draží bratři a sestry, vypráví se příběh o jednom dítěti z Primárek, které se učí modlit. „Děkuji ti za písmeno A, písmeno B, ... písmeno G.“ Modlitba dítěte pokračuje: „Děkuji ti za písmeno X, Y, Z. Drahý Nebeský Otče, děkuji ti za číslo 1, za číslo 2.“ Učitelka v Primárkách je nervózní, ale moudře vyčkává. Dítě říká: „Děkuji ti za číslo 5, za číslo 6 – a děkuji ti za mou učitelku

Primárek. Je jediná, kdo mi kdy dovolil říct mou modlitbu až do konce.“

Nebeský Otec naslouchá modlitbě každého dítěte. S nekonečnou láskou nás vybízí, abychom uvěřili a pocítili sounáležitost prostřednictvím smlouvy.

Tento svět je plný přeludů, iluzí a triků. Mnohé se zdá pomíjivé a povrchní. Když odložíme masky, přetvářky a davem určené preference a averze, zatoužíme po něčem více než jen po prchavém pozlátku, dočasných vztazích či honbě za světskou sebestředností. Naštěstí existuje způsob, jak získat důležité odpovědi.

Když k velikým Božím příkázáním, abychom milovali Boha a své bližní, přistupujeme skrze smlouvu, děláme to ne jako cizinec nebo host, ale jako Jeho dítě doma.¹ Onen odvěký paradox stále platí. Když skrze smluvní sounáležitost ztratíme své světské já² – svobodné, plné života, skutečné – a vymezíme své nejdůležitější vztahy. Smluvní sounáležitost znamená skládání a dodržování slavnostních slibů, jež dáváme Bohu a sobě navzájem prostřednictvím posvátných obřadů, které přivolávají moc božskosti, aby se projevila v našem životě.³ Když zaslíbíme vše, čím jsme, můžeme se stát něčím více, než čím

jsme. Smluvní sounáležitost nám ukazuje, kde je naše místo, a poskytuje nám náměty pro život a schopnost stát se něčím více. Vytváří víru nutnou pro život a spasení.⁴

Božské smlouvy se stávají zdrojem naší lásky k Bohu a Jeho lásky k nám, a tudíž i lásky, kterou chováme k sobě navzájem. Bůh, náš Nebeský Otec, nás má rád více a zná nás lépe, než jak se máme rádi a známe se my sami. Víra v Ježíše Krista a osobní změna (pokání) přinášejí milosrdenství, milost a odpuštění. To nám poskytuje úlevu od utrpení, osamělosti a nespravedlnosti, jež ve smrtelnosti zažíváme. Nebeský Otec je Bůh, a proto si přeje, abychom obdrželi ten největší z Božích darů – Jeho radost, Jeho věčný život.⁵

Náš Bůh je Bohem smlouvy. Jeho přirozeností je smlouvu zachovávat a prokazovat milosrdenství.⁶ Jeho smlouvy přetrvávají, „dokud čas bude trvati nebo země bude státi nebo dokud bude jediný člověk na tváři její, aby byl spasen“.⁷ Nemáme bloudit v existenciální nejistotě a pochybách; máme se radovat z draho cenných smluvních vztahů, které jsou „silnější než pouta smrti“.⁸

Boží obřady a smlouvy jsou univerzální v tom, že jsou požadovány ode všech, a osobní v tom, jak jsou naplňovány. Díky Boží spravedlnosti může každý člověk na každém místě a v každé době obdržet spásné obřady. Uplatňuje se však svoboda jednání – lidé se rozhodují, zda nabízené obřady přijmou. Boží obřady nám na Jeho cestě smlouvy poskytují ukazatele. Boží plán přivést své děti domů nazýváme plánem vykoupení, plánem spasení či plánem štěstí. Vykoupení, spasení a celestiální štěstí jsou dostupné díky tomu, že Ježíš Kristus „vykonal toto dokonalé usmíření“.⁹

Náležet k Bohu a kráčet s druhými po Jeho cestě smlouvy znamená být požehnán smluvní sounáležitostí.

Zprv – středem smluvní sounáležitosti je Ježíš Kristus jakožto prostředník nové smlouvy.¹⁰ Když jsme „v Kristu ... posvěcování ... ve smlouvě Otce“, může vše působit pro naše dobro.¹¹ Těm, kteří věrně vytrvají až do konce, se dostává každého dobrého a zaslíbeného požehnání. „Šťastný stav těch, kteří zachovávají přikázání Boží,“ je stav, kdy jsme „požehnaní ve všech věcech, jak v časných, tak v duchovních“, a můžeme „přebývat s Bohem ve stavu nikdy nekončícího štěstí“.¹²

Když budeme ctít své smlouvy, můžeme někdy pocítit, že se nacházíme ve společnosti andělů. A opravdu tomu tak bude – budeme ve společnosti těch, které milujeme a kteří nám žehnají na této straně závoje, i těch, kteří nás milují a žehnají nám ze strany druhé.

Nedávno jsme se sestrou Gongovou byli svědky nejláskyplnějšího příkladu smluvní sounáležitosti v jednom nemocničním pokoji. Mladý otec zoufale potřeboval transplantaci ledviny. Jeho rodina plakala, postila se a modlila se o to, aby ledvinu obdržel. Když přišla zpráva, že jedna spásná ledvina už je k dispozici, jeho manželka tiše řekla: „Doufám, že ta druhá rodina je v pořádku.“ Jaké to je, pocítovat

sounáležitost prostřednictvím smlouvy, vyjádřil apoštol Pavel těmito slovy: „Abych spolu s vámi potěšen byl, skrze společnou i vaši i mou víru.“¹³

V průběhu života můžeme ztratit víru v Boha, ale On nikdy neztrácí víru v nás. Jeho dveře jsou nám takřkajíc vždy otevřené. Vyzývá nás, abychom přijali smlouvy, jež vyznačují Jeho cestu, nebo se k nim vrátili. Očekává nás a je připraven nás přijmout, i když jsme „ještě opodál“.¹⁴ Když na své zkušenosti pohlédneme okem víry a hledáme v nich určité vzory, dějovou linii nebo pospojované body, můžeme spatřit Jeho láskyplná milosrdenství a povzbuzení, obzvláště během zkoušek, strastí a těžkostí, ale také radostí. Bez ohledu na to, jak často klopýtne nebo padneme, budeme-li postupovat k Němu, On nám bude krok za krokem pomáhat.

Zadruhé – Kniha Mormonova je důkazem smluvní sounáležitosti, který můžeme držet v rukou. Je oním zaslíbeným nástrojem pro shromažďování dětí Božích a bylo o ní prorokováno jako o nové smlouvě.¹⁵ Když Knihu Mormonovu budeme číst – sami, nebo s druhými, pro sebe, nebo nahlas – můžeme se na ni Boha „s upřímným srdcem, s opravdovým záměrem, majíce víru

v Krista“, dotázat, a obdržet mocí Ducha Svätého Boží ujistění o tom, že je pravdivá.¹⁶ To zahrnuje ujistění o tom, že Ježíš Kristus je náš Spasitel, Joseph Smith je prorok Znovuzřízení a Pánova Církev je nazývána Jeho jménem – Církev Ježíše Krista Svätých posledních dnů.¹⁷

Kniha Mormonova promlouvá prostřednictvím dávné a novodobé smlouvy k vám, kteří jste děti Lehiovy – „dětí proroků“.¹⁸ Vaši předci obdrželi prostřednictvím smlouvy zaslíbení, že vy, jejich potomci, poznáte v Knize Mormonově hlas mluvící jakoby z prachu.¹⁹ Hlas, který pocítujete, když ji čtete, svědčí o tom, že jste „dětmi smlouvy“²⁰ a že Ježíš je váš Dobrý pastýř.

Kniha Mormonova vyzývá, slovy Almy, každého z nás, abychom vstoupili do smlouvy s Pánem, že Mu budeme sloužit a že budeme zachovávat Jeho přikázání, aby na nás mohl hojněji vylévat svého Ducha.²¹ Když se chceme změnit k lepšímu – jak někdo řekl, „abychom přestali být zkroušení a byli rádi, že jsme rádi“ – můžeme zaujmout otevřený postoj vůči vedení, pomoci a síle. Prostřednictvím smlouvy můžeme náležet k Bohu a společenství věrných věřících a obdržet požehnání zaslíbená v nauce Kristově²² – a to již nyní.

Třetím aspektem smluvní sounáležitosti je znovuzřízená kněžská pravomoc a moc žehnat všem Božím dětem. Jan Křtitel a apoštolové Petr, Jakub a Jan přišli v této dispensaci jako oslavení poslové od Boha, aby Jeho kněžskou pravomoc znovuzřídili.²³ Boží kněžství a Jeho obřady činí vztahy na zemi drahocennějšími a mohou zpečetit smluvní vztahy v nebi.²⁴

Kněžství může člověku žehnat doslova od kolébky až po hrob – od udělení jména a požehnání dítěti až po zasvěcení hrobu. Kněžská požehnání poskytují uzdravení, útěchu a rady. Jeden otec se zlobil na svého syna,

dokud ve chvíli, kdy mu uděloval dojemné kněžské požehnání, nepocítil odpouštějící lásku. Jedna milá mladá žena, jediná členka Církve ve své rodině, si nebyla jistá, zda ji Bůh miluje, dokud neobdržela inspirované kněžské požehnání. Ušlechtilí patriarchové se po celém světě duchovně připravují, aby mohli udělovat patriarchální požehnání. Když vám patriarcha vkládá ruce na hlavu, pociťuje a vyjadřuje lásku, kterou k vám chová Bůh. Oznamuje vaši rodovou linii v domě Izraele. Uvádí požehnání od Pána. Typicky pozorná manželka jednoho patriarchy mi vyprávěla, jak se svou rodinou zve Ducha obzvláště ve dnech, kdy jejich tatínek uděluje patriarchální požehnání.

A nakonec – požehnání smluvní sounáležitosti přicházejí, když následujeme Pánova proroka a radujeme se z toho, že žijeme v souladu s chrámovými smlouvami, a to i v manželství. Manželství ve smlouvě se stává nadpozemským a věčným, když každý den dáváme přednost štěstí svého manžela či manželky a své rodiny před svým vlastním. Když se ze slova „já“ stává slovo „my“, pak společně rosteme. Společně stárneme a společně i mládneme. Když si po celý život, kdy zapomínáme na sebe, navzájem žehnáme, zjišťujeme, že naše naděje a radosti byly posvěceny v čase i na věčnosti.

Ačkoli jsou situace, v nichž se nacházíme, odlišné, děláme-li, co je v našich

silách, a to nejlepší, co dokážeme, a upřímně přitom žádáme a usilujeme o Pánovu pomoc, On nás vede, ve svém čase a svým způsobem, prostřednictvím Ducha Svatého.²⁵ Manželské smlouvy jsou závazné díky vzájemnému souhlasu těch, kteří je uzavírají – což je připomínkou toho, že Bůh i my si vážíme svobody jednání a požehnání plynoucího z Jeho pomoci, když o tuto pomoc společně usilujeme.

Ovoce, které smluvní sounáležitost přináší celým pokolením naší rodiny, pociťujeme ve svém domově i v srdci. Dovolte mi to prosím dokreslit osobními příklady.

Když jsme se do sebe se sestrou Gongovou zamilovali a vytvářeli si vzájemný láskyplný vztah směřující k manželství, naučil jsem se něčemu o svobodě jednání a rozhodnutích. Určitou dobu jsme strávili jako studenti ve dvou různých zemích na dvou různých kontinentech. A tak mohu čestně prohlásit, že jsem získal doktorát v mezinárodních vztazích.

Když jsem se ptal: „Nebeský Otče, mám si Susan vzít?“, pociťoval jsem klid. Ale teprve až když jsem se naučil modlit s opravdovým záměrem: „Nebeský Otče, miluji Susan a chtěl bych si ji vzít. Slibuji, že budu tím nejlepším manželem a otcem, jakým jen dokážu“ – teprve když jsem začal jednat a učinil jsem ta nejlepší

rozhodnutí, přišla ta nejsilnější duchovní potvrzení.

Nyní nám v rodinách Gongových i Lindsayových pomáhají rodokmeny, příběhy a fotografie v programu FamilySearch bádát a posilovat vzájemné vztahy prostřednictvím prožitků vícegenerační smluvní sounáležitosti.²⁶ K našim váženým předkům patří:

Prababička Alice Blauer Bangerterová, která dostala v jednom dni tři nabídky k sňatku, později požádala svého manžela, aby jí k máselnici připevnil pedál, aby mohla stloukat máslo, plést a číst zároveň.

Pradědeček Loy Kuei Char, který přepravil své děti na zádech a něco málo rodinného majetku na oslovi přes lávová pole na havajském ostrově Big Island. Oddanost a obět pokolení rodiny Charových žehnají naší rodině i dnes.

Babička Mary Alice Powell Lindsayová zůstala sama s pěti malými dětmi, když její manžel a nejstarší syn náhle zemřeli jen několik dnů po sobě. Byla 47 let vdovou a vychovala rodinu za láskyplné podpory místních vedoucích a členů. Během oněch let slíbila Pánu, že pokud jí bude pomáhat, nebude si nikdy stěžovat. Pán jí pomáhal. A ona si nikdy nestěžovala.

Draží bratři a sestry, jak nám dosvědčuje Duch Svatý, vše dobré a věčné spočívá v tom, že Bůh, náš Věčný Otec, a Jeho Syn Ježíš Kristus opravdu žijí a že Kristovo Usmíření je skutečné. Náš Pán Ježíš Kristus je Prostředníkem nové smlouvy. Vydávání svědectví o Ježíši Kristu je smluvním účelem Knihy Mormonov.²⁷ Bohem znovuzřízená kněžská pravomoc má prostřednictvím přísahy a smlouvy žehnat všem Božím dětem, a to i prostřednictvím manželství ve smlouvě, vícegeneračních rodin a osobních požehnání.

Alice Blauer Bangerterová

Loy Kuei Char

Mary Alice Powell Lindsayová

CRISTINA B. FRANCOVÁ
Druhá rádkyně v Generálním předsednictvu Primárek

Spasitel prohlašuje: „Já jsem Alfa i Oméga, Kristus Pán; ano, vpravdě já jsem on, počátek i konec, Vykupitel světa.“²⁸

Je s námi od počátku, ve veškeré smluvní sounáležitosti, až do konce. O tom svědčím v posvátném a svatém jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Viz Isaac Watts, „My Shepherd Will Supply My Need“, *Ensign*, Sept. 2015, 73.
2. Viz Matouš 10:39.
3. Viz Nauka a smlouvy 84:20.
4. Viz *Lectures on Faith* (1985), 69.
5. Viz Nauka a smlouvy 14:7.
6. Viz Nauka a smlouvy 109:1.
7. Moroni 7:36; viz také Moroni 7:32.
8. Nauka a smlouvy 121:44.
9. Nauka a smlouvy 76:69.
10. Viz Židům 12:24; Nauka a smlouvy 76:69; 107:19; viz také Překlad Josepha Smitha, Galatským 3:20 (v Průvodci k písmům).
11. Moroni 10:33; viz také Nauka a smlouvy 90:24; 98:3.
12. Mosiáš 2:41.
13. Římanům 1:12; viz také Mosiáš 18:8–9.
14. Lukáš 15:20.
15. Viz titulní strana Knihy Mormonovy; Nauka a smlouvy 84:57.
16. Moroni 10:4.
17. Viz 3. Nefi 27:7–8; Nauka a smlouvy 115:3.
18. 3. Nefi 20:25.
19. Viz 2. Nefi 26:16; 33:13.
20. 3. Nefi 20:26.
21. Viz Mosiáš 18:10.
22. Viz 2. Nefi 31:2, 12–13.
23. Viz Nauka a smlouvy 13; 27:12; viz také úvod k Nauce a smlouvám.
24. Viz Nauka a smlouvy 128:8; viz také Exodus 19:5–6; Nauka a smlouvy 84:40. Ti, kteří způsobile dodržují smlouvy, se stávají drahocennými poklady, královstvím kněží, svatým národem. Smlouvy posvěcují. Ti, kteří dodržují smlouvy, se stávají posvěcenými před Pánem.
25. Viz Nauka a smlouvy 8:2.
26. Pokolení se mohou učit od sebe navzájem, stejně jako se každé pokolení učí samo pro sebe. Křesťanský spisovatel Søren Kierkegaard poutavě popisuje: „Ať už se jedno pokolení od toho druhého naučí čemukoli, tomu, co je skutečně lidské, se žádné pokolení od toho předchozího nenaučí.“ (*Fear and Trembling*, trans. Vigilius Haufniensi [2018], 117.)
27. Viz titulní strana Knihy Mormonovy.
28. Nauka a smlouvy 19:1.

Nacházejme radost ve sdílení evangelia

Máme milujícího Otce v nebi, který čeká, až se k Němu obrátíme, aby mohl žehnat v životě nám i lidem kolem nás.

Jedna z mých oblíbených písní z Primárek začíná těmito slovy:

Patřím k Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů.

Já znám Boží plán a vím, kdo jsem, a s vírou za Ním jdu.

Já věřím, že Ježíš je Spasitel.¹

Jak jednoduché a nádherné prohlášení o pravdách, kterým věříme!

Jako členové Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů víme, kdo jsme. Víme, že „Bůh je Otcem našich duchů. My jsme ... Jeho děti a On nás má rád. Než jsme [přišli] na tuto zemi, žili jsme [s Ním v nebi].“

Známe Boží plán. Když jej představil, byli jsme tam s Ním. „Jediným ... záměrem [našeho Otce v nebi] – Jeho dílem a Jeho slávou – je umožnit každému z nás, aby se těšil všem Jeho požehnáním. K naplnění svého záměru poskytl dokonalý plán. My jsme tomuto plánu [štěstí, vykoupění a spásy] porozuměli a přijali jsme ho dříve“, než jsme přišli na zemi.

„Středem Božího plánu je Ježíš Kristus. Ježíš Kristus svým Usmířením

naplnil záměr svého Otce a umožnil, aby každý z nás mohl dosáhnout nesmrtnosti a věčného života. Satan neboli ďábel je nepřítelem Božího plánu“ a byl jím již od počátku.

„Svoboda jednání neboli schopnost vybrat si ... je jedním z největších darů,

kteře Bůh svým dětem dal. ... Musíme se rozhodnout, zda budeme následovat Ježíše Krista, nebo Satana.“²

Toto jsou prosté pravdy, o které se můžeme dělit s druhými.

Dovolte mi vyprávět vám, jak se o tyto prosté pravdy podělila má matka, když byla jednoduše otevřená konverzaci a rozpoznala příležitost.

Před mnoha lety se maminka s mým bratrem vydali na návštěvu Argentiny. Maminka docela nerada létala letadlem, a tak požádala jednoho z mých synů, aby jí dal požehnání útěchy a ochrany. Můj syn pocítil nabádání požehnat babičce i zvláštním vedením Ducha Svätého, aby posílila srdce mnohých, kteří touží dozvědět se o evangeliu, a aby se dotkla jejich srdce.

Na letišti v Salt Lake se maminka s bratrem setkali se sedmiletou dívkou, která se s rodinou vracela domů z lyžařského výletu. Rodiče dívky si povšimli, jak dlouho si povídá s mou maminkou a mým bratrem, a rozhodli

se, že se k nim připojí. Představili sebe a svou dceru jako Eduarda, Mariu Susanu a Giadu Polovi. Mezi maminkou a bratrem a touto milou rodinou vznikla přirozená srdečná spřízněnost.

Obě rodiny byly nadšené, že do Buenos Aires v Argentině poletí stejným letadlem. Zatímco si dál povídali, matka si povšimla, že Polovi do té doby nikdy neslyšeli o znovuzřízené Církvi Ježíše Krista.

Jedna z prvních Susaniných otázek zněla: „Můžete mi říci něco o tom krásném muzeu s tou zlatou sochou na špici?“

Maminka vysvětlila, že ona krásná budova není muzeum, ale chrám Páně, kde uzavíráme smlouvy s Bohem, abychom se k Němu mohli jednou vrátit a žít s Ním. Susana se mamince přiznala, že se před cestou do Salt Lake modlila, aby jí něco posílilo na duchu.

Maminka během letu vydala prosté, avšak silné svědectví o evangeliu a vyzvala Susanu, aby ve svém městě

vyhledala misionáře. Susana se maminky zeptala: „Jak je najdu?“

Maminka odpověděla: „Nemůžete je přehlédnout, jsou to buď dva mladí muži v bílých košilích a kravatách, nebo dvě hezky oblečené mladé ženy, a vždy nosí cedulku se svým jménem a také s názvem ‚Církev Ježíše Krista Svätých posledních dnů‘.“

Rodiny si vyměnily telefonní čísla a na letišti v Buenos Aires se rozloučily. Susana, ze které se od té doby stala má dobrá přítelkyně, mi mnohokrát řekla, že byla tehdy na letišti smutná, že se s mou maminkou musí rozloučit. Řekla: „Tvá maminka zářila. Nedokážu to vysvětlit, ale měla kolem sebe jas, o který jsem nechtěla přijít.“

Když se Susana vrátila do rodného města, jela se s dcerou Giadou podělit o tento zážitek se svou matkou, která žila nedaleko od nich. Cestou tam Susana najednou uviděla jít po ulici dva mladé muže, oblečené přesně tak, jak maminka popisovala. Zastavila auto uprostřed silnice, vystoupila a těchto dvou mladíků se zeptala: „Nejste náhodou z Církve Ježíše Krista?“

„Ano,“ řekli.

„Jste misionáři?“ zeptala se.

Oba odvětili: „Ano, to jsme!“

Pak řekla: „Nasedněte si, pojedete se mnou domů a budete mě učit.“

O dva měsíce později byla Maria Susana pokřtěna. Její dcera Giada se také nechala pokřtít, když jí bylo devět let. S Eduardem dál pracujeme a máme ho rádi, ať se stane cokoli.

Susana se od té doby stala jednou z nejúžasnějších misionárek, které jsem kdy potkala. Podobně jako synové Mosiášovi i ona přivádí ke Kristu mnoho duší.

Při jednom rozhovoru jsem se jí zeptala: „V čem spočívá tvé tajemství? Jak se s druhými dělíš o evangelium?“

Řekla mi: „Je to velmi prosté. Než každý den odejdu z domu, modlím se k Nebeskému Otci a prosím Ho, aby mě vedl k někomu, kdo v životě potřebuje evangelium. Někdy s sebou vezmu Knihu Mormonovu, abych se o ni mohla podělit, nebo kartičky na rozdávání od misionářů – a když začnu s někým mluvit, prostě se ho zeptám, zda už slyšel o Církvi.“

Také dodala: „Jindy se jen usměji, když čekám na vlak. Jednou se na mě podíval jeden muž a řekl: ‚Proč se usmíváte?‘ Jeho otázka mě zaskočila.

Odpověděla jsem: ‚Usmívám se, protože jsem šťastná!‘

On pak řekl: ‚A díky čemu jste tak šťastná?‘

Odpověděla jsem: ‚Jsem členkou Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů a díky tomu jsem šťastná. Už jste o ní někdy slyšel?‘“

Když řekl, že ne, dala mu kartičku na rozdávání a pozvala ho na

nadcházející nedělní bohoslužbu.

Příští neděli se s ním uvítala ve dveřích.

President Dallin H. Oaks učil:

„Existují tři věci, které mohou ve snaze pomáhat dělit se o evangelium dělat všichni členové. ...

Žaprvé – můžeme se modlit o touhu pomáhat v této životně důležité současnosti práce na spasení. ...

Zadruhé – můžeme ... dodržovat příkázání. ... Věrní členové budou mít vždy u sebe Spasitelova Ducha, aby je vedl v jejich snaze účastnit se tohoto velkého úsilí dělit se o znovuzřízené evangelium Ježíše Krista.

Žatřetí – můžeme se modlit o inspiraci ohledně toho, co můžeme *my* ... dělat, abychom se dělili o evangelium s druhými ..., [a modleme] se s tím, že se [zavážeme] jednat podle inspirace, kterou [obdržíme].“⁴³

Bratři, sestry, děti a mládeži, můžeme být takovými, jako je má přítelkyně Susana, a dělit se o evangelium

s druhými? Můžeme pozvat některého přítele, který není naší víry, aby s námi přišel v neděli na shromáždění? Nebo se možná můžeme podělit o výtisk Knihy Mormonovy s příbuzným nebo kamarádem? Můžeme pomáhat druhým vyhledávat jejich předky v programu FamilySearch nebo se s nimi podělit o to, čemu jsme se naučili během týdne při studiu příručky *Pojď, následuj mne?* Můžeme být více jako náš Spasitel Ježíš Kristus a sdílet s druhými to, co nám do života přináší radost? Odpověď na všechny tyto otázky zní ano! Můžeme!

V písmech čteme, že „členové Církve Ježíše Krista jsou vysláni, aby pracovali na Jeho vinici pro spasení duší lidských“. (Nauka a smlouvy 138:56.) Tato práce na spasení zahrnuje misionářskou práci členů, udržení obrácených, aktivizaci méně aktivních členů, chrámovou práci a práci na rodinné historii a výuku evangelia.“⁴⁴

Draží přátelé, Pán potřebuje, abychom shromáždili Izrael. V Nauce

STARŠÍ DIETER F. UCHTDORF
Kvorum Dvanácti apoštolů

a smlouvách řekl: „Ani nevěnujte předem myšlenku tomu, co budete říkati; ale neustále si v mysli ukládejte jako poklad slova života a v pravou hodinu vám bude dána ta část, jež bude odměřena každému člověku.“⁵

Kromě toho nám Pán slibuje:

„A pakliže budete pracovati po všechny dny své při hlásání pokání tomuto lidu a přivedete jen jednu duši ke mně, jak veliká bude radost vaše s ní v království mého Otce!

A nyní, jestliže budete mít velkou radost s jednou duší, kterou jste přivedli ke mně do království mého Otce, jak velkou budete mít radost, jestliže přivedete mnoho duší ke mně!“⁶

Píseň z Primárek, kterou jsem uvedla na začátku, končí tímto hlubokým prohlášením:

*Já věřím, že Ježíš je Spasitel,
a chválu Mu vzdám.
Chci správně vždy žít;
a za světlem jít.
Já o Něm svědčím vám!⁷*

Vydávám svědectví, že tato slova jsou pravdivá a že máme milujícího Otce v nebi, který čeká, až se k Němu obrátíme, aby mohl žehnat v životě nám i lidem kolem nás. Kéž máme touhu přivádět své bratry a sestry ke Kristu, o to se modlím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. „Církev Ježíše Krista“, *Zpěvník pro děti*, 48.
2. *Kažte evangelium mé – příručka k misionářské službě* (2004), 48.
3. Dallin H. Oaks, „Sdílejme znovuzřízení evangelium“, *Liahona*, listopad 2016, 58.
4. *Příručka 2: Správa Církve*, 5.0, ChurchOfJesusChrist.org; viz také L. Whitney Clayton, „The Work of Salvation: Then and Now“, *Liahona*, Sept. 2014, 23.
5. *Nauka a smlouvy* 84:85.
6. *Nauka a smlouvy* 18:15–16.
7. „Církev Ježíše Krista“, 48.

Vaše velké dobrodružství

Spasitel nás každý den vybízí, abychom odložili pohodlí a jistoty a přidali se k Němu na cestě učednictví.

O hobitech

Jeden oblíbený dětský fantasy román napsaný před mnoha lety začíná větou: „V jisté podzemní noře bydlel jeden hobit.“¹

Příběh Bilba Pytlíka je o zcela běžném a nenápadném hobitovi, který dostane nanejvýš pozoruhodnou příležitost – úžasnou možnost prožít dobrodružství a příslib velké odměny.

Avšak většina hobitů s trochou sebeucty nechce mít s dobrodružstvím nic společného. V životě je pro ně

nejdůležitější pohodlí. Vychutnávají si šest jídel denně, kdykoli je to možné, a své dny tráví v zahradě, vyprávějí si příběhy s těmi, kdo přijdou na návštěvu, zpívají, hrají na hudební nástroje a užívají si prosté radosti ze života.

Když však Bilbo dostane možnost zúčastnit se velkolepého dobrodružství, cosi se mu hluboko v srdci vzedme. Už od začátku chápe, že ta cesta bude obtížná. Dokonce nebezpečná. A dokonce se může i stát, že už se nevrátí.

Ale přesto ho ono volání dobrodružství hluboko v srdci zasáhlo. A tak tento ničím nápadný hobit opouští pohodlí a vydává se na cestu za velkolepým dobrodružstvím, které ho dovede „tam a zase zpátky“.²

Vaše dobrodružství

Jedním z důvodů, proč tento příběh oslovuje tolik lidí, je možná to, že je to i náš příběh.

Před dávnými časy, dokonce ještě než jsme se narodili, v době, kterou zahalil čas a která se naší paměti skrývá, jsme i my dostali pozvání vydat se za dobrodružstvím. Byl to návrh Boha, našeho Nebeského Otce. Přijmout jej by znamenalo opustit pohodlí a bezpečí Jeho bezprostřední přítomnosti.

Znamenalo by to přijít na zemi a vydat se na cestu plnou neznámých nebezpečí a zkoušek.

Věděli jsme, že to nebude snadné.

Ale také jsme věděli, že získáme drahocenné poklady, včetně fyzického těla, a zážitky spojené s nesmírnou radostí i zármutkem smrtelnosti. Naučíme se o něco usilovat, hledat a zápolit. Objevíme pravdy o Bohu i o sobě samých.

Samozřejmě jsme věděli, že po cestě uděláme spoustu chyb. Ale měli jsme i zaslíbení, že díky veliké oběti Ježíše Krista budeme moci být očištěni od svých přestupků a zušlechtěni a očištěni na duchu a že jednoho dne budeme vzkříšeni a znovu se setkáme se svými blízkými.

Zjistili jsme, jak moc nás Bůh miluje. Dal nám život a přeje si, abychom uspěli. A proto pro nás připravil Spasitele. „Nicméně,“ řekl náš Otec v nebi, „můžeš se sám rozhodnouti, neboť to je ti dáno.“³

Určité části dobrodružství ve smrtelnosti musely v dětech Božích zčásti vzbuzovat obavy či strach, protože velký počet našich duchovních bratrů a sester se rozhodl toto dobrodružství nepodniknout.⁴

Skrze dar a moc mravní svobody jednání jsme dospěli k tomu, že to, čemu bychom se mohli naučit a čím bychom se mohli na věčnost stát, za to riziko rozhodně stojí.⁵

A tak jsme s důvěrou v zaslíbení a moc Boha a Jeho Milovaného Syna tuto výzvu přijali.

Já jsem ji přijal.

A vy také.

Souhlasili jsme, že opustíme bezpečí svého prvního stavu a vydáme se vstříc svému velkému dobrodružství cesty „tam a zase zpátky“.

Volání dobrodružství

Ale přesto smrtelný život dokáže odvádět naši pozornost, že? Máme sklon ztrácet ze zřetele svůj velký cíl a upřednostňovat pohodlí a klid před růstem a rozvojem.

Ale i tak nám hluboko v srdci zůstává něco, co nelze popřít a co hladoví po vyšším a ušlechtlejším účelu. Tento hlad je jedním z důvodů, proč lidi přitahuje evangelium a Církev Ježíše Krista. Ze znovuzřízeného evangelia v jistém smyslu opět zaznívá volání dobrodružství, pro které jsme se tak dávno rozhodli. Spasitel nás každý den vybízí, abychom odložili pohodlí a jistoty a přidali se k Němu na cestě učednictví.

Tato cesta je velmi křivolaká. Je plná kopců, údolí a oklik. Mohou na ní dokonce, obrazně řečeno, číhat pavouci, trollové, a dokonce i jeden či dva draci. Ale pokud na této cestě vytrváte a budete důvěřovat Bohu, dosáhnete nakonec svého slavného určení a vrátíte se do svého nebeského domova.

Čím tedy začít?

Je to vcelku prosté.

Obraťte se v srdci k Bohu

Nejprve se musíte rozhodnout obrátit se v srdci k Bohu. Snažte se Ho každý den vyhledávat. Naučte se Ho milovat. A necht' vás poté ona láska inspiruje k tomu, abyste poznávali, chápali a následovali Jeho učení a naučili se zachovávat Boží přikázání. Znovuzřízené evangelium Ježíše Krista je nám předkládáno tak jasně a jednoduše, že ho pochopí i dítě. Naproti tomu má evangelium Ježíše Krista odpovědi i na ty nejsložitější otázky v životě a je tak hluboké a komplexní, že i když ho budeme studovat a přemítat o něm celý život, dokážeme stěží pochopit být jen nepatrnou část.

Váháte-li se do tohoto dobrodružství pustit, protože pochybujete o svých schopnostech, pamatujte na to, že učednictví není o tom dělat vše dokonale; je to o tom dělat vše s určitým záměrem. O tom, jací opravdu jste, svědčí mnohem více vaše rozhodnutí než vaše schopnosti.⁶

I když se vám nedaří, můžete se rozhodnout nevzdat to, a místo toho objevit svou odvahu, kráčet kupředu a pozvednout se. V tom spočívá ta velká zkouška této cesty.

Bůh ví, že nejste dokonalí a že občas uděláte chyby. Bůh vás ve

chvilích, kdy zápolíte, nemiluje o nic méně, než když vítězíte.

Jako milující rodič si přeje jen to, abyste se neustále cílevědomě snažili. Učednictví je jako učit se hrát na klavír. Zpočátku možná zvládnete zahrát jen něco, v čem půjde jen stěží rozpoznat „Ovčáky, čtveráky“. Ale budete-li dál cvičit, jednoduché melodie jednoho dne ustoupí nádherným sonátám, rapsodiím a koncertům.

Onen den možná nenastane v tomto životě, ale jednou nastane. To jediné, co Bůh žádá, je to, abyste se stále vědomě snažili.

S láskou se zajímejte o druhé

Na cestě, pro niž jste se rozhodli, je něco zvláštního, až paradoxního – jediná možnost, jak se v rámci svého dobrodružství v podobě evangelia rozvíjet, je pomáhat v rozvoji i druhým.

Pomáhání druhým *představuje* cestu učednictví. Víra, naděje, láska, soucit a služba nás jakožto učedníky tříbí.

Skrze snahu pomáhat chudým a potřebným a podávat pomocnou ruku lidem v nouzi se pročišťuje a utváří váš charakter, rozšiřuje se váš duch a vy můžete kráčet o něco více zpřima.

Ale tato láska nemůže očekávat něco na oplátku. Nemůže to být služba, za niž budete očekávat uznání, chválu či nějakou pozornost.

Praví učedníci Ježíše Krista milují Boha a Jeho děti, aniž by za to cokoliv očekávali. Milujeme i ty, kteří nás zklamali nebo kteří nás nemají rádi. Dokonce i ty, kteří se nám vysmívají, zneužívají nás a snaží se nám ublížit.

Naplníte-li své srdce čistou láskou Kristovou, nezbude v něm místo pro zášť, odsuzování a zostouzení. Dodržujete Boží přikázání, protože Boha milujete. Postupem času se v myšlenkách a činech pozvolna stáváte více takovými, jako je Kristus.⁷ A jaké dobrodružství by snad mohlo být lepší než právě toto?

Podělte se o svůj příběh

To třetí, co se snažíme si na této cestě osvojit, je brát na sebe jméno Ježíše

Krista a nestydět se za to, že jsme členy Církve Ježíše Krista.

Svou víru neskrýváme.

Nezakopáváme ji do země.

Ba naopak – o své cestě si s druhými normálně a přirozeně povídáme. Právě to přátelé dělávají – povídají si o tom, co je pro ně důležité. O tom, co je jim v nitru blízké a na čem jim záleží.

A právě toto děláte i vy. Vyprávíte své příběhy a zkušenosti jakožto členové Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů.

Někdy vaše příběhy druhé rozesmějí. Někdy je přivedou k slzám. Někdy lidem pomohou uchovat si trpělivost, houževnatost a odvahu, aby dokázali čelit další hodině či dalšímu dni a přilnout trochu těsněji k Bohu.

Dělte se o své zkušenosti osobně, na sociálních sítích, ve skupinách, kdekoli.

Jednou z posledních věcí, které Ježíš řekl svým učedníkům, bylo, že se mají vydat do celého světa a vyprávět příběh o vzkříšeném Kristu.⁸ Dnes toto velké pověření s radostí přijímáme i my.

Poselství, o něž se můžeme dělit, je úžasné – díky Ježíši Kristu se může každý muž, žena i dítě bezpečně vrátit do svého nebeského domova a tam přebývat ve slávě a spravedlivosti!

A dobrých zpráv, o které se můžeme podělit, je ještě více.

Bůh se člověku zjevuje i v dnešní době! Máme žijícího proroka.

Dovalte mi připomenout, že Bůh nepotřebuje, abyste znovuzřízené evangelium nebo Církev Ježíše Krista „dobře prodali“.

On jen očekává, že je nebudete schovávat pod kbelec.

A pokud se druzí rozhodnou, že Církev pro ně není to pravé, je to jejich rozhodnutí.

Neznamená to, že jste selhali. Dál s nimi jednejte laskavě. A nikdo neříká, že je nemůžete pozvat znovu.

Rozdíl mezi běžnými společenskými kontakty a soucitným odvážným učednictvím spočívá v pozvání.

Máme rádi všechny Boží děti a vážíme si jich, bez ohledu na jejich životní situaci, bez ohledu na jejich rasu či náboženství, bez ohledu na jejich životní rozhodnutí.

My zkrátka jen řekneme: „Pojďte a vizte! Zjistíte sami pro sebe, jak je kráčet po cestě učednictví obohacující a zušlechťující.“

Zveme druhé, aby nám „přišli pomoci pokusit se změnit svět k lepšímu“.

A říkáme: „Přijďte a zůstaňte! Jsme vaši bratři a sestry. Nejsme dokonalí. Důvěřujeme Bohu a snažíme se dodržovat Jeho příkázání.“

Přidejte se k nám, budeme díky vám lepší. A přitom se stanou lepší lidé i z vás. Podnikneme toto dobrodružství společně.“

Kdy mám začít?

Když náš přítel Bilbo Pytlík pocítil v nitru volání dobrodružství, rozhodl

se, že se na to vespí, dá si vydatnou snídani a hned ráno se vydá na cestu.

Když se vzbudil, všiml si, že má doma nepořádek, což ho téměř odvedlo od jeho ušlechtilého plánu.

Ale pak přišel jeho přítel Gandalf a zeptal se: „Kdy už *konečně* vyrazíš?“⁹ Aby Bilbo dohnal své přátele, musel se rozhodnout, co udělat.

A tak tedy tento obyčejný a nenápadný hobit vyrazil ze dveří na cestu za dobrodružstvím tak rychle, že si zapomněl klobouk, hůl i kapesník. Dokonce ani nedojechl druhou snídani.

Možná se v tom skrývá jisté poučení i pro nás.

Pokud vy i já máme nutkání zapojit se do onoho velkého dobrodružství a žít podle toho, co pro nás před dávnou dobou připravil milující Nebeský Otec, a dělit se o to s druhými, ujišťuji vás, že čas následovat Božího Syna a Spasitele na cestě služby a učednictví nastal právě dnes.

Na chvíli, kdy nastane ideální konstelace, bychom mohli čekat celý

život. Avšak čas věnovat se plně hledání Boha, sloužit druhým a dělit se s nimi o své zkušenosti, nastal právě nyní.

Svůj klobouk, hůl, kapesník a nepořádek v domě hodte za hlavu.¹⁰

Pokud jde o ty z nás, kteří po oné cestě již krácejí, seberte odvahu, mějte soucit, věrte si a krácejte dál!

Pokud jde o ty, kteří z oné cesty sešli, vraťte se prosím, přidejte se znovu k nám a posilujte nás.

A pokud jde o ty, kteří dosud nevyrazili – proč to odkládat? Chcete-li zažít zázraky na této úžasné duchovní cestě, vyrazte za vlastním velkým dobrodružstvím! Promluvte si s misionáři. Promluvte si s přáteli z řad Svätých posledních dnů. Promluvte si s nimi o tomto podivuhodném díle a divu.¹¹

Je čas začít!

Pojďte, přidejte se k nám!

Máte-li pocit, že by váš život mohl mít hlubší smysl a vyšší účel a že byste mohli mít silnější rodinná pouta a těsnější sepětí s Bohem, prosím, přidejte se k nám.

Hledáte-li společenství lidí, kteří pracují na tom, aby se stali tou nejlepší verzí sebe sama, pomáhali potřebným a měnili svět k lepšímu, poďte a přidejte se k nám!

Pojďte a vizte, co všechno v sobě tato úžasná, zázračná a dobrodružná cesta skrývá.

Na této cestě objevíte sami sebe.

Objevíte smysl.

Objevíte Boha.

Objevíte nejdobrodružnější a nejnádhernější cestu svého života.

O tom svědčím ve jménu našeho Vykupitele a Spasitele, Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. J. R. R. Tolkien, *Hobit* (Praha: Argo, 2012), 3.
2. *Hobit*, podtitul.
3. Mojžíš 3:17.

STARŠÍ WALTER F. GONZÁLEZ
Sedmdesátník

4. Viz Job 38:4–7 (synové Boží plesali); Izaiáš 14:12–13 („nad hvězdy Boha silného vyvýším stolicí svou“); Zjevení 12:7–11 (i stal se boj na nebi).
5. „Prorok Joseph Smith o *svobodě jednání* hovořil jako o „oně svobodné nezávislosti myslí, kterou nebesa tak laskavě udělila lidské rodině jako jeden z nejvybranějších darů nebes“. [Teachings of the Prophet Joseph Smith, comp. Joseph Fielding Smith (1977), 49.] Tato svobodná nezávislost myslí neboli svoboda jednání je moc, která lidem umožňuje, aby jednali „sami za sebe“ (NaS 58:28). Zahnuje jak uplatňování vůle při rozhodování se mezi dobrem a zlem či různými stupni dobra a zla, tak také příležitost zažívat následky těchto rozhodnutí. Nebeský Otec miluje své děti tolik, že si přeje, aby každý z nás dosáhl v plné míře svého potenciálu – aby se stal takovým, jako je On. K tomu, aby se člověk mohl rozvíjet, musí mít vrozenou schopnost činit rozhodnutí podle svých tužeb. Svoboda jednání hraje v Božím plánu určeném Jeho dětem natolik zásadní roli, že „ani Bůh by nemohl udělat člověka takovým, jako je On, aniž by mu dal svobodu“ [David O. McKay, „Whither Shall We Go? Or Life’s Supreme Decision“, *Deseret News*, June 8, 1935, 1].“ (Byron R. Merrill, „Agency and Freedom in the Divine Plan“, v: Roy A. Prete, ed., *Window of Faith: Latter-day Saint Perspectives on World History* [2005], 162.)
6. Ve svém románu *Harry Potter a Tajemná komnata* nechává autorka J. K. Rowlingová pronést ředitele Bradavic Brumbála něco velmi podobného, když mluví s mladým Harrym Potterem. Je to úžasná rada i pro nás. Již jsem ji ve svých poselstvích použil a myslím, že stojí za to ji zopakovat.
7. „Nejmilejší, nyní synové Boží jsme, ale ještěť se neokázalo, co budeme. Vímeť pak, že když se okáže, *podobní jemu budeme*; nebo viděti jej budeme tak, jakž jest.“ (1. Janova 3:2; zvýraznění přidáno.)
Ačkoli taková přeměna možná přesahuje naše chápání, „tent’ Duch osvědčuje duchu našemu, že jsme [dětí] Boží.
A jestliže [dětí], tedy i dědicové, dědicové zajisté Boží, *spolu pak dědicové Kristovi*, však jestliže spolu trpíme, abychom spolu i oslaveni byli.
Nebo tak za to mám, že nejsou rovná utrpení nynější oně *budoucí slávě, kteráž se zjevíti má na nás.*“ (Římanům 8:16–18; zvýraznění přidáno.)
8. Viz Matouš 28:16–20.
9. Tolkien, *Hobit*, 33.
10. Viz Lukáš 9:59–62.
11. Viz LeGrand Richards, *A Marvelous Work and a Wonder*, rev. ed. (1966).

Dotek Spasitele

Když k Němu přijdeme, Bůh nám přijde na pomoc – ať již tím, že nás uzdraví, nebo tím, že nám dá sílu čelit jakékoli situaci.

Přibližně před 2 000 lety sestoupil Spasitel z hory poté, co učil blahoslovenstvím a dalším zásadám evangelia. Po cestě k Němu přistoupil muž stížený malomocenstvím. Muž projevil uctivost a úctu, když před Kristem poklekl a hledal úlevu od své nemoci. Jeho prosba byla prostá: „Pane, kdybys jen chtěl, můžeš mne očistiti.“

Spasitel poté vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: „Chci, buď čist.“¹

Tím se dozvídáme, že náš Spasitel si vždy přeje nám žehnat. Některá

požehnání mohou přijít okamžitě, jiná za delší dobu, a některá mohou přijít dokonce až po tomto životě, avšak přijdou – v příhodném čase.

Podobně jako tento malomocný muž můžeme i my najít sílu a útěchu v tomto životě tím, že přijmeme Jeho vůli a uvědomíme si, že si nám přeje žehnat. Můžeme najít sílu čelit jakýmkoli výzvám, zvítězit nad pokušeními a porozumět svým těžkým okolnostem a zvládat je. V jednom z nejdrtivějších okamžiků Spasitelova života se Jeho

síla vytrvat zajisté prohloubila, když svému Otci řekl: „Staniž se vůle tvá.“²

Malomocný muž nepřednesl svou prosbu okázalým nebo dožadujícím se způsobem. Jeho slova odhalila pokorný postoj s velkými očekáváními, ale také s upřímnou touhou, aby se stala vůle Spasitelova. Toto je příklad postoje, s jakým máme ke Kristu přicházet. Můžeme ke Kristu přicházet s jistotou, že Jeho přáním nyní je a vždy bude jen to, co je nejlepší pro náš smrtelný i věčný život. On má náhled z perspektivy věčnosti, který my nemáme. Musíme ke Kristu přicházet s upřímnou touhou, aby naše vůle byla pohlcena ve vůli Otcově, jak tomu bylo v Jeho případě.³ To nás připraví na věčný život.

Je velmi těžké představit si fyzické a citové utrpení, které malomocného muže, jenž přišel ke Spasiteli, tížilo. Malomocenství postihuje nervy a kůži a způsobuje zmrzačení a invaliditu. Kromě toho vedlo k velikému sociálnímu stigmatu. Člověk postižený malomocenstvím musel opustit své blízké a žít odděleně od společnosti. Malomocní byli považováni za nečisté jak fyzicky, tak duchovně. Z tohoto důvodu Mojžíšův zákon vyžadoval, aby malomocní nosili roztržený oděv a při chůzi volali: „Nečistý jsem!“⁴ Nemocní a opovrhovaní malomocní nakonec žili v opuštěných domech nebo hrobkách.⁵ Není těžké si představit, že malomocný muž, který přistoupil ke Spasiteli, byl zdrcený.

Někdy se – tak či onak – i my můžeme cítit zdrcení, ať již kvůli vlastním skutkům, nebo skutkům druhých, kvůli okolnostem, nad kterými můžeme, či nemusíme mít kontrolu. V těchto chvílích můžeme svou vůli vložit do Jeho rukou.

Zulma, má manželka, má lepší polovička, má nejlepší součást, obdržela před několika lety, pouhé dva týdny před svatbou jednoho z našich dětí, nepříjemnou zprávu. Měla v příušní žláze tumor, který se rychle zvětšoval. Začala jí otékat tvář a musela okamžitě podstoupit riskantní operaci. Myslí jí probíhaly spousty myšlenek a tížily ji u srdce. Je ten tumor zhoubný? Jak se bude její tělo zotavovat? Ochrne jí tvář? Jak to bude bolestivé? Zůstane jí tvář trvale zjizvená? Vrátí se tumor poté, co bude odstraněn? Bude schopna se zúčastnit svatby našeho syna? Když ležela na operačním sále, cítila se zdrcená.

Právě v této důležité chvíli jí Duch našeptal, že musí přijmout vůli Otcovu. Tehdy se rozhodla vložit svou důvěru v Boha. Měla silný pocit, že nehledě na výsledek bude Jeho vůle pro ni tím nejlepším. Krátce poté upadla do umělého spánku.

Později si do deníku ve verších napsala: „Na operačním stole jsem se před Tebou sklonila, podrobila se Tvé vůli a poté usnula. Věděla jsem, že Ti mohu důvěřovat, protože vím, že od Tebe nic špatného nepřichází.“

V podrobení své vůle vůli Otcově našla sílu a útěchu. Bůh jí onoho dne velmi poželhal.

Ať již se nacházíme v jakékoli situaci, můžeme uplatňovat svou víru, abychom přišli ke Kristu a našli Boha, kterému můžeme důvěřovat. Jedno z mých dětí, můj syn Gabriel, kdysi napsal:

Podle toho, co řekl prorok, je tvář

Boha jasnější než slunce

a Jeho vlasy jsou bělejší než sníh

a Jeho hlas burácí jako valící se řeka

a vedle Něj není člověk ničím. ...

Jsem zdrcen, když si uvědomuji,

že ani já nejsem ničím.

A teprve tehdy tápavě nacházím cestu k nějakému bohu, kterému bych důvěřoval.

A teprve tehdy objevuji onoho Boha, kterému opravdu důvěřovat mohu.⁶

Bůh, kterému můžeme důvěřovat, posílí naši naději. Můžeme Mu důvěřovat, protože On nás miluje a přeje si pro nás v každé situaci to nejlepší.

Malomocný muž k Němu přistoupil díky moci naděje. Svět mu nenabízel žádné řešení, dokonce ani útěchu. Prostý dotek Spasitele musel tudíž působit jako pohazení po celé jeho duši. Můžeme jen hádat, jak hluboké pocity vděčnosti musel zažívat tento malomocný muž, když se ho Spasitel dotkl, obzvláště když uslyšel slova: „Chci, buď čist.“

V příběhu stojí, že „hned očištěno [bylo] malomocenství jeho“.⁷

I my můžeme pocítit dotek Spasitelovy laskavé, uzdravující ruky. Jaká radost, naděje a vděčnost nám prostupuje duši díky poznání, že On si nám přeje pomoci být čistými! Když k Němu přijdeme, Bůh nám přijde na pomoc – ať již tím, že nás uzdraví, nebo tím, že nám dá sílu čelit jakékoli situaci.

V každém případě nám přijetí Jeho vůle – ne své vlastní – pomůže porozumět naší situaci. Od Boha nemůže přijít nic špatného. On ví, co je pro nás nejlepší. Možná, že naše břemena okamžitě neodejme. Někdy pro nás tato břemena může učinit lehčími, jako to udělal pro Almu a jeho lid.⁸ Nakonec budou tato břemena díky smlouvám sejmuta⁹, buď v tomto životě, nebo při svatém vzkříšení.

Upřímná touha po tom, aby se stala Jeho vůle, nám spolu s porozuměním božské podstatě Vykupitele pomáhá osvojit si takovou víru, jakou prokázal malomocný muž, aby byl uzdraven. Ježíš Kristus je Bůh lásky, Bůh naděje, Bůh uzdravení, Bůh, který si nám přeje zehnat a pomoci nám, abychom byli čistými. Právě toto si přál, než přišel na tuto zemi, když se dobrovolně nabídl, že nás zachrání, až upadneme v přestupek. Právě toto si přál v Getsemanech, když čelil pro člověka nepředstavitelné bolesti během muk, kterými zaplatil cenu hříchu. Právě toto si přeje nyní, když se za nás přimlouvá u Otce.¹⁰ Právě proto nás Jeho hlas stále volá: „Podtež ke mně všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám.“¹¹

Může nás uzdravit a pozvednout nás, protože je schopen to udělat. Vzal na sebe všechny bolesti těla a ducha, aby Jeho nitro bylo naplněno milosrdenstvím, aby nám byl schopen ve všem pomoci a uzdravit nás a pozvednout

nás.¹² Krásně a dojemně to vyjadřují Izaiášova slova, která citoval Abinadi:

„Zajisté on snášel zármutky naše a bolesti naše on nesl. ...

... On byl raněn pro přestupky naše, potřen pro nepravosti naše; trestání pro pokoj náš bylo na něj vloženo; a ranami jeho jsme uzdraveni.“¹³

Těže myšlenky učí tato básně:

*„Prosím, tesaři z Nazaretu,
zde je mé srdce zlomené, a nevím,
jak ho opravit,
zde je můj život, s nímž jsem v koncích,
můžeš prosím opravit, co lze?“*

*A On vztáhne ruku laskavou,
svůj život spojí s naším zlomeným,
vše je spravené, vše zas žije.
Nové stvoření je zde.*

*„Naprav mé touhy, sny a naděje,
učiň je svou rukou laskavou
svým dílem, které dokonale je,
o to Tě prosím, drahý tesaři z Nazaretu!“¹⁴*

Máte-li pocit, že v nějakém ohledu nejste čistí, cítíte-li se zlomení, vezte prosím, že můžete být očištěni, že můžete být zaceleni, protože On vás miluje. Důvěřujte tomu, že od Něj nemůže pocházet nic špatného.

On díky tomu, že „sestoupil pod všechny věci“¹⁵, umožňuje, aby vše, co bylo nebo je v našem životě zlomené, bylo zaceleno, a my tak mohli

být smířeni s Bohem. Skrze Něj jsou smířeny všechny věci jak na zemi, tak i na nebi, „v pokoj [uvedeny] skrze krev kříže jeho“.¹⁶

Učiňme všechny kroky nutné k tomu, abychom přišli ke Kristu. Kéž přitom máme postoj toho, kdo říká: „Pane, kdybys jen chtěl, můžeš mne očistiti.“ Učiníme-li tak, budeme moci obdržet Mistrův uzdravující dotek spolu se sladkou ozvěnou Jeho hlasu: „Chci, buď čist.“

Spasitel je Bůh, kterému můžeme důvěřovat. Je Kristus, Pomazaný, Mesiáš, o kterém svědčím v Jeho svatém jménu, a to ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Matouš 8:2–3.
2. Matouš 26:42.
3. Viz Mosiáš 15:7.
4. Viz Leviticus 13:45.
5. Viz Bruce R. McConkie, *Doctrinal New Testament Commentary*, (1973), 1:174.
6. Viz také Příklad 3:5–6; Nauka a smlouvy 110:2–3; Mojžiš 1:2–10.
7. Matouš 8:3.
8. Viz Mosiáš 24:8–15.
9. Viz Mosiáš 24:13–16.
10. Viz Nauka a smlouvy 45:3–5.
11. Matouš 11:28.
12. Viz Alma 7:12.
13. Mosiáš 14:4–5.
14. George Blair, „The Carpenter of Nazareth“, v Obert C. Tanner, *Christ's Ideals for Living* (Sunday School manual, 1955), 22; citováno v Jeffrey R. Holland, „Opravit to, co je zlomeno“, *Liahona*, květen 2006, 71.
15. Nauka a smlouvy 88:6.
16. Kolossenským 1:20; viz také 2. Korintským 5:18–20.

STARŠÍ GARY E. STEVENSON
Kvorum Dvanácti apoštolů

Neoklamávej mne

*Když budeme poslušni Božích přikázání,
budeme vždy vedeni po správné cestě
a nebudeme oklamáni.*

Dnes bych rád nabídl rady všem, ale *obzvláště* vám z nastupující generace – dětem z Primárek, mladým mužům a mladým ženám. Pánův prorok pro naši dobu, president Russell M. Nelson,

vás má nesmírně rád – dokonce natolik, že vloni k mnohým z vás promluvil na zvláštním celosvětovém zasvěcujícím shromáždění pro mládež nazvaném „Naděje Izraele“.¹ Často slyšíme, jak vás president Nelson přesně takto nazývá – „nadějí Izraele“, nastupující generací a budoucností znovuzřízené Církve Ježíše Krista.

Mladí přátelé, na začátek bych se rád podělil o dva rodinné příběhy.

102. dalmatin

Před lety jsem se vrátil z práce domů a s ohromením jsem zjistil, že vše je postříkané bílou barvou – zem, garážová vrata i náš dům z červených cihel. Místo jsem blíže prozkoumal a zjistil jsem, že barva je ještě vlhká. Barevná stopa vedla na dvůr, a tak jsem ji sledoval. Tam jsem našel svého pětiletého syna, který se štětcem v ruce honil našeho psa. Náš krásný černý labrador byl z půlky postříkán na bílo!

„Co to děláš?“ zeptal jsem se rozrušeně.

Syn se zastavil, podíval se na mě, podíval se na psa, podíval se na štětec, ze kterého kapala barva, a řekl: „Jen chci, aby vypadal jako ti psi s černými tečkami v tom filmu – v tom s těmi 101 dalmatiny.“

Měl jsem rád našeho psa. Měl jsem dojem, že je dokonalý, ale onoho dne měl můj syn jiný názor.

Pruhovaná kočička

Druhý příběh se týká mého prastrýce Grovera, který žil v domě na venkově, daleko od města. Strýc Grover byl již velmi starý. Říkali jsme si, že by ho naši synové měli poznat, než zemře. A tak jsme se jednou odpoledne vydali na dlouhou cestu do jeho prostého domu. Posadili jsme se u něho a představili mu naše syny. Nedlouho poté, co jsme si začali povídat, si naši dva synové asi ve věku pěti a šesti let chtěli jít hrát ven.

Když strýc Grover uslyšel, co si přejí, sklonil se a podíval se jim zblízka do tváře. Měl větrem ošlehanou a pro ně neznámou tvář, a tak se ho chlapi trochu báli. Svým hrubým hlasem jim řekl: „Buďte opatrní – tam venku je spousta skunků.“ Když jsme to s Lesou uslyšeli, vylekalo nás to – měli jsme strach, že by je mohl skunk postříkat! Chlapi si brzy šli hrát ven, zatímco my jsme si povídali dál.

Když jsme později nastoupili do auta, abychom jeli domů, zeptal jsem se chlapců: „Viděli jste skunka?“ Jeden z nich řekl: „Skunka jsme neviděli, ale viděli jsme černou kočičku s bílým pruhem na zádech!“

Velký podvodník

Tyto příběhy o nevinných dětech, které objevují život a realitu, mohou každého z nás pobavit, ale dokládají také jednu hlubší myšlenku.

V prvním příběhu měl náš syn jako domácího mazlíčka krásného psa – ale on vzal kbelík s barvou a se štětcem v ruce byl odhodlán vytvořit svou vlastní vysněnou realitu.

Ve druhém příběhu žili chlapi v blažené nevědomosti ohledně páchnoucího

nebezpečí, které jim od skunka mohlo hrozit. Kvůli tomu, že nebyli schopni správně určit, s čím se ve skutečnosti setkali, se vystavili riziku, že z toho pro ně vyplynou jisté nešťastné důsledky. Jsou to příběhy o záměně totožnosti – kdy někdo něco považoval za něco úplně jiného. V obou případech byly důsledky bezvýznamné.

Mnozí lidé se však dnes potýkají s totožnými problémy v mnohem větším měřítku. Buď nedokáží vidět věci takové, jaké skutečně jsou, nebo je pravda neuspokojuje. Navíc jsou v dnešní době ve hře síly, jejichž cílem je záměrně nás odvádět od absolutní pravdy. Tyto klamy a lži dalece přesahují nevinnou záměnu totožnosti a jejich důsledky jsou často vážné, nikoli nepatrné.

Satan, který je otcem lží a velkým podvodníkem, si přeje, abychom pochybovali o tom, jaké co skutečně je, a abychom věčné pravdy buď ignorovali, nebo je nahradili něčím, co nám bude připadat příjemnější. Satan „vede válku se svatými Božími“⁴² a již celá tisíciletí plánuje a procvičuje svou

schopnost přesvědčovat děti Boží, aby věřily, že *zlo je dobro a dobro je zlo*.

Stal se známým tím, že přesvědčuje smrtelníky o tom, že skunkové jsou jen kočky nebo že pomocí barvy můžete labradora změnit na dalmatina!

Podívejme se nyní na příklad této zásady nacházející se v písmech, kdy Pánův prorok Mojžíš stanul tváří v tvář témuž problému. „Mojžíš [byl] uchopen a vyzdvižen na nesmírně vysokou horu ... a viděl Boha tváří v tvář a promlouval s ním.“⁴³ Bůh učil Mojžíše o jeho věčné identitě. I když byl Mojžíš smrtelný a nedokonalý, Bůh ho učil, že je „v podobnosti [Jeho] Jednorozeného; a [Jeho] Jednorozený ... bude Spasitel“.⁴⁴

Abych to shrnul, Mojžíš v tomto úžasném vidění spatřil Boha a dozvěděl se také něco důležitého o sobě – že skutečně je *synem Božím*.

Pozorně poslouchejte, co se stalo v závěru tohoto podivuhodného vidění. „A stalo se, že ... přišel Satan, aby ho pokoušel, řka: Mojžíši, synu *člověka*, uctívej mne!“⁴⁵ Mojžíš odvážně odvětil: „Kdo jsi [ty]? Neboť viz, já jsem

syn *Boží*, v podobnosti jeho Jednorozeného; a kde je sláva *tvá*, abych *tě* uctíval?“⁴⁶

Jinými slovy Mojžíš řekl: „Nemůžeš mě oklamat, neboť já vím, kdo jsem. Byl jsem stvořen podle obrazu Božího. Ty nemáš Jeho světlo a slávu. Tak proč bych tě měl uctívat nebo podléhat tvým klamům?“

Nyní věnujte pozornost tomu, co Mojžíš říká dál. Prohlašuje: „Táhni odsud, Satane; *neoklamávej mne*.“⁴⁷

Z Mojžíšovy mocné reakce na pokoušení protivníka se můžeme mnohému naučit. Vyzývám vás, abyste zareagovali stejně, když se budete cítit ovlivňováni pokušením. Přikažte nepříteli své duše slovy: „Jdi pryč! Nemáš *žádnou* slávu. Nepokoušej mě ani mi nelži! Protože já vím, že jsem dítě Boží. A já budu o pomoc vždy volat k Bohu.“

Protivník se však svých ničivých pohnutek, aby nás klamal a ponižoval, nevzdává snadno. Zajisté to nevzdal s Mojžíšem – raději si přál, aby Mojžíš zapomněl, kým z hlediska věčnosti je.

Satan, jakoby v dětinském záchvatu vzteku, „volal silným hlasem a řval na

zemi a přikazoval říka: Já jsem Jednorozený, uctívej mne.“⁸

Zopakujme si to. Slyšeli jste, co právě řekl? „Já jsem Jednorozený. Uctívej mne!“

Velký podvodník v podstatě řekl: „Neboj se, já ti neublížím – nejsem skunk; jsem jen nevinná černobílá kočička.“

Mojžíš poté volal k Bohu a obdržel Jeho božskou sílu. I když se protivník chvěl a země se třásla, Mojžíš *nepodlehl*. Jeho hlas byl jistý a jasný. „Odejdi ode mne, Satane,“ prohlásil, „neboť pouze tohoto jediného Boha budu uctívati, který je Bohem slávy.“⁹

A on nakonec „odešel ... z přítomnosti Mojžíšovy“.¹⁰

Pán poté, co se Mojžíšovi zjevil a požeňnal mu za jeho poslušnost, řekl:

„Požeňnaný jsi, Mojžíši, neboť ... budeš učiněn silnějším než mnohé vody. ...

A hle, já jsem s tebou, až do konce tvých dnů.“¹¹

To, jak Mojžíš odolal protivníkovi, je názorným a poučným příkladem pro každého z nás, ať jsme v jakékoli fázi života. Je to mocné poselství pro vás osobně – abyste věděli, co dělat, když se vás Satan snaží oklamat. Neboť i vy jste byli podobně jako Mojžíš požeňnaní darem nebeské pomoci.

Přikázání a požeňnaní

Jak můžete tuto nebeskou pomoc obdržet tak jako Mojžíš a nebýt oklamáni ani nepodlehnutí pokušení? Jasný zdroj božské pomoci znovu potvrdil v této dispensaci samotný Pán, když řekl: „Pročez já, Pán, znaje pohromu, která má přijíti na obyvatel zemi, zavola jsem na služebníka svého Josepha Smitha ml. a mluvil jsem k němu z nebe a dal jsem mu přikázání.“¹² Zjednodušeně můžeme říct, že Pán, který zná „koniec od počátku“¹³,

zná jedinečné těžkosti naší doby. Proto nám poskytuje způsob, jak můžeme odolat výzvám a pokušením, z nichž mnohé přicházejí přímo v důsledku klamavých vlivů protivníka a jeho útoků.

Je to jednoduché. Bůh prostřednictvím svých služebníků promlouvá k nám, svým dětem, a dává nám přikázání. Verš, který jsem právě citoval, bychom mohli přeformulovat a říci: „Já, Pán, ... zavola jsem na služebníka svého [presidenta Russella M. Nelsona] a mluvil jsem k němu z nebe a dal jsem mu přikázání.“ Není to snad vznešená pravda?

Vydávám posvátné svědectví, že Pán ve vsi skutečnosti promlouval k Josephu Smithovi z nebe, počínaje velkolepým Prvním viděním. Promlouvá také k prezidentu Nelsonovi v naší době. Svědčím o tom, že Bůh rozmlouval s proroky v minulých dobách a dal jim přikázání určená k tomu, aby Jeho děti přivedla ke štěstí v tomto životě a slávě v životě příštím.

Bůh nadále dává přikázání našemu žijícímu prorokovi v dnešní době. Příklady je mnoho – více na domov zaměřený a Církví podporovaný přístup k výuce evangelia; nahrazení domácího a navštěvujícího učení pastýřskou službou; úpravy týkající se postupů a obřadů v chrámu; a nový program

pro děti a mládež. Žasnu nad dobrotivostí a soucitem milujícího Nebeského Otce a Jeho Syna Ježíše Krista, kteří na zemi opět znovuzřídili Spasitelovu Církev a povolali v naší době proroka. Znovuzřízení evangelia Ježíše Krista vyvažuje *nebezpečné* časy *plnosti* časů.

Zlovolnost nikdy nebyla štěstím

Poslušnost přikázání daných našemu prorokovi je klíčem nejen k tomu, abychom se vyvarovali vlivu toho, kdo nás chce oklamat, ale i k tomu, abychom zažívali trvalou radost a štěstí. Tento božský vzorec je celkem jednoduchý – spravedlivost neboli poslušnost přikázání přináší požeňnaní a požeňnaní nám do života přinášejí štěstí neboli radost.

Avšak tak, jak se protivník snažil oklamat Mojžíše, se snaží obelstít i vás. Vždy předstíral a předstírá, že je něčím, čím není. Vždy se snaží skrýt, kým opravdu je. Tvrdí, že poslušnost učiní váš život bídným a že vás připraví o štěstí.

Napadají vás nějaké jeho lsti, které používá? Skrývá například ničivé důsledky užívání drog či pití alkoholu a místo toho tvrdí, že to přinese potěšení. Obklopuje nás různými negativními vlivy, které se mohou vyskytovat na sociálních sítích – včetně vysilujícího srovnávání se s druhými a idealizované reality. Dále zastírá další temný, škodlivý obsah nacházející se na internetu, jako je například pornografie, nehorázné útoky na druhé skrze kyberšikanu a rozsévání dezinformací, aby nám do srdce a mysli vnesl pochybnosti a strach. Lstivě šeptá: „Jen mě následuj, a určitě budeš šťastný.“

Slova, která před mnoha staletími napsal prorok z Knihy Mormonovy, jsou obzvláště platná i pro naši dobu: „Zlovolnost *nikdy* nebyla štěstím.“¹⁴ Kéž rozpoznáme Satanovy klamy jako

PRESIDENT RUSSELL M. NELSON

to, čím skutečně jsou. Kéž odoláme lžím a vlivům toho, který se snaží zničit naši duši a okrást nás o současnou radost a budoucí slávu, a prohlédneme je.

Milí bratři a sestry, musíme být dál věrní a ostražití, neboť to je ten jediný způsob, jak rozpoznat pravdu a slyšet hlas Páně skrze Jeho služebníky. „Nebot Duch praví pravdu a nelže. ... Tyto věci jsou nám jasně ukázány, ke spasení duše naší. ... Nebot Bůh je také promlouval k prorokům za stará.“¹⁵ Jsme Svatými Všemohoucího Boha, nadějí Izraele! Klopýtneme snad? Máme se „vzdát ..., odvahu svou skrýt? Ne! ... Ve víře ... zůstaneme, dál půjdeme, víře věrní my vždy budeme.“¹⁶

Vydávám svědectví o *Svatém Izraelském* – ano, o jménu Ježíše Krista. Svědčím o Jeho trvalé lásce, pravdě a radosti, které jsou nám dostupné skrze Jeho nekonečnou a věčnou obět. Když budeme poslušni Jeho příkázání, budeme vždy vedeni po správné cestě a nebudeme oklamáni. V posvátném jménu našeho Spasitele Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Russell M. Nelson, „Hope of Israel“ (celosvětové zasvěcující shromáždění pro mládež, 3. června 2018), ChurchofJesusChrist.org/broadcasts/face-to-face/nelson?lang=ces.
2. Nauka a smlouvy 76:29.
3. Mojžíš 1:1–2.
4. Mojžíš 1:6.
5. Mojžíš 1:12; zvýraznění přidáno.
6. Mojžíš 1:13; zvýraznění přidáno.
7. Mojžíš 1:16; zvýraznění přidáno.
8. Mojžíš 1:19.
9. Mojžíš 1:20.
10. Mojžíš 1:22.
11. Mojžíš 1:25–26.
12. Nauka a smlouvy 1:17.
13. Abraham 2:8.
14. Alma 41:10; zvýraznění přidáno.
15. Jákob 4:13.
16. „Věrní víře“, *Náboženské písně*, č. 160.

Druhé veliké přikázání

Naše největší radost plyne z toho, když pomáháme svým bratrům a sestrám.

Drazí bratři a sestry, děkuji vám za vše, co děláte ve snaze pomáhat shromážďovat Izrael na obou stranách závoje, posilovat svou rodinu a žehnat potřebným. Děkuji vám za to, že žijete jako praví následovníci Ježíše Krista.¹ Vy znáte Jeho dvě veliká příkázání – milovat Boha a milovat své bližní – a tato příkázání s láskou dodržujete.²

Během uplynulých šesti měsíců jsme se se sestrou Nelsonovou na cestách do Střední a Jižní Ameriky, na tichomořské ostrovy a po různých městech ve Spojených státech setkali s tisíci Svatých. Během svých cest vždy doufáme, že posílíme *vaši* víru. A přesto se vždy vracíme s tím, že členové a přátelé,

s nimiž jsme se setkali, posílili víru *naši*. Dovolte mi podělit se s vámi o tři významné okamžiky, jež jsme nedávno prožili.

V květnu jsme se se sestrou Nelsonovou, se starším Gerritem W. a sestrou Susan Gongovými vydali do jižního Tichomoří. V Aucklandu na Novém Zélandu jsme měli tu čest setkat se s imámy ze dvou měšť z města Christchurch, kde byli o pouhé dva měsíce dříve během strašlivé násilnosti zastřeleni nevinní věřící.

Vyjádřili jsme těmto bratrům vyznávajícím jiné náboženství svou soustrast a znovu potvrdili náš oboustranný závazek chránit náboženskou svobodu.

President a sestra Nelsonovi se během návštěvy novozélandského Aucklandu sešli s imámy ze dvou měšť z města Christchurch.

Také jsme jim nabídli pomoc v podobě dobrovolnické práce a skromné finanční částky na obnovu jejich mešit. Naše setkání s těmito muslimskými vedoucími bylo naplněno láskyplnými vyjádřeními bratrství.

V srpnu jsme se společně se sestrou Nelsonovou a se starším Quentinem L. a sestrou Mary Cookovými setkali v argentinském Buenos Aires s lidmi – z nichž většina nebyla z naší Církve – jejichž život se změnil díky invalidním vozíkům získaným prostřednictvím naší charitativní organizace Latter-day Saint Charities. Okamžiky, kdy s radostí děkovali za svou znovunalezenou mobilitu, pro nás byly velkou inspirací.

Třetí vzácný okamžik nastal před pouhými několika týdny zde v Salt Lake City. Přišel v podobě jedinečného dopisu, který jsem dostal o svých narozeninách od jisté mladé ženy, které budu říkat Marie a které je 14 let.

Marie mi psala o tom, co máme oba společného: „Vy máte 10 dětí. My máme 10 dětí. Mluvíte mandarínsky. Sedm dětí v mé rodině, včetně mě samotné, bylo adoptováno z Číny, takže mandarínština je náš mateřský jazyk. Jste kardiochirurg. Má sestra dvakrát podstoupila [operaci na] otevřeném srdci. Vám se líbí dvouhodinové shromáždění. Nám se líbí dvouhodinové shromáždění. Vy máte absolutní hudební sluch. Můj bratr má taky absolutní hudební sluch. Je slepý jako já.“

Mariina slova na mě hluboce zapůsobila – odhalila nejen jejího úžasného ducha, ale i míru zasvěcení její matky a jejího otce.

Svatí posledních dnů, podobně jako další následovníci Ježíše Krista, vždy hledají možnosti, jak druhým pomáhat, jak je pozvedat a jak je mít rádi. Ti, kteří si přejí nazývat se lidem Páně, jsou „ochotni nésti si navzájem břemena svá, ... truchliti s těmi, kteří truchlí;

... a utěšovati ty, kteří mají útechy zapotřebí“.³

Snaží se vskutku žít podle prvního a druhého velikého přikázání. Když celým svým srdcem milujeme *Boha*, On naše srdce obrací v nádherném ctnostném koloběhu k blahu *druhých*.

Bylo by nemožné spočítat, kolik služby Svatí posledních dnů poskytují po celém světě každý den každého roku, ale *je* možné spočítat dobro, které Církev jakožto organizace koná, aby žehnala mužům a ženám – chlapcům a dívkám – kteří potřebují podat pomocnou ruku.

Církevní humanitární program byl zahájen v roce 1984. Tehdy se konal celocírkevní půst určený k získání finančních prostředků na pomoc lidem postiženým ničivým suchem ve východní Africe. Členové Církve během onoho *jediného* postního dne darovali 6,4 milionů dolarů.

M. Russell Ballard, tehdy v úřadu staršího, a bratr Glenn L. Pace byli vysláni do Etiopie, aby posoudili, jak by se tyto zasvěcené prostředky daly nejlépe využít. Tento program stál na počátku toho, z čeho později vznikla charitativní organizace Latter-day Saint Charities.

Od té doby organizace Latter-day Saint Charities poskytla více než *dvě miliardy* dolarů na pomoc potřebným po celém světě. Tato pomoc je příjemcům nabízena bez ohledu na jejich náboženskou příslušnost, národnost, rasu, sexuální orientaci, pohlaví nebo politické přesvědčení.

A to není vše. Abychom mohli pomáhat členům Pánovy Církve, kteří mají těžkosti, chováme v lásce dávný zákon půstu a žijeme podle něj.⁴ Jsme o hladu, abychom pomohli druhým, kteří jsou o hladu. Jeden den v měsíci se obejdeme bez jídla a darujeme hodnotu tohoto jídla (nebo více) na pomoc potřebným.

Nikdy nezapomenu na svou první návštěvu v západní Africe v roce 1986. Svatí přicházeli na naše shromáždění ve velkých počtech. I když toho z hlediska hmotného majetku měli málo, většina z nich přišla v dokonale čistém bílém oblečení.

Ptal jsem se tamního presidenta kůlu, jak pečuje o členy, kteří toho mají tak málo. Odvětil, že jejich biskupové své členy dobře znají. Pokud si členové mohou dovolit dvě jídla denně, žádná pomoc není zapotřebí. Ale pokud si mohou dovolit jen jedno jídlo, nebo ani to – a to ani s pomocí rodiny – biskup jim zajistí jídlo hrazené z postních obětí. Pak zmínil tuto pozoruhodnou skutečnost – příspěvky do fondu postních obětí obvykle převyšují výdaje z tohoto fondu. Přebytky z postních obětí se poté posílají lidem, kteří žijí jinde a kteří mají větší potřeby než oni. Tito oddaní afričtí Svatí mi dali důležité ponaučení ohledně moci zákona a ducha pústu.

Jako členové Círky máme pocit spřízněnosti s těmi, kteří jakkoli trpí.⁵ Jakožto synové a dcery Boží jsme

všichni bratři a sestry. Dbáme starozákonního nabádání: „Ochotně [otvírej] ruku svou bratru svému, chudému svému a nuznému svému.“⁶

Také se snažíme žít podle učení Pána Ježíše Krista, které je zaznamenáno v Matoušovi 25:

„Nebo jsem lačněl, a dali jste mi jísti; žíznul jsem, a dali jste mi pítí; hostem jsem byl, a přijímali jste mne;

Nah, a přiodělili jste mne; nemocen jsem byl, a navštívili jste mne. ...

Cožkoli jste činili jednomu z bratří těchto mých nejmenších, mně jste učinili.“⁷

Dovolte mi zmínit několik příkladů toho, jak se Církev tímto Spasitelovým učením řídí.

Abychom pomohli ulevit lidem, kteří hladovějí, provozuje Církev po celém světě 124 biskupových zásobáren. Jejich prostřednictvím se každý rok vyřídí přibližně 400 000 objednávek na potraviny, jež jsou určeny potřebným. V místech, kde žádné biskupovy zásobárny nejsou, čerpají biskupové a presidenti odboček k tomu, aby svým potřebným členům poskytli potraviny a další potřeby, z fondu postních obětí Círky.

Problém, který představuje hlad, ale sahá daleko za hranice Círky. Šíří se po celém světě. Nedávná zpráva Organizace spojených národů uvedla, že počet podvyživených lidí na světě nyní přesahuje 820 milionů – to jest téměř jeden z každých devíti obyvatel země.⁸

To je alarmující číslo! Jsme velmi vděční za vaše příspěvky. Díky vaší upřímné štědrosti obdrží miliony lidí po celém světě tolik potřebné potraviny, ošacení, dočasné přístřeší, invalidní vozíky, léky, čistou vodu a další věci.

Mnohé nemoci po celém světě jsou způsobeny nečistou vodou. Do dnešního dne pomohl církevní humanitární program zajistit čistou vodu ve stovkách komunit v 76 zemích.

Skvělým příkladem je projekt ve městě Luputa v Demokratické republice Kongo. Město s více než 100 000 obyvateli *postrádalo tekoucí vodu*. Tamní občané museli za zdrojem bezpečné vody chodit daleko. Asi 30 kilometrů od města byl objeven horský pramen, ale lidé k této vodě neměli pravidelný přístup.

Když se o tomto problému dozvěděli naši misionáři humanitární služby, poskytli v rámci spolupráce s představiteli města Luputa materiál a školení, aby bylo možné přivést vodu až do města. Obyvatelé Luputy strávili *tři roky* kopáním metr hlubokého koryta skrze skálu a džungli. Díky společné práci konečně nadešel onen radostný den, kdy byla pro všechny lidi v onom městě dostupná čistá pitná voda.

Církev také pomáhá uprchlíkům, kteří jsou na útěku z důvodu občanských nepokojů, přírodních katastrof nebo náboženského pronásledování. Počet lidí, kteří jsou nyní v situaci, kdy museli opustit domov, přesahuje 70 milionů.⁹

Jen v roce 2018 Církev poskytla potřeby pro nouzové situace uprchlíkům v 56 zemích. Kromě toho mnozí

členové Církve dobrovolně věnují svůj čas tomu, že pomáhají uprchlíkům integrovat se do nového prostředí. Děkujeme každému z vás, kteří nabízíte pomocnou ruku těm, kteří se snaží založit nový domov.

Díky štědrým darům věnovaným obchodům Deseret Industries ve Spojených státech se každý rok shromáždí a vytřídí miliony kilogramů oblečení. Zatímco místní biskupové využívají toto ohromné množství zboží na pomoc potřebným členům, největší část se daruje dalším charitativním organizacím, které zboží distribuují po celém světě.

A jen vloni Církev zajistila péči o zrak více než 300 000 lidí v 35 zemích, novorozeneckou péči tisícům matek a nemluvnat v 39 zemích a invalidní vozíky více než 50 000 lidí žijících v desítkách zemí.

Církev je známa tím, že když někde dojde k tragické události, je mezi prvními, kteří přispěchají na pomoc. Dokonce ještě *předtím*, než udeří hurikán, připravují vedoucí a zaměstnanci Církve v příslušných oblastech plány, jak doručit zásoby a dobrovolnickou pomoc těm, kteří jím budou zasaženi.

Jen vloni Církev uskutečnila více než 100 projektů týkajících se poskytnutí pomoci po katastrofách po celém světě a pomohla obětem hurikánů, požárů, záplav, zemětřesení a dalších kalamit. Kdykoli je to možné, členové naší Církve ve žlutých vestách s nápisem Pomáhající ruce přicházejí ve velkých počtech na pomoc těm, kteří byli danou pohromou zasaženi. Tento druh služby, kterou tolik z vás poskytuje, je pravou podstatou pastýřské služby.

Draží bratři a sestry, činnosti, které jsem popsal, jsou pouhou malou součástí rozrůstajícího se programu sociální péče a humanitární pomoci Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů.¹⁰

A *vy* jste těmi, díky nimž se toto vše může uskutečňovat. Vzhledem k vašemu příkladnému životu, štědrému srdci a pomocným rukám se nelze divit tomu, že mnozí představitelé obcí a státní správy mají pro vaše úsilí slova uznání.¹¹

Od chvíle, kdy jsem se stal prezidentem Církve, žasnu nad tím, kolik presidentů, premiérů a velvyslanců mi upřímně děkovalo za humanitární pomoc poskytnutou jejich lidem. A vyjadřovali také vděčnost za sílu, kterou naši věrní členové přinášejí jejich

zemi jakožto loajální občané, kteří něčím přispívají.

Žasnu také nad tím, když různí světoví vedoucí představitelé navštěvují První předsednictvo a vyjadřují *naději*, že Církev bude založena i v jejich zemi. Proč? Protože vědí, že Svatí posledních dnů budou pomáhat budovat silné rodiny a silná společenství a budou pro druhé vytvářet lepší život, *kdekoli* budou žít.

Členové Církve bez ohledu na místo, které nazývají domovem, nadšeně

PRESIDENT HENRY B. EYRING
Druhý rádce v Prvním předsednictvu

přijímají myšlenku otcovství Boha a bratrství lidí. Proto *naše* největší radost plyne z toho, když pomáháme svým bratrům a sestrám, ať již na tomto úžasném světě žijeme kdekoli.

Pomáhat druhým – vyvíjet vědomé úsilí starat se o druhé tolik jako nebo *ještě více* než o sebe – je naší radostí. A mohu dodat, zvláště tehdy, když se nám to nehodí, a musíme kvůli tomu vystoupit ze své komfortní zóny. *Žít* v souladu s tímto druhým velikým příkazáním je *klíčem* k tomu, jak se stát pravým následovníkem Ježíše Krista.

Draží bratři a sestry, jste živoucími příklady ovoce, které přináší následování učení Ježíše Krista. Děkuji vám! Mám vás rád!

Vím, že Bůh žije. Ježíš je Kristus. Jeho Církev byla znovuzřízena v těchto posledních dnech, aby naplnila své božské účely. O tom svědčím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Viz Moroni 7:48.
2. Viz Matouš 22:37–39; Lukáš 10:27.
3. Mosiáš 18:8–9.
4. Viz Izaiáš 58:3–12.
5. V počátcích historie Církve bývali odvážní pionýři také o hladu, bez domova a trpěli pronásledováním.
6. Deuteronomium 15:11.
7. Matouš 25:35–36, 40.
8. Viz Food and Agriculture Organization of the United Nations and others, *The State of Food Security and Nutrition in the World 2019*, 6, fao.org/3/ca5162en/ca5162en.pdf.
9. Viz „Worldwide Displacement Tops 70 Million, UN Refugee Chief Urges Greater Solidarity in Response“, internetové stránky vysokého komisaře Organizace spojených národů pro uprchlíky, 19. června 2019, unhcr.org/en-us.
10. Další informace týkající se charitativní činnosti Církve lze najít zde: ChurchofJesusChrist.org/topics/welfare; LatterDaySaintCharities.org; facebook.com/LatterDaySaintCharities; JustServe.org.
11. „Ten neúčinnější leták, který si s sebou vezmeme, bude dobro plynoucí z našeho života a osobní příklad.“ (Gordon B. Hinckley, „Find the Lambs, Feed the Sheep“, *Liahona*, July 1999, 121.)

Svatost a plán štěstí

Větší štěstí vyplývá z větší osobní svatosti.

Draží bratři a sestry, modlím se o schopnost pomoci vám ve vašem osobním hledání štěstí. Někteří se možná již cítíte dostatečně šťastní, ale nikdo by jistě neodmítl nabídku být ještě šťastnější. A každý by dychtivě přijal zaručenou nabídku na získání trvalého štěstí.

A právě to Nebeský Otec, Jeho Milovaný Syn Ježíš Kristus a Duch Svátý nabízejí každému duchovnímu dítěti Nebeského Otce, které nyní na tomto světě žije, bude žít nebo kdy žilo. Této nabídce se někdy říká plán štěstí. Takto ji nazval prorok Alma, když učil svého syna, který uvízl v bídě hříchu. Alma věděl, že pro jeho syna – ani pro žádné dítě Nebeského Otce – zlovolnost nemůže být nikdy štěstím.¹

Učil svého syna, že jedinou cestou k získání štěstí je růst ve svatosti. Jasně vysvětlil, že větší svatosti lze dosáhnout tím, že nás očistí a zdokonalí Usmíření Ježíše Krista.² Jedině vírou v Ježíše Krista, pokračujícím pokáním a dodržováním smluv si můžeme činit nárok na trvalé štěstí, které si všichni přejeme zažít a udržet.

Modlím se dnes o to, abych vám mohl pomoci porozumět tomu, že větší štěstí vyplývá z větší osobní svatosti, abyste tak mohli na základě tohoto přesvědčení jednat. Poté se podělím o to, co sám za sebe vím, že můžeme dělat, abychom mohli onoho daru stát se čím dál svatějšími dosáhnout.

Písma nás učí, že kromě jiného můžeme být posvěceni neboli stát se svatějšími tím, že uplatňujeme víru v Krista,³ projevujeme svou poslušnost,⁴ činíme pokání,⁵ přinášíme oběti Bohu,⁶ přijímáme posvátné obřady a dodržujeme své smlouvy s Bohem.⁷ Abychom byli způsobilí dar svatosti získat, vyžaduje to pokoru,⁸ poddajnost⁹ a trpělivost.¹⁰

Jeden ze zážitků, kdy jsem si přál více svatosti, se mi přihodil v chrámu Salt Lake. Vstupoval jsem do chrámu poprvé a o tom, co mám očekávat, mi bylo řečeno jen velmi málo. Na budově jsem viděl slova: „Svatost Pánu“ a „Dům Páně“. Velmi jsem se těšil. Ale přemýšlel jsem, zda jsem připraven tam vstoupit.

Když jsme do chrámu vstupovali, rodiče šli přede mnou. Byli jsme vyzváni, abychom předložili doporučení potvrzující naši způsobilost.

Moji rodiče znali bratra, který byl u pultu, kde se ověřuje platnost doporučení. A tak se tam chvíli zdrželi, aby si s ním popovídali. Já jsem šel dál do velké místnosti, kde bylo vše zářivě bílé. Podíval jsem se na strop, který byl tak vysoko, že mi připadalo, že se dívám na oblohu. V tu chvíli jsem zřetelně pocítil, že jsem tam již někdy byl.

Poté jsem však zaslechl velmi jemný hlas – ne svůj vlastní. Ona jemně pronesená slova zněla takto: „Tady jsi ještě nikdy nebyl. Připomíná ti to okamžik předtím, než ses narodil. Byl jsi na posvátném místě, jako je toto. Pocítil jsi, že se na místo, kde jsi stál, chystá přijít Spasitel. A pocítoval jsi štěstí, protože ses těšil na to, až Ho uvidíš.“

Tento zážitek v chrámu Salt Lake trval jen okamžik. Ale vzpomínka na něj mi dodnes přináší pokoj, radost a poklidný pocit štěstí.

Toho dne jsem získal mnohá ponaučení. Jedním z nich bylo, že Duch Svatý mluví tichým, jemným hlasem. Slyšet Ho mohu tehdy, když mám v srdci duchovní pokoj. Přináší mi pocity štěstí a ujištění o tom, že se stávám svatějším. A to mi vždy přináší pocit štěstí, který jsem pocítoval v oněch prvních okamžicích v chrámu Božím.

Zázraku štěstí plynoucího z prohlubující se svatosti a z toho, že se stáváte více takovými, jako je Spasitel, býváte svědky i vy – ve vlastním životě i v životě druhých. V několika posledních týdnech jsem byl přítomen u lůžka lidí, kteří dokázali čelit smrti s naprostou vírou ve Spasitele a s radostnou tvář.

Jedním z nich byl i jeden muž obklopený svou rodinou. Když jsme se synem vstoupili do jeho pokoje, potichu si povídal s manželkou. Znal jsem je mnoho let. Byl jsem opakovaně svědkem toho, jak v jejich životě i v životě členů jejich rodiny působí Usmíření Ježíše Krista.

Společně se rozhodli ukončit snahu lékařů prodlužovat mu život. Když

k nám promlouval, působil poklidným dojmem. S úsměvem na tváři vyjadřoval vděčnost za evangelium a za jeho očistující vliv na něho i na rodinu, kterou miloval. Mluvil o radostných letech služby v chrámu. Na jeho žádost mu můj syn pomazal hlavu posvěceným olejem. Já jsem pak pomazání zpečetil. Přitom jsem zřetelně pocítil, že mu mám říct, že brzy uvidí svého Spasitele – tváří v tvář.

Slíbil jsem mu, že bude pocítovat štěstí, lásku a Spasitelovo přijetí. Když jsme odcházeli, usmíval se. Poslední slova, která ke mně pronesl, zněla: „Řekni Kathy, že ji mám rád.“ Má manželka Kathleen v průběhu mnoha let povzbuzovala celé generace jeho rodiny, aby přijaly Spasitelovu výzvu přijít k Němu, uzavřít a dodržovat posvátné smlouvy, a tím získat nárok na štěstí, které vyplývá z oné větší svatosti.

Zemřel o několik hodin později. Několik týdnů po jeho smrti přinesla jeho vdova mé ženě a mně dárek. Během našeho rozhovoru se usmívala.

Milým hlasem řekla: „Čekala jsem, že budu smutná a budu se cítit opuštěná. Ale cítím se tak šťastná! Je to podle vás v pořádku?“

Věděl jsem, jak moc svého manžela milovala a jak oba dospěli k poznání Pána, milovali Ho a sloužili Mu, a tak jsem jí řekl, že její pocity štěstí jsou zaslíbeným darem, protože díky své věrné službě byla učiněna svatější. Díky své svatosti měla na takové štěstí nárok.

Někteří z těch, kteří mě nyní poslouchají, se mohou ptát: „Proč já nepocítuji onen pokoj a štěstí slíbené těm, kteří jsou věrní? Byl jsem vždy věrný i přes velké protivenství, ale žádné štěstí nepocítuji.“

Této zkoušce čelil dokonce i Prorok Joseph Smith. Když byl vězněn v žaláři v Liberty ve státě Missouri, modlil se o úlevu. Byl věrný Pánu. Vyrostl ve svatosti. A přesto měl pocit, že mu byl pocit štěstí odpírán.

Pán ho pak učil o trpělivosti, kterou během svých zkoušek ve smrtelnosti budeme občas potřebovat my všichni, možná i na dlouhou dobu. Takto zní Pánovo poselství Jeho věrnému trpícímu prorokovi:

„A jestliže bys byl uvržen do jámy nebo do rukou vražedníků a byl by nad tebou vynesena rozsudek smrti; jestliže budeš uvržen do hlubiny; jestliže se vzdouvající vlny spiknou proti tobě; jestliže se prudké větry stanou nepřitelem tvým; jestliže nebesa shromáždí temnotu a všechny prvky se spolčí, aby

zatarasily cestu; a nade vše, jestliže by samotný jícen pekla rozevřel chřtán dokořán proti tobě, věz, synu můj, že všechny tyto věci ti dají zkušenosti a budou pro dobro tvé.

Syn Muže sestoupil pod toto všechno. Jsi větší než on?

Tudíž, drž se cesty své a kněžství zůstane s tebou; neboť meze jejich jsou stanoveny, které nemohou překročiti. Dny tvé jsou známy a roků tvých nebude napočítáno méně; tudíž, neboj se toho, co člověk může učiniti, neboť Bůh bude s tebou na věky věků.“¹¹

Totéž ponaučení dal Pán Jobovi, který zaplatil velkou cenu za to, aby umožnil Usmíření učinit ho svatějším. Z úvodních slov o Jobovi víme, že byl svatým mužem: „Byl muž v zemi Uz, jménem Job, a muž ten byl [bezúhonný] a upřímný, boje se Boha, a vystřihaje se zlého.“¹²

Pak Job přišel o své bohatství, rodinu, a dokonce i o zdraví. Možná si vzpomínáte, jak pochyboval, zda ho jeho větší svatost získaná v důsledku většího protivenství učinila způsobilým dosáhnout většího štěstí. Jobovi připadalo, že svatost mu přinesla neštěstí.

Přesto mu dal Pán totéž vyjasňující ponaučení, které dal Josephu Smithovi. Nechal Joba nahlédnout na jeho srdceryvnou situaci duchovníma očima. Řekl:

„Přepaš nyní jako muž bedra svá, a nač se tebe tázati budu, oznam mi.

Kdes byl, když jsem zakládal zemi? Pověz, jestliže máš rozum.

Kdo rozměřil ji, víš-li? Aneb kdo vztáhl pravidlo na ni?

Na čem podstavkové její upevnění jsou? Aneb kdo založil úhelný kámen její,

Když prozpěvovaly spolu hvězdy jitřní, a plésali všickni synové Boží?“¹³

Pak bylo Jobovi, poté co učinil pokání z toho, že Boha nazval nespravedlným, dovoleno podívat se na své zkoušky vyšším a svatějším způsobem. Učinil pokání.

„Tedy odpovídaje Job Hospodinu, řekl:

Vím, že všechno můžeš, a že nemůže překáženo býti tvému myšlení.

Kdo jest to ten, ptáš se, ještě zatemňuje radu Boží tak hloupě? Protož přiznávám se, že jsem tomu nerozuměl. Divnějším jsou ty věci nad mou stížitelnost, anižť jich mohu poznati.

Vyslychejž, prosím, když bych koli mluvil; když bych se tebe tázal, oznamuj mi.

Tolikoť jsem slýchal o tobě, nyní pak i oko mé tě vidí.

Pročež mrzí mne to, a želim toho v prachu a v popele.“¹⁴

Poté, co Job učinil pokání, a tak se stal svatějším, mu Pán požehnal nad míru toho, o co přišel. Nicméně tím největším požehnáním pro Joba bylo možná to, že skrze protivenství a pokání vyrostl ve svatosti. Měl nárok na dosažení většího štěstí ve dnech, které mu ještě v životě zbývaly.

Větší svatost nezískáme jen tím, že o ni jednoduše požádáme. Získáme ji tím, že budeme dělat to, co je zapotřebí, aby nás Bůh mohl změnit.

Nejlepší radu ohledně toho, jak kráčet po cestě smlouvy k větší svatosti, podle mě poskytl prezident Russell M. Nelson. Ukázal nám tuto cestu, když nás vyzval:

„Zažijte onu posilující moc každodenního pokání, kdy si každý den povědte o něco lépe a budete o něco lepší.

Rozhodnutí činit pokání znamená, že se rozhodujeme změnit. Dovolujeme Spasiteli, aby nás proměnil v nejlepší verzi nás samotných. Rozhodujeme se duchovně růst a přijímat radost – radost z vykoupění v Něm samotném. Rozhodujeme-li se činit pokání, rozhodujeme se stát se více takovými, jako je Ježíš Kristus!¹⁴

President Nelson pak pokračoval a dal nám v našem úsilí stát se svatějšími toto povzbuzení: „Pán od nás v této fázi ... neočekává, že budeme dokonalí. Ale očekává od nás, že budeme čím dál tím čistší. Každodenní pokání vede k čistotě a čistota je zdrojem moci.“¹⁵

Také president Dallin H. Oaks mi ve svém proslovu na jedné dřívější konferenci pomohl jasněji pochopit, jak růst ve svatosti a jak poznat, zda k ní směřujeme. Řekl: „Jak dosáhnout duchovnosti? Jak dosáhnout onoho stupně svatosti, kdy můžeme mít stálé společenství Ducha Svatého? Jak dosáhnout toho, že nahlížíme na věci

tohoto světa a hodnotíme je z hlediska věčnosti?¹⁶

Odpověď presidenta Oakse začíná větší vírou v Ježíše Krista jakožto našeho milujícího Spasitele. To nás vede k tomu, abychom každý den usilovali o odpuštění a každý den na Něj pamatovali dodržováním Jeho příkázání. Větší víra v Ježíše Krista přichází tehdy, když každý den hodujeme na Jeho slově.

Píseň „Víc svatosti dej mi“ navrhuje, jak se modlit o to, abychom se stali svatějšími. Její autor moudře uvádí, že svatost, o kterou usilujeme, je dar od milujícího Boha, který je nám udělen po určité době, po všem, co můžeme učinit. Jistě si vybavujete poslední sloku:

*Víc svobody dej mi
a sílu v ní žít,
víc čistoty srdce,
cit pro domov můj.
Víc pro království Tvé
užitečně žít,
víc, můj Spasiteli,
jak Ty svatým být.¹⁷*

At již je naše osobní situace jakákoli a at již jsme na cestě smlouvy vedoucí domů kdekoli, kéž jsou naše modlitby o více svatosti zodpovězeny. Víím, že

když bude naše prosba splněna, prohloubí se naše štěstí. Může to přicházet pomalu, ale přijde to. Toto ujištění mám od milujícího Nebeského Otce a Jeho Milovaného Syna Ježíše Krista.

Svědčím o tom, že Joseph Smith byl prorok Boží a že president Russell M. Nelson je naším žijícím prorokem v dnešní době. Bůh Otec žije a miluje nás. Přeje si, abychom se vrátili k Němu domů jako rodiny. Náš milující Spasitel nás vybízí, abychom Ho při svém putování na toto místo následovali. Oni připravili cestu. V posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Viz Alma 41:10.
2. Viz Alma 42:4–16.
3. Viz Skutkové 26:18; Eter 4:7.
4. Viz Nauka a smlouvy 88:34.
5. Viz 3. Nefi 27:19–20.
6. Viz Nauka a smlouvy 132:50.
7. Viz Nauka a smlouvy 97:8.
8. Viz Helaman 3:35.
9. Viz Nauka a smlouvy 101:1–5.
10. Viz 1. Janova 3:2–3; Nauka a smlouvy 112:13.
11. Nauka a smlouvy 122:7–9.
12. Job 1:1.
13. Job 38:3–7.
14. Job 42:1–6.
15. Russell M. Nelson, „Můžeme si vést lépe a být lepší“, *Liahona*, květen 2019, 67, 68.
16. Dallin H. Oaks, „Spirituality“, *Ensign*, Nov. 1985, 63.
17. „Víc svatosti dej mi“, *Náboženské písně*, č. 71.

STARŠÍ HANS T. BOOM
Sedmdesátník

Znalost, láska a růst

Kéž všichni porozumíme své úloze v tomto velikém díle pastýřské služby, abychom se stali více takovými, jako je On.

V roce 2016 navštívil pěvecký sbor Tabernacle Choir at Temple Square Nizozemsko a Belgii. A jelikož jsem se na přípravě této úchvatné události podílel, měl jsem příležitost zažít jejich vystoupení dvakrát.

Během vystoupení jsem přemýšlel o tom, jak obrovským výkonem bylo tak početný pěvecký sbor přesunout. Upoutal mě především velký gong, jehož přeprava byla jistě náročná, a zřejmě drahá v porovnání s houslemi, trumpetou či jinými hudebními nástroji, které je možné snadno přenést v ruce. Když jsem se ale zaměřil na to, jak se tento gong využívá, uvědomil jsem si, že ve skutečnosti na něj udeřili pouze několikrát, zatímco menší nástroje hrály po většinu koncertu. Pomyslel jsem si, že by bez zvuku tohoto obrovského gongu nebylo představení stejné, a tak k jeho převozu na takovou dálku přes oceán bylo nutné vyvinout určité úsilí.

Někdy můžeme mít pocit, že jsme jako onen gong – že jsme dobří jen k tomu, abychom při vystoupení hráli jen podružnou roli. Dovolte mi však říci, že váš zvuk má zásadní vliv.

Potřebujeme všechny nástroje. Někteří z nás se snadno učí a daří se jim ve škole, zatímco jiní mají umělecké

nadání. Někteří jsou dobří návrháři a stavitelé, jiní pečují o druhé, chrání je nebo učí. Všichni jsme zapotřebí, abychom tomuto světu dávali pestrost a smysl.

Rád bych tento proslov věnoval všem těm, kteří mají pocit, že nemají čím přispět, nebo si myslí, že nejsou důležité a pro nikoho nic neznamenají; těm, kteří mají pocit, že jsou na vrcholu světa, a také všem někde mezi tím.

At se na cestě životem nacházíte kdekoli, někteří z vás se možná cítíte tak přetížení, že již ani nevnímáte, že na této cestě jste. Chtěl bych vás vyzvat, abyste vystoupili z temnoty na světlo. Světlo evangelia vás zahřeje a uzdraví a pomůže vám porozumět tomu, kdo doopravdy jste a jaký je v životě váš účel.

Někteří z nás bloudí po zakázaných cestách a snaží se tam nalézt štěstí.

Náš milující Nebeský Otec nás zve, abychom kráčeli po cestě učednictví a vrátili se k Němu. Miluje nás dokonale láskou.¹

Co je to za cestu? Je to cesta, na které si vzájemně pomáháme rozumět tomu, kdo jsme, tím, že si vzájemně sloužíme.

Sloužit podle mě znamená projevat božskou lásku.² Vytváříme tím prostředí, ve kterém dárce i příjemce získávají touhu činit pokání. Jinými slovy, měníme směr a přibližujeme se ke Spasiteli Ježíši Kristu a stáváme se více takovými, jako je On.

Například není nutné neustále manželskému partnerovi ani dětem připomínat, jak se mohou zlepšovat – oni to již vědí. Právě vytvoření láskyplného prostředí jim umožní provést ve svém životě nutné změny a stát se lepšími lidmi.

Tímto způsobem se pokání stane každodenním zušlechťujícím procesem, jehož součástí může například být to, že se za špatné chování omluvíme. Stále si pamatuji a zažívám situace, kdy jsem příliš rychle soudil nebo jsem nebyl dost ochotný naslouchat. Na konci dne při osobní modlitbě jsem pocítil laskavou radu z nebe, abych činil pokání a polepšil se. Láskyplné prostředí, které vytvářeli nejprve mí rodiče, bratr a sestry, a nyní je dílem mé manželky, dětí a přátel, mi pomáhalo a stále pomáhá stát se lepším člověkem.

Všichni víme, v čem se můžeme zlepšit. Není potřeba si to vzájemně opakovaně připomínat, ale je potřeba mít se rádi a sloužit si navzájem, a vytvářet tím atmosféru, ve které budeme ochotni se měnit.

V tomtéž prostředí se učíme tomu, kdo ve skutečnosti jsme a jaká je naše role v této poslední kapitole světové historie před Druhým příchodem Spasitele.

Pokud si svou roli nejste jisti, rád bych vás vyzval, abyste si našli místo, kde budete moci být o samotě, a požádali Nebeského Otce, aby vám ukázal, jakou roli máte hrát. Odpověď bude zřejmě přicházet postupně a poté, co pevněji staneme na cestě smlouvy a služby, zřetelněji.

Některé těžkosti, které zažíváme, jsou tytéž, kterým čelil Joseph Smith, když byl „uprostřed ... války slov a rozbourání názorů“. Jak se dočítáme v jeho vlastním záznamu, často si říkal: „Co se má učiniti? Které z těchto všech společností jsou správné; nebo jsou všechny společně na omylu? Jestliže

některá z nich je správná, která [z nich] to je a jak to rozeznám?“³

S poznáním, které našel v Jakubově epistole a které zní: „Jestliže pak komu z vás nedostává se moudrosti, žádejž jí od Boha, kterýž všechněm dává ochotně a neomlouvá, i budeť dána jemu“,⁴ Joseph nakonec dospěl k rozhodnutí tázat se Boha.⁵

Dále se dočítáme, že to bylo poprvé v jeho „životě, kdy ... takový pokus učinil, neboť uprostřed všech svých úzkostí ... se dosud nikdy nepokusil modliti se nahlas“.⁶

A stejně tak to může být první zkušenost, při které oslovíme svého Tvůrce

tak, jak jsme to dosud nikdy neučinili, i pro nás.

Josephovi se díky tomu, o co se pokusil, zjevili Nebeský Otec a Jeho Syn Ježíš Kristus a nazvali ho jménem, a my díky tomu dnes máme mnohem jasnější porozumění tomu, kdo jsme a že na nás vskutku záleží.

Dále čteme, že Joseph byl během citlivých let dospívání pronásledován těmi, kteří měli být jeho přáteli a kteří se k němu měli chovat laskavě.⁷ A tak i my můžeme očekávat určité protiventství, když vedeme život naplněný učenictvím.

Pokud máte v současnosti pocit, že nedokážete být součástí orchestru, a cesta pokání vám připadá obtížná, vezte prosím, že když se na ní budeme držet, břímě nám bude z beder snato, a my znovu uvidíme světlo. Když se obrátíme s žádostí o pomoc k Nebeskému Otci, nikdy nás neopustí. Můžeme upadnout a znovu se zvednout a On nám pomůže oprášit špínu z kolenou.

Některí z nás jsou zranění, ale Pánova lékárnička první pomoci obsahuje náplasti, které jsou dostatečně velké na to, aby zakryly všechny naše rány.

A proto právě tuto lásku, tuto dokonalou lásku, kterou také nazýváme pravou láskou neboli čistou láskou Kristovou,⁸ potřebujeme ve svém domově, kde rodiče slouží dětem a děti svým rodičům. Skrze tuto lásku dojde

PRESIDENT M. RUSSELL BALLARD
Úřadující president Kvora Dvanácti apoštolů

k proměně srdce a vznikne touha konat Jeho vůli.

Je to právě tato láska, co je zapotřebí, když spolu jednáme jako děti našeho Nebeského Otce a jako členové Jeho Církve, a co nám umožní využívat všechny hudební nástroje v našem orchestru, abychom mohli nádherně hrát a zpívat s andělskými chóry nebes, až Spasitel znovu přijde.

Právě tato láska, toto světlo, musí zářit a rozjasňovat naše okolí v každodenním životě. Lidé si tohoto světla povšimnou a bude je přitahovat. Toto je druh misionářské práce, který přitáhne druhé, aby *přišli a viděli, přišli a pomohli a přišli a zůstali*.⁹ Až obdržíme své svědectví o tomto velikém díle a naší roli v něm, radujme se prosím společně s naším milovaným Prorokem Josephem Smithem, který prohlásil: „Neboť jsem viděl vidění; věděl jsem to a věděl jsem, že Bůh to ví, a nemohl jsem to popřítí.“¹⁰

Svědčím vám o tom, že vím, kdo jsem, a vím, kdo jste vy. Všichni jsme děti Nebeského Otce, který nás miluje. A neposlal nás sem proto, abychom neuspěli, ale abychom se k Němu ve slávě navrátili. Kéž všichni porozumíme své roli v tomto velikém díle služby a staneme se více takovými, jako je Spasitel, než znovu přijde, o to se modlím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Viz D. Todd Christofferson, „Zůstávejte v mé lásce“, *Liahona*, listopad 2016, 48.
2. Viz Russell M. Nelson, „Divine Love“, *Liahona*, Feb. 2003, 12–17.
3. Joseph Smith–Životopis 1:10.
4. Jakub 1:5; viz také Joseph Smith–Životopis 1:11.
5. Viz Joseph Smith–Životopis 1:13.
6. Joseph Smith–Životopis 1:14.
7. Viz Joseph Smith–Životopis 1:28.
8. Viz Moroni 7:47.
9. Viz Dieter F. Uchtdorf, „Misionářská práce – podělte se o to, co máte v srdci“, *Liahona*, květen 2019, 17.
10. Joseph Smith–Životopis 1:25.

Umožněme svému duchu vládnout nad naším tělem

Jednou z nejdůležitějších věcí, které se v tomto životě můžeme naučit, je to, jak klást důraz na naši věčnou duchovní podstatu a jak ovládat své zlovlné touhy.

Draží bratři a sestry, když se vloni blížila říjnová generální konference, připravoval jsem si konferenční proslov poukazující na 100. výročí vidění duchovního světa, které bylo 3. října 1918 dáno prezidentu Josephu F. Smithovi.

Několik dní poté, co jsem svůj proslov odeslal na překlad, má milovaná věčná společnice Barbara završila svou zkoušku ve smrtelnosti a přešla do duchovního světa.

Tak jak dny přešly v týdny, pak v měsíce a nyní uplynul od úmrtí Barbary již celý jeden rok, zjišťuji, že si ve větší míře uvědomuji hodnotu tohoto verše z písem: „Budeš žít s druhými v lásce, natolik, že budeš plakati pro ztrátu těch, kteří zemrou.“¹ S Barbarou jsme byli požeňnání tím, že jsme spolu žili „v lásce“ 67 let. Poznal jsem však velmi opravdovým způsobem, co to znamená „plakati pro

ztrátu“ těch, které máme rádi. Velmi ji miluji a velmi mi chybí!

Domnívám se, že většina z nás plně nedoceňuje, co pro nás druzí dělají, dokud nejsou pryč. Věděl jsem, že Barbara měla neustále plné ruce práce, ale nechápal jsem plně, jaké časové nároky na ni neustále kladla rodina, Církev a lidé v místě, kde jsme žili. Naši rodinu udržovaly při chodu její každodenní zasvěcené skutky, které se v průběhu všech těch let nespočetkrát opakovaly. A při tom všem nikdo v naší rodině nikdy neslyšel, že by zvýšila hlas nebo řekla něco nelaskavého.

Tento uplynulý rok mě zaplavila vlna vzpomínek. Přemýšlel jsem o fyzicky náročném rozhodnutí, které učinila, aby byla matkou sedmi dětí. Být ženou v domácnosti bylo tou jedinou profesí, kterou si kdy přála, a v každém ohledu v ní byla dokonalým profesionálem.

Často jsem se podívoval nad tím, jak se dokázala starat o všechny naše děti i o mě. Samotná příprava jídla byla vskutku náročným úkolem, nemluvě o zvládnání hory prádla, kterou naše rodina každý týden vyprodukovala, a starost o to, aby děti měly boty a oblečení správné velikosti. Všichni jsme se na ni obraceli s miliony dalších záležitostí, které pro nás byly důležité. A protože byly důležité pro nás, byly důležité i pro ni. Byla, jedním slovem, vynikající – jako manželka, jako matka, jako přítelkyně, jako bližní a jako dcera Boží.

Nyní, když už tu s námi není, jsem rád za to, že jsem se vždy po návratu domů z kanceláře rozhodl sedávat si k ní během několika posledních měsíců jejího života a držet ji za ruku, zatímco jsme se dívali na závěry některých jejích oblíbených muzikálů – a to stále dokoła, protože si kvůli Alzheimerově nemoci nepamatovala, že je viděla pouhý den před tím. Vzpomínky na ony chvíle, kdy

jsme se drželi za ruce, jsou nyní pro mě opravdu velmi drahocenné.

Bratři a sestry, nevynechejte prosím jedinou příležitost podívat se s láskou do očí členům své rodiny. Děti a rodiče, projevujte o sebe zájem a vyjadřujte si lásku a uznání. Někteří z vás se možná podobně jako já jednoho dne probudíte a zjistíte, že chvíle na takto důležitá sdělení je již pryč. Žijte každý den pospolu, se srdcem naplněným vděčností, dobrými vzpomínkami, službou a spoustou lásky.

Během tohoto uplynulého roku jsem přemítal soustředěněji než kdy dříve o plánu našeho Nebeského Otce. Když o něm Alma učil svého syna Koriantona, mluvil o něm jako o velkém plánu štěstí.²

Když o tomto plánu nyní uvažuji, přicházejí mi neustále na mysl slova „opětovné shledání“. Je to plán, který navrhl náš milující Otec v nebi a jehož ústředním bodem je velkolepá a nádherná možnost opětovného rodinného shledání – věčného opětovného

sjednocení manžele a manželky, rodičů a dětí, generací a generací v domácnosti Boží.

Tato myšlenka mi přináší útěchu a ujištění, že budu znovu s Barbarou. Ačkoli ke konci života fyzicky trpěla, její duch byl silný, vznešený a čistý. Připravila se ve všech ohledech na to, aby až onen den nastane, mohla stanout před „příjemnou [soudcovskou] stolicí Boží“³ se sebedůvěrou a pokojnou jistotou. Ale pak jsem tu já – za dva dny mi bude 91 let a stále si kladu otázku: „Jsem já připraven? Dělán vše, co mám, abych byl schopen ji znovu držet za ruku?“

Tou nejprostší a nezákladnější jistotou tohoto života je toto: všichni zemřeme. Ať již zemřeme staří, či mladí; poklidně, či komplikovaně; bohatí, či chudí; milovaní, či opuštění, nikdo smrti neunikne.

Před několika lety řekl prezident Gordon B. Hinckley něco, co je v tomto ohledu obzvláště příhodné: „Jak sladké je ujištění, jak utěšující je mír, který vyplývá z poznání, že pokud správně uzavřeme sňatek a pokud správně žijeme, náš vztah bude pokračovat, nehledě na jistotu smrti a ubíhání času.“⁴

Já jsem sňatek uzavřel rozhodně správně. O tom nemám pochyby. Ale to podle presidenta Hinckleyho nestačí. Musím také správně žít.⁵

V dnešní době může být snaha „správně žít“ poměrně matoucí pojem – zvláště když trávíte hodně času na sociálních sítích, kde může ohledně Boha a Jeho plánu pro Jeho děti kdokoli hlásat skutečné pravdy, ale i falešné názory. Členové Církve mají našťásti věčně pravdivé zásady, díky nimž víme, jak žít, abychom mohli být lépe připraveni, až budeme muset zemřít.

Jen pár měsíců před mým narozením pronesl můj dědeček, starší Melvin J. Ballard, který byl apoštolem, proslov, v němž podle některých zachytil samotnou podstatu toho, co znamená žít správně. Jeho proslov s názvem „Zápas o duši“ se zaměřoval na neustálou bitvu mezi naším fyzickým tělem a naším věčným duchem.

Řekl: „Největší střet, jímž kdy bude každý muž nebo žena procházet ..., bude bitva, kterou budou muset svést sami se sebou,“ a vysvětlil, že Satan, „nepřítel naší duše“, na nás útočí skrze „vášně, choutky a touhy těla“.⁶ Hlavní bitva se tudíž odehrává mezi

naší božskou a duchovní podstatou a tělesným přirozeným člověkem. Bratři a sestry, nezapomínejte, že můžeme obdržet duchovní pomoc skrze vliv Ducha Svatého, který nás „naučí všemu“.⁷ A pomoc může přicházet také skrze moc a pozhánání kněžství.

Nyní se ptám: „Jak se daří bojovat každému z vás?“

President David O. McKay řekl: „Pozemská existence člověka je pouhá zkouška týkající se toho, zda člověk bude zaměřovat své úsilí, svou mysl a svou duši na to, co přispívá pohodlí a uspokojení jeho fyzické přirozenosti, nebo zda bude [účelem] jeho života osvojení si duchovních vlastností.“⁸

Tato bitva mezi naší tělesnou a naší duchovní povahou není ničím novým. Král Beniamin ve svém posledním kázání ke svému lidu učil, že „přirozený člověk je nepřitelem Boha a byl jím od pádu Adamova a bude na věky věků, ledaže se poddá nutkáním Svatého Ducha a odloží přirozeného člověka a stane se svatým skrze usmíření Krista Pána“.⁹

Apoštol Pavel učil, že ti, kteří jednájí podle těla, myslí na věci těla; ale ti, kteří jednájí podle Ducha, myslí na věci Ducha.

Neboť smýšlet tělesně znamená smrt; ale smýšlet duchovně znamená život a pokoj.¹⁰

Zdá se mi jasné, že jednou z nejdůležitějších věcí, které se v tomto životě můžeme naučit, je to, jak klást důraz na naši věčnou duchovní podstatu a jak ovládat své zlovlné touhy. To by nemělo být tak obtížné. Náš duch nakonec existuje mnohem déle než naše fyzické tělo a již v předsmrtné říši dal úspěšně přednost spravedlivosti před zlem. Než byla zformována tato země, žili jsme v duchovním světě jako synové a dcery Nebeských rodičů, kteří nás milovali a dál nás milují i nyní.

Ano, v oné předsmrtné říši jsme vskutku museli učinit rozhodnutí, která nám změnila život. Každý člověk, který kdy na této planetě žil nebo bude žít, učinil zásadní rozhodnutí přijmout plán Nebeského Otce určený pro naše spasení. A tak jsme všichni přišli na zemi s průkazným záznamem o naší úspěšné duchovní podstatě a věčném určení.

Zamyslete se nad tím na okamžik. Toto je to, kým vy i já opravdu jsme a kým jste vždy byli – synem či dcerou Boha, s duchovními kořeny ve věčnosti a s budoucností oplývající nekonečnými možnostmi. Jste – v první řadě, především a vždy – duchovní bytostí. Když se tedy rozhodneme upřednostnit svou tělesnou podstatu před podstatou duchovní, rozhodujeme se pro něco, co je v rozporu s naší skutečnou, opravdovou a autentickou duchovní osobností.

Není však pochyb o tom, že tělo a pozemské podněty toto rozhodování komplikují. Kvůli závoji zapomnění, který se rozprostírá mezi předsmrtným duchovním světem a tímto světem smrtelným, může člověk ztratit ze zřetele svůj vztah k Bohu a svou duchovní podstatu, a jeho tělesná povaha může upřednostňovat to, *co si přeje právě teď*.

Naučit se dávat přednost věcem Ducha před věcmi těla je jedním z hlavních důvodů, proč je tato pozemská zkušenost součástí plánu Nebeského Otce. Proto je také tento plán postaven na pevném a spolehlivém základě Usmíření Pána a Spasitele Ježíše Krista, abychom své hříchy, včetně chyb, kterých se dopouštíme, když se poddáváme tělu, mohli překonat skrze neustálé pokání a mohli jsme vést duchovně zaměřený život. Nyní je ta doba na to, abychom ovládali své tělesné choutky, abychom tak byli v souladu s duchovní naukou Kristovou. Právě proto nesmíme odkládat den svého pokání.¹¹

Pokání se tedy stává nepostradatelnou zbraní v naší bitvě nad sebou samými. O této bitvě se na minulé generální konferenci zmínil prezident Russell M. Nelson a připomněl nám, že „rozhodnutí činit pokání znamená, že se rozhodujeme změnit. Dovolujeme Spasiteli, aby nás proměnil v nejlepší verzi nás samotných. Rozhodujeme

se duchovně růst a přijímat radost – radost z vykoupení v NĚm samotném. Rozhodujeme-li se činit pokání, rozhodujeme se stát se více takovými, jako je Ježíš Kristus!¹²

Každý večer, když se svým Otcem v nebi procházím v modlitbě svůj den, prosím o to, aby mi bylo odpuštěno, pokud jsem udělal něco špatného, a slibuji, že se druhý den pokusím být lepší. Jsem přesvědčen, že toto každodenní pokání pomáhá mému duchu připomínat mému tělu, kdo má nade mnou vládu.

Dalším prostředkem je každotýdenní příležitost, kterou máme všichni, se duchovně občerstvit přijetím svátosti na památku Usmíření našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista a dokonalé lásky, kterou ke každému z nás chová.

Bratři a sestry, vybízím vás, abyste trochu zpomalili a zamysleli se nad tím, jak se vám daří podrobovat si svou tělesnou povahu a posilovat svou božskou duchovní podstatu, abyste, až ta chvíle nastane, mohli přejít do duchovního světa a zažít radostné opětovné shledání se svými blízkými. O tomto svědčím a o to se pokorně modlím ve svatém jménu Pána Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Nauka a smlouvy 42:45.
2. Viz Alma 42:8.
3. Jákob 6:13.
4. *Učení presidentů Církve: Gordon B. Hinckley* (2016), 152.
5. Pán zjevil, že abychom mohli obdržet slíbená požehnání, musíme žít podle svých smluv. (Viz Nauka a smlouvy 82:10; 132:5–7, 19.)
6. Melvin J. Ballard, „Struggle for the Soul“ (proslav pronesený v Tabernaclu v Salt Lake City 5. května 1928).
7. Jan 14:26.
8. *Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* (2003), 14.
9. Mosisáš 3:19.
10. Viz Římanům 8:5–6.
11. Viz Alma 34:33.
12. Russell M. Nelson, „Můžeme si vést lépe a být lepší“, *Liahona*, květen 2019, 67.

STARŠÍ PETER M. JOHNSON
Sedmdesátník

Moc přemoci protivníka

Jak nalézt pokoj, jak pamatovat na to, kdo jsme, a jak přemáhat protivníka tři „o“?

Bratři a sestry, děkuji vám za vše, co děláte, abyste se stali, a abyste druhým pomáhali se stát, pravými následovníky Ježíše Krista a těšili se z požehnání plynoucích ze svatého chrámu. Děkujeme za vaši dobrotivost. Jste úžasní; jste nádherní.

Modlím se o to, abychom poté, co plně porozumíme tomu, že jsme děti Boží, rozpoznali *potvrzující* vliv Ducha Svatého. V dokumentu „Rodina – prohlášení světu“ se uvádí: „Všechny lidské bytosti – muži a ženy – jsou stvořeny podle obrazu Božího. Každý je milovaný duchovní syn nebo dcera nebeských rodičů, a jako takový má každý božskou podstatu a určení.“¹ Jsme „vyvolení duchové, kteří byli uschováni, aby vyšli v plnosti časů, aby se podíleli na kladení základů velikého díla posledních dnů“.² President Russell M. Nelson prohlásil: „V duchovním světě jste byli učeni, abyste se připravili na cokoli a na vše, s čím se setkáte během tohoto posledního období těchto posledních dnů. (Viz NaS 138:56.) Toto učení ve vás přetrvává!“³

Jste vyvolení synové a dcery Boží. Máte moc přemoci protivníka. Protivník si je však vědom toho, kdo jste. Zná váš božský původ a snaží se omezit váš pozemský i nebeský potenciál tím, že používá tři „o“:

- Oklamávání
- Odvádění pozornosti
- Odrazování

Oklamávání

Protivník používal nástroj oklamávání ve dnech Mojžíšových. Pán řekl Mojžíšovi:

„Viz, ty jsi syn můj. ...

Mám pro tebe práci, ... a ty jsi v podobenství mého Jednorozeného.“⁴

Krátce po tomto velkolepém vidění se Satan pokusil Mojžíše oklamat. Slova, která použil, jsou zajímavá: „Mojžíši, synu člověka, uctívej mne.“⁵ Oklamání nespočívalo jen ve výzvě uctívat Satana, ale také v tom, že Mojžíše popsal jako syna člověka. Vzpomeňte si, že Pán právě Mojžíšovi řekl, že je synem Božím stvořeným v podobenství Jeho Jednorozeného.

Protivník byl ve svém úsilí Mojžíše oklamat neúnavný, ale Mojžíš odolal říka: „Odejdi ode mne, Satane, neboť pouze tohoto jediného Boha budu uctívati, který je Bohem slávy.“⁶ Mojžíš pamatoval na to, kdo je – syn Boží.

Pánova slova určená Mojžíšovi se týkají i vás a mne. Jsme stvořeni podle obrazu Božího a On pro nás má práci. Protivník se nás snaží oklamat tím, že se nás snaží přimět zapomenout, kdo skutečně jsme. Pokud nerozumíme

tomu, kdo jsme, pak je obtížné si uvědomit, kým se můžeme stát.

Odvádění pozornosti

Protivník se také snaží odvést naši pozornost od Krista a Jeho cesty smlouvy. Starší Ronald A. Rasband řekl: „Protivníkovým záměrem je odvést naši pozornost od duchovních svědectví, zatímco Pán si přeje, aby nás osvítil a zapojil do svého díla.“⁷

V dnešní době je toho mnoho, co může odvádět naši pozornost, včetně Twitteru, Facebooku, her ve virtuální realitě a dalšího. Tyto technologické vymoženosti jsou úžasné, ale nejsme-li opatrní, mohou odvádět naši pozornost od naplňování našeho božského potenciálu. Jejich správné používání může přivolat nebeskou moc a umožnit nám stát se svědky zázraků, zatímco se snažíme shromažďovat rozptýlený Izrael na obou stranách závoje.

Buďme při používání technologií opatrní, nikoli nedbalí.⁸ Neustále

zjišťujeme, jak nás technologie mohou více přiblížit ke Spasiteli a umožnit nám uskutečňovat Jeho dílo, zatímco se připravujeme na Jeho Druhý příchod.

Odrázování

A nakonec – protivník si přeje, abychom se nechali odradit. Odrázovat nás může to, když se porovnáváme s druhými nebo když ve svém životě nesplňujeme určitá očekávání, včetně těch vlastních.

Když jsem zahájil doktorandské studium, byl to odrazující pocit. Do studijního programu byli toho roku přijati jen čtyři studenti a ti ostatní studenti byli vynikající. V testech dosahovali lepších výsledků, měli více zkušeností s prací na vyšších manažerských pozicích a číselně z nich důvěra ve své schopnosti. Po prvních dvou týdnech studia mě začaly přepadat pocity ztráty odvahy a pochybnosti – a téměř mě přemohly.

Rozhodl jsem se, že mám-li toto čtyřleté studium úspěšně dokončit, každý semestr přečtu celou Knihu Mormonovu. Zatímco jsem ji každý den četl, rozpoznával jsem Spasitelova slova, že Duch Svatý mě naučí všemu a připomene mi vše.⁹ To mi potvrdilo, kdo jako Boží syn jsem, připomnělo mi to, abych se neporovnával s druhými, a dodalo mi to důvěru v mou božskou roli, kterou je uspět.¹⁰

Milí přátelé, nedovolte prosím nikomu, aby vás připravil o vaše štěstí. Neporovnávejte se s druhými. Pamatujte prosím na Spasitelova láskyplná slova: „*Pokoj* zůstavuji vám, *pokoj* svůj dávám vám; ne jako svět dává, já dávám vám. *Nermuť* se srdce vaše, ani strachuj.“¹¹

Jak toho tedy dosáhneme? Jak tento pokoj nalézt, jak pamatovat na to, kdo jsme, a jak přemáhat protivníka tři „o“?

Zprv – pamatujte na to, že první a veliké přikázání je milovat Boha svým srdcem, mocí, myslí a silou.¹² Vše, co děláme, má být motivováno naší láskou k Němu a k Jeho Synovi. Když k Nim budeme rozvíjet lásku dodržováním Jejich přikázání, naše schopnost milovat sebe i druhé poroste. Začneme sloužit rodině, přátelům a bližním, protože je uvidíme tak, jak je vidí Spasitel – jako syny a dcery Boží.¹³

Zadruhé – modlete se k Otci ve jménu Ježíše Krista každý den, každý den, každý den.¹⁴ Právě skrze modlitbu můžeme pocítit Boží lásku a projevit svou lásku k Němu. Skrze modlitbu vyjadřujeme vděčnost a prosíme o sílu a odvahu poddat svou vůli vůli Boží a být řízení a vedeni ve všech věcech.

Povzbuzuji vás, abyste se *modlili* „k Otci z celé síly srdce, abyste mohli býti naplněni touto láskou, ... abyste se mohli stát syny [a dcerami] Božími; abychom, až se zjeví, *byli* jako on“.¹⁵

Zatřetí – čtěte a studujte Knihu Mormonovu každý den, každý den, každý den.¹⁶ Mně osobně se obvykle daří studovat Knihu Mormonovu lépe, když mám při čtení na mysli nějakou otázku. Když máme při čtení na mysli otázku, můžeme obdržet zjevení a poznat, že Prorok Joseph Smith mluvil pravdu, když prohlásil: „Kniha Mormonova je nejsprávnější ze všech knih na zemi ... a ... člověk [se] dodržováním jejich předpisů přiblíží Bohu více nežli prostřednictvím kterékoli jiné knihy.“¹⁷ Kniha Mormonova obsahuje

2. Nauka a smlouvy 138:53; viz také Nauka a smlouvy 138:54–56.
3. Russell M. Nelson, „Buďte opravdovými mileniály“, *Liahona*, říjen 2016, 48.
4. Mojžíš 1:4, 6.
5. Mojžíš 1:12.
6. Mojžíš 1:20; viz také Mojžíš 1:16–19, 21.
7. Ronald A. Rasband, „Abys nezapomenul“, *Liahona*, listopad 2016, 115.
8. Viz Becky Cravenová, „Pečlivě, nebo nedbale?“, *Liahona*, květen 2019, 9–11.
9. Viz Jan 14:26.
10. Naše božská role, kterou je uspět, znamená obdržet věčný život bez ohledu na to, zda člověk obdrží to, co svět považuje za úspěch ve světském snažení. Duch Svatý nám připomíná naši božskou roli a to, kým se můžeme stát, když vytrváme na cestě smlouvy a přemůžeme pokušení protivníka se silou Páně.

11. Jan 14:27; zvýraznění přidáno.
12. Viz Matouš 22:37–38.
13. Viz Jan 3:16; 1. Janova 4:19; Mosiáš 2:17.
14. Viz 3. Nefi 18:18–21.
15. Moroni 7:48; zvýraznění přidáno.
16. Viz Kevin W. Pearson, „Zůstaňte u stromu“, *Liahona*, květen 2015, 114–116.
17. Úvod ke Knize Mormonové.
18. Viz Nauka a smlouvy 84:20–21.
19. David A. Bednar, „Vždy si udržujte odpuštění hříchu“, *Liahona*, květen 2016, 61–62.
20. Viz Moroni 4:2–3; 5:1–2; Nauka a smlouvy 20:76–79. Mějte prosím na paměti, že žijeme v době, kdy naléhavě potřebujeme, aby Jeho Duch byl vždy s námi.

slova Kristova a pomáhá nám pamatovat na to, kdo jsme.

A nakonec – v duchu modlitby přijímejte svátost každý týden, každý týden, každý týden. Právě skrze smlouvy a kněžské obřady, včetně svátosti, se v našem životě projevuje moc božskosti.¹⁸ Starší David A. Bednar učil: „Obřad svátosti je svatou a opakující se výzvou, abychom činili upřímné pokání a byli duchovně obnoveni. Úkon přijímání svátosti sám o sobě hříchy neodpouští. Když se ale svědomitě připravujeme a účastníme se tohoto obřadu se zlomeným srdcem a zkroušeným duchem, pak zaslíbení zní, že můžeme mít *vždy* Ducha Páně, aby byl s námi.“¹⁹

Když pokorně přijímáme svátost, pamatujeme na Ježíšovo utrpení v oné posvátné zahradě zvané Getsemany a na Jeho obět na kříži. Vyjadřujeme Otci vděčnost za to, že poslal svého Jednorozného Syna, našeho Vykupitele, a projevujeme ochotu dodržovat Jeho příkázání a vždy na Něj pamatovat.²⁰ Ke svátosti se pojí duchovní osvícení – je osobní, je mocné a je potřebné.

Přátelé, slibuji vám, že když se budeme snažit milovat Boha celým svým srdcem, modlit se ve jménu Ježíše Krista, studovat Knihu Mormonovu a v duchu modlitby přijímat svátost, budeme schopni se silou Páně přemoci *klamavé* praktiky protivníka, minimalizovat *odvádění pozornosti*, které omezuje náš božský potenciál, a odolávat *odrazování*, které oslabuje naši schopnost pociťovat lásku Nebeského Otce a Jeho Syna. *Plně* porozumíme tomu, kdo jako synové a dcery Boží jsme.

Bratři a sestry, předávám vám svou lásku a vydávám vám své svědectví, že vím, že Nebeský Otec žije a Ježíš je Kristus. Miluji Je. Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů je království Boží na zemi. Máme *božské pověření* shromažďovat Izrael a připravovat svět na Druhý příchod Mesiáše. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. „Rodina – prohlášení světu“, *Liahona*, květen 2017, 145.

STARŠÍ ULISSES SOARES
Kvorum Dvanácti apoštolů

Vezměme na sebe svůj kříž

Vzít na sebe svůj kříž a následovat Spasitele znamená kráčet dál s vírou po cestě Páně a neoddávat se světským zvykům.

Draží bratři a sestry, během posledních dvou dnů jsme od našich vedoucích obdrželi úžasná poučení. Svědčím vám o tom, že pokud se budeme snažit tato inspirovaná a aktuální poučení uplatňovat ve svém životě, Pán skrze svou milost pomůže každému z nás nést náš kříž a ulehčí nám naše břemena.¹

Spasitel, když byl poblíž Cesareje Filipovy, zjevil svým učedníkům, že bude v Jeruzalémě trpět vinou starších, předních kněží a zákoníků. Konkrétně je učil o své smrti a slavném Vzkříšení.² V té době Jeho učedníci nerozuměli zcela Jeho božskému poslání na zemi. Sám Petr, když slyšel, co Spasitel řekl, vzal Spasitele stranou a napomenul Ho slovy: „Odstup to od tebe, Pane, nikoli nestane se tobě toho.“³

Aby Spasitel pomohl svým učedníkům porozumět tomu, že oddanost Jeho dílu zahrnuje poddajnost a utrpění, důrazně prohlásil:

„Chce-li kdo za mnou přijít, zapřít sebe sám, a vezmi kříž svůj, a následuj mě.

Nebo kdož by chtěl duši svou zachovati, ztratí ji; kdož by pak ztratil duši svou pro mne, nalezneť ji.

Nebo co jest platno člověku, by všcken svět získal, své pak duši uškodil? Aneb kterou dá člověk odměnu za duši svou?⁴

Těmito slovy Spasitel zdůraznil, že všichni ti, kteří jsou ochotni Ho

následovat, musí zapřít sami sebe a ovládat své tužby, chutě a vášně, obětovat vše, dokonce samotný život, bude-li to nutné, a zcela se podrobit vůli Otce – právě tak, jako to učinil On.⁵ Toto je ve skutečnosti cena, kterou je nutné za spasení duše zaplatit. Ježíš záměrně a obrazně použil symbol kříže, aby svým učedníkům pomohl lépe pochopit, co obět a oddanost Pánovu dílu opravdu znamená. Obraz kříže byl mezi Jeho učedníky i obyvateli římské říše velmi dobře znám, protože Římané nutili ty, kteří měli být ukřižováni, aby si nesli vlastní kříž nebo příčný trám na místo své popravy.⁶

Teprve až po Spasitelově Vzkříšení se učedníkům otevřela mysl, aby pochopili vše, co o Něm bylo napsáno⁷ a co po nich bude od oné chvíle požadováno.⁸

Podobně je zapotřebí, aby každý z nás, bratři a sestry, otevřel svou mysl a své srdce, abychom ve větší míře

pochopili důležitost toho, že máme na sebe vzít svůj kříž a následovat Ho. Skrze písmo se učíme, že ti, kteří si přejí na sebe vzít svůj kříž, chovají lásku k Ježíši Kristu takovým způsobem, že v sobě popírají veškerou bezbožnost a každou světskou žádost a dodržují Jeho přikázání.⁹

Naše odhodlání odvrhnout vše, co je v rozporu s Boží vůlí, obětovat vše, co jsme žádáni odevzdat, a snažit se následovat Jeho učení, nám pomůže vytrvat na cestě evangelia Ježíše Krista – i tváří v tvář strastem, slabostem své duše či společenskému tlaku a světským filozofiím, které se Jeho učení přičítí.

Například pokud jde o ty, kteří dosud nenašli věčného společníka či společníci a možná si připadají osamělí a zoufalí, nebo o ty, kteří jsou rozvedení a cítí se opuštění a zapomenutí, ujišťuji vás, že přijetí Spasitelovy výzvy vzít na sebe svůj kříž a následovat Ho znamená kráčet dál s vírou po cestě Páně, zachovávat důstojnost a neoddávat se světským zvykům, které nám v konečném důsledku odnímají naději na Boží lásku a milosrdenství.

Tytéž zásady se týkají těch z vás, kteří zakoušíte přitažlivost k osobám

stejného pohlaví a cítíte se sklíčeně a bezradně. A možná kvůli tomu mají někteří z vás pocit, že evangelium Ježíše Krista již není nic pro vás. Pokud tomu tak je, chtěl bych vás ujistit, že vždy existuje naděje v Bohu Otci a v Jeho plánu štěstí, v Ježíši Kristu a Jeho smírné oběti a v životě podle jejich láskyplných přikázání. Pán nás ve své dokonalé moudrosti, moci, spravedlnosti a milosrdenství může zpečetit za své, abychom mohli být přivedeni do Jeho přítomnosti a získali věčné spasení, budeme-li pevní a neochvějní v dodržování přikázání¹⁰ a budeme-li vždy oplývat dobrými skutky.¹¹

Pro ty, kteří se dopustili závažných hříchů, bude tatáž výzva kromě jiného znamenat, že se pokoříte před Bohem, promluvíte si s příslušnými vedoucími Církve, budete činit pokání a hříchů zanecháte. Tento proces bude také požehnáním pro všechny ty, kteří bojují s ochromujícími závislostmi zahrnujícími používání opiátů, drog, alkoholu a zaobírání se pornografií. Tyto kroky vás přivedou blíže ke Spasiteli, který vás v konečném důsledku může zbavit pocitu viny, zármutku a duchovního i fyzického otroctví. Navíc můžete

také usilovat o podporu ze strany rodiny, přátel a kvalifikovaných lékařů a profesionálních poradců.

Nikdy se prosím nevzdávejte po následných nezdarech, ani se nepovažujte za neschopné zanechat hříchů a překonat závislost. Nemůžete si dovolit přestat se snažit a následně pokračovat ve slabostech a hříchu! Vždy usilujte o to, abyste dělali to nejlepší, a svými skutky projevujte touhu očistit vnitřní nádobu, jak tomu učil Spasitel.¹² Někdy řešení určitých těžkostí přichází až po měsících a měsících neustálého úsilí. Těchto případů se týká zaslíbení nacházející se v Knize Mormonově, že „milostí jsme spaseni po všem, co my můžeme učiniti“.¹³ Pamatujte prosím na to, že Spasitelův dar milosti „se nutně časově neomezuje jen na období ‚po‘ všem, co můžeme učiniti. Můžeme obdržet Jeho milost před, během i po období, kdy jsme vynaložili vlastní úsilí.“¹⁴

Svědčím o tom, že když se budeme neustále snažit překonávat své těžkosti, Bůh nám požehná darem víry, že budeme uzdraveni, a darem působení zázraků.¹⁵ Vykoná pro nás to, co nejsme schopni vykonat sami.

Navíc, pokud jde o ty, kteří se cítí zahořkle, rozzlobeně, uraženě nebo jsou spoutaní zármutkem kvůli něčemu, co se vám zdá nezasloužené – vzít na sebe svůj kříž a následovat Spasitele znamená snažit se tyto pocity odložit a obrátit se k Pánu, aby nás mohl z tohoto stavu mysli osvobodit a pomoci nám najít pokoj. Pokud se však budeme těchto negativních pocitů a emocí držet, můžeme zjistit, že v osobním životě nezažíváme vliv Pánova Ducha. Nemůžeme činit pokání za druhé, ale můžeme jim odpustit – tím, že odmítneme být rukojmím těch, kteří nám ublížili.¹⁶

Písma nás učí, že z těchto situací existuje východisko – požádat Spasitele, aby nám pomohl nahradit naše kamenné srdce srdcem novým.¹⁷ Má-li toto nastat, je zapotřebí, abychom předstoupili před Pána se svými slabostmi¹⁸ a prosili Ho o pomoc a odpuštění,¹⁹ zvláště během posvátného okamžiku, kdy každou neděli přijímáme svátost. Kéž se rozhodneme usilovat o Jeho pomoc a učinit důležitý a obtížný krok tím, že odpustíme těm, kteří nám ublížili, aby se tak naše rány mohly začít hojit. Slibuji vám, že když tak učiníte, vaše noci se naplní úlevou, která přichází tehdy, když jsme v myslí smíření s Pánem.

Když byl Prorok Joseph Smith v roce 1839 v žaláři v Liberty, napsal členům Církve epištolu obsahující proctví, která se všech těchto okolností a situací velmi týkají. Napsal: „Všechny trůny a panství, knížectví a moci budou zjeveny a uděleny všem, kdo vytrvali udatně pro evangelium Ježíše Krista.“²⁰ Tudíž ti, drazí bratři a sestry, kteří na sebe berou jméno Spasitele, důvěřují Jeho zaslíbením a vytrvají do konce, budou spaseni²¹ a budou moci dlít s Bohem ve stavu nikdy nekončícího štěstí.²²

Všichni ve svém životě čelíme nepříznivým situacím, kvůli nimž si připadáme smutní, bezmocní, zoufalí a někdy i oslabení. Některé z těchto pocitů nás mohou vést k tomu, že se Pána ptáme: „Proč tyto situace zažívám?“ nebo „Proč se má očekávání neplní? Konec konců dělám vše, co je v mých silách, abych nesl svůj kříž a následoval Spasitele!“

Moji milí přátelé, musíme pamatovat na to, že vzít na sebe svůj kříž zahrnuje to, že jsme pokorní a důvěřujeme Bohu a Jeho nekonečné moudrosti. Musíme si uvědomit, že On ví o každém z nás a o našich potřebách. Je také nezbytné přijmout skutečnost, že Pánovo načasování se liší od toho našeho. Někdy usilujeme o požehnání a stanovujeme Pánu časový limit, ve kterém ho má naplnit. Nemůžeme podmiňovat svou věrnost Jemu tím, že Mu budeme dávat termíny, ve kterých má zodpovědět naše přání. Když tak činíme, podobáme se skeptickým Nefitům z dávných dob, kteří se vysmívali svým bratrům a sestrám tím, že říkali, že čas na naplnění slov pronesených Samuelem Lamanitou již uplynul, čímž vytvářeli

Sestra Franca Calamassiova se svými čtyřmi dětmi před chrámem.

zmatek mezi těmi, kteří věřili.²³ Je potřeba natolik důvěřovat Pánu, abychom se upokojili a věděli, že On je Bůh, že zná všechny věci a že ví o každém z nás.²⁴

Nedávno jsem měl příležitost posloužit jedné ovdovělé sestře jménem Franca Calamassiova, která trpí ochromující nemocí. Sestra Calamassiova byla první členkou své rodiny, která vstoupila do znovuzřízené Církve Ježíše Krista. Přestože její manžel nebyl nikdy pokřtěn, souhlasil s tím, že se bude setkávat s misionáři, a často navštěvoval církevní shromáždění. Navzdory těmto okolnostem sestra Calamassiova zůstala věrná a vychovala své čtyři děti v evangeliu Ježíše Krista. Rok po úmrtí manžela vzala své děti do chrámu a tam se zúčastnili posvátných obřadů a byli spolu zpečetěni jako rodina. Zaslíbení spojená s těmito obřady jí přinesla velkou naději, radost a pocit štěstí, které jí pomáhají kráčet životem.

Když se začaly objevovat první příznaky nemoci, její biskup jí dal požehnání. V té době řekla biskupovi, že je připravena přijmout Pánovu vůli, čímž vyjádřila víru v to, že může být uzdravena, i víru v to, že dokáže vytrvat v nemoci až do konce.

Když jsem během své návštěvy držel sestru Calamassiovou za ruku a díval se jí do očí, viděl jsem, jak se jí z tváře line andělská záře, která odráží její důvěru v Boží plán a dokonalý jas naděje v Otcovu lásku a plán, který pro ni má.²⁵ Pociťoval jsem její pevné odhodlání vytrvat ve víře až do konce tím, že na sebe vezme svůj kříž bez ohledu na těžkosti, kterým čelí. Život této sestry je svědectvím o Kristu, prohlášením o její víře a oddanosti Kristu.

Bratři a sestry, přejí si vám vydat svědectví, že braní svého kříže na sebe a následování Spasitele vyžaduje, abychom následovali Jeho příklad, snažili se být takovými, jako je On,²⁶ trpělivě čelili

STARŠÍ NEIL L. ANDERSEN
Kvorum Dvanácti apoštolů

okolnostem života, popírali choutky přirozeného člověka a opovrhovali jimi a čekali na Pána. Žalmista napsal:

„Očekávejž na Hospodina, posilň se, a onť posilní srdce tvého; protož očekávej na Hospodina.“²⁷

„On jest spomožení naše, a pavéza naše.“²⁸

Svědčím vám o tom, že když budeme kráčet v Mistrových šlépějích a budeme čekat na Toho, kdo je tím opravdovým léčitелеm našeho života, získáme odpočinutí své duši a naše břemena budou příjemná a lehká.²⁹ O tomto svědčím v posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Viz Matouš 11:29–30; Jakub 2:24; 2. Nefi 25:23.
2. Viz Matouš 16:21.
3. Matouš 16:22.
4. Matouš 16:24–26.
5. Viz Jan 6:38.
6. Viz Jan 19:16–17.
7. Viz Marek 16:17–20; Lukáš 24:36–53.
8. Viz Matouš 28:19–20.
9. Viz Překlad Josepha Smitha, Matouš 16:25–26 (v Průvodci k písmům); viz také Průvodce k písmům, hesla „Žádostivost“; „Přirozený člověk“; „Smyslnost, smyslný“; „Zlovolnost, zlovolný“; scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
10. Viz Alma 1:25.
11. Viz Mosiáš 5:15.
12. Viz Alma 60:23.
13. 2. Nefi 25:23.
14. Viz Bruce C. Hafen, *The Broken Heart: Applying the Atonement to Life's Experiences* (1989), 155–156.
15. Viz Nauka a smlouvy 46:19, 21.
16. Viz Neal A. Maxwell, „Repentance“, *Ensign*, Nov. 1991, 32.
17. Viz Ezechiel 18:31; 36:26.
18. Viz Eter 12:27.
19. Viz 1. Nefi 7:21.
20. Nauka a smlouvy 121:29.
21. Viz 3. Nefi 27:6.
22. Viz Mosiáš 2:41.
23. Viz 3. Nefi 1:4–7.
24. Viz Nauka a smlouvy 101:16.
25. Viz 2. Nefi 31:20.
26. Viz Matouš 5:48; 3. Nefi 12:48; 27:27.
27. Žalm 27:14.
28. Žalm 33:20.
29. Viz Matouš 11:30; Mosiáš 24:14.

Ovoce

Zaměřujte svůj zrak i srdce na Spasitele Ježíše Krista a na věčnou radost, která přichází pouze skrze Něj.

Vím, na co myslíte! Už jen jeden řečník a budeme si moci vyslechnout poselství presidenta Nelsona. V naději udržet při očekávání proslovu našeho milovaného proroka několik minut vaši pozornost jsem si vybral velmi lákavé téma – ovoce.

Ovoce je díky barvě, textuře a sladkosti bobulí, banánů, vodních melounů a mang nebo exotičtějších druhů, jako je kiwano nebo granátové jablko, odedávna vysoce ceněnou lahůdkou.

Spasitel během svého působení na zemi přirovnal dobré ovoce k tomu, co

má věčnou hodnotu. Řekl: „Po ovocích jejich poznáte je.“⁴¹ „Každý strom dobrý ovoce dobré nese.“⁴² Povzbuzoval nás, abychom shromažďovali „[ovoce] k životu věčnému“.⁴³

Prorok Lehi se v živém snu, který všichni dobře známe z Knihy Mormonovy, ocitá v temné a chmurné pustině. Spatřuje špinavou vodu, mlhu temnoty, podivné a zakázané cesty, ale i tyč ze železa⁴ podél těsné a úzké cesty, která vede k nádhernému stromu, na němž roste „ovoce[, které činí] člověka

Spasitel během svého působení na zemi přirovnal dobré ovoce k tomu, co má věčnou hodnotu.

šťastným“. Lehi o svém snu vypráví: „Pojedl [jsem] z jeho ovoce; ... [bylo] nadmíru sladké, sladší než vše, co jsem kdy ochutnal. ... [A to] naplnilo ... mou duši nesmírně velikou radostí.“ *Toto* ovoce bylo „[více] žádoucí [než jakékoli] jiné ovoce“.⁵

Význam stromu a ovoce

Co tento strom se svým nanejvyšším drahocenným ovocem symbolizuje? Je symbolem „lásky Boží“⁶ a hlásá úžasný plán vykoupění, který pro nás připravil Nebeský Otec. „Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný.“⁷

Toto drahocenné ovoce symbolizuje úžasná požehnání Spasitelova nedostižného Usmíření. Nejenže budeme po životě ve smrtelnosti znovu žít, ale díky své víře v Ježíše Krista, pokání a dodržování přikázání můžeme dosáhnout odpuštění hříchů a jednoho dne stanout neposkvrnění a čistí před naším Otcem a Jeho Synem.

Pojíst z ovoce onoho stromu je také symbolem toho, že přijímáme obřady a smlouvy znovuzřízeného evangelia – což znamená dát se pokřtít, přijmout dar Ducha Svatého a vstoupit do domu Páně, abychom mohli být obdarováni mocí z výsosti. Skrze milost Ježíše Krista a dodržování svých smluv získáváme velkolepé zaslíbení, že budeme moci po celou věčnost žít se svou spravedlivou rodinou.⁸

Není divu, že anděl ono ovoce popsal jako „nejradostnější pro duši“.⁹ Takové vskutku je!

Výzva zůstat věrní

Jak jsme již všichni zjistili, dokonce ani poté, co člověk okusí drahocenné ovoce znovuzřízeného evangelia, není lehké zůstat věrný a oddaný Pánu Ježíši Kristu. Jak na této konferenci zaznělo

již mnohokrát, dál čelíme rušivým vlivům a klamu, zmatku a rozruchu, lákadlům a pokušením, jež se snaží odvést naše srdce od Spasitele a radostí a krás, které zažíváme díky tomu, že Ho následujeme.

Vzhledem k tomuto protivenství je Lehiův sen také varováním! Na druhé straně řeky je prostorná stavba s lidmi různého věku, kteří ukazují prstem na spravedlivé následovníky Ježíše Krista a vysmívají se jim.

Lidé v této stavbě zesměšňují ty, kteří dodržují přikázání, a vysmívají se jim ve snaze znevážit a pohanět jejich víru v Ježíše Krista a v Jeho evangelium. A kvůli zpochybnutím a pohrdavým slovním útokům na věřící se někteří z těch, kteří ochutnali ono ovoce, začínají za evangelium, které kdysi přijali, stydět. Svádějí je falešná lákadla světa, odvracejí se od onoho stromu a ovoce a – slovy písem – „[odpadají] na zakázané cesty a [jsou] ztraceni“.¹⁰

V dnešním světě týmy protivníkovým stavbařů pracují přesčas a kvapně onu velkou a prostornou stavbu rozšiřují. Její přístavba se rozšířila přes řeku

s cílem obklopit náš domov, zatímco ti, kteří ukazují prstem a vysmívají se, dnem i nocí rozeznávají na internetu své hlásné trouby.¹¹

President Nelson vysvětlil: „Protivník zečtyřnásobuje své úsilí, aby rozvracel svědectví a kladl překážky dílu Páně.“¹² Pamatujme na Lehiova slova: „My jsme jich nedbali.“¹³

Ačkoli se nemusíme obávat, je zapotřebí ostražitosti. Občas nás mohou vyvést z duchovní rovnováhy i maličkosti. Nedopusťte prosím, aby vás vaše otázky, urážky druhých, proradní přátelé ani politováníhodné chyby a zklamání odvrátili od lahodných a ryzích požehnání, která jsou potěchou pro duši a jejichž zdrojem je drahocenné ovoce onoho stromu. Zaměřujte svůj zrak i srdce na Spasitele Ježíše Krista a na věčnou radost, která přichází pouze skrze Něj.

Víra Jasona Halla

V červnu jsem se s manželkou Kathy zúčastnil pohřbu Jasona Halla. Když zemřel, bylo mu 48 let a sloužil jako prezident kvora starších.

Jak jsme již všichni zjistili, dokonce ani poté, co člověk okusí drahocenné ovoce znovuzřízeného evangelia, není lehké zůstat věrný a oddaný Pánu Ježíši Kristu.

Měl za úkol být dokonalý. Uzdravovat lidi. Mít je rád. A pak trpět za veškerou naši bolest, zármutek a hříchy. Poté za nás zemřel.“ Pak Coleman dodal: „A díky tomu, že to Ježíš udělal, ví, jak se právě cítím.

Ježíš tři dny poté, co zemřel, ... znovu obžil a měl dokonalé tělo. To je pro mě důležité, protože vím, že ... [i můj tatínek bude mít] dokonalé tělo a budeme spolu jako rodina.“

Na závěr Coleman řekl: „Tatínek mi odmalička každý večer říkával: ‚Tatínek tě má moc rád, Nebeský Otec tě má moc rád a ty jsi hodný chlapec.‘“¹⁸

Radost přichází díky Ježíši Kristu

President Russell M. Nelson vysvětlil, proč rodina Hallových pocítuje radost a naději. Řekl:

„Pocity radosti mají s naší životní situací společného jen málo, ale s tím, na co se v životě zaměřujeme, mají společné úplně všechno.

Když se v životě zaměřujeme na Boží plán spasení ... a na Ježíše Krista

Zde je několik Jasonových slov o události, která mu změnila život:

„[Ve věku 15 let se mi stala] nehoda při skoku do vody. ... [Utrpěl jsem zlomeninu v oblasti] krku a od hrudníku dolů jsem ochrnl. Přestal jsem dočista ovládat nohy a zčásti i paže. Už jsem nemohl chodit, stát ... ani se sám najíst. Sotva jsem dokázal dýchat a mluvit.“¹⁴

„Drahý Otče [v nebi],‘ prosil jsem, ‚kež bych jen mohl mít zdravé ruce, vím, že bych to zvládl. Prosím, Otče, prosím. ...

Na nohou nezáleží, Otče; jen [se modlím, abych] mohl používat ruce.“¹⁵

Jason používat ruce už nikdy nemohl. Slyšíte hlasy z oné prostorné stavby? „Jasone Halle, Bůh tvé modlitby neslyší! Kdyby byl Bůh láskyplným Bohem, jak by tě takto mohl nechat? Nač mít víru v Krista?“ Jason tyto hlasy slyšel, ale nedbal na ně. Místo toho hodoval na ovoci onoho stromu. Jeho víra v Ježíše Krista se stala neochvějnou. Dokončil studia na univerzitě a oženil se v chrámu s Kolette Colemanovou, o níž řekl, že je to jeho životní láska.¹⁶ Po 16 letech manželství se stal další zázrak – narodil se jim drahocenný syn Coleman.

Jak prohlubovali svou víru? Kolette vysvětlila: „Měli jsme důvěru v Boží plán. A ten nám dodával naději. Věděli jsme, že Jason bude [jednou

v budoucnu] v pořádku. ... Věděli jsme, že Bůh nám poskytuje Spasitele, jehož smírná oběť nám umožňuje neustále hledět kupředu i ve chvílích, kdy máme chuť to vzdát.“¹⁷

Desetiletý Coleman na Jasonově pohřbu řekl, že ho tatínek učil, že „Nebeský Otec [má] pro nás plán, život na zemi bude úžasný a že budeme moct žít v rodině. ... Ale ... budeme muset překonávat těžkosti a budeme chybovat.“

Coleman pokračoval: „Nebeský Otec poslal svého Syna Ježíše na zemi.

Jason, Coleman a Kolette Hallovi

a Jeho evangelium, můžeme pocítovat radost bez ohledu na to, co se v našem životě děje – nebo neděje. Radost pochází od Něho a skrze Něho. On je zdrojem veškeré radosti. ...

Pokud budeme vzhlížet ke světu ..., radost nikdy nepoznáme. ... [Radost] je darem, který pramení z úmyslné snahy vést spravedlivý život, jak tomu učil Ježíš Kristus.¹⁹

Slib pro váš návrat

Pokud vám ovoce onoho stromu nějakou dobu scházelo, vezte prosím, že rámě Spasitele je k vám vždy vztaženo. Spasitel vás láskyplně zve: „[Čiňte] pokání a [přijďte] ke mně.“²⁰ Má hojnost ovoce, které dozrává neustále. Toto ovoce nelze koupit za peníze a On ho nikomu, kdo po něm upřímně touží, neodpírá.²¹

Přejete-li si vrátit se k onomu stromu a znovu okusit ono ovoce, začněte modlitbou k Nebeskému Otci. Věřte v Ježíše Krista a v moc Jeho smírné oběti. Slibuji vám, že pokud budete vzhlížet ke Spasiteli „v každé myšlence“,²² bude vám ovoce onoho stromu znovu k dispozici – ovoce lahodné chuti a radostné pro duši, „největší ze všech darů Božích“.²³

Přesně před třemi týdny jsem byl svědkem radosti, jejímž zdrojem je Spasitelovo ovoce, když jsem se s Kathy účastnil zasvěcení chrámu Lisabon v Portugalsku. S pravdami znovuzřízeného evangelia se v Portugalsku lze seznámit od roku 1975, po vyhlášení náboženské svobody. Mnozí ušlechtilí Svatí, kteří poprvé okusili ono ovoce v době, kdy v okruhu téměř 1 600 kilometrů nebyly žádné kongregace, kaple ani chrámy, se s námi radovali z toho, že drahocenné ovoce onoho stromu je nyní k dispozici v domě Páně v Lisabonu. Pociťuji nesmírnou úctu a obdiv k těmto

Svatým posledních dnů, kteří se v srdci upnuli na Spasitele.

Spasitel řekl: „Kdo zůstává ve mně, a já v něm, ten nese ovoce mnohé; nebo beze mne nic nemůžete učiniti.“²⁴

President Nelson se dnes dopoledne obrátil na členy Církve po celém světě těmito slovy: „Moji drazí bratři a sestry, jste živoucím příkladem ovoce, které pochází z následování učení Ježíše Krista.“ Poté dodal: „Děkuji vám! Mám vás rád!“²⁵

Máme vás rádi, presidente Nelsone.

Jsem očitým svědkem moci zjevení, která na našem drahém presidentovi spočívá. Je to prorok Boží. President Russell M. Nelson nás i celou rodinu Boží stejně jako Lehi v dávných dobách zve, abychom přišli a pojedli z ovoce onoho stromu. Kéž máme dost pokory a síly na to, abychom se řídili jeho radami.

S pokorou svědčím o tom, že Ježíš Kristus je Syn Boží. Jeho láska, Jeho moc a Jeho milost jsou zdrojem všeho, co má trvalou hodnotu. O tom svědčím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Matouš 7:16.
2. Matouš 7:17.
3. Jan 4:36.
4. Začátkem ledna 2007, zatímco jsem si jako člen Představenstva Sedmdesáti připravoval proslov na zasvěcující shromáždění Univerzity Brigham Younga, který jsem měl pronést 4. března 2007, jsem se zeptal staršího Davida A. Bednara, co si na 4. února připravuje pro tytéž posluchače on. Byl jsem překvapen, když odpověděl, že jeho proslov bude o tom, jak se pevně držet železných tyčů. To byl přesně název, který jsem zvolil pro svůj proslov. Poté, co jsme se spolu podělili o své proslovy, jsme si uvědomili, že jsme zaujali odlišný přístup. Jeho proslov nazvaný „Rezervoár živé vody“ zdůrazňoval, že tyč ze železa neboli slovo Boží je to, co je obsaženo v písmech. V proslovu položil tuto otázku: „Čteme a studujeme písma a hledáme v nich, vy i já, každý den tak,

PRESIDENT RUSSELL M. NELSON

že se díky tomu můžeme pevně držet tyče ze železa?“ (Speeches.byu.edu.)

Poté, jen týden po mém rozhovoru se starším Bednarem, pronesl president Boyd K. Packer na zasvěcujícím shromáždění na BYU proslov nazvaný „Lehi’s Dream and You [Lehiův sen a vy]“. President Packer zdůraznil, že tyč ze železa je osobní zjevení a inspirace, které k nám přicházejí skrze Ducha Svatého. Řekl: „Držíte-li se tyče, *pocítíte*, jak postupujete vpřed s darem Ducha Svatého. ... Uchopte železnou tyč a nepouštějte se jí. Skrze moc Ducha Svatého můžete *pociťovat*, jak postupujete životem.“ (Jan. 16, 2007, speeches.byu.edu.)

Mé téma „Držte se pevně slov proroků“ v březnu 2007 bylo o tom, že tyč ze železa představuje slova žijících proroků. (Mar. 4, 2007, speeches.byu.edu.)

Spojitosť mezi těmito třemi proslovy nebyla náhodná. Vedla nás ruka Páně, když tři proslovy připravené pro tytéž posluchače poukázaly na tři aspekty tyče ze železa neboli slova Božího, kterými jsou:

- 1) písmo neboli slova dávných proroků;
- 2) slova žijících proroků; a 3) moc Ducha Svatého. Přineslo mi to důležité poučení.

5. Viz 1. Nefi 8:4–12.

6. 1. Nefi 11:25.

7. Jan 3:16.

8. Viz David A. Bednar, „Lehiův sen – pevně se držte tyče“, *Liahona*, říjen 2011, 32–37.

9. 1. Nefi 11:23.

10. 1. Nefi 8:28.

11. Viz Boyd K. Packer, „Lehi’s Dream and You“ (zasvěcující shromáždění Univerzity Brigham Younga, 16. ledna 2007), speeches.byu.edu.

12. Russell M. Nelson, „Můžeme si vést lépe a být lepší“, *Liahona*, květen 2019, 68.

13. 1. Nefi 8:33.

14. Stephen Jason Hall, „The Gift of Home“, *New Era*, Dec. 1994, 12.

15. Stephen Jason Hall, „Helping Hands“, *New Era*, Oct. 1995, 46, 47.

16. Osobní korespondence určená staršímu Andersenovi od Kolette Hallové.

17. Osobní korespondence určená staršímu Andersenovi od Kolette Hallové.

18. Pohřební řeč Colemana Halla, o níž se se starším Andersenem podělila Kolette Hallová.

19. Russell M. Nelson, „Radost a duchovní přežití“, *Liahona*, listopad 2016, 82, 84.

20. 3. Nefi 21:6.

21. Viz 2. Nefi 26:25, 33.

22. Nauka a smlouvy 6:36.

23. 1. Nefi 15:36.

24. Jan 15:5.

25. Russell M. Nelson, „Druhé veliké přikázání“, *Liahona*, listopad 2019, 100.

Slovo závěrem

Osobní způsobilost vyžaduje, abychom byli v mysli i v srdci plně obrácení, máme-li se stát více takovými, jako je Pán.

Milovaní bratři a sestry, blížíme se k závěru této historické konference, a tak děkujeme Pánu za to, že inspiroval poselství i hudbu, jež nás povznesly. Měli jsme vsutku příležitost vychutnat si duchovní hostinu.

Víme, že znovuzřízené evangelium Ježíše Krista přinese naději a radost lidem, kteří si vyslechnou Jeho nauku a budou se jí řídit. Rovněž víme, že každý domov se může stát skutečnou svatyní víry, ve které bude moci vládnout pokoj, láska a Duch Páně.

Nejdrahocennějším klenotem Znovuzřízení je samozřejmě svatý chrám. Jeho posvátné obřady a smlouvy jsou stěžejním prvkem přípravy lidu, který bude hotov přivítat Spasitele při Jeho Druhém příchodu. V současné době máme 166 zasvěcených chrámů a bude jich přibývat.

Před zasvěcením každého nového i zrenovaného chrámu se budou konat dny otevřených dveří. Mnozí přátelé, kteří nejsou naší víry, se zúčastní prohlídek těchto chrámů a dozvědí se něco o chrámových požehnáních. A někteří z těchto návštěvníků pocítí touhu dozvědět se více. Někteří se s upřímností zeptají, jak by mohli splnit podmínky pro získání těchto chrámových požehnání.

Jako členové Církve musíme být připraveni jim na tyto otázky odpovědět. Můžeme jim vysvětlit, že požehnání plynoucí z chrámu jsou dostupná komukoli, kdo se připraví je přijmout. Avšak před vstupem do zasvěceného

chrámu budou muset splnit určité podmínky. Pán si přeje, aby všechny Jeho děti měly podíl na věčných požehnáních dostupných v Jeho chrámu. Určil, co musí každý člověk splňovat, aby byl způsobilý do Jeho svatého domu vstoupit.

Dobrou možností, jak můžeme iniciovat příležitost něčemu druhé naučit, je obrátit jejich pozornost ke sloům, jež stojí na fasádě chrámu: „Svatost Pánu – dům Páně“. Dnešní poselství presidenta Henryho B. Eyringa a mnoha dalších nás inspirovala k tomu, abychom se stali svatějšími. Každý chrám je svatým místem a každý návštěvník chrámu usiluje o to, aby se stal svatějším.

Veškeré požadavky týkající se způsobilosti ke vstupu do chrámu souvisejí s osobní svatostí. K posouzení připravenosti každého člověka, který si přeje těšit se z požehnání plynoucích z chrámu, se konají dva pohovory – první s biskupem, rádcem v biskupstvu nebo presidentem odbočky; a druhý s presidentem kůlu či misie nebo s jedním z jeho rádců. V rámci těchto pohovorů je nám položeno několik otázek.

Některé z těchto otázek byly za účelem lepší pochopitelnosti nedávno upraveny. Rád bych s vámi nyní jednotlivé otázky prošel:

1. Máte víru v Boha, Věčného Otce; v Jeho Syna, Ježíše Krista; a v Ducha Svatého a máte o Nich svědectví?
2. Máte svědectví o Usmíření Ježíše Krista a o Jeho roli jako vašeho Spasitele a Vykupitele?
3. Máte svědectví o Znovuzřízení evangelia Ježíše Krista?
4. Podporujete presidenta Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů jako proroka, vidoucího a zjevovatele a jako jedinou osobu na zemi, která je oprávněna používat všechny klíče kněžství?

5. Podporujete členy Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti apoštolů jako proroky, vidoucí a zjevovatele? Podporujete i ostatní generální autority a místní vedoucí Církve?
6. Pán pravil, že všechny věci mají být před Ním „konány v čistotě“ (Nauka a smlouvy 42:41). Usilujete ve svých myšlenkách a ve svém chování o morální čistotu? Jste poslušen (poslušna) zákona cudnosti?
7. Řídíte se učením Církve Ježíše Krista v tom, jak se v soukromí i na veřejnosti chováte ke členům své rodiny i k dalším lidem?
8. Podporujete či prosazujete jakékoli učení, praktiky či nauku, jež jsou v rozporu s učením, praktikami či naukou Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů?
9. Usilujete o to, abyste světil(a) den sabatu jak doma, tak v církvi; navštěvoval(a) svá shromáždění; připravoval(a) se na svátost a způsobile ji přijímal(a); a žil(a) v souladu se zákony a příkázáními evangelia?
10. Usilujete o to, abyste byl(a) ve všem, co děláte, čestný (čestná) a poctivý (poctivá)?
11. Jste plátcem (plátkyní) plného desátku?
12. Rozumíte Slovu moudrosti a jste ho poslušen (poslušna)?
13. Máte jakékoli finanční nebo jiné závazky vůči bývalému manželskému partnerovi nebo dětem? Jestliže ano, plníte tyto závazky?

13. Dodržujete smlouvy, které jste uzavřel(a) v chrámu, včetně nošení chrámového garmentu v souladu s pokyny, které jste obdržel(a) během obdarování?
14. Jsou ve vašem životě nějaké závažné hříchy, které je v rámci vašeho pokání zapotřebí vyřešit s kněžskými autoritami?
15. Považujete se být hoděn (hodna) vstupu do domu Páně a účasti na chrámových obřadech?

Tyto přepracované otázky pohovoru k získání chrámového doporučení budou zítra rozeslány církevním vedoucím po celém světě.

Očekává se, že každý dospělý návštěvník chrámu kromě toho, že upřímně a poctivě zodpoví tyto otázky, bude pod svým běžným oblečením nosit posvátný garment kněžství. To je symbolem vnitřního závazku usilovat každý den o to, abychom se stali více takovými, jako je Pán. Rovněž nám to připomíná, že máme každý den zůstat věrni smlouvám, jež jsme uzavřeli, a kráčet každý den po cestě smlouvy ušlechtlejším a svatějším způsobem.

Nyní bych se chtěl na chvíli obrátit na naši mládež. Povzbuzujeme vás, abyste byli způsobilí mít chrámové doporučení s omezeným použitím. Vám budou položeny pouze ty otázky, které jsou pro vás relevantní v rámci vaší přípravy na zástupné obřady křtu a konfirmace. Jsme velmi vděční za vaši způsobilost a ochotu

podílet se na posvátné chrámové práci. Děkujeme vám!

Osobní způsobilost ke vstupu do domu Páně vyžaduje značnou dávku osobní duchovní přípravy. S Boží pomocí však není nic nemožné. V určitých ohledech je jednodušší vybudovat chrám než vybudovat lid, který bude připraven v chrámu sloužit. Osobní způsobilost vyžaduje, abychom byli v mysli i v srdci plně obrácení, máme-li se stát více takovými, jako je Pán, a být bezúhonným občanem, lepším příkladem a svatějším člověkem.

Svědčím o tom, že taková příprava přináší nespočet požehnání v tomto životě a nepředstavitelná požehnání v životě, který přijde, včetně pokračování vaší rodiny po celou věčnost „ve stavu nikdy nekončícího štěstí“.¹

Nyní bych rád přešel k dalšímu tématu – k plánům na nadcházející rok. Na jaře roku 2020 uplyne přesně 200 let od okamžiku, kdy Joseph Smith zažil teofanii, kterou známe jako První vidění. Josephovi, 14letému mladíkovi, se zjevili Bůh Otec a Jeho Milovaný Syn, Ježíš Kristus. Tato událost stála na počátku Znovuzřízení evangelia Ježíše Krista v jeho plnosti, přesně jak to bylo předpovězeno v Bibli svaté.²

Následovala řada návštěv nebeských poselů, včetně Moroniho, Jana Křtitele a prvních apoštolů Petra, Jakuba a Jana. Pak přišli další, včetně Mojžíše, Eliase a Eliáše. Každý z nich znovu přinesl na zemi božskou pravomoc k žehnání Božím dětem.

Zázrakem jsme rovněž obdrželi Knihu Mormonovu – další svědectví o Ježíši Kristu, což je doprovodné písmo k Bibli svaté. Zjevení, která byla vydána jako Nauka a smlouvy a Drahocenná perla, rovněž značně obohacují naše porozumění Božím příkázáním a věčné pravdě.

Došlo ke znovuzřízení klíčů a úřadů kněžství, k nimž patří úřady apoštola,

sedmdesátníka, patriarchy, vysokého kněze, staršího, biskupa, kněze, učitele a jáhna. A ženy, které milují Pána, udatně slouží v Pomocném sdružení, Primárních, Mladých ženách, Nedělní škole a dalších církevních povoláních – z nichž všechna představují důležitou součást Znovuzřízení evangelia Ježíše Krista v jeho plnosti.

Z těchto důvodů jsme stanovili, že v roce 2020 oslavíme 200. výročí. Příští generální konference v dubnu se bude lišit od všech předchozích konferencí. Chovám naději, že každý člen, každá členka a každá rodina se v příštích šesti měsících připraví na jedinečnou konferenci, která bude připomínat samotné základy znovuzřízeného evangelia.

Svou přípravu byste mohli zahájit tím, že si znovu přečtete záznam Josepha Smitha o Prvním vidění, jak je uveden v Drahocenné perle. Příští rok budeme v rámci studijních osnov *Pojď, následuj mne* studovat Knihu Mormonovu. Mohli byste přemítat o důležitých otázkách, jako například: „Jak by se můj život změnil, kdybych z ničeho nic přišel o znalosti, které jsem získal z Knihy Mormonovy?“ nebo: „Jaký vliv mají události, které následovaly po Prvním vidění, na mě a na mé

blízké?“ Také byste do svého osobního a rodinného studia mohli začlenit nová videa z Knihy Mormonovy, která v současné době vydáváme.

Vyberte si vlastní otázky. Vytvořte si vlastní plán. Ponořte se do vítězoslavného světla Znovuzřízení. Když tak učiníte, bude pro vás příští dubnová generální konference nejen památná, ale i nezapomenutelná.

Na závěr vám zanechávám svou lásku a požehnání – kéž je každý z vás každým dalším dnem šťastnější a svatější. A buďte prosím ujištěni, že v Církvi neustále dochází ke zjevením a bude k nim pod vedením Pána docházet i nadále, „dokud nebude dosaženo Božích záměrů a velký Jehova neřekne, že dílo je dokonáno“.³

Upřímně vám žehnám, znovu vás ujišťuji o své lásce k vám a vydávám vám svědectví, že Bůh žije! Ježíš je Kristus! Toto je Jeho Církev a my jsme Jeho lid. V posvátném jménu Ježíše Krista, amen. ■

POZNÁMKY

1. Mosiáš 2:41.
2. Viz Izaiáš 2:2; 29; Ezechiel 37:15–20, 26–28; Daniel 2:44; Amos 3:7; Skutkové 3:21; Efezským 1:10; Zjevení 14:6.
3. *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 140.

Aktualizace otázek k získání doporučení a další zprávy týkající se chrámů

Během generální konference v říjnu 2019 představil president Russell M. Nelson aktualizované otázky k pohovoru pro vydání chrámového doporučení (viz strana 121). Měřítko pro vstup do chrámu zůstávají stejná, ale některé otázky byly přeformulovány, aby byly jasnější. Tyto aktualizované otázky jsou součástí dopisu Prvního předsednictva z 6. října 2019, který měli obdržet příslušní církevní vedoucí.

President Nelson také oznámil plány na výstavbu osmi nových chrámů (viz strana 79). Tyto nové chrámy budou ve Freetownu v Siře Leone; v Port Moresby na Papui-Nové Guineji; v Bentonville v Arkansasu v USA; v Bacolodu na Filipínách; v McAllenu v Texasu v USA; v Cobánu v Guatemale; a v Oremu a v Taylorsville v Utahu v USA.

Od generální konference v dubnu 2019 byly zasvěceny chrámy v Kinshase v Demokratické republice Kongo; v Lisabonu v Portugalsku; v Port-au-Prince na Haiti a ve Fortaleze v Brazílii;

a chrámy v Oaklandu v Kalifornii v USA; v Memphisu v Tennessee v USA; ve Frankfurtu v Německu; v Oklahoma City v Oklahomě v USA; a v Raleigh v Severní Karolině v USA byly znovuzasvěceny.

Byl proveden slavnostní výkop pro stavbu chrámu Yigo na Guamu; Praia na Kapverdách; San Juan na Portoriku; Lima (Los Olivos) v Peru a v Belému v Brazílii a byla vybrána místa pro chrám v Aucklandu na Novém Zélandu a v Laytonu a v Saratoga Springs v Utahu v USA.

Byly zveřejněny plány na renovaci chrámu Salt Lake, jenž bude uzavřen v prosinci a znovu otevřen v roce 2024, a chrámu St. George v Utahu, jenž bude uzavřen v listopadu 2019 a znovu se otevře v roce 2022. ■

Více informací o chrámech najdete na stránkách temples.ChurchofJesusChrist.org.

Církev upravuje pravidla ohledně svědků při obřadech

Na setkání vedoucích před generální konferencí, na němž generální autority a generální úředníci a úřednice Církve získávají pokyny od Prvního předsednictva, president Russell M. Nelson oznámil procedurální úpravy v církevních pravidlech ohledně toho, kdo může sloužit jako svědek při křtech a pečeteních.

Dopis Prvního předsednictva z 2. října 2019 specifikuje tyto úpravy: „Na základě pozvání od předsedajících autorit:

1. Jako svědek zástupného křtu může sloužit kterýkoli člen s platným chrámovým doporučením, včetně doporučení s omezeným použitím.
2. Jako svědek pečetení žijících či zástupného pečetení může sloužit kterýkoli obdarovaný člen s platným chrámovým doporučením.
3. Jako svědek křtu žijící osoby může sloužit kterýkoli pokřtěný člen Církve, včetně dětí a mládeže.“ ■

Zleva: chrám Fortaleza v Brazílii, chrám Lisabon v Portugalsku, chrám Kinshasa v Demokratické republice Kongo a chrám Port-au-Prince na Haiti

Vedoucí představují nový program Děti a mládež

V lednu 2020 bude zaveden program Děti a mládež, který má mladým lidem pomáhat následovat Spasitele, zatímco budou růst v oblasti duchovní, sociální, fyzické a intelektuální. Proslovy, v nichž se o programu Děti a mládež hovoří, najdete na stranách 40 a 53 tohoto časopisu.

„Nadešel čas pro nový přístup, jenž má pomáhat dnešním dětem a mládeži po celém světě,“ uvedl prezident Russell M. Nelson v mimořádném přenosu, který se uskutečnil 29. září 2019.

„Místo toho, abychom vám dávali mnoho konkrétních úkolů,“ řekl dětem a mládeži, „vás vybízíme, abyste se radili s Pánem ohledně toho, jak můžete vyváženě růst. Bude vás to obohacovat a bavit, ale také to od vás bude vyžadovat určité úsilí. Bude třeba, abyste usilovali o osobní zjevení. Bude třeba, abyste se sami rozhodovali, jak podle něj jednat. Někdy vás Duch může nabádat, abyste udělali něco obtížného. Myslím, že takovou výzvu dokážete zvládnout. Dokážete se vypořádat s tím, co je náročné.“

Prezident Nelson také řekl, že rodiče hrají zásadní roli. „Budujte si, prosím, se svými dětmi a mládeží pevné vztahy,“ uvedl. „Vedoucí v Církvi mohou pomoci, ale jsou to vaše děti. Nikdo nemůže mít na jejich úspěch větší vliv než vy. Poskytujte jim lásku, povzbuzení a rady, ale odolávejte pokušení rozhodovat místo nich. Bude se jim dařit nejlépe, když budou používat svoji vlastní svobodu jednání.“

Tato rada platí i pro naše skvělé vedoucí a učitele dětí a mládeže,“ řekl dále prezident Nelson. „Je třeba,

abychom nechávali mladé lidi vést, a to obzvláště ty, kteří byli povoláni a ustanoveni, aby sloužili v předsednictvech tříd a kvor. Bude na ně delegována kněžská pravomoc. Naučí se, jak při vedení své třídy nebo kvora získávat inspiraci.“

V rámci téhož veřejného vystoupení prezident M. Russell Ballard, úřadující prezident Kvora Dvanácti apoštolů, představil vizi programu Děti a mládež – posilovat u dorůstajícího pokolení víru v Ježíše Krista a pomáhat dětem, mladým lidem a jejich rodině kráčet po

cestě smlouvy, zatímco se budou vypořádávat s výzvami, které jim bude život přinášet.¹ Řekl, že „pomůžeme-li dětem a mládeži získat svědectví o Ježíši Kristu, bude to požehnáním pro ně i pro nás všechny v průběhu celého života“.

Prezident Ballard poté, co se během přenosu mládež zapojila do jedné činnosti, aby předvedla, jak používat *Zaváděcího průvodce k programu Děti a mládež*, uvedl: „Toto je jen začátek. Dnes jsme s touto činností teprve začali. Jedná se o něco, co se bude odehrávat ve vaší rodině a v rámci vaší vzájemné

spolupráce. Vyzýváme vás, abyste v této činnosti pokračovali. ... Rodiče, pokračujte v tom prosím doma.“ Zdůraznil, že „toto je v domově soustředěný a Církví podporovaný program“ a že „rodiny se do tohoto programu zapojují společně. Právě proto to bude tak skvělé.“

V mnoha oblastech světa rodiče a vedoucí také obdrželi svého vlastního zaváděcího průvodce. V dalších oblastech bude program Děti a mládež přeložen do místního jazyka v průběhu roku 2020.

Klíčovými součástmi programu Děti a mládež bude studium evangelia, služba, činnosti a akce a osobní rozvoj (včetně stanovování si cílů a jejich

dosahování) a mládež má v jejich plánování hrát vedoucí roli. Děti a mládež budou usilovat o osobní zjevení, zatímco budou s pomocí rodiny, vedoucích a dalších postupovat po cestě smlouvy. President Ballard podotkl, že program Děti a mládež je celosvětový, a tudíž je možné ho přizpůsobit tomu, „kde žijete, a vaší rodinné situaci“.

Další podrobnosti, materiály a zdroje budou zveřejněny 17. listopadu 2019 během přenosu pořadu Face to Face určeného dětem a mládeži, v němž vystoupí starší Gerrit W. Gong z Kvora Dvanácti apoštolů. Ke sledování tohoto přenosu jsou zvány děti a mladí lidé, kteří během roku 2020 dosáhnou věku 8 až 18 let, jejich rodiče, vedoucí Mladých žen, poradci Aronova kněžství a vedoucí Primárek. Své otázky ohledně programu Děti a mládež určené staršímu Gongovi můžete odeslat pomocí stránky **facetoface.ChurchofJesusChrist.org**. Po tomto živém přenosu, který bude vysílán v 18 jazycích, bude videozáznam archivován, tak aby bylo možné ho kdykoli znovu přehrát nebo stáhnout. ■

*Další informace, včetně informací o pořadu Face to Face, najdete na stránkách **DetiAMladez.ChurchofJesusChrist.org** a také **ChildrenandYouthLeaders.ChurchofJesusChrist.org**.*

POZNÁMKA

1. Viz *Děti a mládež Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů – zaváděcí průvodce pro rodiče a vedoucí* (2019), 1.

Konference FSY budou podporovat program Děti a mládež

V rámci úsilí Církve sjednotit po celém světě své programy pro děti a mládež budou kůly ve Spojených státech a v Kanadě počínaje rokem 2020 pořádat každé dva roky konference Pro posílení mládeže (FSY).

Konference FSY se mimo území Spojených států a Kanady konají již více než deset let a budou pokračovat tak jako v minulosti.

Další informace budou zveřejněny během přenosu pořadu Face to Face, který se uskuteční 17. listopadu 2019. ■

Organizační změny se zaměřují na posílení mládeže

V rámci úsilí umožnit mládeži Církve, aby dosáhla svého božského potenciálu, oznámil president Russell M. Nelson na generální konferenci v říjnu 2019 úpravy v organizacích Mladých mužů a Mladých žen (viz strana 38), které posléze vysvětlil starší Quentin L. Cook z Kvora Dvanácti apoštolů (viz strana 40) a sestra Bonnie H. Cordonová, generální presidentka Mladých žen (viz strana 67).

Tyto změny kladou důraz na to, že biskupovou „prvořadou a nejdůležitější zodpovědností je pečovat o mladé muže a mladé ženy v jeho sboru“, řekl president Nelson. Součástí změn je i zrušení předsednictv Mladých mužů na úrovni sboru. Biskupstvu, jako předsednictvu Aronova kněžství, budou pomáhat poradci kvora a v některých případech specialisté. Presidentka Mladých žen sboru se bude zodpovídat přímo biskupovi.

Předsednictva kvora a tříd se budou zaměřovat na práci na spasení, včetně misionářské práce členů, udržení obrácených, aktivizace, chrámové práce a práce na rodinné historii a výuky evangelia. Členové předsednictv kvora a tříd z řad mládeže budou plánovat a vést nedělní shromáždění, projekty služby a další činnosti a akce.

Činnosti a akce určené mládeži se již nebudou nazývat „Vzájemné sdružení“, ale mohou se nazývat „činnosti a akce Mladých žen“, „činnosti a akce kvora Aronova kněžství“ nebo „činnosti a akce mládeže“. Příklad do rozpočtu určený na činnosti a akce mládeže má být rozdělen stejnoměrně podle počtu mladých

lidí v jednotlivých organizacích.

Došlo k úpravě tématu Mladých žen a počet tříd Mladých žen má být uspořádán podle počtu a potřeb mladých žen. Třídy se budou označovat názvem „Mladé ženy“ následovaným věkovou skupinou členek této třídy, jako například „Mladé ženy 12–14“, nebo jednoduše „Mladé ženy“, budou-li se scházet všechny společně. Názvy „Dívky z úlů“, „Dívky růží“ a „Vavřínové dívky“ se již nebudou používat.

Jako president Mladých mužů kůlu bude sloužit člen vysoké rady kůlu a předsednictvo Mladých mužů kůlu bude sloužit spolu s předsednictvem Mladých žen kůlu, vysokým rádcem zodpovědným za Mladé ženy a vysokým rádcem zodpovědným za Primárky ve výboru kůlu pro Aronovo kněžství a Mladé ženy.

V rámci dalších změn se budou Pomocné sdružení, Mladé ženy, Mladí muži, Primárky a Nedělní škola označovat jako „organizace“ namísto „pomocné organizace“ a jejich vedoucí budou na celocírkevní úrovni označováni jako „generální úředníci a úřednice“ a na místní úrovni jako „úředníci a úřednice kůlu“ nebo „úředníci a úřednice sboru“. ■

Čtyři způsoby, jak se připravit na duben 2020

V roce 2020 uplyne 200 let od Prvního vidění, k němuž došlo na jaře roku 1820. V souvislosti s tím president Russell M. Nelson oznámil, že nadcházející dubnová konference „bude připomínat samotné základy znovuzřízeného evangelia“ (viz strana 122).

Povzbudil každého člena a každou rodinu, aby se na tuto „jedinečnou konferenci“ připravili, a navrhl možné způsoby, jak toho dosáhnout:

1. Znovu si přečtete záznam Josepha Smitha o Prvním vidění.
2. Při studiu příručky *Pojď, následuj mne* v roce 2020 přemítejte o tom, jaké znalosti a jaká požehnání jste získali díky Knize Mormonově.
3. Zvažte možnost používat při osobním či rodinném studiu písem nová videa z Knihy Mormonovy.
4. Zvolte si vlastní otázky a připravte si vlastní plán, jak se ponořit „do vítězoslavného světla Znovuzřízení“.

„Když tak učiníte,“ řekl president Nelson, „bude pro vás příští dubnová generální konference nejen památná, ale i nezapomenutelná.“ ■

Náměty k činnostem

Je mnoho možností, jak členům pomáhat učit se z poselství pronesených na generální konferenci. Zde je několik příkladů; možná vás napadne i něco dalšího, co bude ve vašem kvoru či Pomocném sdružení fungovat lépe.

- **Diskutujte ve skupinkách.**
Rozdělte členy do skupinek a každé z nich zadejte k přečtení a k diskusi jiný oddíl konferenčního poselství. Poté každou skupinku požádejte, aby se podělila o nějakou pravdu, které se naučila. Nebo byste mohli vytvořit skupinky z těch, kteří studovali různé oddíly, a umožnit jim podělit se vzájemně o to, čemu se naučili.
- **Odpovídejte na otázky.**
Požádejte členy, aby zodpověděli otázky týkající se daného konferenčního poselství – například: Jaké pravdy evangelia v tomto poselství nacházíme? Jak můžeme tyto pravdy uplatňovat? Jaké výzvy a zaslíbená požehnaní v poselství zazněly? Čemu toto poselství učí ohledně práce, kterou si Bůh přeje, abychom vykonali?
- **Podělte se o citáty.**
Požádejte členy, aby z daného konferenčního poselství citovali něco, co je inspiruje k plnění jejich zodpovědností v práci na spasení. Vybidněte je, aby zvažili, jak by se o tyto citáty mohli podělit, aby někomu požehnali, včetně svých blízkých a těch, jimž slouží v rámci pastýřské služby.
- **Používejte názorné pomůcky.**
Požádejte předem několik členů, aby přinesli z domova předměty, které by se daly využít při výuce daného konferenčního poselství. Během shromáždění tyto členy vybidněte, aby vysvětlili, jak tyto předměty s poselstvím souvisejí.
- **Připravte si lekci, které byste mohli učit doma.**
Požádejte členy, aby pracovali ve dvojicích a naplánovali lekci na domácí večer, která bude založena na daném konferenčním poselství. Jak můžeme své rodině zprostředkovat důležitost tohoto poselství? Jak bychom se o toto poselství mohli podělit s těmi, jimž sloužíme v rámci pastýřské služby?
- **Podělte se o zážitky a zkušenosti.**
Přečtěte si společně z daného konferenčního poselství několik výroků. Požádejte členy, aby uvedli příklady z písem nebo ze svého života, které dokládají či upevňují nauku, jíž se v těchto výrocích učí.
- **Učte se o určitém verši z písem.**
Požádejte členy, aby si přečetli některý verš z písem, který dané konferenční poselství zmiňuje. Vyzvěte je, aby diskutovali o tom, jak jim učení obsažené v tomto poselství pomáhá danému verši lépe porozumět.
- **Hleďte odpověď.**
Připravte si předem několik otázek, které lze prostřednictvím daného konferenčního poselství zodpovědět. Zaměřte se na otázky, které podněcují k hlubokému zamyšlení nebo uplatňování zásad evangelia. (Viz *Učte tak, jak učil Spasitel*, 31–32.) Poté umožněte členům, aby si některou z otázek vybrali a odpověď na ni vyhledali v poselství. Vyzvěte je, aby o svých odpovědích diskutovali ve skupinkách.
- **Hleďte poučné věty.**
Vybidněte členy, aby si dané konferenční poselství prošli a vyhledali v něm věty, které pro ně mají nějaký zvláštní význam. Požádejte je, aby se o ně podělili s ostatními a uvedli, co se z nich dozvídají. Jak nám tyto nauky mohou pomáhat uskutečňovat Pánovo dílo?
- **Něco vytvořte.**
Požádejte členy, aby vyrobili plakát nebo záložku s krátkým inspirativním výrokiem z daného konferenčního poselství. Dejte jim příležitost ukázat ostatním, co vyrobili. ■

**Kristus na cestě do Jeruzaléma,
Michael Coleman**

„Nejdrahoccennějším klenotem Znovuzřízení je ... svatý chrám. Jeho posvátné obrádky a smlouvy jsou stěžejním prokem přípravy lidu, který bude hotov přivítat Spasitele při Jeho Druhém příchodu. ... Každý chrám je svatým místem a každý náušleovník chrámu usiluje o to, aby se stal svatějším.“

President Russell M. Nelson, „Slovo závěrem“, 120, 121.

„Stanovili [jsme], že v roce 2020 oslavíme 200. výročí. Příští generální konference v dubnu se bude lišit od všech předchozích konferencí,“ uvedl president Russell M. Nelson během závěrečného zasedání 189. pololetní generální konference Církve. „Chovám naději, že každý člen, každá členka a každá rodina se v příštích šesti měsících připraví na jedinečnou konferenci, která bude připomínat samotné základy znovuzřízeného evangelia. ...

Když tak učiníte, bude pro vás příští dubnová generální konference nejen památná, ale i nezapomenutelná.“

Náměty ohledně toho, jak se připravit
na dubnovou generální konferenci roku 2020,
naleznete na stranách 122 a 126.

